

2025/40

22.1.2025.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) 2025/40

(2024. gada 19. decembris)

par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar ko groza Regulu (ES) 2019/1020 un Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Produktiem ir nepieciešams atbilstīgs iepakojums, lai tie būtu aizsargāti un viegli transportējami no vietas, kur tie tiek ražoti, līdz vietai, kur tie tiek izmantoti vai patērēti. Lai produktu iekšējais tirgus varētu darboties, ir svarīgi novērst šķēršļus iepakojuma iekšējam tirgum. Sadrumstaloti noteikumi un neskaidras prasības rada neskaidrību un papildu izmaksas ekonomikas operatoriem.
- (2) Komisijas (*Eurostat*) statistika par iepakojuma atkritumiem 2010.–2021. gada laikposmā liecina, ka iepakojumā tiek izmantots daudz pirmreizējo izejvielu (jaunmateriālu). 40 % plastmasas un 50 % papīra, ko izmanto Savienībā, tiek izmantoti iepakojumam, un iepakojums veido 36 % no cietajiem sadzīves atkritumiem. Liels un pastāvīgi augošs radītā iepakojuma apjoms, kā arī mazs atkalizmantošanas un savākšanas apjoms un vāja reciklēšana ir būtiski šķēršļi ceļā uz mazoglekļa aprites ekonomiku. Tālab šai regulai būtu jāparedz noteikumi, kuri aptvertu visu iepakojuma aprites ciklu un kas veicinātu efektīvu iekšējā tirgus darbību, saskaņojot valstu pasākumus un vienlaikus novēršot un samazinot iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēka veselību. Nosakot pasākumus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/98/EK ⁽³⁾ noteiktajai atkritumu hierarhijai ("atkritumu hierarhija"), šai regulai būtu jāveicina pāreja uz aprites ekonomiku.
- (3) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK ⁽⁴⁾ nosaka prasības, kas attiecas uz iepakojuma sastāvu un tā atkalizmantojamību un atgūstamību ("iepakojuma pamatprasības"), un nosaka atgūšanas un reciklēšanas mērķrādītājus dalībvalstīm.
- (4) 2014. gadā Komisija Direktīvas 94/62/EK atbilstības pārbaudē ieteica iepakojuma pamatprasības – kas tika uzskatītas par svarīgu rīku, ar kuru panākt labāku iepakojuma vidisko sniegumu, – pielāgot, lai padarītu minētās prasības konkrētākas un vieglāk izpildāmas un tās stiprinātu.
- (5) Saskaņā ar Eiropas zaļo kursu, kas izklāstīts Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumā, jaunajā aprites ekonomikas rīcības plānā par tīrāku un konkurētspējīgāku Eiropu (*CEAP*), kas izklāstīts Komisijas 2020. gada 11. marta paziņojumā, ir pausta apņemšanās pastiprināt iepakojumam piemērojamās pamatprasības, lai līdz 2030. gadam viss iepakojums būtu atkalizmantojams vai reciklējams, un apsvērt citus pasākumus, kā samazināt

⁽¹⁾ OV C 228, 29.6.2023., 114. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 16. decembra lēmums.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV L 312, 22.11.2008., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 94/62/EK (1994. gada 20. decembris) par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 365, 31.12.1994., 10. lpp.).

(pārmērīga) iepakojuma un iepakojuma atkritumu apjomu, veicināt atkalizmantošanai un reciklēšanai piemērotu dizainu, kā arī samazināt iepakojuma materiālu sarežģītību un ieviest prasības attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā. CEAP arī uzsvēra vajadzība samazināt pārtikas izšķērdēšanu. Komisija apņemas novērtēt Savienības mēroga marķēšanas iespējamību, kas atvieglotu pareizu iepakojuma atkritumu šķirošanu to rašanās vietā.

- (6) Plastmasa ir iepakojuma materiāls ar lielāko oglekļa emisiju intensitāti, un fosilā kurināmā izmantošanas ziņā plastmasas atkritumu reciklēšana ir piekārt labāka nekā incinerācija ar enerģijas atgūšanu. Kā noteikts Eiropas stratēģijā attiecībā uz plastmasu aprites ekonomikā, kas izklāstīta Komisijas 2018. gada 16. janvāra paziņojumā, CEAP ir pausta apņēmšanās palielināt reciklētās plastmasas izmantošanu un veicināt ilgtspējīgāku plastmasas izmantošanu. Savienības budžets un pašu resursu sistēma palīdz samazināt plastmasas iepakojuma atkritumu radīto piesārņojumu. No 2021. gada 1. janvāra ar Padomes Lēmumu (ES, Euratom) 2020/2053 ⁽⁵⁾ ir ieviesta valsts iemaksa, kas ir proporcionāla nereciklētajam plastmasas iepakojuma atkritumu daudzumam katrā dalībvalstī. Šie pašu resursi veido daļu no stimuliem samazināt vienreizlietojamās plastmasas patēriņu, kāpināt reciklēšanu un stiprināt aprites ekonomiku.
- (7) Savos 2020. gada 11. decembrī pieņemtajos secinājumos "Padarīt atveseļošanu aprītīgu un zaļu" Padome uzsvēra, ka, pārskatot Direktīvu 94/62/EK, būtu jāatjaunina un jānosaka konkrētāki, efektīvāki un vieglāk īstenojami noteikumi, lai sekmētu ilgtspējīgu iepakojumu iekšējā tirgū un līdz minimuma samazinātu iepakojuma sarežģītību nolūkā veicināt ekonomiski piemērotus risinājumus un uzlabot iepakojuma atkalizmantojamību un reciklējamību, kā arī līdz minimuma samazinātu tādu vielu izmantošanu iepakojuma materiālos, sevišķi pārtikas iepakojuma materiālos, kas rada bažas. Padome arī uzsvēra, ka, pārskatot Direktīvu 94/62/EK, lai veicinātu reciklēšanu, būtu arī jāparedz iepakojuma marķēšana viegli saprotamā veidā, lai informētu patērētājus par iepakojuma reciklējamību un par to, kurā vietā izlietotais iepakojums ir jāizmet.
- (8) Eiropas Parlamenta 2021. gada 10. februāra rezolūcijā par jaunu aprites ekonomikas rīcības plānu ⁽⁶⁾ tika atkārtoti izvirzīts mērķis līdz 2030. gadam panākt, lai viss iepakojums būtu atkalizmantojams vai reciklējams ekonomiski izdevīgā veidā, un Komisijai tika izteikts aicinājums iesniegt leģislatīvā akta priekšlikumu Direktīvas 94/62/EK grozīšanai, kurā ietvertu atkritumu samazināšanas pasākumus un mērķrādītājus, kā arī vērienīgas pamatprasības, lai samazinātu pārmērīga iepakojuma daudzumu, tostarp e-komercijā, uzlabotu reciklējamību un minimalizētu iepakojuma sarežģītību, palielinātu reciklētā materiāla saturu, pakāpeniski pārtrauktu bīstamo un kaitīgo vielu izmantošanu un veicinātu atkalizmantošanu.
- (9) Šī regula papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1781 ⁽⁷⁾, kurā iepakojums nav aplūkots kā konkrēta produktu kategorija. Tomēr jāatgādina, ka ar deleģētajiem aktiem, kas tiktu pieņemti, pamatojoties uz Regulu (ES) 2024/1781, ir iespējams noteikt papildu vai sīkākas prasības konkrētu produktu iepakojumam, jo īpaši attiecībā uz iepakojuma samazināšanu līdz minimumam, ja produktu dizains vai pārveidotais dizains var samazināt iepakojuma ietekmi uz vidi.
- (10) Šī regula būtu jāpiemēro visam iepakojumam, ko laiž Savienības tirgū, un visiem iepakojuma atkritumiem neatkarīgi no iepakojuma veida vai izmantotā materiāla. Juridiskās skaidrības labad Direktīvā 94/62/EK sniegtā iepakojuma definīcija būtu jāpārstrukturē, nemainot tās būtību. Tirdzniecības iepakojums, grupas iepakojums un transporta iepakojums būtu jādefinē atsevišķi. Būtu jāizvairās no terminoloģijas dublēšanās. Tādēļ šajā regulā tirdzniecības iepakojums atbilst primārajam iepakojumam, grupas iepakojums – sekundārajam iepakojumam un transporta iepakojums – terciārajam iepakojumam.
- (11) Glāzes, pārtikas tara, sviestmaižu maisiņi vai citi priekšmeti, kas var pildīt iepakojuma funkciju, nebūtu jāuzskata par iepakojumu, ja tie ir izstrādāti un paredzēti kā tādi, ko galaizplatītājs pārdod tukšus. Šādi priekšmeti būtu jāuzskata par iepakojumu tikai tad, ja tie ir izstrādāti un paredzēti papildīšanai tirdzniecības vietā, tādā gadījumā tie būtu jāuzskata par "pakalpojuma iepakojumu", vai ja galaizplatītājs tos pārdod pārtiku un dzērienu saturošus, ar noteikumu, ka tie pilda iepakojuma funkciju.

⁽⁵⁾ Padomes Lēmums (ES, Euratom) 2020/2053 (2020. gada 14. decembris) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu un ar ko atceļ Lēmumu 2014/335/ES, Euratom (OV L 424, 15.12.2020., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV C 465, 17.11.2021., 11. lpp.

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1781 (2024. gada 13. jūnijs), ar ko izveido satvaru ekodizaina prasību noteikšanai ilgtspējīgiem produktiem, groza Direktīvu (ES) 2020/1828 un Regulu (ES) 2023/1542 un atceļ Direktīvu 2009/125/EK (OV L, 2024/1781, 28.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1781/oj>).

- (12) Primārās ražošanas iepakojuma definīcija nebūtu jāpaplašina tā, ka tā attiektos uz produktiem, kurus šajā regulā uzskata par iepakojumu. Minētās definīcijas ieviešanai un tās izmantošanai termina "ražotājs" definīcijā vajadzētu garantēt, ka šajā regulā par ražotāju tiek uzskatīta fiziska vai juridiska persona, kas šāda veida iepakojumu dara pieejamu pirmo reizi, nevis primārā sektora uzņēmumi (piemēram, lauksaimnieki), kas izmanto šāda veida iepakojumu.
- (13) Priekšmets, kas ir produkta neatņemama daļa un ir nepieciešams, lai šo produktu saturētu, nostiprinātu vai saglabātu visā tā aprites ciklā, ja visi minētā priekšmeta elementi ir paredzēti lietošanai, patērēšanai vai izmešanai kopā, par iepakojumu nav uzskatāms, jo tā funkcionalitāte ir cieši saistīta ar to, ka tas ir produkta daļa. Tomēr, ņemot vērā, kā patērētāji izmet tējas un kafijas maisījumus, kā arī kafijas vai tējas sistēmu porcijas, kuras praksē izmet kopā ar produkta atliekām, kas noved pie kompostējamo un reciklējamo plūsmu kontaminācijas, konkrētie priekšmeti būtu uzskatāmi par iepakojumu. Šāda pieeja atbilst mērķim palielināt bioatkritumu dalīto savākšanu, kā prasīts Direktīvas 2008/98/EK 22. pantā, un nodrošina saskaņību attiecībā uz aprites cikla beigu finansiālajām un operacionālajām saistībām. Krāsas, tintes, lakas, spožais pārklājums un līmvielas, kas uzklātas tieši uz produkta, nebūtu jāuzskata par iepakojumu. Tomēr etiķetes, ko piekar vai piestiprina tieši produktam, tostarp pašlīmējošās etiķetes, kas piestiprinātas augļiem un dārzeņiem, būtu jāuzskata par iepakojumu, jo, lai gan līme uz etiķetes ir līmviela, pati etiķete tāda nav. Turklāt, ja attiecīgais materiāls veido tikai nenozīmīgu iepakojuma vienības daļu un jebkurā gadījumā ne vairāk kā 5 % no iepakojuma vienības kopējās masas, šāda iepakojuma vienība nebūtu jāuzskata par kompozītu iepakojumu. Šajā regulā sniegtajai kompozītā iepakojuma definīcijai vienreizlietojamu iepakojumu, kas daļēji izgatavots no plastmasas, neatkarīgi no sliekšņvērtības līmeņa nevajadzētu atbrīvot no prasībām, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2019/904⁽⁸⁾.
- (14) Iepakojums būtu jālaiž tirgū tikai tad, ja tas atbilst šajā regulā vai saskaņā ar to noteiktajām ilgtspējas prasībām un marķēšanas prasībām. Būtu jāuzskata, ka iepakojuma laišana tirgū notiek, kad iepakojums tiek pirmo reizi darīts pieejams Savienības tirgū, kas nozīmē, ka izgatavotājs vai importētājs komercdarbības gaitā par samaksu vai bez maksas to ir piegādājis izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai. Tādējādi iepakojumam, kas pirms attiecīgo prasību piemērošanas dienas jau laists Savienības tirgū un ir izplatītāju, tostarp mazumtirgotāju un vairumtirgotāju, krājumos, minētās ilgtspējas un marķēšanas prasības, kas noteiktas šajā regulā vai saskaņā ar to, nebūtu jāpilda.
- (15) Lai atbilstoši atkritumu hierarhijai un ar aprites cikla domāšanu nodrošinātu vislabāko vispārējo vidisko iznākumu, šajā regulā paredzētajiem pasākumiem būtu jātiecas samazināt tirgū laistā iepakojuma apjomu tūlīt un masas izteiksmē un novērst iepakojuma atkritumu rašanos, jo īpaši, iepakojumu samazinot līdz minimumam, izvairoties no iepakojuma, kas nav nepieciešams, un kāpinot iepakojuma atkalizmantošanu. Turklāt šajā regulā paredzēto pasākumu mērķis ir palielināt reciklētā materiāla saturu iepakojumā, jo īpaši plastmasas iepakojumā, kur reciklētā materiāla saturs tiek izmantots ļoti maz, stiprinot augstas kvalitātes reciklēšanas sistēmas un tādējādi palielinot visa iepakojuma reciklēšanas rādītājus un uzlabojot iegūto otrreizējo izejvielu kvalitāti, vienlaikus samazinot citas resursu atgūšanas un galīgās apglabāšanas formas.
- (16) Atbilstoši atkritumu hierarhijai, kas paredz, ka atkritumu apglabāšana poligonā ir nevēlamākais risinājums, šajā regulā paredzēto pasākumu mērķim vajadzētu būt samazināt iepakojuma atkritumu apglabāšanu poligonos.
- (17) Iepakojums ir jāprojektē, jāizgatavo un jārealizē tā, lai to varētu pēc iespējas vairāk reizi atkalizmantojot vai kvalitatīvi reciklēt un lai minimalizētu tā ietekmi uz vidi visā tā aprites ciklā un to produktu aprites ciklā, kuriem tas projektēts. Lai minēto mērķi sasniegtu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu attiecībā uz minimālo rotāciju skaitu noteikšanu atkalizmantojama iepakojuma formātiem, ko visbiežāk izmanto atkalizmantošanai.
- (18) Saskaņā ar CEAP un Komisijas 2020. gada 14. oktobra paziņojuma "Ilgtspēju sekmējoša ķīmikāliju stratēģija "Ceļā uz vidi, kas brīva no toksikantiem"" ("Ilgtspēju sekmējoša ķīmikāliju stratēģija") mērķiem un lai nodrošinātu ķīmikāliju pareizu pārvaldību visā to aprites ciklā un pāreju uz aprites ekonomiku, kas brīva no toksikantiem, kā arī ņemot vērā iepakojuma nozīmi ikdienas dzīvē, šajā regulā ir jāpievēršas tai iepakojuma ietekmei uz cilvēka veselību, vidi un uz

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/904 (2019. gada 5. jūnijs) par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu (OV L 155, 12.6.2019., 1. lpp.).

plašāku ilgtspējas sniegumu visā tā aprites ciklā, tostarp aprītīgumu, kura izriet no bažas raisošu vielu klātbūtnes visā iepakojuma aprites ciklā – no izgatavošanas līdz lietošanai un aprites cikla beigām, ieskaitot atkritumu apsaimniekošanu.

- (19) Ņemot vērā zinātnes un tehnikas progresu, iepakojums būtu jāprojektē un jāizgatavo tā, lai ierobežotu noteiktu smago metālu un citu bažas raisošu vielu klātbūtni iepakojuma sastāvā. Kā noteikts Ilgtspēju sekmējošajā ķīmikāliju stratēģijā, vielas, kas rada bažas, būtu jāminimizē un – kad vien iespējams – jāaizstāj, un pakāpeniski jāatsakās no sabiedrībai nebūtiskas viskaitīgāko vielu izmantošanas, jo īpaši patēriņa precēs. Attiecīgi vielas, kas rada bažas, būdamas iepakojuma materiāla vai iepakojuma komponentu sastāvdaļas, būtu jāminimizē, lai nodrošinātu, ka iepakojums, kā arī no iepakojuma reciklētie materiāli visā to aprites ciklā neatstātu nekādu nelabvēlīgu ietekmi uz cilvēka veselību vai vidi.
- (20) Perfluoralkilvielas un polifluoralkilvielas (PFAS) veido sintētisku ķīmisko vielu grupu, kurā ir tūkstošiem vielu, kuras dažādos veidos tiek plaši izmantotas gan Savienībā, gan pārējā pasaulē. Attiecībā uz PFAS daudzumu materiāli un iepakojums, kas nonāk saskarē ar pārtiku, ir viena no nozīmīgākajām nozarēm. Visas PFAS, kuras ietilpst šīs regulas darbības jomā, ir vai nu ļoti noturīgas pašas, vai arī noārdoties vidē kļūst par ļoti noturīgām PFAS. Īpaši aplūkojot tos cilvēka veselības beigupunktus, kas tiek uzskatīti par visvairāk bažas raisošajiem pēc ilgstošas iedarbības uz cilvēku, t. i., kancerogenitāte, mutagenitāte, reproduktīvā toksicitāte, tostarp ietekme uz laktāciju vai iedarbība ar tās starpniecību, un toksicitāte specifiskam mērķorgānam, liels skaits PFAS ir klasificētas saistībā ar vismaz vienu no šiem pieciem beigupunktiem. Pamatojoties uz PFAS fizikālajām īpašībām, jo īpaši to noturību, kā arī uz dažu PFAS identificēto ietekmi uz veselību, PFAS rada apdraudējumu videi un cilvēka veselībai.
- (21) PFAS materiālos, kas nonāk saskarē ar pārtiku, neizbēgami izraisīs PFAS iedarbību uz cilvēku. Tā kā PFAS apdraudējumiem nav robežlielumu, pakļaušana PFAS iedarbībai no materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, ir nepieņemams risks cilvēka veselībai. Tāpēc iepakojumā, kas nonāk saskarē ar pārtiku, PFAS būtu jāierobežo. Lai izvairītos no pārklāšanās ar citos Savienības tiesību aktos noteiktajiem PFAS izmantošanas ierobežojumiem, Komisijai būtu jāveic izvērtējums, lai novērtētu nepieciešamību grozīt vai atcelt šajā regulā noteikto PFAS ierobežojumu iepakojumā, kas nonāk saskarē ar pārtiku.
- (22) Bisfenols A (BPA) ir ķīmisks savienojums, ko izmanto galvenokārt kā aizsargslāni tādu materiālu, izgatavošanā, kuri nonāk saskarē ar pārtiku, piemēram, plastmasas galda piederumu vai kārbu oderējuma izgatavošanā. Pēc Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes (EFSA) 2023. gadā publicētā novērtējuma pat zema BPA daudzuma iedarbība, kas var rasties, kad tas migrē uz pārtiku un dzērieniem un pēc tam patērētāji to norij, var radīt risku patērētājiem.
- (23) Ņemot vērā notiekošo procedūru attiecībā uz BPA, saskaņā ar pilnvarām, kas Komisijai piešķirtas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1935/2004⁽⁹⁾ par materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, paredzams, ka līdz 2024. gada beigām tiks pieņemts BPA izmantošanas ierobežojums. Tiklīdz būs pieņemts BPA izmantošanas ierobežojums, pēc vispārēja 18 mēnešu pārejas perioda tas attieksies uz visu pārtikas iepakojumu un uz citiem materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku.
- (24) Saskaņā ES rīcības plānu “Gaisa, ūdens un augsnes nulles piesārņojuma rīcības plāns”, kā izklāstīts Komisijas 2021. gada 12. maija paziņojumā, Savienības politikas pamatā vajadzētu būt principam, ka preventīvas darbības būtu jāveic avotā. Ilgtspēju sekmējošajā ķīmikāliju stratēģijā Komisija uzsver, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006⁽¹⁰⁾ un (EK) Nr. 1272/2008⁽¹¹⁾ būtu jāpastiprina kā Savienības ķīmikāliju reglamentēšanas stūrakmeņi un jāpapildina ar saskaņotām ķīmikāliju novērtēšanas un apsaimniekošanas pieejām spēkā esošajos nozaru tiesību aktos. Tāpēc vielas iepakojumā un iepakojuma komponentos tiek ierobežotas avotā,

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem, un par Direktīvu 80/590/EEK un 89/109/EEK atcelšanu (OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.).

⁽¹⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

⁽¹¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) par vielu un maisījumu klasificēšanu, marķēšanu un iepakojšanu un ar ko groza un atceļ Direktīvas 67/548/EEK un 1999/45/EK un groza Regulu (EK) Nr. 1907/2006 (OV L 353, 31.12.2008., 1. lpp.).

un uz tām galvenokārt attiecas Regula (EK) Nr. 1907/2006 saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas izklāstītas minētās regulas VIII sadaļā, lai cilvēka veselību un vidi aizsargātu visos vielas aprites cikla posmos, arī atkritumu posmā. Tāpēc jāatgādina, ka Regulu (EK) Nr. 1907/2006 piemēro, pieņemot vai grozot tādu vielu ierobežojumus, ko izgatavo, lai izmantotu, vai ko izmanto iepakojuma vai iepakojuma komponentu ražošanā, kā arī ierobežojumus tādu vielu laišanai tirgū, kas ir sastopamas iepakojumā vai iepakojuma komponentos. Attiecībā uz iepakojumu, kas ietilpst Regulas (EK) Nr. 1935/2004 darbības jomā, jāatgādina, ka minētās regulas mērķis ir nodrošināt iepakotas pārtikas patērētāju augsta līmeņa aizsardzību. Turklāt ir iespējams, ka uz iepakojumā esošām vielām, iepakojuma komponentiem un iepakojuma atkritumiem attiecas arī ierobežojumi, kas noteikti citos Savienības tiesību aktos, piemēram, ierobežojumi un aizliegumi, kuri attiecināmi uz noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2019/1021⁽¹²⁾.

- (25) Papildus ierobežojumiem, ko piemēro materiāliem un izstrādājumiem, kuri nonāk saskarē ar pārtiku, un kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā un Regulā (EK) Nr. 1935/2004, konsekvences labad ir lietderīgi saglabāt spēkā esošos ierobežojumus svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma saturam iepakojumā vai iepakojuma komponentos.
- (26) Nosacījumi atkāpei attiecībā uz svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijām iepakojumā vai iepakojuma komponentos ir noteikti Komisijas lēmumos 2001/171/EK⁽¹³⁾ un 2009/292/EK⁽¹⁴⁾, kas pieņemti saskaņā ar Direktīvu 94/62/EK, un būtu jā saglabā šajā regulā. Tomēr, lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas progresu, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai pazeminātu jebkuras minēto metālu koncentrācijas, kas noteiktas šajā regulā, vai lai noteiktu, ar kādiem nosacījumiem minēto metālu koncentrāciju summu neattiecinā uz reciklētiem materiāliem vai produktu cikliem noslēgtā un kontrolētā ķēdē, vai uz konkrētiem iepakojuma veidiem vai iepakojuma formātiem. Pamatojoties uz ilgtspēju sekmējošo ķīmikāliju stratēģiju, uz jaunmateriāliem un reciklētiem materiāliem principā būtu jāattiecinā vienādas bīstamo vielu koncentrācijas. Neraugoties uz to, var būt ārkārtas apstākļi, kuros varētu būt nepieciešama atkāpšanās no minētā principa. Minētajiem ārkārtas apstākļiem, kas pamato atšķirīgas koncentrācijas reciklētam materiālam salīdzinājumā ar pirmreizējo izejvielu, būtu jābalstās uz katra atsevišķa gadījuma analīzi. Grozot esošos izņēmumus attiecībā uz svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrācijām, Komisijai minētais princips būtu jāņem vērā.
- (27) Neskarot ierobežojumus attiecībā uz PFAS, šai regulai nebūtu jānodrošina iespēja vielu izmantošanu ierobežot, balstoties uz ķīmiskā drošuma apsvērumiem vai ar pārtikas nekaitīgumu saistītu iemeslu dēļ, izņemot, ja pastāv nepieņemams risks cilvēku veselībai vai videi, tostarp, bet ne tikai noteikt svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma ierobežojumus, kas jau noteikti, pamatojoties uz Direktīvu 94/62/EK, un to būtu jāturpina piemērot saskaņā ar šo regulu, ņemot vērā, ka uz šādiem ierobežojumiem attiecas citi Savienības tiesību akti. Tomēr ar ķīmisko drošumu vai ar pārtikas nekaitīgumu galvenokārt nesaistītu iemeslu dēļ tai būtu jāļauj ierobežot iepakojumā un iepakojuma komponentos esošās vai to ražošanas procesos izmantotās vielas, kas negatīvi ietekmē iepakojuma ilgtspēju, it sevišķi aprītīgumu, jo īpaši atkalizmantošanas vai reciklēšanas procesus.
- (28) Iepakojums, kas ir projektēts tā, lai to varētu reciklēt, tiklīdz tas kļūst par iepakojuma atkritumiem, ir viens no efektīvākajiem veidiem, kā uzlabot iepakojuma aprītīgumu, uzlabot tā reciklēšanas rādītājus un reciklēta materiāla satura izmantojumu iepakojumā. Nozare ar brīvprātīgām nozares shēmām un dažas dalībvalstis vairākiem iepakojuma formātiem ir noteikušas reciklēšanai piemērota iepakojuma dizaina kritērijus ar mērķi modulēt paplašinātās ražotāja atbildības maksas. Lai novērstu šķēršļus iekšējā tirgū un nozarē nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, kā arī veicinātu iepakojuma ilgtspēju, ir svarīgi noteikt obligātas prasības attiecībā uz iepakojuma reciklējamību, proti, saskaņot iepakojuma reciklējamības novērtēšanas kritērijus un metodiku, balstoties

⁽¹²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1021 (2019. gada 20. jūnijs) par noturīgiem organiskajiem piesārņotājiem (OV L 169, 25.6.2019., 45. lpp.).

⁽¹³⁾ Komisijas Lēmums 2001/171/EK (2001. gada 19. februāris), ar ko izveido nosacījumus atkāpei attiecībā uz stikla taru saistībā ar smago metālu koncentrācijas līmeņiem, kuri noteikti ar Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlieto iepakojumu (OV L 62, 2.3.2001., 20. lpp.).

⁽¹⁴⁾ Komisijas Lēmums 2009/292/EK (2009. gada 24. marts), ar kuru ievieš nosacījumus par atkāpšanos no prasībām attiecībā uz plastmasas redeļu kastēm un plastmasas paliktņiem saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlieto iepakojumu noteiktajiem smago metālu koncentrācijas līmeņiem (OV L 79, 25.3.2009., 44. lpp.).

uz reciklēšanai piemērota dizaina metodiku Savienības līmenī. Lai sasniegtu CEAP noteikto mērķi, proti, līdz 2030. gadam panākt, ka viss iepakojums ir reciklējams ekonomiski dzīvotspējīgā veidā, reciklējamam iepakojumam vajadzētu būt projektētam materiālu reciklēšanai, un, kad tas kļūst par atkritumiem, būtu jāspēj to dalīti savākt, sašķirot specifiskās atkritumu plūsmās, neietekmējot citu atkritumu plūsmu reciklējamību, un plaši reciklēt. Iepakojuma reciklējamība būtu jāizsaka ar reciklējamības snieguma atzīmēm, kas noteiktas, balstoties uz reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem no 2030. gada un gan uz reciklēšanai piemērota dizaina, gan plašas reciklēšanas kritērijiem no 2035. gada, iepakojuma kategorijām, kas uzskaitītas II pielikumā, un kas izteiktas ar atzīmēm A, B vai C. Iepakojums ar minētajām atzīmēm būtu jāuzskata par reciklējamu, un to būtu attiecīgi jāļauj laist tirgū. Iepakojums ar atzīmi, kas zemāka par C, būtu jāuzskata par tehniski nereklējamu, un šāda iepakojuma laišana tirgū būtu jāierobežo. Tomēr, lai ekonomikas operatoriem dotu pietiekami daudz laika pielāgoties, iepakojumam minētajiem kritērijiem būtu jāatbilst tikai no 2030. gada 1. janvāra. No 2038. gada 1. janvāra, lai iepakojumu varētu laist tirgū, tam būtu jāatbilst vismaz B atzīmei.

- (29) Materiālu reciklēšanas definīcijai šajā regulā būtu jāpapildina Direktīvā 2008/98/EK noteiktās reciklēšanas un materiālu atgūšanas definīcijas. Materiālu reciklēšana notur resursus aprītē materiālu ekonomikā, un tādēļ tajā nebūtu jāietver atkritumu bioloģiska apstrāde. Materiālu reciklēšanas definīcijai nevajadzētu ietekmēt to reciklēšanas mērķrādītāju aprēķināšanu, kas dalībvalstīm noteikti saskaņā ar šo regulu. Minēto mērķrādītāju un to aprēķinu pamatā ir jēdziena "reciklēšana" definīcija, kas noteikta Direktīvā 2008/98/EK.
- (30) Kvalitatīva reciklēšana nozīmē to, ka reciklētie materiāli, balstoties uz to tehniskajiem raksturlielumiem, kas tiek saglabāti, ir līdzvērtīgi vai kvalitāte ir augstāka salīdzinājumā ar sākotnējo materiālu, un tos var izmantot kā primāro izejvielu aizstājēju iepakojumam vai līdzīgiem lietojumiem. Reciklēto materiālu var reciklēt vairākas reizes. Lai varētu ražot kvalitatīvi reciklētas izejvielas, izšķiroša nozīme ir pienācīgi šķirotu iepakojuma atkritumu savākšanai. Atšķirība starp materiālu reciklēšanu un kvalitatīvu reciklēšanu ir tāda, ka materiālu reciklēšanā iepakojuma materiāls tiek reciklēts materiālos, savukārt kvalitatīvajā reciklēšanā iepakojuma materiāls tiek reciklēts tādas kvalitātes materiālos, ka šos materiālus var izmantot kā tādas pašas kvalitātes atzīmes materiālus iepakojumam vai citiem lietojumiem, kuros tiek saglabāta reciklētā materiāla kvalitāte.
- (31) Tas, ka ir veikts novērtējums tam, vai dizains ir piemērots reciklēšanai, pats par sevi nenodrošina, ka iepakojums patiešām arī tiek reciklēts. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai izstrādāt vienotu metodiku un pārraudzības ķēdes mehānismu, kas nodrošina, ka iepakojuma atkritumi patiešām tiek plaši reciklēti, pamatojoties uz ieviesto modernāko dalīto savākšanu un ieviestiem šķirošanas un reciklēšanas procesiem, kas ir pārbaudīti ekspluatācijas vidē. Attiecīgi, sākot ar 2035. gadu, būtu jāveic jauns novērtējums, balstoties uz tā materiāla daudzumu, t. i., svaru, kas faktiski reciklēts no katras iepakojuma kategorijas, saskaņā ar metodiku un sliekšņiem, kas noteikti šajā regulā. Plašas reciklēšanas sliekšņi būtu jānosaka, ņemot vērā šajā regulā paredzēto mērķrādītāju reciklētā materiāla daudzumam gadā. Tiek sagaidīts, ka dalībvalstis līdz 2030. gadam uzraudzības nolūkā jau būs iesniegušas Komisijai pirmos datus par reciklētā iepakojuma atkritumu daudzumu pa iepakojuma kategorijām. Ražotājiem gadījumā, ja ražotāja paplašinātas atbildības pienākumi tiek pildīti individuāli, ražotāju atbildības organizācijām, kurām uzticēta šo pienākumu izpilde, vai iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas operatoriem, ja par iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas organizēšanu ir atbildīgas valsts iestādes, būtu jānodrošina, ka iepakojuma atkritumi tiek savākti dalīti, tie ir šķiroti un ka materiāls tiek reciklēts ierīkotā infrastruktūrā, izmantojot ieviestus procesus, kuri ir pārbaudīti ekspluatācijas vidē, un būtu jāiesniedz izgatavotājam visa tehniskā dokumentācija, kas apliecina, ka iepakojums tiek plaši reciklēts.
- (32) Lai izveidotu saskaņotus noteikumus par iepakojuma dizainu nolūkā nodrošināt tā reciklējamību, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai noteiktu reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus un reciklēšanas snieguma atzīmes, noteiktu to, kā veikt reciklējamības snieguma novērtējumu un izteikt tā rezultātu, noteiktu to nosacījumu aprakstu, kas katrai iepakojuma kategorijai jāizpilda, lai atbilstu tās attiecīgajām reciklējamības snieguma atzīmēm, noteiktu satvaru to finansiālo iemaksu modulācijai, kas ražotājiem jāmaksā, lai izpildītu savus paplašinātas ražotāja atbildības pienākumus, kā arī grozītu šīs regulas attiecīgos pielikumus.
- (33) Lai stimulētu inovāciju iepakojuma jomā, attiecībā uz tādu iepakojumu, kuram piemīt inovatīvas iezīmes, kas būtiski uzlabo iepakojuma pamatfunkciju un kam ir pierādāmi vidiski ieguvumi, būtu jānodod papildu laiks reciklējamības prasību izpildei. Inovatīvajām iezīmēm vajadzētu būt pamatotām, jo īpaši attiecībā uz jaunu materiālu izmantošanu,

un plānotās reciklēšanas gaitas noteikšana būtu jāizskaidro iepakojumam pievienotajā tehniskajā dokumentācijā. Šī informācija cita starpā būtu jāizmanto, lai vajadzības gadījumā grozītu īstenošanas aktus par reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem. Ekonomikas operatoram pirms inovatīvā iepakojuma laišanas tirgū būtu arī jāziņo Komisijai un kompetentajai iestādei.

- (34) Lai aizsargātu cilvēka un dzīvnieku veselību un drošību, iepakotu produktu iedabas un saistīto prasību dēļ reciklējamības prasībām nevajadzētu būt obligātām tiešajam iepakojumam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/83/EK⁽¹⁵⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/6⁽¹⁶⁾, kas ir tieša saskarē ar zālēm, kā arī ārējam iepakojumam, kā definēts minētajos leģislatīvajos aktos, gadījumos, kad šāds iepakojums ir vajadzīgs, lai nodrošinātu atbilstību īpašajām prasībām zāļu kvalitātes saglabāšanai. Turklāt reciklējamības prasībām nevajadzētu būt obligātām tādu medicīnisko ierīču sensitīvam plastmasas kontaktiekpakojumam, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745⁽¹⁷⁾, tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču sensitīvam plastmasas kontaktiekpakojumam, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746⁽¹⁸⁾, sensitīvam plastmasas kontaktiekpakojumam zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētai pārtikai un īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013⁽¹⁹⁾, vai iepakojumam, ko izmanto bīstamu kravu pārvadājumos, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/68/EK⁽²⁰⁾. Atbrīvojumam būtu jāattiecas arī uz tirdzniecības iepakojumu, kas izgatavots no vieglās koksnes, korķa, tekstila, gumijas, keramikas vai porcelāna, jo minētos materiālus laiž tirgū ļoti nelielos daudzumos, t. i., katra kategorija veido mazāk nekā 1 % no Savienības tirgū laistā iepakojuma masas. Minētajam atbrīvojumam nebūtu jāattiecas uz pienākumu maksāt finansiālās iemaksas saskaņā ar paplašināto ražotāja atbildību.
- (35) Dažas dalībvalstis veic pasākumus, lai iepakojuma reciklējamību veicinātu, modulējot paplašinātās ražotāja atbildības maksas. Šādas iniciatīvas valsts līmenī ekonomikas operatoriem var radīt regulatīvo nenoteiktību, jo īpaši, ja tie iepakojumu piegādā vairākās dalībvalstīs. Vienlaikus paplašinātās ražotāja atbildības maksu modulācija ir iedarbīgs ekonomisks instruments, ar ko var stimulēt ilgtspējīgāku iepakojuma dizainu, tā panākot vieglāk reciklējamu iepakojumu un vienlaikus uzlabojot iekšējā tirgus darbību. Tāpēc ir jānosaka kritēriji paplašinātās ražotāja atbildības maksu modulēšanai atkarībā no reciklējamības snieguma atzīmes, kas noskaidrota reciklējamības novērtējumā, tomēr nenosakot šādu maksu faktisko apmēru. Tā kā kritērijiem vajadzētu būt saistītiem ar iepakojuma reciklējamības kritērijiem, ir lietderīgi Komisiju pilnvarot šādus saskaņotus kritērijus pieņemt, vienlaikus nosakot detalizētus reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus katrai iepakojuma kategorijai.
- (36) Lai nodrošinātu iepakojuma apritīgumu, tas būtu jāprojektē un jāizgatavo tā, lai vairāk primāro izejvielu varētu aizstāt ar reciklētiem materiāliem. Lielāka reciklētu materiālu izmantošana palīdz veidoties aprites ekonomikai ar labi funkcionējošiem reciklētu materiālu tirgiem, samazina izmaksas, atkarību un negatīvo ietekmi uz vidi, kas saistīta ar pirmreizējo izejvielu izmantošanu, un dod iespēju materiālus izmantot resursefektīvāk. No dažādajiem iepakojuma materiāliem vismazāk reciklētu materiālu tiek izmantots plastmasas iepakojumā. Lai šīs problēmas risinātu vispiemērotākajā veidā, ir jāpalielina reciklētas plastmasas izmantošana, nosakot obligātus mērķrādītājus attiecībā uz reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā dažādos līmeņos atkarībā no dažādu plastmasas iepakojumu kā

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 28.11.2001., 67. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/6 (2018. gada 11. decembris) par veterinārajām zālēm un ar ko atceļ Direktīvu 2001/82/EK (OV L 4, 7.1.2019., 43. lpp.).

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/745 (2017. gada 5. aprīlis), kas attiecas uz medicīniskām ierīcēm, ar ko groza Direktīvu 2001/83/EK, Regulu (EK) Nr. 178/2002 un Regulu (EK) Nr. 1223/2009 un atceļ Padomes Direktīvas 90/385/EEK un 93/42/EEK (OV L 117, 5.5.2017., 1. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/746 (2017. gada 5. aprīlis) par *in vitro* diagnostikas medicīniskām ierīcēm un ar ko atceļ Direktīvu 98/79/EK un Komisijas Lēmumu 2010/227/ES (OV L 117, 5.5.2017., 176. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 609/2013 (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 (OV L 181, 29.6.2013., 35. lpp.).

⁽²⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

kontaktiepakojumu sensitivitātes ⁽²¹⁾ un nodrošinot, ka minētie mērķrādītāji kļūst saistoši līdz 2030. gadam. Lai uz inkrementāla pamata nodrošinātu iepakojuma apritīgumu, no 2040. gada būtu jāpiemēro augstāki mērķrādītāji.

- (37) Papīra materiāls, kas iegūts koksnes pulpas ieguves procesā, nebūtu jāuzskata par tādu, kas ietilpst plastmasas definīcijā saskaņā ar šo regulu.
- (38) Lai nodrošinātu augstu cilvēka un dzīvnieku veselības aizsardzības līmeni saskaņā ar Savienības tiesību aktu prasībām un izvairītos no jebkāda piegādes drošības un zāļu drošuma un medicīnisko ierīču drošuma apdraudējuma, atsevišķi plastmasas iepakojuma veidi būtu jāizslēdz no pienākuma nodrošināt minimālu reciklēta materiāla saturu. Minētie plastmasas iepakojuma veidi ir tiešais iepakojums, kas definēts Direktīvā 2001/83/EK un Regulā (ES) 2019/6, sensitīvs tādu medicīnisko ierīču plastmasas kontaktiepakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745, sensitīvs tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču kontaktiepakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746, tikai zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētas pārtikas sensitīvs plastmasas kontaktiepakojums un īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas sensitīvs plastmasas kontaktiepakojums, uz ko attiecas Regula (ES) Nr. 609/2013. Gadījumos, kad ir jānodrošina iepakojuma atbilstība īpašām prasībām zāļu kvalitātes saglabāšanai, minētā izslēgšana būtu jāattiecinā arī uz cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu ārējo iepakojumu, kā definēts Regulā (ES) 2019/6 un Direktīvā 2001/83/EK.
- (39) Lai sasniegtu šajā regulā minētos mērķrādītājus reciklēta materiāla satura integrēšanai, Komisijai ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā būtu jāpublicē pārskats par biobāzēta plastmasas iepakojuma tehnoloģisko attīstību un vidisko sniegumu un attiecīgā gadījumā jāiesniedz legīslatīvā akta priekšlikums ar ilgtspējas prasībām un mērķrādītājiem.
- (40) Lai novērstu šķēršļus iekšējam tirgum un nodrošinātu šīs regulas efektīvu izpildi, ekonomikas operatoriem būtu jānodrošina, ka plastmasas daļa iepakojumā satur noteiktu minimālo tāda reciklēta materiāla satura procentuālo daudzumu, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, attiecībā uz katru iepakojuma veidu un formātu, kā minēts šajā regulā, aprēķinot kā vidējo rādītāju par ražotni un gadu.
- (41) Tas, ka ražotne tiek izmantota par pamatu aprēķinam, nodrošina iepakojuma izgatavotājam zināmu elastību, lai sasniegtu reciklētā satura minimālo procentuālo daudzumu. Ražotne būtu jāsaprot kā tāda, kas attiecas vienīgi uz vienu rūpniecisko kompleksu, kur iepakojums tiek izgatavots.
- (42) Ekonomikas operatoriem vajadzētu būt stimulam palielināt reciklēta materiāla saturu iepakojuma plastmasas daļā. Viens veids, kā to panākt, ir nodrošināt paplašinātās ražotāja atbildības maksu modulāciju, balstoties uz reciklēta satura procentuālo daudzumu iepakojumā. Šādos gadījumos maksu modulācijas pamatā vajadzētu būt kopīgiem noteikumiem par šādā iepakojumā esošā reciklēta materiāla satura aprēķināšanu un verifikāciju. Šajā kontekstā būtu jāatļauj dalībvalstīm saglabāt esošās sistēmas, kas nodrošina iepriekšēju un taisnīgu piekļuvi reciklētam materiālam, lai sasniegtu minimālos reciklēta materiāla satura mērķrādītājus, ar noteikumu, ka tie atbilst šai regulai. Turklāt prioritāra piekļuve reciklētajiem materiāliem būtu jāpiešķir par tirgus cenām, un reciklētā materiāla daudzumam, attiecībā uz kuru tiek piešķirta prioritāra piekļuve, būtu jāatbilst iepakojuma daudzumam, ko ekonomikas operators darījis pieejamu attiecīgās dalībvalsts teritorijā noteiktā laikposmā.
- (43) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus noteikumu īstenošanai par to, kā aprēķināt un verificēt tāda reciklētā materiāla satura procentuālo daudzumu, kas iegūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumu atgūšanas, to aprēķinot attiecībā uz katru iepakojuma veidu un formātu kā vidējo rādītāju attiecībā uz ražotni un gadu, vienlaikus ņemot vērā reciklēšanas procesa ietekmi uz vidi, un lai noteiktu tehniskās dokumentācijas formātu, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai.

⁽²¹⁾ Sensitīvs kontaktiepakojums attiecas uz tādu produktu plastmasas iepakojumu, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1935/2004 (2004. gada 27. oktobris) par materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtikas produktiem (OV L 338, 13.11.2004., 4. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.), Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.), Regula (ES) 2017/745, Regula (ES) 2017/746, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/4 (2018. gada 11. decembris) par ārstnieciskās barības izgatavošanu, laišanu tirgū un lietošanu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 183/2005 un atceļ Padomes Direktīvu 90/167/EEK (OV L 4, 7.1.2019., 1. lpp.), Regula (ES) 2019/6, Direktīva 2001/83/EK un Direktīva 2008/68/EK.

- (44) Lai nodrošinātu iekšējo tirgu kvalitatīvai plastmasas reciklēšanai un otrreizējo izejvielu izmantošanai, iepakojuma, kas tiek laists tirgū, jebkurai plastmasas daļai būtu jāsaturs noteikts minimālais tāda reciklēta materiāla satura procentuālais daudzums, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, attiecībā uz katru iepakojuma veidu un formātu, kā minēts šajā regulā, tos aprēķinot kā vidējo rādītāju attiecībā uz ražotni un gadu. Iepakojuma veids būtu jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz galveno polimēru, no kura iepakojums ir izgatavots, savukārt iepakojuma formāts būtu jāsaprot kā tāds, kas attiecas uz konkrētas iepakojuma vienības izmēru un formu.
- (45) Vides un cilvēku veselības augsta līmeņa aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz emisiju līmeni gaisā, ūdenī un augsnē, ir vajadzīga vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, klimata pārmaiņas ir globāla parādība, kurai nav robežu, un to ietekme nav tieši saistīta ar siltumnīcefekta gāzu emisiju avotu: valstis ar zemām siltumnīcefekta gāzu emisijām var saskarties ar klimata pārmaiņu ietekmi, kas nav samērīga ar to individuālo devumu globālajās siltumnīcefekta gāzu emisijās. Otrkārt, ūdens sistēmas ir savstarpēji savienotas, piemēram, ar okeāna straumēm, un iepriekšējā pieredze liecina, ka piesārņojums, tostarp saistībā ar plastmasas atkritumiem, kas rodas vienā planētas daļā, var plaši izplatīties citos okeānos un kontinentos. Treškārt, emisijām augsnē var būt ne tikai vietēja, bet arī pārrobežu ietekme, jo īpaši, ja šīs emisijas nonāk ūdenstecēs. Reciklēta materiāla satura izmantošanas veicināšana plastmasas iepakojumā balstās uz pieņēmumu, ka pats reciklēta materiāla saturs ir ražots vidiski ilgtspējīgā veidā, lai samazinātu oglekļa pēdu un veicinātu aprites ekonomiku. Šajā nolūkā ir jāievieš konkrēti aizsardzības pasākumi, lai nodrošinātu, ka veids, kādā tiek iegūts reciklēta materiāla saturs, neatceļ ieguvumus videi, ko sniedz šāda reciklēta materiāla satura izmantošana turpmākā plastmasas iepakojumā. Tāpēc saistītās vidiskās problēmas ir jārisina nediskriminējošā veidā gan attiecībā uz iekšzēmē ražotu, gan importētu plastmasas iepakojumu. Šajā nolūkā uz importu Savienībā būtu jāattiecinā līdztvērtīgi nosacījumi attiecībā uz emisijām un daļiņu savākšanu un reciklēšanas tehnoloģiju ilgtspējas kritērijiem.
- (46) Daļiņu plastmasas atkritumu savākšana ir būtiska, jo tai ir tieša, pozitīva ietekme uz savākšanas rādītājiem, savāktu materiālu kvalitāti un reciklēto materiālu kvalitāti. Tas dara iespējamu kvalitatīvu reciklēšanu un veicina kvalitatīvu otrreizējo izejvielu izmantošanu. Tuvāka virzība uz "pārstrādājošu sabiedrību" palīdz izvairīties no atkritumu rašanās un mudina izmantot atkritumus kā resursus, vienlaikus izvairoties no resursu iestrēdzes zemākajos atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas līmeņos, kas negatīvi ietekmē vidi un neņem vērā atkritumu apsaimniekošanu videi drošā veidā. Daļiņu savākšana arī novērš bīstamo un nebīstamo atkritumu sajaukšanu, nodrošinot atkritumu un to sūtījumu drošību, un novērš piesārņojumu, kā to paredz tādi starptautiskie noteikumi kā 1989. gada 22. marta Bāzeles Konvencija par kontroli pār kaitīgo atkritumu robežšķērsojošo transportēšanu un to aizvākšanu⁽²²⁾, Apvienoto Nāciju Organizācijas 1982. gada 10. decembra Jūras tiesību konvencija⁽²³⁾, Konvencija par atkritumu un citu vielu izgāšanas radītā jūras piesārņojuma pieļaušanu, kas noslēgta Londonā 1972. gada 29. decembrī, un tās 1996. gada protokols, kā arī V pielikums 1973. gada 2. novembra Starptautiskajai konvencijai par piesārņojuma novēršanu no kuģiem (MARPOL konvencija), kas grozīta, izmantojot ar to saistīto 1978. gada protokolu.
- (47) Turklāt diskusijas starptautiskā līmenī dažādās Starpvaldību sarunu komitejas sanāksmēs, lai ANO Vides programmas ("Starpvaldību sarunu komiteja par piesārņojumu ar plastmasu") paspārnē izstrādātu starptautisku juridiski saistošu instrumentu par plastmasas piesārņojumu, tostarp jūras vidē, ir starptautiskā līmenī apliecinājušas, ka ir jāpastiprina rīcība attiecībā uz plastmasas daļiņu savākšanu, lai ierobežotu tās ietekmi uz vidi un veicinātu aprites ekonomiku, tā novēršot atkritumu rašanos un samazinot dabas resursu izmantošanu. Tas arī parādīja līgumslēdzēju pušu vēlmi pieņemt pasākumus šajā virzienā. Konvencijā par gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos⁽²⁴⁾, kas noslēgta Ženēvā 1979. gada 14. novembrī, minētās konvencijas pusēm ir noteikts pienākums aizsargāt vidi pret gaisa piesārņojumu un censties ierobežot un, ciktāl iespējams, pakāpeniski samazināt un novērst gaisa piesārņojumu, tostarp gaisa pārrobežu piesārņojumu lielos attālumos. Saskaņā ar Konvenciju par robežšķērsojošo ūdensteču un starptautisko ezeru aizsardzību un izmantošanu⁽²⁵⁾, kas noslēgta Helsinkos 1992. gada 17. martā, pusēm ir jāveic pasākumi, lai novērstu, kontrolētu un samazinātu jebkādu ūdens piesārņojuma pārrobežu ietekmi. Saskaņā ar 1992. gada Riodežaneiro deklarāciju, kas pieņemta Apvienoto Nāciju Organizācijas konferencē par vidi un attīstību, piesārņotajam principā būtu jāsedz piesārņojuma izmaksas. Tāpēc rūpnieciskām darbībām, piemēram, plastmasas reciklēšanai, būtu jāiet roku rokā ar piesārņojuma novēršanas un samazināšanas pasākumiem.

⁽²²⁾ OV L 39, 16.2.1993., 3. lpp.

⁽²³⁾ OV L 179, 23.6.1998., 3. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 171, 27.6.1981., 13. lpp.

⁽²⁵⁾ OV L 186, 5.8.1995., 44. lpp.

- (48) Vidiskais mērķis veicināt tādu materiālu izmantošanu, kas atgūti no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, prasa, lai plastmasas reciklēšana tiktu veikta tā, lai līdz minimumam samazinātu radīto piesārņojumu. Pretējā gadījumā reciklēšanas gaitā emitētais rūpnieciskais piesārņojums samazinātu vai likvidētu vidisko pievienoto vērtību, ko rada reciklētas plastmasas izmantošanas veicināšana. Būtu jāizstrādā ilgtspējas kritēriji pēcpatēriņa plastmasas atkritumu reciklēšanas tehnoloģijām. Tiem būtu jānodrošina vides un cilvēku veselības augsta līmeņa aizsardzība, jo īpaši attiecībā uz emisiju līmeni gaisā, ūdenī un augsnē, un resursefektivitāte. Šajā nolūkā būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz ilgtspējas kritēriju noteikšanu plastmasas atkritumu reciklēšanas tehnoloģijām. Attiecīgi reciklēšana būtu jāveic videi nekaitīgā veidā, nodrošinot augstu reciklēšanas procesu un produktu kvalitāti un nodrošinot augstus standartus reciklēšanas nozarei. Nodrošinot reciklēšanas tehnoloģijas un līdz ar to arī reciklēta materiāla pienācīgu ilgtspējas līmeni, reciklēta materiāla satura izmantošanas veicināšana plastmasas iepakojumā kļūst par videi nekaitīgu pasākumu. Diskusijās Starpvaldību sarunu komitejas par piesārņojumu ar plastmasu sanāksmēs arī tika uzsvērts, cik svarīgi ir nodrošināt, lai reciklēšanas tehnoloģijas darbotos videi nekaitīgā veidā.
- (49) Metodikai, ar kuru novērtē, verificē un sertificē, tostarp izmantojot trešo personu veiktu revīziju, piemērojamo noteikumu līdzvērtīgumu gadījumā, ja reciklēta materiāla saturs, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, tiek reciklēts un savākts kādā trešā valstī, būtu jānodrošina augsts vides un cilvēka veselības aizsardzības līmenis, jo īpaši attiecībā uz emisiju līmeni gaisā, ūdenī un augsnē, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt, ka pārstrāde notiek videi nekaitīgā veidā, iespēju nodrošināt kvalitatīvu reciklēšanu, kvalitātes standartu līmeni reciklēšanas nozarei un resursefektivitātes līmeni. Šādi apsvērumi ir būtiski, lai panāktu resursu apritīgumu un tādējādi radītu mazāku spiedienu uz izsmeļamiem dabas resursiem. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai izstrādāt minēto metodiku.
- (50) Reciklētu plastmasu saturošiem materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, ir jāatbilst Komisijas Regulā (ES) 2022/1616⁽²⁶⁾ noteiktajām prasībām, kuras ietver prasības par reciklēšanas tehnoloģijām. Attiecībā uz plastmasas iepakojumu, izņemot gadījumus, kad minētais iepakojums ir izgatavots no polietilēntereftalāta (PET), ir lietderīgi pietiekamu laiku pirms attiecīgo reciklēta materiāla satura prasību piemērošanas datuma atkārtoti novērtēt to, vai ir pieejamas piemērotas šāda plastmasas iepakojuma reciklēšanas tehnoloģijas. Minētajā novērtējumā būtu arī jāietver situācija attiecībā uz atļaujām saskaņā ar attiecīgajiem Savienības noteikumiem un šādas tehnoloģijas uzstādīšanu praksē. Pamatojoties uz minēto novērtējumu, varētu būt nepieciešams paredzēt atkāpes no reciklēta materiāla satura prasībām konkrētam sensitīvam plastmasas kontaktiekājumam vai grozīt šajā regulā noteikto atkāpju sarakstu. Šajā nolūkā būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu.
- (51) Lai ņemtu vērā riskus, kas saistīti ar konkrētu plastmasas atkritumu iespējamu nepietiekamu piegādi reciklēšanai, kas varētu novest pie pārmērīgām cenām vai negatīvas ietekmes uz veselību, drošību un vidi, būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai pielāgotu minimālo reciklēta materiāla satura procentuālo apmēru, kas atgūstams no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem. Izvērtējot šāda deleģētā akta pamatojumu, Komisijai būtu jāizskata pienācīgi pamatoti fizisku un juridisku personu pieprasījumi.
- (52) Attiecībā uz materiāliem, kas nav plastmasa, piemēram, stiklu vai alumīniju, tendence pirmreizējās izejvielas aizstāt ar reciklētiem materiāliem ir acīmredzama, un, ņemot vērā tiesiskās un ekonomiskās vides attīstību un patērētāju gaidas, ir sagaidāms, ka tā turpināsies. Tomēr Komisijai būtu cieši jāuzrauga reciklēta materiāla izmantojums iepakojuma materiālos, kas nav plastmasa, un jānovērtē, vai ir piemēroti ierosināt papildu pasākumus, arī noteikt mērķrādītājus, kuru mērķis ir palielināt reciklēta materiāla izmantojumu iepakojumā, kas nav plastmasas iepakojums.
- (53) Bioatkritumu plūsma bieži ir kontaminēta ar konvencionālo plastmasu, un materiālu reciklēšanas plūsmas bieži ir kontaminētas ar kompostējamu plastmasu. Šāda šķērskontaminācija noved pie resursu izšķērdēšanas un zemākas otrreizējo izejvielu kvalitātes un būtu jānovērš avotā. Ņemot vērā šādas bažas, dalībvalstīm būtu jāprecizē, kāda to teritorijā ir piemērota kompostējamā iepakojuma atkritumu apsaimniekošana. Tā kā patērētājiem kļūst aizvien grūtāk saprast, kā kompostējamu plastmasas iepakojumu pareizi izmest, ir pamatoti un nepieciešams noteikt skaidrus un vienotus noteikumus par kompostējama plastmasas iepakojuma izmantošanu, prasot to izmantot tikai tad, ja tā izmantošana rada nepārprotamu vidisku ieguvumu vai labumu cilvēka veselībai. Tas īpaši attiecas uz

⁽²⁶⁾ Komisijas Regula (ES) 2022/1616 (2022. gada 15. septembris) par reciklētas plastmasas materiāliem un izstrādājumiem, kas paredzēti saskarei ar pārtiku, un par Regulas (EK) Nr. 282/2008 atcelšanu (OV L 243, 20.9.2022., 3. lpp.).

gadījumiem, kad kompostējamā iepakojuma izmantošana palīdz savākt bioatkritumus vai tos izmest, – kā piemēru var minēt produktus, kuru saturs un iepakojuma atdalīšana ir īpaši sarežģīta, piemēram, tējas maisiņus.

- (54) Dažiem bionoārdāmu plastmasas polimēru iepakojuma pielietojumiem ir pierādāmi vidiski ieguvumi, ja tiek izmantots kompostējams iepakojums, kas nonāk kompostēšanas stacijās, tostarp anaerobiskās noārdīšanas kompleksos, kontrolētos apstākļos. Turklāt, ja dalībvalsts piemēro noteikumus, kas paredzēti Direktīvas 2008/98/EK 22. panta 1. punkta otrajā daļā, un ja minētajā dalībvalstī ir pieejamas piemērotas atkritumu savākšanas shēmas un atkritumu apstrādes infrastruktūra, vajadzētu būt elastībai minētajai dalībvalstij lemt par to, vai atļaut pirmo reizi darīt pieejamu tās teritorijā kompostējamo iepakojumu kafijai, tējai vai citām dzērienu sistēmas porcijām, kas sastāv no tāda iepakojuma materiāla, kas nav metāls, un ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus, vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus un pirmo reizi darīt pieejamu tās teritorijā citu iepakojumu, uz ko pirms šīs regulas piemērošanas dienas attiecās prasība, ka tam jābūt kompostējamam. Lai patērētājiem nebūtu šaubu par to, kā iepakojumu pienācīgi izmest, un ņemot vērā oglekļa apritīguma radīto vidisko ieguvumu, visam pārējam iepakojumam būtu jāveic materiāla reciklēšana un šāda iepakojuma dizainam būtu jānodrošina, ka tas neietekmē citu atkritumu plūsmu reciklējamību.
- (55) Turklāt bionoārdāmiem atkritumiem nevajadzētu veicināt kontaminantu klātbūtni radītajā kompostā. Prasības, ko paredz saskaņotais standarts EN 13432:2000 "Prasības iepakojumam resursu atgūšanai, to kompostējot un biodegradējot – testēšanas shēma un iepakojuma atbilstības novērtējuma kritēriji", būtu jāpārskata attiecībā uz kompostēšanas laikiem, pieļaujamiem kontaminācijas līmeņiem un mikroplastmasas izdalīšanās ierobežojumiem, lai būtu iespējams minētos materiālus pienācīgi apstrādāt bioatkritumu apstrādes kompleksos. Turklāt būtu jānosaka līdzīgs standarts attiecībā uz mājsaimniecisku kompostēšanu Savienībā.
- (56) Kā aprakstīts "ES biobāzētas, bionoārdāmas un kompostējamas plastmasas rīcībpolitikas satvarā", kas izklāstīts Komisijas 2022. gada 30. novembra paziņojumā, atbilstība rūpnieciskās kompostēšanas standartiem nenozīmē sadalīšanos mājsaimnieciskajā kompostēšanā. Rūpnieciskajā kompostēšanā nepieciešamie apstākļi ir augsta temperatūra un augsts mitruma līmenis. Mājsaimnieciskajā kompostēšanā, ko veic privātpersonas, tostarp kopienās, faktiskie apstākļi lielā mērā ir atkarīgi no vietējiem klimatiskajiem apstākļiem un patērētāju prakses. Tādējādi pastāv risks, ka mājsaimnieciskajā kompostēšanā bioloģiskā noārdīšanās būs lēnāka nekā rūpnieciskajā kompostēšanā vai ka tā nebūs nepabeigta. Jo īpaši mājsaimnieciskā kompostēšana plastmasas iepakojumam būtu jāapsver tikai konkrētiem lietojumiem un īpašu vietējo apstākļu kontekstā attiecīgo iestāžu uzraudzībā.
- (57) Ja tas ir pamatoti un lietderīgi, ņemot vērā tehnoloģiju un regulējuma attīstību, kas ietekmē kompostējamās plastmasas izmešanu, un īpašos apstākļos, kas nodrošina, ka šādu materiālu izmantošana ir labvēlīga videi un cilvēka veselībai, Komisijai attiecīgā gadījumā būtu jāiesniedz leģislatīvā akta priekšlikums, ar ko atļautā kompostējamā iepakojuma sarakstu grozītu.
- (58) Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību šīs regulas prasībām attiecībā uz kompostējamo iepakojumu, ir jāparedz tāda kompostējamā iepakojuma atbilstības prezumpcija, kurš atbilst saskaņotajiem standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1025/2012⁽²⁷⁾. Nosakot, vai ir jāpiemēro prezumpcija, būtu jāņem vērā detalizētas minēto prasību tehniskās specifikācijas saskaņā ar jaunākajiem zinātnes un tehnoloģiju sasniegumiem. Parametriem, tostarp kompostēšanas laikam un pieļaujamajam kontaminācijas līmenim, būtu jāatspoguļo faktiskie apstākļi bioatkritumu apstrādes kompleksos, arī anaerobiskās noārdīšanās procesos. Atbilstības prezumpciju vairs nevar balstīt uz pašreizējo rūpnieciskās kompostēšanas standartu, jo minētais standarts ir jāpārskata un jāaizstāj ar atjauninātu versiju. Tomēr līdz brīdim, kad būs pieejams jauns vai atjaunināts saskaņotais standarts, pašreizējo standartu var izmantot kā orientieri. Attiecībā uz mājsaimniecībā kompostējamu iepakojumu Komisija var pieprasīt, lai vajadzības gadījumā tiktu izstrādāta EN-standartizācija.

⁽²⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

- (59) Visam iepakojumam, kas paredzēts saskarei ar pārtikas produktiem vai kas jau ir saskarē ar pārtikas produktiem, tostarp kompostējamam iepakojumam, ir jāatbilst Regulā (EK) Nr. 1935/2004 izklāstītajām prasībām. Vajadzības gadījumā vajadzētu būt iespējamam kā daļu no informācijas un dokumentācijas, kas prasīta saskaņā ar šo regulu, izmantot dokumentāciju un informāciju, kas prasīta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par materiāliem, kas nonāk saskarē ar pārtiku.
- (60) Iepakojumam vajadzētu būt projektētam tā, lai minimalizētu tā tilpumu un masu un lai darītu iespējamu reciklējamību, vienlaikus saglabājot tā spēju pildīt iepakojuma funkcijas. Izgatavotājam būtu iepakojums jānovērtē saskaņā ar snieguma kritērijiem, kas uzskaitīti šajā regulā. Ņemot vērā šīs regulas mērķus samazināt iepakojuma un iepakojuma atkritumu rašanos un uzlabot iepakojuma apritīgumu iekšējā tirgū, ir lietderīgi pašreizējos kritērijus vēl vairāk papildināt un precizēt un tos padarīt stingrākus. Tāpēc būtu jāgroza iepakojuma snieguma kritēriju saraksts, kas uzskaitīti saskaņotajā standartā EN 13428:2004 "Iepakojums. Prasības, kas attiecas uz ražošanu un sastāvu. Novērtēšana avotā". Tomēr, iekams ir pieejams jauns vai atjaunināts saskaņotais standarts, var izmantot spēkā esošo standartu EN 13428:2004. Lai gan, iepakojumu projektējot, liela nozīme aizvien ir tirdzniecībai un patērētāju atsaucībai, tiem nevajadzētu būt snieguma kritērijiem, kas paši par sevi attaisnotu lielāku iepakojuma masu un tilpumu. Tomēr tam nevajadzētu ietekmēt produktu specifikācijas tādu amatniecības un rūpniecības produktu un pārtikas un lauksaimniecības produktu gadījumā, kuri ir reģistrēti un aizsargāti saskaņā ar ES ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības shēmu, kā daļa no Savienības mērķa aizsargāt kultūras mantojumu un tradicionālo zinātību, tostarp saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1308/2013⁽²⁸⁾ attiecībā uz vīnu, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/787⁽²⁹⁾ attiecībā uz stipriem alkoholiskiem dzērieniem vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2023/2411⁽³⁰⁾ attiecībā uz amatniecības un rūpniecības ražojumiem, vai uz ko attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1143⁽³¹⁾ minētās kvalitātes shēmas. Tam nevajadzētu apdraudēt arī iepakojuma dizainus, kas ir aizsargāti saskaņā ar Savienības vai valstu dizainparaugu vai preču zīmju tiesību aktiem vai starptautiskajiem nolīgumiem, kuri ir spēkā kādā no dalībvalstīm. Izņēmums šādam iepakojumam ir pamatots tikai tiktāl, ciktāl jaunie noteikumi par iepakojuma minimalizēšanu ietekmē iepakojuma formu tā, ka preču zīme vairs nevar nodrošināt ar preču zīmi marķētās preces atšķiršanu no cita uzņēmuma precēm un ka dizains vairs nevar saglabāt savas jaunās un individuālās īpašības. Lai izvairītos no ļaunprātīgas izmantošanas riska, izņēmums būtu jāpiemēro tikai preču zīmju un dizainparaugu tiesībām, kuras bija aizsargātas pirms 2025. gada 11. februāra. No otras puses, reciklējamība, reciklēta materiāla izmantošana un iepakojuma atkalizmantošana varētu attaisnot lielāku iepakojuma masu vai tilpumu, un tā snieguma kritērijiem būtu jāpievieno. Iepakojumu ar dubultsienām, māņu dibeniem un citām īpašībām, kuru mērķis ir tikai palielināt šķietamo produkta daudzumu, tirgū laist nevajadzētu, jo šāds iepakojums neatbilst iepakojuma minimalizēšanas prasībai. Tas pats noteikums būtu jāattiecinā uz lieku iepakojumu, kas nav nepieciešams iepakojuma funkcionalitātes nodrošināšanai.
- (61) Lai izpildītu iepakojuma minimalizēšanas prasības, īpaša uzmanība būtu jāpievērš tukšās vietas ierobežošanai grupas un transporta, arī e-komercijas, iepakojumā.
- (62) Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību ar šo regulu noteiktajām iepakojuma minimalizēšanas prasībām, ir jāparedz atbilstības prezumpcija iepakojumam, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012, lai noteiktu detalizētas šo prasību tehniskās specifikācijas un norādītu izmērāmus dizaina kritērijus, to vidū attiecīgā gadījumā maksimālās masas vai tukšās vietas ierobežojumus konkrētiem iepakojuma formātiem, kā arī pēc noklusējuma standartizētu iepakojuma dizainu, kas iepakojuma minimalizēšanas prasībām atbilst.

⁽²⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽²⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/787 (2019. gada 17. aprīlis) par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu un marķējumu, stipro alkoholisko dzērienu nosaukumu lietošanu citu pārtikas produktu noformējumā un marķējumā, stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību, lauksaimnieciskās izcelsmes etilspirta un destilātu izmantošanu alkoholiskajos dzērienos un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 110/2008 (OV L 130, 17.5.2019., 1. lpp.).

⁽³⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/2411 (2023. gada 18. oktobris) par amatniecības un rūpniecības ražojumu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko groza Regulas (ES) 2017/1001 un (ES) 2019/1753 (OV L, 2023/2411, 27.10.2023., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2411/oj>).

⁽³¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1143 (2024. gada 11. aprīlis) par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vīnam, stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem un lauksaimniecības produktiem, kā arī garantētu tradicionālo īpatnību produktiem un lauksaimniecības produktu fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) 2019/787 un (ES) 2019/1753 un atceļ Regulu (ES) Nr. 1151/2012 (OV L, 2024/1143, 23.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj>).

- (63) Lai veicinātu iepakojuma apritīgumu un ilgtspējīgu izmantošanu, būtu jāstimulē izmantot atkalizmantojamu iepakojumu un atkalizmantošanas sistēmas. Šajā nolūkā ir jāprecizē atkalizmantojama iepakojuma jēdziens un jānodrošina, ka tas ir saistīts ne tikai ar iepakojuma dizainu, bet arī ar tādu atkalizmantošanas sistēmu izveidi, kuras atbilst šajā regulā noteiktajam prasību minimumam. Iepakojuma dizainam būtu jānodrošina pēc iespējas lielākais rotāciju skaits un atbilstība drošuma, kvalitātes un higiēnas prasībām, kad iepakojums tiek iztukšots, atbrīvots, uzpildīts vai atkalpiepildīts. Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību šajā regulā noteiktajām atkalizmantojama iepakojuma prasībām, ir jāparedz atbilstības prezumpcija iepakojumam, kas atbilst saskaņotajiem standartiem, kuri ir pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012, lai noteiktu detalizētas tehniskās specifikācijas, kas paredzētas minētajā regulā, un noteiktu atkalizmantojama iepakojuma kritērijus un formātus, arī minimālo ritējumu vai rotāciju skaitu, standartizētu dizainu, kā arī prasības atkalizmantošanas sistēmām, to vidū higiēnas prasības.
- (64) Ir jāinformē patērētāji un jādod viņiem iespēja visus iepakojuma atkritumus pienācīgi izmest. Šajā nolūkā ir lietderīgi izveidot saskaņotu marķēšanas sistēmu, kas balstīta uz atkritumu šķirošanu pēc iepakojuma materiāla sastāva, un to apvienot ar atbilstošu marķējumu uz atkritumu tvertnēm. Marķējuma dizaina projektēšanā vadošajam principam vajadzētu būt nepieciešamībai, lai šādu saskaņotu marķēšanas sistēmu atpazīst visi iedzīvotāji neatkarīgi no saviem apstākļiem, piemēram, vecuma un valodas zināšanām. Šādu sistēmu var panākt, izmantojot piktogrammas, kurās valoda izmantota minimāli. Šāds dizains arī palīdzētu samazināt izmaksas saistībā ar tulkojumiem, kas pretējā gadījumā būtu nepieciešami.
- (65) Šķirošana ir ļoti būtisks posms, lai nodrošinātu iepakojuma labāku apritīgumu. Būtu jāveicina šķirošanas iespēju uzlabošana, jo īpaši izmantojot inovatīvas tehnoloģijas, lai nodrošinātu lielāku šķirošanas efektivitāti un tādējādi reciklēšanai paredzēto materiālu augstāku kvalitāti.
- (66) Lai patērētājiem atvieglotu iepakojuma atkritumu šķirošanu un izmešanu, ir jāievieš saskaņotu simbolu sistēma un jāprasa simbolus izvietot gan uz iepakojuma, gan uz atkritumu tvertnēm, patērētājiem dodot iespēju iepakojuma atkritumus izmest atbilstoši simboliem. Simboliem būtu jānodrošina pienācīga atkritumu apsaimniekošana, jo tiem vajadzētu sniegt patērētājiem informāciju par šāda iepakojuma kompostēšanas īpašībām. Šādu informācijai jo īpaši būtu jānovērš neskaidrību rašanās patērētājiem attiecībā uz kompostējamu iepakojumu, kurš pats par sevi nav piemērots mājsaimnieciskai kompostēšanai, bet ir kompostējams tikai rūpnieciski kontrolētos apstākļos. Tāpēc šādu informācijai būtu jānovērš kompostējamā iepakojuma izmešana dabā. Minētā pieeja uzlabos iepakojuma atkritumu dalīto savākšanu, tā panākot augstāku iepakojuma atkritumu reciklēšanas kvalitāti, un ar to paredzēts padarīt saskaņotākas iepakojuma atkritumu savākšanas sistēmas iekšējā tirgū. Tāpat ir jānosaka simboli, kas saistīti ar obligātajām depozīta un nodošanas sistēmām, kuras ieviestas pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas. Dalībvalstīm būtu jāspēj pieprasīt šādu saskaņotu marķējumu izmantošanu uz iepakojuma, uz ko attiecas depozīta un nodošanas sistēmas, kuras ieviestas ar valsts tiesību aktiem pirms šīs regulas stāšanās spēkā. Ņemot vērā, ka transporta iepakojums netiek savākts sadzīves atkritumu savākšanas sistēmās, šo simbolu izmantošanai nevajadzētu būt obligātai transporta iepakojumam, izņemot e-komercijas iepakojumu.
- (67) Iepakojumā esošā reciklētā materiāla saturs norādei marķējumā nevajadzētu būt obligātai, jo šī informācija nav kritiski svarīga, lai nodrošinātu pareizu iepakojuma apstrādi aprites cikla beigās. Tomēr izgatavotājiem būs jāievēro šajā regulā noteiktie reciklētā materiāla saturs mērķrādītāji un tie šo informāciju varētu vēlēties norādīt uz iepakojuma, lai patērētājus informētu par reciklētā materiāla saturu iepakojumā. Lai nodrošinātu, ka šāda informācija visā Savienībā tiek paziņota saskaņoti, reciklētā materiāla saturs norādes marķējums būtu jānosaka.
- (68) Biobāzētas plastmasas saturs marķēšanai iepakojumā arī nevajadzētu būt obligātai, jo pastāv vairāki nosacījumi, kuriem biobāzētai plastmasai ir jāatbilst, lai nodrošinātu ilgtspēju, un ir nepieciešams vairāk zinātnisku pierādījumu, lai nodrošinātu, ka biobāzētas plastmasas izmantošana visā tās aprites ciklā atbilst aprites ekonomikas principiem, kas izklāstīti Komisijas 2022. gada 30. novembra paziņojumā par Savienības Biobāzētas, bionoārdamas un kompostējamas plastmasas rīcībpolitikas satvaru. Tomēr ražotāji varētu vēlēties minēt informāciju norādīt uz sava iepakojuma, lai informētu patērētājus par biobāzētas plastmasas saturu iepakojumā. Lai nodrošinātu, ka šāda informācija visā Savienībā tiek paziņota saskaņoti, biobāzētas plastmasas saturs norādes marķējums būtu jānosaka.

- (69) Lai tiešos lietotājus informētu par iepakojuma atkalizmantojamību, atkalizmantošanas sistēmu pieejamību un savākšanas kanālu atrašanās vietu, uz šāda iepakojuma vajadzētu būt kvadrātkodam vai citam standartizētam, atvērta, digitālam datu nesējam, kas sniedz šādu informāciju. Kvadrātkodam vai datu nesējam būtu jāsaturs informācija, kas atvieglo izsekošanu un ritējumu un rotāciju aprēķināšanu, vai vidējo aplēsi, ja šādi aprēķini nav iespējami. Minētajam marķējumam vajadzētu būt brīvprātīgam nenoslēgtā cikla sistēmām, kurām nav sistēmas operatora. Turklāt atkalizmantojamam tirdzniecības iepakojumam vajadzētu būt skaidri identificējamam tirdzniecības vietā.
- (70) Uz iepakojuma nevajadzētu būt pārmērīgi daudziem marķējumiem. Lai no tā izvairītos, ja citos Savienības tiesību aktos ir noteikts, ka informācijai par iepakoto produktu jābūt pieejamai digitālā formātā, izmantojot datu nesēju, tad informācijai, kas saskaņā ar šo regulu prasīta par iepakojumu un par iepakoto produktu saskaņā ar citu Savienības tiesību aktu, vajadzētu būt pieejamai, izmantojot to pašu datu nesēju. Šim datu nesējam būtu jāatbilst prasībām, kas noteiktas šajā regulā vai citos piemērojamos Savienības tiesību aktos. Proti, ja uz iepakoto produktu attiecas Regula (ES) 2024/1781 vai citi Savienības tiesību akti, kuros prasīta digitālā produkta pase, šī digitālā produkta pase būtu jāizmanto arī būtiskās informācijas sniegšanai saskaņā ar šo regulu. Ja iepakojums satur vielas, kas rada bažas, tas būtu jāmarķē, izmantojot standartizētu, atvērta, digitālu marķēšanas tehnoloģiju, kā noteikts Komisijas pieņemtajos īstenošanas aktos. Minētajai informācijai būtu jānodrošina, ka atkritumu apsaimniekošanas operatoriem ir pieejama attiecīga informācija par iepakojuma ķīmisko sastāvu, lai noteiktu vispiemērotāko atkritumu apsaimniekošanas iespēju atbilstoši atkritumu hierarhijai, tādējādi veicinot iepakojuma apritīgumu.
- (71) Lai palīdzētu sasniegt šīs regulas mērķus, patērētāji būtu jāaizsargā no maldinošas un mulsinošas informācijas par tā iepakojuma īpašībām un piemērotu apstrādi aprites cikla beigās, kuram saskaņā ar šo regulu ir izstrādāts saskaņots marķējums. Vajadzētu būt iespējamam paplašinātās ražotāja atbildības shēmā iekļautu iepakojumu identificēt ar atbilstošu simbolu visā teritorijā, kurā piemēro minēto shēmu, lai norādītu, ka ražotājs pilda savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus. Šāda identifikācija būtu jāpanāk vienīgi ar kvadrātkodu vai citu standartizētu, atvērta, digitālu marķēšanas tehnoloģiju. Minētajam simbolam vajadzētu skaidri un nepārprotami informēt patērētājus par iepakojuma reciklējamību.
- (72) Uz iepakojuma, uz kuru attiecas obligātās depozīta un nodošanas sistēmas, vajadzētu būt marķējumam, kas informē patērētājus, ka uz šo iepakojumu attiecas minētā sistēma un ka tāpēc tas būtu jāsavāc, izmantojot īpašus savākšanas kanālus, ko minētajam nolūkam ir atļāvušas valsts iestādes. Minētajam marķējumam vajadzētu būt saskaņotam ES marķējumam, ko noteikusi Komisija. Dalībvalstīm būtu jāspēj pieprasīt šāda saskaņota marķējuma izmantošanu uz iepakojuma, uz ko attiecas depozīta un nodošanas sistēmas, kuras tika ieviestas ar valsts tiesību aktiem pirms šīs regulas stāšanās spēkā.
- (73) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK⁽³²⁾ darbojas kā “drošības tīkls”, kas nodrošina patērētāju augsta līmeņa aizsardzību visās nozarēs, papildinot sīkāk izstrādātas prasības Savienības tiesību aktos attiecībā uz konkrētām nozarēm vai produktiem, izņemot gadījumus, kad pastāv pretrunas starp minēto direktīvu un citiem Savienības noteikumiem, kas saistīti ar konkrētiem negodīgas komercprakses aspektiem – tādos gadījumos būtu jāprevalē Savienības noteikumiem attiecībā uz minētajiem konkrētajiem aspektiem. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2024/825⁽³³⁾ ir noteikts, ka konkrētām prasībām neatbilstoša brīvprātīga ilgtspējas marķējuma izvietošana ir negodīga komercprakse.
- (74) Lai nodrošinātu vienotus marķēšanas prasību īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai vēl vairāk uzlabotu atkritumu šķirošanu, izstrādātu metodiku iepakojuma materiāla sastāva noteikšanai un vielu, kas rada bažas, identificēšanai ar standartizētām, atvērta, digitālām tehnoloģijām un izstrādātu saskaņotu marķējumu un specifiskācijas un formātu iepakojuma un atkritumu tvirtņu marķēšanas prasībām, kas ieviestas saskaņā ar šo regulu. Izstrādājot minētās specifiskācijas, Komisijai būtu līdz minimumam jāierobežo lingvistiski elementi un jāņem vērā zinātniskā vai cita pieejamā tehniskā informācija, arī attiecīgie starptautiskie standarti. Izstrādājot saskaņoto marķējumu iepakojumam, uz kuru attiecas depozīta un atgriešanas sistēma, būtu jāņem vērā

⁽³²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”) (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

⁽³³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/825 (2024. gada 28. februāris), ar ko attiecībā uz patērētāju dalības veicināšanu zaļās pārkārtošanās procesā, nodrošinot viņiem labāku aizsardzību pret negodīgu praksi un viņu labāku informētību, groza Direktīvas 2005/29/EK un 2011/83/ES (OV L, 2024/825, 6.3.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/825/oj>).

jebkādas iekasētā depozīta apmēra atšķirības dalībvalstu starpā. Ņemot vērā jauno sistēmu, Komisijas Lēmums 97/129/EK⁽³⁴⁾ būtu jāatceļ no 2028. gada 12. augusta, un tā saturs būtu jāiestrādā īstenošanas aktā.

- (75) Ekonomikas operatoriem būtu jānodrošina, ka iepakojums atbilst šīs regulas prasībām. Lai nodrošinātu iepakojuma brīvu apriti iekšējā tirgū un uzlabotu tā ilgtspēju, tiem būtu jāveic pienācīgi pasākumi, lai nodrošinātu šādu atbilstību, ņemot vērā katra operatora lomu piegādes ķēdē.
- (76) Tā kā izgatavotājs sīki pārzina projektēšanas un ražošanas procesu, tas var vislabāk veikt atbilstības novērtēšanu, kas paredzēta šajā regulā. Tādēļ atbilstības novērtēšanai saskaņā ar šo regulu arī turpmāk vajadzētu būt vienīgi izgatavotāja pienākumam.
- (77) Būtu jānodrošina, ka iepakojuma vai iepakojuma materiālu piegādātāji izgatavotājam sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tam nepieciešama, lai izgatavotājs pierādītu iepakojuma un iepakojuma materiālu atbilstību. Minētā informācija un dokumentācija būtu jāsniedz papīrformā vai elektroniski.
- (78) Lai aizsargātu iekšējā tirgus darbību, ir jānodrošina, ka iepakojums no trešām valstīm, kas nonāk Savienības tirgū, šai regulai atbilst neatkarīgi no tā, vai tas tiek importēts kā patstāvīgs iepakojums vai saistībā ar iepakotu produktu. Konkrētāk, ir jānodrošina, ka izgatavotāji attiecībā uz šādu iepakojumu ir veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Tāpēc importētājiem būtu jānodrošina, ka iepakojums, ko tie laiž tirgū, šīm prasībām atbilst un ka izgatavotāju sagatavotā dokumentācija ir pieejama, lai kompetentās valsts iestādes varētu ar to iepazīties.
- (79) Katram importētājam, laižot iepakojumu tirgū, uz iepakojuma būtu jānorāda savs nosaukums, reģistrētais tirdzniecības nosaukums vai reģistrētā preču zīme, kā arī pasta adrese un, ja iespējams, kā ar to var sazināties elektroniski. Būtu jāparedz izņēmumi gadījumiem, kad šādu norādi uz iepakojuma uzlikt nav iespējams.
- (80) Tā kā izplatītājs iepakojumu dara pieejamu tirgū pēc tam, kad to ir laidis tirgū izgatavotājs vai importētājs, tam būtu jārikojas ar pienācīgu rūpību attiecībā uz šīs regulas piemērojamajām prasībām. Izplatītājam būtu arī jānodrošina, ka tā rīcība ar iepakojumu nemazina tā atbilstību šīm prasībām.
- (81) Tā kā izplatītāji un importētāji ir tuvu tirgum un tiem ir svarīga loma iepakojuma atbilstības nodrošināšanā, tiem vajadzētu būt iesaistītiem tirgus uzraudzības uzdevumos, ko veic valsts kompetentās iestādes, un vajadzētu būt gataviem aktīvi piedalīties, sniedzot minētajām iestādēm visu nepieciešamo informāciju par konkrēto iepakojumu.
- (82) Jebkurš importētājs vai izplatītājs, kas vai nu iepakojumu laiž tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi, vai iepakojumu, kurš jau ir laists tirgū, pārveido tā, ka tas varētu ietekmēt atbilstību šai regulai, būtu jāuzskata par izgatavotāju, un tam būtu jāuzņemas atbildība par izgatavotāja saistībām.
- (83) Iepakojuma izsekojamības nodrošināšana visā piegādes ķēdē atvieglo tirgus uzraudzības iestāžu uzdevumu izsekot, kādi ekonomikas operatori laiduši tirgū vai darījuši pieejamu tirgū neatbilstīgu iepakojumu. Tāpēc no ekonomikas operatoriem būtu jāprasa, lai tie noteiktu laiku glabātu informāciju par saviem darījumiem.
- (84) Pārmērīgas iepakojuma atkritumu rašanās problēmu nevar pilnībā risināt, nosakot pienākumus attiecībā uz iepakojuma dizainu. Noteiktu veidu iepakojuma gadījumā attiecībā uz ekonomikas operatoriem, kas tukšās vietas īpatsvaru piepilda vai izmanto kādā citā veidā, būtu jānosaka pienākumi tukšās vietas īpatsvaru iepakojumā samazināt. Tāda grupas, transporta un e-komercijas iepakojuma gadījumā, ko izmanto produktu piegādei galaizplatītājiem vai tiešajam lietotājam, tukšās vietas īpatsvars nedrīkstētu pārsniegt 50 %. Šim pienākumam nevajadzētu attiekties uz atkalizmantojamu iepakojumu. Atbilstoši atkritumu hierarhijai un lai sekmētu inovāciju iepakojuma jomā iepakojuma atkritumu samazināšanas nolūkā, vajadzētu būt iespējamam no šā pienākuma atbrīvot ekonomikas operatorus, kuri tirdzniecības iepakojumu izmanto par e-komercijas iepakojumu. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus tukšās vietas īpatsvara aprēķināšanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt tās aprēķināšanas metodiku.

⁽³⁴⁾ Komisijas Lēmums 97/129/EK (1997. gada 28. janvāris), ar ko izveido iepakojuma materiālu identifikācijas sistēmu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 50, 20.2.1997., 28. lpp.).

- (85) Lai nodrošinātu augstu vides aizsardzības līmeni iekšējā tirgū, kā arī augstu pārtikas nekaitīguma un pārtikas higiēnas līmeni un veicinātu iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītāju sasniegšanu, nevajadzētu laist tirgū nevajadzīgu vai novēršamu iepakojumu. Šādu iepakojuma formātu saraksts ir sniegts šajā regulā. Komisijai būtu jāpublicē pamatnostādnes, kurās minētais saraksts sīkāk izskaidrots, tostarp sniedzot iepakojuma piemērus un norādījumus attiecībā uz atbrīvojumiem no ierobežojumiem.
- (86) Lai veicinātu iepakojuma apritīguma un ilgtspējīgas izmantošanas mērķa sasniegšanu, ir jāierobežo risks, ka iepakojums, ko tirgo kā atkalizmantojamu iepakojumu, faktiski netiek izmantots atkārtoti, un jānodrošina, ka patērētāji atkalizmantojamu iepakojumu nodod atpakaļ. Piemērotākais veids, kā to panākt, ir uzlikt pienākumu ekonomikas operatoriem, kuri izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, nodrošināt atkalizmantošanas sistēmas ieviešanu, lai šāds iepakojums varētu apritēt, būt rotācijā un to varētu izmantot atkārtoti. Lai nodrošinātu maksimālu labumu no šādām sistēmām, būtu jānosaka prasību minimums nenoslēgta un noslēgta cikla sistēmām. Šāda iepakojuma tehniskajā dokumentācijā būtu jāiekļauj arī apstiprinājums par atkalizmantojama iepakojuma piemērotību atkalizmantošanas sistēmai. Atkalizmantošanas sistēmas var atšķirties pēc lieluma un ģeogrāfiskā tvēruma, un tās var būt dažādas, sākot no mazākām vietējām sistēmām līdz lielākām sistēmām, kas var aptvert vienas vai vairāku dalībvalstu teritoriju.
- (87) Atkalizmantojamam iepakojumam ir jābūt drošam tā lietotājiem. Tāpēc ekonomikas operatoriem, kas savus produktus piedāvā atkalizmantojamā iepakojumā, būtu jānodrošina, ka pirms atkalizmantojama iepakojuma atkārtotas izmantošanas tam tiek veikta rekondicionēšana, attiecībā uz kuru būtu jānosaka prasības.
- (88) Atkalizmantojamais iepakojums kļūst par atkritumiem Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1) punkta nozīmē, kad tā īpašnieks no tā atbrīvojas, plāno no tā atbrīvoties vai tam ir pienākums no tā atbrīvoties. Atkalizmantojamu iepakojumu rekondicionēšanas procesā parasti par atkritumiem neuzskata.
- (89) Lai veicinātu atkritumu rašanās novēršanu, būtu jāievieš jauns jēdziens "uzpilde". Uzpilde būtu jāsaprot kā īpašs atkritumu rašanās novēršanas pasākums, ko ieskaita virzībā uz šajā regulā noteikto atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītāju sasniegšanu un kas tai vajadzīgs.
- (90) Ja ekonomikas operatori piedāvā iespēju produktus iegādāties, veicot uzpildi, tiem būtu jānodrošina, ka to uzpildes stacijas atbilst noteiktām prasībām, kas garantē patērētāju veselību un drošību. Šajā sakarā, ja patērētāji izmanto paši savus traukus, ekonomikas operatoriem būtu viņi jāinformē par šo trauku drošas uzpildes un izmantošanas nosacījumiem. Lai veicinātu uzpildi, ekonomikas operatoriem nevajadzētu uzpildes stacijās nodrošināt bezmaksas iepakojumu vai tādu iepakojumu, kas nav depozieta un nodošanas sistēmā. Ekonomikas operatori būtu jāatbrīvo no atbildības par pārtikas nekaitīguma problēmām, kas varētu rasties saistībā ar to, ka patērētāji izmanto savus traukus.
- (91) Lai samazinātu aizvien augošo vienreizlietojamā iepakojuma īpatsvaru un augošo radīto iepakojuma atkritumu daudzumu, ir jānosaka kvantitatīvi atkalizmantošanas mērķrādītāji iepakojumam nozarēs, kuras novērtētas kā tādas, kam ir vislielākais iepakojuma atkritumu samazināšanas potenciāls, proti, līdzņemama pārtika un dzērieni, lieltgabarieta sadzīves tehnika un transporta iepakojums. Tas tika novērtēts pēc tādiem faktoriem kā pastāvošās atkalizmantošanas sistēmas, nepieciešamība izmantot iepakojumu un iespēja izpildīt funkcionālās prasības attiecībā uz saturēšanu, kārtīgumu, veselību, higiēnu un drošumu. Tika ņemtas vērā arī produktu un to ražošanas un izplatīšanas sistēmu atšķirības. Šādu mērķrādītāju īstenošanā būtu jāņem vērā vidiskie ieguvumi, kas sasniegti visā produkta aprites ciklā. Paredzams, ka mērķrādītāju noteikšana atbalstīs inovāciju un palielinās atkalizmantojama iepakojuma un uzpildes risinājumu īpatsvaru. Nedrīkstētu atļaut izmantot vienreizlietojamu plastmasas iepakojumu pārtikai un dzērieniem, ko *HORECA* nozarē iepilda un patērē uz vietas. Patērētājiem vienmēr vajadzētu būt iespējai iegādāties pārtiku un dzērienus līdzņemšanai atkalizmantojamos vai pašiem savos traukos saskaņā ar tādiem nosacījumiem, kas nav mazāk labvēlīgi nekā vienreizlietojamā iepakojumā piedāvātai pārtikai un dzērieniem. Ekonomikas operatoriem, kas pārdod pārtiku un dzērienus līdzņemšanai, vienmēr būtu jāpiedāvā patērētājiem iespēja iegādāties pārtiku un dzērienus viņu pašu traukos un iespēja iegādāties pārtiku un dzērienus atkalizmantojamā iepakojumā.
- (92) Noteiktos apstākļos dalībvalstīm būtu jāspēj atbrīvot ekonomikas operatorus no atkalizmantošanas pienākumiem uz piecu gadu laikposmu, ko var pagarināt. Minēto nosacījumu pamatā vajadzētu būt augstiem reciklēšanas un piemērojamiem atkritumu rašanās novēršanas rādītājiem dalībvalstī, kas piemēro atbrīvojumu, tostarp ar pirmo starpnieku atkritumu rašanās novēršanas rādītāju 3 % apmērā līdz 2028. gadam, kā arī ar to, ka ekonomikas operatori pieņem korporatīvo atkritumu rašanās novēršanas un reciklēšanas plānu.

- (93) Tāda iepakojuma laišana tirgū, uz kuru attiecas noteiktu iepakojuma formātu lietošanas ierobežojumi saskaņā ar šo regulu, attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas darbojas pāri robežām, ja tajos ir pieejami ēdināšanas pakalpojumi, piemēram, gaisa kuģos, lidmašīnās, vilcienos, kruīza kuģos, uz prāmjiem, jahtās un laivās, būtu jāsaprot kā ceļošana ar minēto iepakojumu uz Savienību vai tās iekšienē. Ceļošana Savienībā būtu jāsaprot kā situācija, kad transportlīdzeklis izbrauc no galamērķa un ierodas galamērķī, kurš atrodas Savienībā.
- (94) Lai palielinātu to rezultativitāti un nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret ekonomikas operatoriem, atkalizmantošanas mērķrādītāji būtu jāpiemēro ekonomikas operatoriem, kuri patērētājiem dara pieejamus dzērienus tirdzniecības iepakojumā. Tādu atkalizmantošanas mērķrādītāju gadījumā, kas paredzēti saistībā ar dzērieniem, atkalizmantošanas mērķrādītājus jāliek ievērot galaizplatītājiem. Dažiem dzērieniem, kurus uzskata par ātrbojīgiem, tādēļ ka tie ir jutīgi pret baktēriju vai raugu izraisītu mikrobioloģisku bojāšanos, ir vajadzīga īpaša aseptiska tehnoloģija, lai tos pasargātu no bojājumiem, vienlaikus saglabājot ilgu glabāšanas laiku. Tāpēc piens un citi ātrbojīgi dzērieni būtu jāatbrīvo no pienākuma izpildīt iepakojuma atkalizmantošanas mērķrādītājus. Mērķrādītāji būtu jāaprēķina procentuāli no pārdošanas apjoma, tilpuma vai masas, kas pārdots atkalizmojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā vai – transporta iepakojuma gadījumā – procentuāli no izmantošanas reižu skaita. Mērķrādītājiem vajadzētu būt materiālu ziņā neitrāliem. Lai nodrošinātu vienotus atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītāju ieviešanas nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecībā uz to aprēķināšanas metodiku.
- (95) Dažos gadījumos nav nepieciešams izmantot vienreizlietojama transporta iepakojuma formātus, jo ir pieejams plašs labi funkcionējošu atkalizmojamu alternatīvu klāsts. Lai nodrošinātu šādu alternatīvu efektīvu izmantošanu, ir lietderīgi prasīt, lai ekonomikas operatori, pārvadājot produktus starp dažādiem viena un tā paša ekonomikas operatora objektiem vai starp ekonomikas operatoru un saistītajiem uzņēmumiem vai partneruzņēmumiem, izmantotu tikai atkalizmojamu transporta iepakojumu, ciktāl runa ir par tādiem iepakojuma formātiem kā paletes, salokāmas plastmasas kastes, plastmasas redelkastes, gan stingrus, gan nestingrus IBC konteinerus vai mucas. Tāds pats pienākums to pašu iemeslu dēļ būtu jāattiecinā uz ekonomikas operatoriem, kas pārvadā produktus vienā dalībvalstī. Attiecībā uz dažiem transporta vai tirdzniecības iepakojuma veidiem atkalizmojamās alternatīvas nav iespējams izvēlēties. Tā tas ir kartona kastu gadījumā, kur rotāciju skaits ir ļoti mazs, un tāda iepakojuma gadījumā, ko izmanto dažiem kontaktsensitīviem produktiem, jo tas starp lietošanas reizēm ir īpaši jāmazgā. Tāpēc šāds iepakojums būtu jāatbrīvo no pienākuma sasniegt atkalizmantošanas mērķrādītājus transporta iepakojumam un tirdzniecības iepakojumam, ko izmanto transporta iepakojumam.
- (96) Mazākiem ekonomikas operatoriem sasniegt atkalizmantošanas un uzpildes mērķrādītājus var būt grūti. Tāpēc noteikti ekonomikas operatori būtu jāatbrīvo no pienākuma sasniegt iepakojuma atkalizmantošanas mērķrādītājus, ja tie laiž tirgū mazāk nekā noteiktu iepakojuma apjomu un atbilst mikrouzņēmuma definīcijai, kas noteikta Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK⁽³⁵⁾, ko piemēro 2025. gada 11. februārī, vai ja to tirdzniecības platība nepārsniedz noteiktu platības ierobežojumu. Būtu jādeleģē Komisijai pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu attiecībā uz to, lai grozītu tirdzniecības platības sliekšņus, noteiktu un precizētu sīki izstrādātus nosacījumus un ziņošanas prasības, kas attiecināmas uz šajā punktā minēto vienošanos par grupas izveidi, grozītu apjoma sliekšni ekonomikas operatoru atbrīvošanai un noteiktu papildu atbrīvojumus dažiem citiem ekonomikas operatoriem vai konkrētiem iepakojuma formātiem, uz kuriem attiecas atkalizmantošanas vai uzpildes mērķrādītāji, īpašu ekonomisko ierobežojumu, nopietnu higiēnas, pārtikas nekaitīguma vai vides problēmu gadījumā, kas minētos mērķrādītājus liedz sasniegt.
- (97) Lai varētu verificēt atbilstību atkalizmantošanas mērķrādītājiem, attiecīgajiem ekonomikas operatoriem ir jāsniedz ziņojumi kompetentajām iestādēm. Ekonomikas operatoriem attiecīgie dati par katru kalendāro gadu būtu jāziņo no 2030. gada. Dalībvalstīm šie dati būtu jā dara publiski pieejami.
- (98) Tā kā ekonomikas operatoriem var būt vairāki dažādi iepakojuma formāti, atkalizmantošanas mērķrādītāju sasniegšana būtu jāaprēķina, pamatojoties uz kopējo pārtikas vai dzērienu daudzumu, kas darīts pieejams tirgū, atsaucoties uz kopējo pārdošanas vienību skaitu vai attiecīgi pārtikas svaru vai dzērienu daudzumu.
- (99) Ņemot vērā plastmasas iepirkumu maisiņu joprojām augsto patēriņa līmeni, neefektīvu resursu izmantojumu un iespējamību, ka tos izmetīs kā druzu, ir lietderīgi saglabāt noteikumus, kuru mērķis ir panākt plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu, kā jau bija noteikts Direktīvā 94/62/EK, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas

⁽³⁵⁾ Komisijas Ieteikums 2003/361/EK (2003. gada 6. maijs) par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/720⁽³⁶⁾. Ņemot vērā pašreizējās atšķirīgās pieejas un ierobežotās ziņošanas prasības attiecībā uz plastmasas iepirkumu maisiņiem, ir grūti novērtēt, vai dalībvalstu veiktie patēriņa samazināšanas pasākumi ir sasnieguši mērķi noturīgi samazināt šādu maisiņu patēriņu un vai tie nav palielinājuši citu veidu plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu. Tāpēc ir jāaskaņo ilgtspējīga plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanas definīcija un jānosaka kopīgs mērķrādītājs, kā arī jāievieš jaunas ziņošanas prasības.

- (100) Ņemot vērā rezultātus, kas gūti 2021. gada plastmasas iepirkumu maisiņu izvērtējumā ar nosaukumu “*Scoping study to assess the feasibility of further EU measures on waste prevention and implementation of the Plastic Bags Directive, Part II, Implementation of Plastic Bags Directive*”, ir jāveic papildu pasākumi, lai samazinātu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu un novērtētu ietekmi, kāda varētu būt to aizstāšanai ar ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņiem un biežākiem plastmasas iepirkumu maisiņiem, kuru biezums pārsniedz 50 mikronus.
- (101) Ņemot vērā lielo iespējamību, ka ļoti vieglās plastmasas, plānākas par 15 mikroniem, iepirkumu maisiņi kļūs par atkritumiem un veicinās jūras piesārņojumu, būtu jāveic pasākumi, lai ierobežotu to laišanu tirgū, izņemot īpaši vajadzīgiem lietojumiem. Minētos plastmasas maisiņus nevajadzētu laist tirgū kā iepakojumu nefasētai pārtikai, izņemot higiēnas apsvērumu dēļ vai lai iepakotu mitru nefasētu pārtiku, piemēram, svaigu gaļu, zivis vai piena produktus.
- (102) Lai panāktu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu savā teritorijā, dalībvalstīm būtu jāspēj pieņemt pasākumus, kas ietver šā veida plastmasas iepirkumu maisiņu aizliegšanu, nacionālu samazināšanas mērķrādītāju īstenošanu, ekonomisku instrumentu saglabāšanu vai ieviešanu, kā arī citus tirdzniecības ierobežojumus, ja šie pasākumi ir samērīgi un nav diskriminējoši. Šādi pasākumi var atšķirties atkarībā no vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu ietekmes uz vidi, kad no tiem tiek atgūti resursi vai tie tiek apglabāti, to kompostēšanas īpašībām, ilgziturbībai vai konkrēto paredzēto lietojumu. Ar noteikumu, ka tiek sasniegti šajā regulā noteiktie mērķi attiecībā uz plastmasas iepirkumu maisiņiem, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam ieviest noteikumus attiecībā uz minētajiem maisiņiem, izmantojot nolīgumus starp kompetentajām iestādēm un attiecīgajām ekonomikas nozarēm.
- (103) Plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanai nevajadzētu novest pie to aizstāšanas ar maisiņiem no citiem iepakojuma materiāliem. Komisijai būtu jāuzrauga citu iepakojuma materiālu izmantošana un jāierosina mērķrādītājs un, attiecīgā gadījumā, pasākumi, lai samazinātu šādu iepakojuma materiālu patēriņu.
- (104) Lai nodrošinātu šajā regulā vai saskaņā ar to noteikto ilgtspējas prasību rezultātīvu un saskaņotu piemērošanu, atbilstība šīm prasībām būtu jāmēra, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamās metodes, kurās ņemtas vērā vispārārtītās mūsdienīgākās metodes.
- (105) Lai nodrošinātu, ka iekšējā tirgū nav šķēršļu tirdzniecībai, prasības attiecībā uz iepakojuma ilgtspēju, arī attiecībā uz iepakojumā esošām vielām, kas rada bažas, kompostējamo iepakojumu, iepakojuma samazināšanu līdz minimumam, atkalizmantojamu iepakojumu un atkalizmantošanas sistēmām, būtu jāaskaņo Savienības līmenī. Lai būtu vieglāk novērtēt atbilstību šādām prasībām, tostarp testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodēm, jāparedz pieņemums par tā iepakojuma un to iepakotu produktu atbilstību, kuri atbilst saskaņotajiem standartiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012 ar mērķi formulēt sīki izstrādātas minēto prasību tehniskās specifikācijas.
- (106) Ja saskaņotu standartu nav, kopīgu specifikāciju izmantošanai vajadzētu būt rezerves risinājumam, kas atvieglotu izgatavotāja pienākumu izpildīt ilgtspējas prasības, piemēram, ja saskaņota standarta izstrāde nepamatoti kavējas. Turklāt kopīgu specifikāciju izmantošanai vajadzētu būt iespējama, ja Komisija ir ierobežojusi vai anulējusi atsaucis uz attiecīgajiem saskaņotajiem standartiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. panta 5. punktu. Arī atbilstībai kopīgajām specifikācijām, ko Komisija pieņēmusi ar īstenošanas aktiem, vajadzētu dot pamatu atbilstības prezumpcijai.
- (107) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus kopīgu specifikāciju izmantošanai, būtu jāpiespīr īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt, grozīt vai atcelt kopīgās specifikācijas attiecībā uz ilgtspējas, marķēšanas un atkalizmantošanas sistēmu prasībām, kā arī pieņemt testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodes. Komisijai būtu jāņem vērā attiecīgo

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/720 (2015. gada 29. aprīlis), ar ko groza Direktīvu 94/62/EK attiecībā uz vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanu (OV L 115, 6.5.2015., 11. lpp.).

struktūru vai ekspertu grupu viedokļi un, sagatavojot īstenošanas aktu projektus, būtu pienācīgi jāapspriežas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām.

- (108) Lai nodrošinātu saskaņību ar citiem Savienības tiesību aktiem, atbilstības novērtēšanas procedūrai vajadzētu būt šajā regulā iekļautajam ražošanas iekšējās kontroles modulim, kura pamatā ir moduļi, kas iekļauti Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 768/2008/EK⁽³⁷⁾.
- (109) CE zīmei uz iepakojuma nevajadzētu liecināt par iepakojuma atbilstību šīs regulas prasībām, bet tikai attiecīgā gadījumā norādīt uz iepakotā produkta atbilstību piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem par produktiem. Patiešām, Savienības tiesību akti par produktiem parasti prasa CE zīmi, kas attiecas uz produktu, piestiprināt vai nu uz paša produkta, vai uz tā iepakojuma. Prasība, lai CE zīme uz iepakojuma liecinātu par atbilstību šīs regulas prasībām, varētu radīt neskaidrības un pārpratumus attiecībā uz to, vai zīme attiecas uz pašu iepakojumu vai iepakoto produktu, un galu galā neskaidrības par attiecīgo iepakoto produktu faktisko drošību un atbilstību.
- (110) Par produkta iepakojuma atbilstību šīs regulas prasībām būtu jāliecina ES atbilstības deklarācijai.
- (111) Izgatavotājiem būtu jā sagatavo ES atbilstības deklarācija ar mērķi sniegt informāciju par iepakojuma atbilstību šai regulai. Ir iespējams, ka ražotājiem ir arī jā sagatavo ES atbilstības deklarācija saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem. Lai nodrošinātu piekļuvi informācijai tirgus uzraudzības nolūkā, būtu jāizstrādā vienota ES atbilstības deklarācija attiecībā uz visiem attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem. Lai samazinātu administratīvo slogu ekonomikas operatoriem, vajadzētu paredzēt iespēju, ka vienotā ES atbilstības deklarācija ir dosjē, kas sastāv no attiecīgajām atsevišķajām ES atbilstības deklarācijām.
- (112) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020⁽³⁸⁾ nodrošina produktu tirgus uzraudzības un trešo valstu produktu kontroles satvaru. Minētajai regulai vajadzētu būt piemērojama iepakojumam, uz kuru attiecas šī regula, lai nodrošinātu, ka iepakojums, uz kuru attiecas brīva preču aprīte Savienībā, atbilst prasībām, kuras nodrošina augstu aizsardzības līmeni tādām sabiedrības interesēm kā cilvēka veselība, drošums un vide.
- (113) Atkritumu apsaimniekošana Savienībā būtu jā uzlabo ar mērķi aizsargāt, saglabāt un uzlabot vides kvalitāti, aizsargāt cilvēka veselību, nodrošināt dabas resursu apdomīgu, efektīvu un racionālu izmantošanu, ievērot aprītes ekonomikas principus, veicināt atjaunīgās enerģijas izmantošanu, uzlabot energoefektivitāti, samazināt Savienības atkarību no importētiem resursiem, radīt jaunas ekonomiskās iespējas un palīdzēt attīstīt ilgtermiņa konkurētspēju. Efektīvāks resursu izmantojums nodrošinātu arī būtiskus neto ietaupījumus Savienības uzņēmumiem, publiskā sektora iestādēm un patērētājiem, vienlaikus samazinot kopējās ikgadējās siltumnīcefekta gāzu emisijas.
- (114) Lai gan Direktīvā 94/62/EK tika noteiktas iepakojuma minimalizēšanas prasības un mērķi, iepakojuma atkritumu daudzums absolūtos skaitļos un uz iedzīvotāju ir palielinājies un tendences liecina arī par strauju iepakojuma atkalizmantošanas un uzpildes apjoma samazināšanos, ko pastiprina pieaugošais līdzņemamu produktu patēriņš un e-komercija. Produktiem, materiāliem un patēriņa modeļiem attīstoties, ir būtiski pieaugusi vienreizlietojamā iepakojuma, jo īpaši vienreizlietojamā plastmasas iepakojuma, izmantošana. Tas ir saistīts ar mazumtirdzniecības vidi, kam raksturīgi lielāki izplatīšanas tīkli, produktu izgatavošana un iepakojšana ātrgaitas iepakojuma līnijās, kas kopā tirgū rada negatīvu spiedienu uz atkalizmantošanu un uzpildi.
- (115) Lai uzraudzītu un verificētu, kā ražotāji un ražotāju atbildības organizācijas pilda paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus attiecībā uz savu produktu atkritumu savākšanu un apstrādi, dalībvalstīm ir jānorīko viena vai vairākas kompetentās iestādes.
- (116) Lai nodrošinātu to, ka dalībvalstis labāk, savlaicīgāk un vienotāk izpilda atkritumu rašanās novēršanas un reciklēšanas pienākumu izpildi, un prognozētu jebkādas īstenošanas nepilnības, būtu jāievieš agrīnas brīdināšanas ziņojumu sistēma, kas ļautu konstatēt trūkumus un rīkoties, pirms pienācis mērķrādītāju sasniegšanas termiņš.

⁽³⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK (OV L 218, 13.8.2008., 82. lpp.).

⁽³⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1020 (2019. gada 20. jūnijs) par tirgus uzraudzību un produktu atbilstību un ar ko groza Direktīvu 2004/42/EK un Regulas (EK) Nr. 765/2008 un (ES) Nr. 305/2011 (OV L 169, 25.6.2019., 1. lpp.).

Paplašinot šo sistēmu, kas saskaņā ar Direktīvu 94/62/EK attiecas uz reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanu, tajā būtu jāiekļauj arī iepakojuma atkritumu samazināšanas mērķrādītāji, kas dalībvalstīm jāsasniedz līdz 2030., 2035. un 2040. gadam.

- (117) Tā kā iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošana kopumā ir svarīgs atkritumu apsaimniekošanas elements, dalībvalstīm atkritumu apsaimniekošanas plānos, ko sagatavo, izpildot Direktīvā 2008/98/EK noteikto pienākumu, būtu šim jautājumam jāvelta atsevišķa nodaļa. Atkritumu rašanās novēršanas un atkalizmantošanas pasākumi būtu jāiekļauj atkritumu rašanās novēršanas programmās, kas ir prasītas saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK. Minētās nodaļas būtu jāiekļauj atkritumu apsaimniekošanas plānos un atkritumu rašanās novēršanas programmās to nākamās regulārās izvērtēšanas ietvaros, kā noteikts Direktīvā 2008/98/EK, vai agrāk.
- (118) Šīs regulas pamatā ir atkritumu apsaimniekošanas noteikumi un vispārīgie principi, kas noteikti Direktīvā 2008/98/EK.
- (119) Atkritumu rašanās novēršana ir labākais veids, kā uzlabot resursefektivitāti un samazināt atkritumu ietekmi uz vidi. Tāpēc ir svarīgi, lai ekonomikas operatori veiktu pienācīgus pasākumus, lai samazinātu atkritumu rašanos, likvidējot pārmērīgu iepakojumu un konkrētu iepakojuma formātu izmantošanu, pagarinot iepakojuma izmantošanas laiku, pārprojektējot produktus vai pārdošanas stratēģijas tā, lai iepakojumu varētu neizmantot vai varētu izmantot mazāk iepakojuma, cita starpā tirgojot nefasētus produktus, un pārejot no vienreizlietojama iepakojuma uz atkalizmantojamu iepakojumu.
- (120) Lai panāktu vērienīgu un noturīgu radīto iepakojuma atkritumu kopējā apjoma samazināšanos, būtu jānosaka atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītāji, kas paredz līdz 2030. gadam samazināt iepakojuma atkritumu daudzumu uz vienu iedzīvotāju. Lai sasniegtu mērķrādītāju, kas paredz līdz 2030. gadam panākt iepakojuma atkritumu samazinājumu par 5 % salīdzinājumā ar 2018. gadu, visā Savienībā 2030. gada perspektīvā būtu jāparedz vispārējs absolūtais samazinājums vidēji par aptuveni 19 % salīdzinājumā ar 2030. gada bāzlinijas scenāriju. Lai nodrošinātu, ka samazināšanas centieni turpinās arī pēc 2030. gada, 2035. gadam būtu jānosaka samazinājuma mērķrādītājs 10 % apmērā salīdzinājumā ar 2018. gadu; tiek lēsts, ka tas iepakojuma atkritumu daudzumu samazinās par 29 % salīdzinājumā ar 2035. gada bāzlinijas scenāriju. Būtu jānosaka arī papildu samazināšanas mērķrādītājs 2040. gadam 15 % apmērā salīdzinājumā ar 2018. gadu; tiek lēsts, ka tas iepakojuma atkritumu daudzumu samazinās par 37 % salīdzinājumā ar 2040. gada bāzlinijas scenāriju. Lai palīdzētu dalībvalstīm sasniegt iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītājus, būtu jāpiesūta īstenošanas pilnvaras Komisijai izveidot korekcijas koeficientu, lai ņemtu vērā tūrisma pieaugumu vai samazinājumu salīdzinājumā ar 2018. bāzes gadu. Tā kā komerciālā un rūpnieciskā iepakojuma atkritumu rašanās nav saistīta ar mājsaimniecību patēriņu, atkritumu samazināšanas mērķrādītājus uz vienu iedzīvotāju nevar kā tādus piemērot komerciālā un rūpnieciskā iepakojuma atkritumiem. Dalībvalstīm, kuras ir izveidojušas atsevišķas sistēmas mājsaimniecību iepakojuma atkritumu apsaimniekošanai, no vienas puses, un rūpniecisko un komerciālo iepakojuma atkritumu apsaimniekošanai, no otras puses, būtu jāspēj saglabāt savu specifiku.
- (121) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītājus sasniegt ar ekonomiskiem instrumentiem un citiem pasākumiem, kas stimulē piemērot atkritumu hierarhiju, arī ar pasākumiem, kas īstenojami, izmantojot paplašinātās ražotāja atbildības shēmas, veicinot atkalizmantošanas sistēmu izveidi un sekmīgu darbību un mudinot ekonomikas operatorus piedāvāt tiešajiem lietotājiem jaunus uzpildes iespējas. Šādi pasākumi būtu jāpieņem līdztekus un papildus citiem pasākumiem saskaņā ar šo regulu, kuru mērķis ir samazināt iepakojuma un iepakojuma atkritumu daudzumu, piemēram, prasībām attiecībā uz iepakojuma minimalizēšanu, atkalizmantošanas mērķrādītājiem un uzpildes pienākumiem, apjoma sliekšņiem un pasākumiem ar mērķi panākt pastāvīgu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanos. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam, ievērojot LESD paredzētos vispārīgos noteikumus un rīkojoties saskaņā ar šo regulu, pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā regulā noteiktos minimālos atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītājus. Īstenojot šādus pasākumus, dalībvalstīm būtu jāapzinās risks, ka varētu notikt pāreja no smagākiem uz vieglākiem iepakojuma materiāliem, un par prioritāti būtu jānosaka pasākumi, kas līdz minimumam samazina minēto risku.
- (122) Lai īstenotu LESD 191. panta 2. punktā pausto principu "piesārņotājs maksā", ir lietderīgi iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas pienākumus uzlikt ražotājiem. Šajā nolūkā šī regula balstās uz Direktīvā 2008/98/EK noteiktajām paplašinātās ražotāja atbildības prasībām, lai nodrošinātu, ka paplašinātās ražotāja atbildības shēma sedz visas iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas izmaksas, un veicinātu pienācīgas kompetento iestāžu veiktas kontroles. Šīs regulas mērķis ir skaidri noteikt vienu ražotāju uz iepakojuma vienību neatkarīgi no tā, vai tas ir tukšs iepakojums vai iepakojums, kas satur produktus. Parasti ražotājam vajadzētu būt tam ekonomikas operatoram, kurš kā dalībvalstī iedibināts izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs no minētās dalībvalsts teritorijas un tajā pašā teritorijā dara pieejamus iepakotus produktus. Tas ietver visus piedāvājumus izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai, kas

varētu radīt faktisku piegādi. Tādējādi, ja uzņēmums pērk iepakotu produktu no citas dalībvalsts, kas nav tā dalībvalsts, kurā atrodas uzņēmums, vai no trešās valsts un piegādā minēto iepakoto produktu tajā dalībvalstī, kurā tas atrodas, minētais uzņēmums būtu jāuzskata par ražotāju, jo tas ir pirmais uzņēmums, kas iepakoto produktu dara pieejamu minētās dalībvalsts teritorijā. Attiecībā uz tiešsaistes platformām ražotāja noteikšanas nozīmē par darīšanu par pieejamu būtu jāuzskata produkta sākotnējā piedāvāšana. Tomēr, lai līdz minimumam samazinātu nevajadzīgu administratīvo slogu mazajiem uzņēmumiem, kuri tirdzniecības vietā vai nu kā vienreizlietojamu iepakojumu, vai atkalizmantojamu iepakojumu uzpilda transporta iepakojumu, primārās ražošanas iepakojumu vai pakalpojumu iepakojumu, ražotājam vajadzētu būt šāda iepakojuma izgatavotājam, izplatītājam vai importētājam, kurš pirmo reizi no dalībvalsts teritorijas iepakojumu dara pieejamu, jo minētais ekonomikas operators ir vispiemērotākais, lai izpildītu paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus.

- (123) Savukārt gadījumā, ja iepakojums vai iepakotais produkts ar distances līgumiem ir tieši darīts pieejams tiešajam lietotājam, ražotājs varētu būt iedibināts arī citā dalībvalstī vai trešā valstī. Šādos gadījumos, ja ražotājs ir iedibināts citā dalībvalstī, tam būtu jāieceļ pilnvarotais pārstāvis attiecībā uz paplašināto ražotāja atbildību dalībvalstī, kurā atrodas tiešais lietotājs. Ja ražotājs ir iedibināts trešā valstī, dalībvalstīm arī būtu jāspēj paredzēt, ka paplašinātās ražotāja atbildības pilnvarotā pārstāvja iecelšana ir obligāta, lai novērstu risku, ka notiek izvairīšanās no paplašinātās ražotāja atbildības pienākumiem. Lai nodrošinātu principa "piesārņotājs maksā" ievērošanu un saistībā ar ražotāja paplašinātās atbildības ievērošanu, ir jānodrošina noteiktība par to, kurš ražotājs ir atbildīgs par iepakojuma atkritumiem, jo īpaši loģistikas uzņēmumu gadījumā. Loģistikas uzņēmumi ir uzņēmumi, kas saņem importētas preces no trešām valstīm un kas veic apstrādes darbības ar importētām precēm (piemēram, izpakošanu un pārpakošanu mazākos formātos vai daudzumos, lai izpildītu klientu pieprasījumus), pirms preces pilnīgā vai daļējā transporta iepakojumā vai bez oriģinālā transporta iepakojuma tiek nosūtītas klientiem neatkarīgi no tā, vai tie atrodas tajā pašā vai citā dalībvalstī. Šādos gadījumos būtu jāidentificē ražotājs sākotnējam transporta iepakojumam, kas ievests no trešās valsts, paliek loģistikas uzņēmumā un kļūst par atkritumiem Savienībā. Loģistikas uzņēmumam parasti nav īpašuma tiesību uz precēm, bet tas būtu jāuzskata par tāda iepakojuma ražotāju, kas ievests no trešām valstīm un ko tas apstrādā savas darbības laikā.
- (124) Papildus izmaksām, kas ražotājiem uzliktas saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK, dalībvalstīm paliek iespēja segt nepieciešamās izmaksas, kas izriet no tīrīšanas darbībām, tostarp piegružojumā esošā iepakojuma atkritumu transportēšanu un turpmāku apstrādi, kā daļu no visām iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas izmaksām, kuras būtu jāsedz ražotāja paplašinātai atbildībai. Minētajām izmaksām nebūtu jāpārsniedz izmaksas, kas vajadzīgas, lai minētos pakalpojumus sniegtu izmaksefektīvā veidā, un attiecīgajiem dalībniekiem tās būtu jānosaka pārredzamā un nediskriminējošā veidā.
- (125) Lai uzraudzītu, vai ražotāji pilda savus finansiālos un organizatoriskos pienākumus nodrošināt, ka tiek apsaimniekoti tā iepakojuma atkritumi, ko tie pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā vai izpako iepakotus produktus, nebūdami tiešie lietotāji, katras dalībvalsts kompetentajai iestādei ir jāizveido ražotāju reģistrs un tas jāpārvalda, savukārt ražotājiem jābūt pieņēmušiem tajā reģistrēties.
- (126) Lai reģistrāciju atvieglotu, ražotāju reģistrācijas prasības visā Savienībā būtu maksimāli jāsamazina, jo īpaši ņemot vērā, ka ražotāji iepakojumu dara pieejamu dažādās dalībvalstīs. Lai nodrošinātu vienotus reģistrācijas prasību īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt, kādā formātā notiek reģistrācija reģistrā un ziņojumu iesniegšana reģistrā, un precizēt sniedzamo datu granularitāti un iepakojuma veidus un materiālu kategorijas, kas jāaptver iesniegtajai informācijai.
- (127) Ievērojot principu "piesārņotājs maksā", ir svarīgi, lai ražotāji, tostarp e-komercijas dalībnieki, kas iepakojumu un iepakotus produktus laiž Savienības tirgū vai izpako iepakotus produktus, nebūdami tiešie lietotāji, uzņemtos atbildību par minētā iepakojuma un minēto iepakoto produktu apsaimniekošanu aprites cikla beigās. Līdz 2024. gada 31. decembrim ir jāizstrādā paplašinātās ražotāja atbildības shēmas, kā paredzēts Direktīvā 94/62/EK, jo tās ir piemērotākais līdzeklis, kā to panākt, un tām var būt pozitīva ietekme uz vidi, jo tās var samazināt iepakojuma atkritumu rašanos un palielināt to savākšanas un reciklēšanas apmēru. Pastāv lielas atšķirības ražotāju paplašinātās atbildības shēmu uzbūves, efektivitātes un ražotāju atbildības tvēruma ziņā. Tāpēc noteikumi par paplašinātu ražotāja atbildību, kas paredzēti Direktīvā 2008/98/EK, kopumā būtu jāpiemēro ražotāju paplašinātās atbildības

shēmām saskaņā ar šo regulu un, ja tas ir vajadzīgi un lietderīgi, jāpapildina ar konkrētākiem noteikumiem. Piemēram, lai atvieglotu iepakojuma atkritumu dalītu savākšanu, ražotājiem būtu jāfinansē atkritumu tvertņu marķēšana. Šāds pienākums būtu saskaņā ar principu “piesārņotājs maksā” un vispārīgajām minimālajām prasībām attiecībā uz paplašinātās ražotāja atbildības shēmām, kas noteiktas Direktīvā 2008/98/EK.

- (128) Attiecībā uz paplašinātās ražotāja atbildības pienākumiem šī regula ir *lex specialis* attiecībā uz Direktīvu 2008/98/EK. Tas nozīmē, ka šajā regulā paredzētajiem noteikumiem, kas saistīti ar paplašināto ražotāja atbildību, vajadzētu prevalēt pār jebkādiem pretrunīgiem minētās direktīvas noteikumiem. Šis princips attiecas, piemēram, uz ražotāju reģistrācijas prasībām, paplašinātās ražotāja atbildības maksu modulāciju un ziņošanu.
- (129) Papildus saskaņotajai prasībai par reciklējamību, lai modulētu ražotāju finansiālās iemaksas, kas jānosaka saskaņā ar šo regulu pieņemtos deleģētajos aktos, dalībvalstīm būtu jāļauj izmantot citus kritērijus, piemēram, reciklēta materiāla saturu, atkalizmantojamību, bīstamu vielu klātbūtni vai citus kritērijus saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK.
- (130) Ražotājiem būtu jāspēj pieņemt pienākumus, kuri attiecas uz paplašināto ražotāja atbildību, pildīt kolektīvi, izmantojot ražotāju atbildības organizācijas, kas uzņemas atbildību to vārdā. Ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām būtu jāsaņem dalībvalstu atļauju un cita starpā dokumentāri jāpierāda, ka tiem ir finanšu līdzekļi, ar ko segt ar paplašināto ražotāja atbildību saistītās izmaksas. Paredzot administratīvos un procedūras noteikumus, kuri attiecas uz atļauju izsniegšanu ražotājiem individuālās atbildības ziņā un uz atļauju izsniegšanu ražotāju atbildības organizācijām kolektīvās atbildības ziņā, dalībvalstīm būtu jāspēj individuālajiem ražotājiem un ražotāju atbildības organizācijām piemērojamos procesus diferencēt, lai ierobežotu administratīvo slogu individuāliem ražotājiem. Dalībvalstis var piešķirt atļauju vairākām ražotāju atbildības organizācijām, jo konkurence starp tām var dot lielāku labumu patērētājiem. Kompetentajai iestādei būtu jāspēj iekasēt uz izmaksām balstītas un samērīgas maksas no ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām, kurām uzticēta paplašinātās ražotāja atbildības pienākumu izpilde, par atļauju piešķiršanas procedūru attiecībā uz minēto pienākumu pildīšanu.
- (131) Ja ražotāju atbildības organizācijas iekasētā paplašinātās ražotāja atbildības maksa ir klasificēta kā publiskie ieņēmumi, kā tas ir valsts vadītu ražotāju atbildības organizāciju gadījumā, un lai ievērotu budžeta noteikumus, kas paredz, ka publiskajiem ieņēmumiem jābūt balstītiem uz precīziem datiem, dalībvalstij būtu jāspēj pieprasīt informāciju, ko ražotājs iesniedz par reģistru atbildīgajai kompetentajai iestādei, ziņot biežāk nekā reizi gadā. Tā kā valsts vadītām ražotāju atbildības organizācijām nav pārstāvētā ražotāja pilnvarojuma, šajā regulā noteiktās prasības attiecībā uz šādiem pilnvarojumiem nebūtu jāpiemēro.
- (132) Šai regulai būtu jāprecizē, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2022/2065⁽³⁹⁾, tostarp tās 30. panta 2. un 3. punktā, noteikto tirgotāju pienākumu izsekojamība jāpiemēro tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kuri patērētājiem dod iespēju slēgt distances līgumus ar ražotājiem, kas piedāvā iepakojumu patērētājiem, kuri atrodas Savienībā, saistībā ar ražotāju reģistriem, kas izveidoti, ievērojot šo regulu. Šīs regulas nolūkos jebkurš ražotājs, neatkarīgi no tā, vai tas ir iedibināts dalībvalstī vai trešā valstī, kas, izmantojot distances līgumus, piedāvā iepakojumu tieši patērētājiem, kuri atrodas kādā dalībvalstī, būtu jāuzskata par tādu, kas ietilpst tirgotāja definīcijā saskaņā ar Regulu (ES) 2022/2065. Lai nepieļautu parazitismu attiecībā uz paplašinātās ražotāja atbildības pienākumiem, būtu jāprecizē, kā tiešsaistes platformu nodrošinātājiem šie pienākumi būtu jāpilda attiecībā uz iepakojuma ražotāju reģistriem, kas izveidoti, ievērojot šo regulu. Šajā sakarā tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, uz ko attiecas Regulas (ES) 2022/2065 III nodaļa 4. iedaļa un kas patērētājiem dod iespēju slēgt distances līgumus ar ražotājiem, saskaņā ar Regulu (ES) 2022/2065, pirms tie ļauj ražotājiem izmantot savus pakalpojumus, būtu no minētajiem ražotājiem jāiegūst informācija par to, kā tie pilda šajā regulā noteiktos paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus. Uz noteikumiem par to tirgotāju izsekojamību, kuri pārdod iepakojumu tiešsaistē, attiecas izpildes panākšanas noteikumi, kas izklāstīti Regulā (ES) 2022/2065.
- (133) Līdzīgas nevēlamas parazitisma situācijas varētu rasties attiecībā uz izpildes pakalpojumu sniedzējiem. Šī regula ir vērsta uz mērķi novērst šādu parazitismu, izmantojot līdzīgu pieeju kā Regulā (ES) 2022/2065 attiecībā uz tiešsaistes platformu nodrošinātājiem.

⁽³⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV L 277, 27.10.2022., 1. lpp.).

- (134) Ražotāju reģistrs, kas izveidots, ievērojot šo regulu, ir jāuzskata par publisku reģistru Regulas (ES) 2022/2065 nolūkos. Tāpēc tiešsaistes platformu nodrošinātājiem, kas ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar ražotājiem, būtu jādara viss iespējams, lai novērtētu, vai attiecīgo ražotāju sniegtā informācija ir uzticama un pilnīga, jo īpaši izmantojot vai pārbaudot brīvi pieejamas oficiālas tiešsaistes datubāzes un tiešsaistes saskarnes vai pieprasot attiecīgajiem tirgotājiem sniegt uzticamus apliecinātos dokumentus saskaņā ar Regulu (ES) 2022/2065. Ciktāl tas attiecas uz publiski pieejamiem datiem ražotāju reģistrā, "darīt visu iespējamo" Regulas (ES) 2022/2065 30. panta 2. punkta pirmās daļas nozīmē parasti prasa verificēt ražotāja sniegto informāciju ar publiski pieejamiem datiem ražotāju reģistrā. Tas jo īpaši attiecas uz gadījumiem, kad dalībvalstis ir izveidojušas tiešsaistes saskarni automatizētai datu salīdzināšanai saskaņā ar šo regulu.
- (135) Finansiālām iemaksām, kas noteiktas ražotājiem, ievērojot šo regulu, papildus izmaksām, kas minētas Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 4. punkta a) apakšpunktā, nebūtu jāskar jebkāda brīvprātīga vienošanās starp tiešsaistes tirdzniecības vietām un ražotājiem, ja tiešsaistes tirdzniecības vietas ražotāju vārdā ar rakstisku pilnvarojumu piekrīt uzņemt visas minētās izmaksas vai daļu no tām.
- (136) Dalībvalstīm būtu jāparedz pasākumi, ar ko īsteno paplašināto ražotāja atbildību, noteikumi par iepakojuma atkritumu dalītu savākšanu un noteikumi par atkritumu tvertņu marķēšanu, ja šajā regulā nav paredzēta minēto pasākumu un noteikumu pilnīga saskaņošana. Turklāt dalībvalstīm būtu jāspēj saskaņā ar Direktīvu 2008/98/EK un šo regulu paredzēt papildu prasības paplašinātās ražotāja atbildības īstenošanai, ar noteikumu, ka šādi pasākumi nerada šķēršļus iekšējā tirgū. Šī regula nereglamentē to, kurš operators ir atbildīgs par iepakojuma atkritumu savākšanu, un citas valsts līgumiskas vienošanās par iepakojuma atkritumu savākšanu.
- (137) Dalībvalstīm būtu jāizveido iepakojuma atkritumu nodošanas un savākšanas sistēmas, lai iepakojuma atkritumi tiktu novirzīti uz piemērotāko atkritumu apsaimniekošanas alternatīvu atbilstoši atkritumu hierarhijai. Sistēmām vajadzētu būt atvērtām dalībai visām ieinteresētajām personām, jo īpaši ekonomikas operatoriem un publiskā sektora iestādēm. Sistēmām vajadzētu būt izveidotām, ņemot vērā vides un patērētāju veselības, drošības un higiēnas apsvērumus. Nodošanas un savākšanas sistēmām vajadzētu būt piekļūstamām, un tajās ar nediskriminējošiem noteikumiem būtu jāpieņem arī importētu produktu iepakojums.
- (138) Transponējot Direktīvas 94/62/EK 7. pantu valsts tiesību aktos, dažas dalībvalstis jau varētu būt izveidojušas dalītas atkritumu savākšanas un reciklēšanas sistēmas, kas ir attiecīgo valsts atļauju un līgumisku vienošanos pamatā. Minētajām dalībvalstīm būtu jāspēj turpināt izmantot minētās sistēmas, ar noteikumu, ka tās pareizi īsteno šajā regulā noteiktos pienākumus.
- (139) Dalībvalstīm būtu arī jāveic pasākumi tādas reciklēšanas veicināšanai, kas atbilst kvalitātes standartiem reciklēto materiālu izmantojamībai attiecīgajās nozarēs. Minētais pienākums ir īpaši būtisks, ņemot vērā noteikto minimālo procentuālo reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā.
- (140) Iepakojuma savākšana ir izšķiroši svarīga, lai nodrošinātu tā apritīgumu un lai nodrošinātu stabilu otrreizējo izejvielu tirgu. Obligāta savākšanas rādītāja noteikšana ir stimuls izveidot efektīvas un mērķtiecīgas savākšanas sistēmas valsts līmenī un tādējādi palielināt sašķirotu un potenciāli reciklēto atkritumu daudzumu.
- (141) Ir pierādīts, ka labi funkcionējošas depozīta un nodošanas sistēmas nodrošina ļoti augstu savākšanas rādītāju un kvalitatīvu reciklēšanu, jo īpaši dzērienu pudeļu un skārdeņu gadījumā. Lai palīdzētu sasniegt Direktīvā (ES) 2019/904 noteikto vienreizlietojamo plastmasas dzērienu pudeļu dalītās savākšanas mērķrādītāju, kāpinātu metāla dzērienu trauku savākšanas rādītājus un panāktu to kvalitatīvu reciklēšanu, dalībvalstīm ir lietderīgi izveidot depozīta un nodošanas sistēmas. Šīs sistēmas veicinās slēgta cikla reciklēšanai piemērotu kvalitatīvu otrreizējo izejvielu piedāvājuma palielināšanos un samazinās dzērienu trauku dražu.
- (142) Depozīta un nodošanas sistēmām vajadzētu būt obligātām attiecībā uz vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm un metāla dzērienu traukiem. Dalībvalstis var nolemt šajās sistēmās iekļaut arī citu iepakojumu attiecībā uz citiem produktiem vai citiem materiāliem, jo īpaši vienreizlietojamās stikla pudeles. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka depozīta un nodošanas sistēmas, jo īpaši tās, kas paredzētas vienreizlietojamām stikla dzērienu pudelēm, ir vienlīdz pieejamas atkalizmantojamam iepakojumam, ja tas ir tehniski un ekonomiski iespējams. Tām būtu jāapsver iespēja izveidot depozīta un nodošanas sistēmas arī atkalizmantojamam iepakojumam. Dalībvalstīm, ievērojot LESD paredzētos vispārīgos noteikumus un rīkojoties saskaņā ar šo regulu, vajadzētu varēt pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā regulā noteikto prasību minimumu, piemēram, maksu par depozītu tirdzniecības vietā, ja patērētājs

notiek viesmīlības iestādījumos, vai pienākumu visiem galaizplatītājiem pieņemt depozīta iepakojumu neatkarīgi no iepakojuma materiāla un formāta, ko tie izplata, vai to tirdzniecības platības.

- (143) Šajā regulā būtu jāņem vērā depozīta un nodošanas sistēmu daudzveidība Savienībā un jānodrošina, lai netiktu radīta negatīva ietekme uz minēto sistēmu tehnoloģisko attīstību, kamēr vien tās izpilda prasības un kritērijus attiecībā uz savākšanas rādītāja palielināšanu un labākas kvalitātes reciklēšanas nodrošināšanu.
- (144) Ņemot vērā produktu veidu un atšķirības to ražošanas un izplatīšanas sistēmās, depozīta un nodošanas sistēmām tomēr nevajadzētu būt obligātām attiecībā uz tādu vīna, aromatizēto vīna produktu un produktu, kuri ir līdzīgi vīna produktiem, stipro alkoholisko dzērienu un piena un piena produktu iepakojumu, kas norādīti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma XVI daļā. Tomēr dalībvalstis var izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, kas aptver šādu dzērienu iepakojumu un arī citu dzērienu un ar dzērieniem nesaistītu iepakojumu.
- (145) Līdz 2029. gada 1. janvārim būtu jānodrošina, ka visas depozīta un nodošanas sistēmas attiecībā uz vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm un vienreizlietojamiem metāla dzērienu traukiem atbilst šajā regulā noteiktajam vispārīgo prasību minimumam, izņemot depozīta un nodošanas sistēmas, kas izveidotas pirms šīs regulas stāšanās spēkā un kas 90 % dalītās savākšanas mērķrādītāju sasniedz līdz 2029. gada 1. janvārim. Šīs prasības palīdzēs nodrošināt lielāku konsekvensi un augstākus nodošanas rādītājus visās dalībvalstīs. Tās ir noteiktas, balstoties uz ieinteresēto personu viedokļiem, ekspertu analīzi un pašreizējo depozīta un nodošanas sistēmu paraugpraksēm. Prasības ir izstrādātas tā, lai būtu iespējama inovācija, bet vienlaikus būtu iespēja pielāgoties vietējiem apstākļiem.
- (146) Dalībvalstīm, kurās ir reģioni ar lielu pārrobežu uzņēmējdarbību, būtu jānodrošina, ka depozīta un nodošanas sistēmas ļauj īpašos savākšanas punktos savākt iepakojumu no attiecīgo dalībvalstu depozīta un nodošanas sistēmām, un būtu jācenšas nodrošināt iespēju atmaksāt depozītu.
- (147) Dalībvalstīm, kuras 2026. gadā sasniedz 80 % savākšanas rādītāju attiecīgo veidu iepakojumam bez depozīta un nodošanas sistēmas, vajadzētu būt iespējamam lūgt tiesības depozīta un nodošanas sistēmu neieviest.
- (148) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam izvēlēties īstenot depozīta un nodošanas sistēmu vietējā un reģionālā līmenī, ņemot vērā attiecīgās valsts administratīvo sadalījumu un aizjūras teritoriju īpašo situāciju, ja vien tās pierāda šādas sistēmas vidiskos un ekonomiskos rādītājus un tās pilnīgu atbilstību šajā regulā noteiktajam 90 % savākšanas rādītājam attiecībā uz vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm un metāla dzērienu traukiem.
- (149) Dalībvalstīm kā īpašs iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas pasākums būtu aktīvi jāveicina atkalizmantošanas un uzpildīšanas risinājumi. Tām būtu jāatbalsta atkalizmantošanas un uzpildes sistēmu izveide un jāuzrauga to darbība un atbilstība higiēnas standartiem. Dalībvalstis tiek mudinātas veikt arī citus pasākumus, piemēram, izveidot depozīta un nodošanas sistēmas, kas aptver atkalizmantojama iepakojuma formātus, izmantojot ekonomiskus stimulus vai nosakot galaizplatītājiem prasību noteiktu procentuālo daudzumu citu produktu, uz kuriem atkalizmantošanas mērķrādītāji un uzpildes pienākumi neattiecas, darīt pieejamu atkalizmantojamā iepakojumā vai uzpildes ceļā, ja šādas prasības nerada vienotā tirgus sadrumstalotību un šķēršļus tirdzniecībai.
- (150) Prasības attiecībā uz savākšanu, šķirošanu, atkalizplatīšanu kā pildmateriālu un uz tīrīšanu ir pilnīgi atšķirīgas attiecībā uz vienreizējas lietošanas depozīta un nodošanas sistēmām un depozīta atkalizmantošanas sistēmām. Tāpēc depozīta un nodošanas sistēmu prasību minimums nebūtu jāpiemēro depozīta atkalizmantošanas sistēmām. Tā vietā būtu jāpiemēro atkalizmantošanas sistēmām specifiskas prasības.
- (151) Direktīva 94/62/EK tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2018/852⁽⁴⁰⁾, nosakot reciklēšanas mērķrādītājus, kas dalībvalstīm jāasniedz līdz 2025. un 2030. gadam. Minētie mērķrādītāji un to aprēķināšanas noteikumi būtu jā saglabā. Atzīstot katras dalībvalsts atšķirīgo sākumpunktu attiecībā uz reciklēšanas mērķrādītājiem un lai gan šajā regulā ir ierosināti pasākumi, kas veicina minēto mērķrādītāju sasniegšanu, joprojām būtu jāspēj noteiktos apstākļos atlikt 2030. gada reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas termiņus. Tomēr Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai noraidīt dalībvalsts iesniegtu pārskatītu īstenošanas plānu.

⁽⁴⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/852 (2018. gada 30. maijs), ar ko groza Direktīvu 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 150, 14.6.2018., 141. lpp.).

- (152) Direktīvā 94/62/EK ir noteikts, ka Komisijai jāpārskata 2030. gada iepakojuma reciklēšanas mērķrādītāji, lai tos saglabātu vai vajadzības gadījumā paaugstinātu. Tomēr vēl nav lietderīgi 2030. gadam noteiktos mērķrādītājus grozīt, jo pierādījumi liecina, ka dažām dalībvalstīm joprojām ir grūtības sasniegt pašreizējos mērķrādītājus. Minētā iemesla dēļ būtu jāievieš pasākumi, kas izgatavotājus mudinātu laist tirgū labāk reciklējamu iepakojumu un tādējādi dalībvalstīm palīdzētu reciklēšanas mērķrādītājus sasniegt. Nākotnē granularāki dati par iepakojumu un iepakojuma atkritumu reciklēšanas plūsmām būtu jāziņo Komisijai. Minēto datu ziņošana Komisijai dos iespēju mērķrādītājus pārskatīt ar iespēju tos saglabāt vai palielināt. Lai ņemtu vērā to pasākumu ietekmi, kuru mērķis ir uzlabot iepakojuma reciklējamību, pārskatīšanai nevajadzētu notikt agrāk par paredzēto šīs regulas vispārējo izvērtējumu, proti, septiņus gadus pēc tās stāšanās spēkā. Veicot minēto pārskatīšanu, uzmanība būtu jāpievērš arī iespējai noteikt jaunus mērķrādītājus, kuriem būtu lielāka granularitāte nekā pašreizējiem mērķrādītājiem.
- (153) Reciklēšanas mērķrādītāju aprēķināšanas pamatā vajadzētu būt reciklēšanā nonākušo iepakojuma atkritumu masai. Dalībvalstīm būtu jānodrošina par reciklētajiem iepakojuma atkritumiem savākto datu uzticamība un precizitāte. Principā to iepakojuma atkritumu masa, ko ieskaita kā reciklētas, būtu faktiski jāmēra, kad iepakojuma atkritumi nonāk reciklēšanas operācijā. Tomēr, lai ierobežotu administratīvo slogu, dalībvalstīm, ievērojot stingrus nosacījumus un no šā principa atkāpjoties, būtu reciklēto iepakojuma atkritumu masu jāļauj noteikt pēc jebkuras šķirošanas operācijas izlaides mērījumiem, kas jākorrigē, ņemot vērā vidējos rādītājus par zudumiem pirms atkritumu nonākšanas reciklēšanas operācijā. Materiālu zudumi, kas rodas pirms atkritumu nonākšanas reciklēšanas operācijā, piemēram, šķirošanas vai citu sagatavošanas operāciju dēļ, atkritumu daudzumā, par ko paziņo kā par reciklētu, nebūtu jāiekļauj. Minētos zudumus var noteikt pēc elektronisko reģistru datiem, tehniskām specifikācijām, detalizētiem noteikumiem par vidējo zudumu rādītāju aprēķināšanu dažādām atkritumu plūsmām vai citiem līdzvērtīgiem pasākumiem. Informācija par šādiem pasākumiem dalībvalstīm būtu jāiekļauj kvalitātes pārbaudes ziņojumos, kurus pievieno Komisijai iesniegtajiem datiem par atkritumu reciklēšanu. Vidējos zudumu rādītājus būtu vēlams noteikt atsevišķa šķirošanas kompleksa līmenī, un tiem vajadzētu būt sasaistītiem ar galvenajiem dažādajiem atkritumu veidiem, dažādajiem avotiem (piemēram, no mājsaimniecības vai komercdarbības), dažādajām savākšanas shēmām un dažādu veidu šķirošanas procesiem. Vidējie zudumu rādītāji būtu jāizmanto vienīgi gadījumos, kad nav pieejami nekādi citi uzticami dati, jo īpaši atkritumu sūtījumu un eksporta kontekstā. Materiālu vai vielu masas zudumi sakarā ar fizikāliem vai ķīmiskiem pārveides procesiem, kas raksturīgi reciklēšanas procesam, kurā iepakojuma atkritumi tiek faktiski atkalpārstrādāti produktos, materiālos vai vielās, nebūtu jāatņem no to atkritumu masas, par kuriem ziņo kā par reciklētiem.
- (154) Ja reciklēšanas rādītāja aprēķināšanu piemēro bionoārdāmu iepakojuma atkritumu aerobiskai vai anaerobiskai apstrādei, atkritumu daudzumu, kas nonāk aerobiskajā vai anaerobiskajā apstrādē, var ieskaitīt kā reciklētu ar noteikumu, ka šādas apstrādes izlaidi ir paredzēti izmantot kā reciklētu produktu, materiālu vai vielu. Lai gan šādas apstrādes izlaidi parasti ir komposts vai digestāts, var ņemt vērā arī citu šā procesa izlaidi ar noteikumu, ka tam attiecībā pret apstrādāto bionoārdāmo iepakojuma atkritumu daudzumu ir salīdzināms reciklētā materiāla saturs. Citos gadījumos saskaņā ar reciklēšanas definīciju centienos sasniegt reciklēšanas mērķrādītājus nebūtu jāieskaita bionoārdāmu iepakojuma atkritumu atkalpārstrāde materiālos, kurus paredzēti izmantot par kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus apglabā vai kurus paredzēti izmantot kādai citai operācijai ar tādu pašu mērķi, kāds ir resursu atgūšanai no atkritumiem, bet kas nav reciklēšana.
- (155) Ja sagatavošanas operācijas rezultātā iepakojuma atkritumi pirms to faktiskās pārstrādes par atkritumiem vairs nav uzskatāmi, šādi materiāli būtu jāuzskata par reciklētiem ar noteikumu, ka tie ir paredzēti tālākai atkalpārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam. Centienos sasniegt reciklēšanas mērķrādītājus nebūtu jāieskaita materiāli, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēti izmantot par kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, kurus izmanto aizbēršanai vai kurus apglabā, vai kurus paredzēti izmantot kādai citai operācijai ar tādu pašu mērķi, kāds ir resursu atgūšanai no atkritumiem, bet kas nav reciklēšana.
- (156) Nosakot metodiku reciklētā materiāla satura procentuālā apmēra aprēķināšanai un verifikācijai, Komisijai būtu jānovērtē pieejamās reciklēšanas tehnoloģijas, ņemot vērā to ekonomisko un vidisko sniegumu, tostarp rezultāta kvalitāti, atkritumu pieejamību, vajadzīgo enerģiju, siltumnīcefekta gāzu emisijas un citu attiecīgo vidisko ietekmi. Komisijai būtu arī jāņem vērā, ka šādas tehnoloģijas var potenciāli izmantot maldinošām vidiskuma norādēm.
- (157) Norādes par iepakojuma īpašībām, attiecībā uz kurām šajā regulā ir noteiktas juridiskās prasības, piemēram, reciklējamība, reciklēta materiāla satura līmenis un atkalizmantojamība, būtu jāsniedz tikai attiecībā uz iepakojuma īpašībām, kas pārsniedz šajā regulā noteiktās piemērojamās minimālās prasības, un saskaņā ar šajā regulā noteikto

metodiku un noteikumiem. Šādām norādēm arī būtu jāprecizē, vai tās attiecas uz iepakojuma vienību, iepakojuma vienības daļu vai uz visu iepakojumu, ko ekonomikas operators laidis tirgū.

- (158) Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesībām ņemt vērā pēc atkritumu incinerācijas atdalīto metālu reciklēšanu proporcionāli incinerēto iepakojuma atkritumu daļai, ja reciklētie metāli atbilst noteiktiem kvalitātes kritērijiem, kas izklāstīti Komisijas Īstenošanas lēmumā (ES) 2019/1004 ⁽⁴¹⁾.
- (159) Ja iepakojuma atkritumus no Savienības reciklēšanai eksportē, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1013/2006 ⁽⁴²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1157 ⁽⁴³⁾.
- (160) Tā kā atkalizmantošana nozīmē, ka tirgū netiek laists jauns iepakojums, tad attiecībā uz iepakojuma reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanu būtu jāieskaita atkalizmantojamais tirdzniecības iepakojums, kas tiek laists tirgū, un koka iepakojums, kas tiek salabots, lai to varētu atkalizmantot. Dalībvalstīm vajadzētu varēt minēto iespēju izmantot, lai aprēķinātu koriģēto reciklēšanas mērķrādītāju līmeni, ņemot vērā ne vairāk kā piecus procentpunktus no tā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma vidējā īpatsvara iepriekšējos trīs gados, kas pirmo reizi laists tirgū un atkalizmantots atkalizmantošanas sistēmā.
- (161) Ražotājiem un ražotāju atbildības organizācijām būtu aktīvi jāiesaistās informācijas sniegšanā tiešajiem lietotājiem, jo īpaši patērētājiem, par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu. Minētajā informācijā būtu jāiekļauj ziņas par iepakojuma atkalizmantošanas risinājumu pieejamību, uz iepakojuma izvietotā marķējuma nozīmi un citi norādījumi par atbrīvošanos no iepakojuma atkritumiem. Ražotājiem un ražotāju atbildības organizācijām būtu arī jāinformē patērētāji, ka iepakojums, kas marķēts kā kompostējams, nozīmē to, ka šis iepakojums ir kompostējams rūpnieciski kontrolētos apstākļos bioatkritumu apstrādes kompleksos un nav piemērots mājsaimnieciskai kompostēšanai. Iepakojumu nevajadzētu izmest kā druzas. Ražotājiem būtu jāinformē arī par to, ka tiešajiem lietotājiem ir liela nozīme vidiski optimālas iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas nodrošināšanā. Visu tiešo lietotāju informēšanā un ziņošanā par iepakojumu būtu jāizmanto mūsdienīgas informācijas tehnoloģijas. Informācija būtu jāsniedz vai nu ar klasiskiem paņēmieniem, piemēram, vides reklāmu, plakātiem, kampaņām sociālajos medijos, vai ar novatoriskākiem līdzekļiem, piemēram, elektronisku piekļuvi vietnēm, ko nodrošina iepakojumam piestiprināti kvadrātkodi.
- (162) Dalīta ārpusmājas savākšana ir būtisks elements, lai palielinātu iepakojuma savākšanas rādītāju un uzlabotu tā apritīgumu. Dalībvalstīm un ekonomikas operatoriem būtu jāspēj veikt konkrētus pasākumus attiecībā uz dalītu ārpusmājas savākšanu, kas pielāgota atrašanās vietai un patērētāju ieradumiem.
- (163) Par katru kalendāro gadu dalībvalstīm būtu Komisijai jāsniedz informācija par to, cik lielā mērā ir sasniegti reciklēšanas mērķrādītāji. Lai varētu izvērtēt vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanas pasākumu iedarbīgumu, būtu jāziņo arī dati par ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu, vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu, biezo plastmasas iepirkumu maisiņu un ļoti biezo plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu, lai varētu novērtēt, vai šo maisiņu patēriņš ir palielinājies pēc samazināšanas pasākumiem, kas vērsti uz vieglās plastmasas iepirkumu maisiņiem. Lai varētu novērtēt, vai obligātās depoziņa un nodošanas sistēmas, kas dalībvalstīm jāizveido, ir rezultatīvas un vai ir pamatoti dalībvalstu atbrīvojumi no pienākuma šīs sistēmas izveidot, ir svarīgi, izmantojot dalībvalstu ziņojumus, iegūt informāciju par tā iepakojuma dalītās savākšanas rādītāju, uz kuru attiecas pienākums izveidot depoziņa un nodošanas sistēmas.
- (164) Lai izstrādātu plašas reciklējamības novērtēšanas metodiku, dalībvalstīm būtu katru gadu jāziņo arī dati par reciklētā iepakojuma atkritumu daudzumu katrai iepakojuma kategorijai un tā iepakojuma apjomu, kas pirmoreiz darīts pieejams dalībvalsts teritorijā vai ko izpakojis ražotājs, kas nav tiešais lietotājs, sadalījumā pa iepakojuma kategorijām. Komisijai šie dati būtu jāapkopo un jāpublicē, lai uzraudzītu iepakojuma atkritumu plašas reciklēšanas ikgadējo attīstību.

⁽⁴¹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2019/1004 (2019. gada 7. jūnijs), ar ko nosaka noteikumus, kā aprēķināt, verificēt un ziņot datus par atkritumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK, un ar ko atceļ Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2012) 2384 (OV L 163, 20.6.2019., 66. lpp.).

⁽⁴²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

⁽⁴³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1157 (2024. gada 11. aprīlis) par atkritumu sūtījumiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1257/2013 un (ES) 2020/1056 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (OV L, 2024/1157, 30.4.2024., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1157/oj>).

- (165) Dalībvalstīm būtu dati Komisijai jāziņo elektroniski un tai jāiesniedz kvalitātes pārbaudes ziņojums. Turklāt datiem par reciklēšanas mērķrādītājiem būtu jāpievieno ziņojums, kurā aprakstīti pasākumi, kas veikti, lai izveidotu rezultatīvu iepakojuma atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu.
- (166) Lai nodrošinātu vienotus ziņošanas pienākumu izpildes nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai, lai tā varētu noteikt noteikumus, kā aprēķināt un verificēt reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas datus, depozīta un nodošanas sistēmā iekļautā iepakojuma dalītās savākšanas rādītājus un datus, kas nepieciešami, lai izstrādātu plašās reciklējamības novērtēšanas metodiku. Minētajā īstenošanas aktā būtu jāiekļauj arī metodika radušos iepakojuma atkritumu daudzuma noteikšanai, kā arī jānosaka datu ziņošanas formāts. Tajā būtu jānosaka arī metodika vieglās plastmasas iepirkumu maišņu gada patēriņa aprēķināšanai uz vienu cilvēku un minēto datu iesniegšanas formāts, jo minētie dati ir nepieciešami, lai atbalstītu monitoringu un ar plastmasas iepirkumu maišņiem saistīto pamatprasību pilnīgu izpildi, jo īpaši, lai nodrošinātu dezagregētu un obligātu datu sniegšanu par dažādām plastmasas iepirkumu maišņu kategorijām. Minētajam īstenošanas aktam būtu jāaizstāj Komisijas Lēmums 2005/270/EK⁽⁴⁴⁾ un Komisijas Īstenošanas Lēmums (ES) 2018/896⁽⁴⁵⁾.
- (167) Lai dalībvalstīm un Komisijai palīdzētu uzraudzīt šajā regulā noteikto mērķu sasniegšanu, dalībvalstīm būtu jāizveido iepakojuma datubāzes un jānodrošina, ka minētās datubāzes labi darbojas.
- (168) Lai nodrošinātu vienlīdzīgu konkurenci un to, ka tiek sasniegti šīs regulas paredzamie ieguvumi un ieguldījums Savienības klimata, enerģētikas un apritīguma mērķu sasniegšanā, ir sekmīgi jāpanāk ilgtspējas prasību izpildes nodrošināšana. Tāpēc kompetentajām iestādēm būtu jācenšas katru gadu veikt pareizības kontroli vismaz daļai ES atbilstības deklarāciju. Regula (ES) 2019/1020, kas nosaka horizontālu satvaru tirgus uzraudzībai un to produktu kontrolei, kuri tiek laisti Savienības tirgū, būtu jāpiemēro iepakojumam, kuram saskaņā ar šo regulu ir noteiktas ilgtspējas prasības. Regulā (ES) 2019/1020 noteiktie tirgus uzraudzības mehānismi nosaka prasības tirgus uzraudzībai attiecībā uz produktu tirdzniecību un paredz aizsardzības mehānismus, lai pārbaudītu atbilstību šai regulai attiecībā uz iepakojuma laišanu tirgū.
- (169) Iepakojums būtu tirgū jālaiž tikai tad, ja tas nerada zināmu risku videi un cilvēka veselībai. Lai koncentrētu tirgus uzraudzības centienus, šajā regulā iepakojums, kas rada risku, būtu jādefinē kā iepakojums, kas, neatbilstot ilgtspējas prasībai vai tāpēc, ka atbildīgais ekonomikas operators neatbilst ilgtspējas prasībai, var nelabvēlīgi ietekmēt vidi vai citas sabiedrības intereses, ko attiecīgās prasības aizsargā.
- (170) Būtu jāievieš procedūra, ar kādu ieinteresētās personas informēt par pasākumiem, kādus plānots veikt attiecībā uz iepakojumu, kas rada risku. Tai arī būtu jāļauj tirgus uzraudzības iestādēm dalībvalstīs sadarbībā ar attiecīgajiem ekonomikas operatoriem savlaicīgi rīkoties attiecībā uz šādu iepakojumu. Lai nodrošinātu vienotus šīs regulas īstenošanas nosacījumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt, vai valsts pasākumi attiecībā uz neatbilstīgajiem produktiem ir pamatoti. Komisijai būtu jāpieņem īstenošanas akti, kas jāpiemēro nekavējoties, ja pienācīgi pamatotos gadījumos saistībā ar vides vai cilvēka veselības aizsardzību tas vajadzīgs nenovēršamu un steidzamu iemeslu dēļ.
- (171) Tirgus uzraudzības iestādēm vajadzētu būt tiesībām pieprasīt, lai ekonomikas operatori veiktu korektīvus pasākumus, balstoties uz konstatējumiem, ka iepakojums neatbilst ilgtspējas un marķēšanas prasībām vai ka ekonomikas operators ir pārkāpis citus noteikumus par iepakojuma laišanu tirgū vai darīšanu pieejamu tirgū. Lai ekonomikas operatoriem nodrošinātu vienotus nosacījumus attiecībā uz prasību veikt korektīvus pasākumus, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai noteikt, vai valsts pasākums ir pamatots.

⁽⁴⁴⁾ Komisijas Lēmums 2005/270/EK (2005. gada 22. marts), ar ko nosaka datu bāzu sistēmu formātus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 94/62/EK par iepakojumu un izlietoto iepakojumu (OV L 86, 5.4.2005., 6. lpp.).

⁽⁴⁵⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2018/896 (2018. gada 19. jūnijs), ar ko nosaka metodiku, kā aprēķināms vieglās plastmasas iepirkumu maišņu gada patēriņš, un ar ko groza Lēmumu 2005/270/EK (OV L 160, 25.6.2018., 6. lpp.).

- (172) Ja rodas bažas par cilvēka veselību, tad tirgus uzraudzības iestādei vajadzētu nevis izvērtēt, kādu risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai rada iepakojuma materiāls, ja tas no iepakojuma materiāla pāriet uz iepakoto saturu, bet gan brīdināt tās iestādes, kas ir kompetentas veikt minētā riska kontroli un kas ir ieceltas, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/625⁽⁴⁶⁾, Regulas (ES) 2017/745, (ES) 2017/746, (ES) 2019/6 vai Direktīvu 2001/83/EK.
- (173) Publiskais iepirkums veido 14 % no Savienības IKP. Lai palīdzētu sasniegt mērķus panākt klimatneitralitāti, uzlabot energoefektivitāti un resursefektivitāti un pāriet uz aprites ekonomiku, kas aizsargā sabiedrības veselību un biodaudzveidību, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai attiecīgā gadījumā pieprasīt līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, kas definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/24/ES⁽⁴⁷⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/25/ES⁽⁴⁸⁾, to iepirkumus pieskaņot konkrētām zaļā publiskā iepirkuma minimālajām obligātajām prasībām, kas jānosaka īstenošanas aktos, kurus pieņem, ievērojot šo regulu. Salīdzinājumā ar brīvprātīgu pieeju obligātajām prasībām būtu jāmaksimizē publisko izdevumu potenciāls sekmēt pieprasījumu pēc iepakojuma ar labāku sniegumu. Minētajām prasībām vajadzētu būt pārredzamām, objektīvām un nediskriminējošām. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējamam atsaukties uz tehniskajām specifikācijām, atlases kritērijiem vai līgumu izpildes nosacījumiem savās publiskā iepirkuma prasībās, un šīm prasībām nav obligāti jābūt kumulatīvām. Līgumslēdzējām iestādēm un līgumslēdzējiem, ievērojot LESD paredzētos vispārīgos noteikumus un rīkojoties saskaņā ar šo regulu, vajadzētu būt iespējamam pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā regulā noteiktās zaļā publiskā iepirkuma minimālās prasības.
- (174) Lai aizsargātu iekšējā tirgus darbību un radītu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, ir jānodrošina, ka iepakojums no trešām valstīm, kas nonāk Savienības tirgū, šai regulai atbilst neatkarīgi no tā, vai tas tiek importēts kā patstāvīgs iepakojums vai saistībā ar iepakotu produktu. Konkrētāk, ir jānodrošina, ka izgatavotāji attiecībā uz šādu iepakojumu ir veikuši pienācīgas atbilstības novērtēšanas procedūras. Prioritāte būtu jāpiešķir sadarbībai tirgū starp tirgus uzraudzības iestādēm un ekonomikas operatoriem. Tāpēc, lai gan iejaukšanās, ko īsteno iestādes, kas izraudzītas, ievērojot Regulas (ES) 2019/1020 25. panta 1. punktu, var attiekties uz jebkuru iepakojumu, kas nonāk Savienības tirgū, tām galvenokārt vajadzētu būt vērstām uz iepakojumu, uz kuru attiecas tirgus uzraudzības iestāžu veiktie aizlieguma pasākumi. Ja tās šādus aizlieguma pasākumus veic un šo aizlieguma pasākumu piemērošana neaprobežojas tikai ar valsts teritoriju, tirgus uzraudzības iestādēm būtu jāpaziņo iestādēm, kas norīkotas veikt Savienības tirgū ievestā iepakojuma kontroles, informācija, kas vajadzīga, lai šādu neatbilstīgu iepakojumu identificētu uz robežām, arī informācija par iepakotajiem produktiem un ekonomikas operatoriem, lai varētu īstenot riska izvērtēšanā balstītu pieeju produktiem, kas nonāk Savienības tirgū. Šādos gadījumos muita centīsies šo iepakojumu identificēt uz robežām un apturēt tā kustību.
- (175) Lai optimizētu un atslodotu kontroles procesus uz Savienības ārējām robežām, ir jānodrošina automatizēta datu pārsūtīšana starp tirgus uzraudzības informācijas un saziņas sistēmu (ICSMS) un muitas sistēmām. Būtu jānošķir divas dažādas datu pārsūtīšanas, ņemot vērā to attiecīgos mērķus. Pirmkārt, no ICSMS būtu jāpaziņo muitai par aizlieguma pasākumiem, par kuriem tirgus uzraudzības iestādes ir pieņēmušas lēmumu pēc neatbilstīga iepakojuma identificēšanas, lai tos izmantotu iestādes, kas norīkotas veikt kontroles uz ārējām robežām nolūkā identificēt iepakojumu, kuram būtu jāpiemēro šāds aizlieguma pasākums. Šā pirmā veida datu nosūtīšanai būtu jāizmanto elektroniskā Muitas riska pārvaldības sistēma, kas noteikta Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447⁽⁴⁹⁾

⁽⁴⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/625 (2017. gada 15. marts) par oficiālajām kontrolēm un citām oficiālajām darbībām, kuras veic, lai nodrošinātu, ka tiek piemēroti pārtikas un barības aprites tiesību akti, noteikumi par dzīvnieku veselību un labturību, augu veselību un augu aizsardzības līdzekļiem, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 999/2001, (EK) Nr. 396/2005, (EK) Nr. 1069/2009, (EK) Nr. 1107/2009, (ES) Nr. 1151/2012, (ES) Nr. 652/2014, (ES) 2016/429 un (ES) 2016/2031, Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 un (EK) Nr. 1099/2009 un Padomes Direktīvas 98/58/EK, 1999/74/EK, 2007/43/EK, 2008/119/EK un 2008/120/EK un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 854/2004 un (EK) Nr. 882/2004, Padomes Direktīvas 89/608/EEK, 89/662/EEK, 90/425/EEK, 91/496/EEK, 96/23/EK, 96/93/EK un 97/78/EK un Padomes Lēmumu 92/438/EEK (Oficiālo kontroļu regula) (OV L 95, 7.4.2017., 1. lpp.).

⁽⁴⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (OV L 94, 28.3.2014., 65. lpp.).

⁽⁴⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/25/ES (2014. gada 26. februāris) par iepirkumu, ko īsteno subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un pasta pakalpojumu nozarēs, un ar ko atceļ Direktīvu 2004/17/EK (OV L 94, 28.3.2014., 243. lpp.).

⁽⁴⁹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 952/2013, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV L 343, 29.12.2015., 558. lpp.).

36. pantā, neskarot muitas riska pārvaldības vides turpmāku attīstību. Otrkārt, ja muitas iestādes konstatē neatbilstīgu iepakojumu, būs nepieciešama lietas pārvaldība, lai cita starpā varētu pārsūtīt paziņojumu par apturēšanu, tirgus uzraudzības iestāžu slēdzienam un muitas veikto darbību iznākumu. Šā otrā veida datu pārsūtīšanu starp ICSMS un valstu muitas sistēmām atbalsta ES muitas atbalsta vienloga vide.

- (176) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus tirgus uzraudzības iestāžu un muitas iestāžu saziņas starpsavienojuma īstenošanai, būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai precizēt procedurālos noteikumus un īstenošanas kārtību, tostarp funkcijas, datu elementus un datu apstrādi, kā arī noteikumus par personas datu apstrādi, konfidencialitāti un pārziņu attiecībā uz minēto starpsavienojumu.
- (177) Ir īpaši būtiski, lai Komisija, pieņemot deleģētos aktus atbilstīgi LESD 290. pantam, sagatavošanas darba laikā rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī, un lai minētās apspriešanās tiktu rīkotas saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa lēmumā par labāku likumdošanas procesu⁽⁵⁰⁾. Jo īpaši, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem, un to ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana. Minētos deleģētos aktus izstrādājot, Komisijai būtu jāņem vērā zinātniskā vai cita pieejamā tehniskā informācija, arī attiecīgie starptautiskie standarti.
- (178) Īstenošanas pilnvaras, kas ar šo regulu piešķirtas Komisijai, būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁽⁵¹⁾.
- (179) Lai nodrošinātu, ka Direktīvā (ES) 2019/904 produktiem noteiktās prasības var uzraudzīt un panākt to izpildi un ka tām piemēro pienācīgu tirgus uzraudzību, Regula (ES) 2019/1020 būtu jāgroza, tās darbības jomā iekļaujot Direktīvu (ES) 2019/904. No 2030. gada 1. janvāra no Direktīvas (ES) 2019/904 būtu jāsvīturo noteikumu punkti ar prasībām, kas attiecas uz reciklētas plastmasas saturu plastmasas dzērienu pudelēs, un atbilstošajiem ziņošanas pienākumiem, jo šo jautājumu reglamentē tikai šī regula.
- (180) Šī regula nosaka vispārējus noteikumus, kas attiecas uz visu iepakojumu. Tomēr par iepakojumu tiek uzskatīti daži vienreizlietojami plastmasas izstrādājumi, uz kuriem attiecas Direktīva (ES) 2019/904, piemēram, plastmasas iepakojuma maisiņi, dzērienu glāzes, pārtikas un dzērienu tara, tostarp pudeles. Direktīva (ES) 2019/904 ir *lex specialis* attiecībā uz šo regulu. Ja pastāv pretrunas starp Direktīvu (ES) 2019/904 un šo regulu, Direktīvai (ES) 2019/904 vajadzētu prevalēt tās piemērošanas jomā. Direktīva (ES) 2019/904 dalībvalstīm prasa veikt pasākumus, lai samazinātu vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu patēriņu, tostarp ar tirdzniecības ierobežojumiem. Šādi tirdzniecības ierobežojumi būtu jāpiemēro un tiem būtu jāprevalē pār jebkādiem pretrunā esošiem noteikumiem šajā regulā. Šajā regulā ir noteikts ierobežojums tās V pielikuma 3. punktā uzskaitīto plastmasas izstrādājumu laišanai tirgū, savukārt Direktīva (ES) 2019/904 ļauj dalībvalstīm veikt vajadzīgos pasākumus, lai samazinātu minēto vienreizlietojamu plastmasas izstrādājumu patēriņu. Tā kā valsts īstenošanas pasākumi saskaņā ar Direktīvu (ES) 2019/904 var būt mazāk ierobežojoši nekā aizliegums laist tirgū, šai regulai attiecībā uz šādiem izstrādājumiem, uz kuriem attiecas iepakojuma definīcija, būtu jāprevalē pār Direktīvu (ES) 2019/904, lai veicinātu vienreizlietojamā plastmasas iepakojuma samazināšanu un samazinātu vienreizlietojamā plastmasas iepakojuma daudzumu vidē. Tāpēc dalībvalstīm nevajadzētu būt iespējamam pieņemt atbrīvojumu no Direktīvā (ES) 2019/904 noteiktā aizlieguma laist tirgū no putu polistirola izgatavotu iepakojumu. Lai to atspoguļotu, Direktīva (ES) 2019/904 būtu attiecīgi jāgroza.
- (181) Tā kā šī regula pirms 2030. gada 1. janvāra nereglamentē reciklēta materiāla saturu iepakojuma plastmasas daļā, līdz minētajam datumam būtu jāpaliek spēkā Direktīvas (ES) 2019/904 noteikumiem par reciklēta materiāla saturu dzērienu pudelēs.
- (182) Lai stiprinātu sabiedrības uzticēšanos tirgū laistajam iepakojumam, jo īpaši attiecībā uz tā atbilstību ilgtspējas prasībām, ekonomikas operatoriem, kuri tirgū laiž neatbilstošu iepakojumu vai kuri nepilda savus pienākumus, būtu jāpiemēro sodi. Tāpēc ir svarīgi, lai dalībvalstis valsts tiesību aktos noteiktu iedarbīgus, samērīgus un atturošus sodus par šīs regulas neievērošanu.

⁽⁵⁰⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽⁵¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (183) Līguma par Eiropas Savienību (LES) 19. panta 1. punktā ir noteikts, ka dalībvalstīm, tostarp dalībvalstu tiesām, ir jānodrošina tiesību aizsardzības līdzekļi, kas ir pietiekami efektīvi tiesiskās aizsardzības nodrošināšanai jomās, uz kurām attiecas Savienības tiesības. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka attiecīgām personām, piemēram, fiziskām vai juridiskām personām, kuras ir sūdzējušās vai ir ziņojušas par iepakojuma vai nu kā patstāvīga iepakojuma, vai saistībā ar iepakotu produktu neatbilstību šai regulai, ir iespēja vērsties tiesā saskaņā ar pienākumiem, par ko dalībvalstis ir vienojušās kā puses Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽⁵²⁾, kas noslēgta Orhūsā 1998. gada 25. jūnijā ("Orhūsas konvencija").
- (184) Komisijai šī regula būtu jāizvērtē. Saskaņā ar 22. punktu 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu minētā izvērtēšana būtu jāveic, pamatojoties uz pieciem kritērijiem, proti, efektivitāte, lietderība, būtiskums, saskaņotība un Savienības pievienotā vērtība, un tai būtu jāveido pamats ietekmes novērtējumiem attiecībā uz iespējamiem turpmākiem pasākumiem. Komisijai būtu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai jāiesniedz ziņojums par šīs regulas īstenošanu un tās ietekmi uz iepakojuma vidisko ilgtspēju un iekšējā tirgus darbību.
- (185) Ir jāparedz pietiekams laiks ekonomikas operatoriem pielāgot savu darbību, lai tie izpildītu savus pienākumus un šīs regulas prasības. Tāpat ir arī jāparedz pietiekams laiks tam, lai dalībvalstis pieņemtu administratīvos pasākumus attiecībā uz kompetento iestāžu atļauju izdošanas procedūru organizēšanu, vienlaikus nodrošinot nepārtrauktību ekonomikas operatoriem, un izveidotu administratīvo infrastruktūru, kas vajadzīga šīs regulas piemērošanai. Tāpēc šīs regulas piemērošana būtu jāatliek līdz dienai, kad minētie sagatavošanās darbi var saprātīgi būt pabeigti. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai mikrouzņēmumiem, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) atvieglotu šajā regulā noteikto pienākumu un prasību izpildi, arī ar norādījumiem, kas Komisijai jāsniedz, lai ekonomikas operatoriem šo izpildi atvieglotu, īpaši MVU.
- (186) Lai šīs saistības izpildītu un izveidotu vērienīgu, taču saskaņotu iepakojuma satvaru, ir jāpieņem regula, ar ko nosaka iepakojumam piemērojamās prasības visā tā aprites ciklā. Tāpēc Direktīva 94/62/EK būtu jāatceļ.
- (187) Direktīva 94/62/EK būtu jāatceļ no šīs regulas piemērošanas dienas. Tomēr, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju un nepārtrauktību, līdz Komisija pieņems jaunus noteikumus saskaņā ar šo regulu, un lai nodrošinātu Savienības pašu resursu sistēmas piemērošanas nepārtrauktību attiecībā uz pašu resursiem, kas pamatojas uz neregistrētiem izlietotā plastmasas iepakojuma daudzumu, noteiktiem minētajā direktīvā paredzētiem pienākumiem, kas saistīti ar marķēšanu, reciklēšanas mērķrādītājiem un datu nosūtīšanu Komisijai, būtu noteiktu laiku jāpaliek spēkā.
- (188) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, uzlabot iepakojuma vidisko ilgtspēju un nodrošināt iepakojuma brīvu apriti iekšējā tirgū, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet to mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula izveido prasības, kas attiecas uz iepakojuma vidisko ilgtspēju un marķēšanu visā tā aprites ciklā, lai iepakojumu būtu atļauts laist tirgū. Tā arī izveido prasības attiecībā uz paplašināto ražotāja atbildību, iepakojuma atkritumu

⁽⁵²⁾ OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

rašanās novēršanu, piemēram, nevajadzīga iepakojuma samazināšanu un iepakojuma atkalizmantošanu vai uzpildi, kā arī iepakojuma atkritumu savākšanu un apstrādi, tostarp reciklēšanu.

2. Šī regula veicina efektīvu iekšējā tirgus darbību, saskaņojot valstu pasākumus attiecībā uz iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, lai nepieļautu šķēršļus tirdzniecībai un konkurences izkropļojumus un ierobežojumus Savienībā, vienlaikus ar augstu vides aizsardzības līmeni novēršot vai samazinot iepakojuma un iepakojuma atkritumu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēka veselību.

3. Šī regula veicina pārkārtošanos uz aprites ekonomiku un klimatneitralitātes panākšanu vēlākais līdz 2050. gadam, kā paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1119⁽³³⁾, nosakot pasākumus atbilstoši atkritumu hierarhijai, kas noteikta Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā ("atkritumu hierarhija").

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz visu iepakojumu neatkarīgi no izmantotā materiāla un uz visiem iepakojuma atkritumiem neatkarīgi no tā, vai šāds iepakojums tiek izmantots vai šāda iepakojuma atkritumi rodas rūpniecībā, citā izgatavošanā, mazumtirdzniecībā vai izplatīšanā, birojos, pakalpojumu nozarē vai māsaimniecībās.

2. Šo regulu piemēro, neskarot nedz Direktīvas 2008/98/EK noteikumus par bīstamo atkritumu apsaimniekošanu, nedz Savienības normatīvās prasības attiecībā uz iepakojumu, piemēram, prasības, kas attiecas uz iepakotu produktu drošumu, kvalitāti, nekaitīgumu veselībai un higiēnu, nedz transportēšanas prasības. Tomēr, ja šī regula ir pretrunā Direktīvai 2008/68/EK, noteicošā ir Direktīva 2008/68/EK.

3. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) "iepakojums" ir priekšmets neatkarīgi no tā izgatavošanas materiāliem, ko ekonomikas operators ir paredzējis izmantot, lai saturētu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu produktus citam ekonomikas operatoram vai tiešajam lietotājam, un kam atkarībā no tā funkcijas, materiāla un dizaina var būt dažāds formāts, piemēram, tas var būt:
 - a) priekšmets, kas ir nepieciešams, lai produktu saturētu, nostiprinātu vai saglabātu visā tā aprites ciklā, bet kas nav produkta neatņemama daļa un ko ir paredzēts izmantot, patērēt vai izmest kopā ar produktu;
 - b) komponents un palīgelements a) punktā minētam priekšmetam, kas šajā priekšmetā ir iestrādāts;
 - c) palīgelements a) punktā minētam priekšmetam, kas ir tieši piekarināts vai piestiprināts produktam un kas pilda iepakojuma funkciju, bet nav produkta neatņemama daļa, un ko ir paredzēts izmantot, patērēt vai izmest kopā ar produktu;
 - d) priekšmets, kas projektēts un paredzēts papildīšanai tirdzniecības vietā, lai izsniegtu produktu, ko dēvē arī par "pakalpojuma iepakojumu";
 - e) vienreizlietojams priekšmets, ko pārdod un piepilda vai kas projektēts un paredzēts papildīšanai tirdzniecības vietā un kas pilda iepakojuma funkciju;
 - f) caurlaidīgs tējas, kafijas vai cita dzēriena maisiņš vai mīksta pēclietošanas sistēmas porcija, kas satur tēju, kafiju vai citu dzērienu un ko ir paredzēts lietot un izmest kopā ar produktu;

⁽³³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

- g) necaurļaidīga tējas, kafijas vai cita dzēriena sistēmas porcija, kas paredzēta izmantošanai automātā un ko lieto un izmet kopā ar produktu;
- 2) "atkritumi" ir atkritumi, kā definēts Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 1) punktā; atkalizmantojamu iepakojumu, kas nosūtīts rekondicionēšanai, neuzskata par atkritumiem;
 - 3) "Izdzēšanas iepakojums" ir pakalpojuma iepakojums, ko apmeklētājās tirdzniecības vietās piepilda ar dzērieniem vai gatavo pārtiku, kas ir iepakoti transportēšanai un paredzēti tūlītējam patēriņam citā vietā bez jebkādas tālākas gatavošanas un parasti tiek patērēti no iepakojuma;
 - 4) "primārās ražošanas iepakojums" ir priekšmeti, kas projektēti un paredzēti izmantošanai par primārās ražošanas nepārstrādātu produktu iepakojumu, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002⁽⁵⁴⁾;
 - 5) "tirdzniecības iepakojums" ir iepakojums, kas projektēts tā, lai tiešajam lietotājam tirdzniecības vietā tā būtu tirdzniecības vienība, kas sastāv no produktiem un iepakojuma;
 - 6) "grupas iepakojums" ir iepakojums, kas paredzēts noteikta daudzuma tirdzniecības vienību grupēšanai tirdzniecības vietā, neatkarīgi no tā, vai minēto tirdzniecības vienību grupu pārdod tiešajam lietotājam vai izmanto tam, lai atvieglotu krājumu papildināšanu plauktos tirdzniecības vietā vai izveidotu krājumu vai izplatīšanas vienību, un ko var no produkta noņemt, neietekmējot produkta īpašības;
 - 7) "transporta iepakojums" ir iepakojums, kas iecerēts, lai atvieglotu vienas vai vairāku tirdzniecības vienību vai iepakojuma vienību grupas pārkraušanu un transportēšanu, izvairītos no produkta bojājumiem, kas varētu rasties pārkraušanā un transportēšanā, izņemot konteinerus, ko izmanto autoceļu, dzelzceļa, jūras un gaisa pārvadājumiem;
 - 8) "e-komercijas iepakojums" ir transporta iepakojums, ko izmanto produktu piegādei tiešajiem lietotājiem tiešsaistes tirdzniecības kontekstā vai ar citiem tālpārdošanas līdzekļiem;
 - 9) "darīt pieejamu tirgū" nozīmē iepakojumu, tukšu vai ar produktu, par maksu vai bez maksas piegādāt izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai Savienības tirgū, veicot komercdarbību;
 - 10) "ļaut tirgū" nozīmē iepakojumu, tukšu vai ar produktu, pirmo reizi darīt pieejamu Savienības tirgū;
 - 11) "darīt pieejamu dalībvalsts teritorijā" nozīmē iepakojumu, tukšu vai ar produktu, par maksu vai bez maksas piegādāt izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai dalībvalsts teritorijā, veicot komercdarbību;
 - 12) "ekonomikas operators" ir iepakojuma izgatavotājs, piegādātājs, importētājs, izplatītājs, pilnvarotais pārstāvis, galaizplatītājs un izpildes pakalpojumu sniedzējs;
 - 13) "izgatavotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura izgatavo iepakojumu vai iepakotu produktu; tomēr:
 - a) ievērojot b) punktu, ja fiziska vai juridiska persona ir iepakojumu vai iepakotu produktu projektējusi vai ražojusi ar savu nosaukumu vai preču zīmi, tad neatkarīgi no tā, vai uz iepakojuma vai iepakota produkta ir redzamas citas preču zīmes, izgatavotājs ir minētā fiziskā vai juridiskā persona;
 - b) ja fiziskā vai juridiskā persona, kura iepakojumu vai iepakotu produktu ir projektējusi vai ražojusi ar savu nosaukumu vai preču zīmi, atbilst mikrouzņēmuma definīcijai, kas noteikta Ieteikumā 2003/361/EK, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī, un tā fiziskā vai juridiskā persona, kas piegādā iepakojumu fiziskajai vai juridiskajai personai, kura iepakojumu ir projektējusi vai ražojusi ar savu nosaukumu vai preču zīmi, atrodas tajā pašā dalībvalstī, izgatavotājs ir tā fiziskā vai juridiskā persona, kas piegādā iepakojumu;

⁽⁵⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu (OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.).

- 14) "distances līgums" ir distances līgums, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/83/ES⁽⁵⁵⁾ 2. panta 7) punktā;
- 15) "ražotājs" ir jebkurš izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs, kam neatkarīgi no izmantotās pārdošanas metodes, tostarp ar distances līgumiem, ir piemērojams viens no turpmāk minētā:
- a) izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs ir iedibināts dalībvalstī un pirmo reizi no minētās dalībvalsts teritorijas un tajā pašā teritorijā dara pieejamu transporta iepakojumu, pakalpojuma iepakojumu vai primārās ražošanas iepakojumu, vai nu kā vienreizlietojamu iepakojumu, vai kā atkalizmantojamu iepakojumu; vai
 - b) izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs ir iedibināts dalībvalstī un pirmo reizi no minētās dalībvalsts teritorijas un tajā pašā teritorijā dara pieejamus produktus, kas iepakoti iepakojumos, kuri nav a) punktā minētie iepakojumi; vai
 - c) izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs ir iedibināts dalībvalstī vai kādā trešā valstī un pirmo reizi citas dalībvalsts teritorijā tiešā veidā tiešajiem lietotājiem dara pieejamu transporta iepakojumu, pakalpojuma iepakojumu vai primārās ražošanas iepakojumu, vai nu kā vienreizlietojamu iepakojumu, vai kā atkalizmantojamu iepakojumu, vai produktus, kas iepakoti citā iepakojumā; vai
 - d) izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs ir iedibināts dalībvalstī vai kādā trešā valstī un pirmo reizi citas dalībvalsts teritorijā tiešā veidā tiešajiem lietotājiem dara pieejamus produktus, kas iepakoti iepakojumā, kurš nav minēts c) punktā; vai
 - e) izgatavotājs, importētājs vai izplatītājs ir iedibināts dalībvalstī un izpako iepakotus produktus, nebūdams tiešais lietotājs, ja vien cita persona nav ražotājs, kā definēts a), b), c) vai d) punktā;
- 16) "piegādātājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura piegādā iepakojumu vai iepakojuma materiālu izgatavotājam;
- 17) "importētājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta Savienībā un kas laiž tirgū trešās valsts iepakojumu;
- 18) "izplatītājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas nav izgatavotājs vai importētājs un kas iepakojumu dara pieejamu tirgū;
- 19) "pilnvarotais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas iedibināta Savienībā un ir saņēmusi rakstisku izgatavotāja pilnvaru rīkoties tā vārdā attiecībā uz konkrētiem uzdevumiem, ņemot vērā izgatavotāja pienākumus saskaņā ar šo regulu;
- 20) "pilnvarotais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir iedibināta dalībvalstī, kurā ražotājs iepakojumu vai iepakotus produktus pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā vai kurā tas izpako iepakotus produktus, nebūdams tiešais lietotājs, izņemot dalībvalsti vai trešo valsti, kurā ražotājs ir iedibināts, un ko ražotājs saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 5. punkta trešo daļu iecel minētā ražotāja pienākumu izpildei saskaņā ar šīs regulas VIII nodaļu;
- 21) "galaizplatītājs" ir fiziska vai juridiska persona piegādes ķēdē, kas tiešajiem lietotājiem piegādā iepakotus produktus, tostarp ar atkalizmantošanu, vai produktus, kurus var iegādāties uzpildot;
- 22) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kas rīkojas nolūkos, kuri nav saistīti ar tās arodu, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- 23) "tiešais lietotājs" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura dzīvo vai ir iedibināta Savienībā un kurai produkts ir darīts pieejams vai nu kā patērētājam, vai kā profesionālam tiešajam lietotājam rūpniecisko vai profesionālo darbību veikšanas gaitā, un kura minēto produktu vairs nedara tālāk pieejamu tirgū tādā formā, kādā tas tai piegādāts;

⁽⁵⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/83/ES (2011. gada 25. oktobris) par patērētāju tiesībām un ar ko groza Padomes Direktīvu 93/13/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 1999/44/EK un atceļ Padomes Direktīvu 85/577/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/7/EK (OV L 304, 22.11.2011., 64. lpp.).

- 24) "kompozīts iepakojums" ir iepakojuma vienība, kas izgatavota no diviem vai vairākiem dažādiem materiāliem, kuri ir galvenā iepakojuma materiāla svara sastāvdaļa un kurus nevar atdalīt manuāli, un kuri tādējādi veido vienu nedalāmu vienību, izņemot gadījumus, kad viens no materiāliem ir iepakojuma vienības nenozīmīga daļa un jebkurā gadījumā nav smagāks par 5 % no iepakojuma vienības kopējā svara un neietverot marķējumu, lakas, krāsas, iespaidkrāsas, līmvielas un spožo pārklājumu; tas neskar Direktīvu (ES) 2019/904;
- 25) "iepakojuma atkritumi" ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, kas ir atkritumi, izņemot ražošanas pārpalikumus;
- 26) "iepakojuma atkritumu rašanās novēršana" ir pasākumi, kurus veic, pirms kāds iepakojums vai iepakojuma materiāls ir kļuvis par iepakojuma atkritumiem, un kuri iepakojuma atkritumu apjomu samazina tā, ka produktu saturēšanai, aizsardzībai, pārkraušanai, piegādei vai noformēšanai ir nepieciešams mazāks iepakojuma apjoms vai iepakojums nav vajadzīgs vispār, tostarp pasākumi attiecībā uz iepakojuma atkalizmantošanu un pasākumi iepakojuma darbmūža pagarināšanai, pirms tas kļūst par atkritumiem;
- 27) "atkalizmantošana" ir jebkura operācija, kuru veicot atkalizmantojams iepakojums tiek izmantots atkal vairākas reizes tam pašam mērķim, kādam tas sākotnēji paredzēts;
- 28) "vienreizlietojams iepakojums" ir iepakojums, kas nav atkalizmantojams iepakojums;
- 29) "rotācija" ir cikls, ko atkalizmantojams iepakojums aprit no brīža, kad tas tiek laists tirgū kopā ar produktu, kuru ar to paredzēts saturēt, aizsargāt, pārkraut, piegādāt vai noformēt, līdz brīdim, kad tas ir gatavs atkalizmantošanai atkalizmantošanas sistēmā, lai kopā ar citu produktu to atkal piegādātu tiešajiem lietotājiem;
- 30) "ritējums" ir iepakojuma nonākšana no iepildīšanas vai iekraušanas vietas uz iztukšošanas vai izkraušanas vietu rotācijas ietvaros vai atsevišķi;
- 31) "atkalizmantošanas sistēmas" ir organizatoriski, tehniski vai finansiāli pasākumi kopā ar stimuliem, kas ļauj veikt atkalizmantošanu noslēgta cikla vai nenoslēgta cikla sistēmā un ietver depoziā un nodošanas sistēmas, kuras nodrošina iepakojuma savākšanu atkalizmantošanai;
- 32) "rekondicionēšana" ir jebkura VI pielikuma B daļā uzskaitītā operācija, kas jāveic, lai atkalizmantojamu iepakojumu atgrieztu funkcionālā stāvoklī, kādā to var atkalizmantot;
- 33) "uzpilde" ir operācija, kuru veicot, trauku, kas pilda iepakojuma funkciju un kas vai nu pieder tiešajam lietotājam, vai ko tiešais lietotājs ir iegādājies galaizplatītāja tirdzniecības vietā, tiešais lietotājs vai galaizplatītājs uzpilda ar vienu vai vairākiem produktiem, ko tiešais lietotājs ir iegādājies no galaizplatītāja;
- 34) "uzpildes punkts" ir vieta, kur galaizplatītājs tiešajiem lietotājiem piedāvā produktus, ko var iegādāties, veicot uzpildīšanu;
- 35) "HORECA nozare" ir izmitināšanas un ēdināšanas pakalpojumi atbilstoši saimniecisko darbību statistiskās klasifikācijas NACE 2. red.;
- 36) "tirdzniecības platība" ir platība, kas atvēlēta tam, lai tajā izstādītu pārdošanai piedāvātās preces, veiktu samaksu par šādām precēm, kā arī tajā uzturētos pārvietotos klienti, bet neietver platības, kas nav publiski pieejamas, piemēram, uzglabāšanas platības, vai citas platības, kur netiek izstādīti produkti, piemēram, autostāvvietas; saistībā ar e-komercijas iepakojumu par tirdzniecības platību būtu jāuzskata uzglabāšanas un nosūtīšanas platība;
- 37) "reciklēšanai piemērots dizains" ir iepakojuma un atsevišķu tā komponentu dizains, kas nodrošina iepakojuma reciklējamību ieviestos savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesos, kuri ir pārbaudīti ekspluatācijas vidē;
- 38) "reciklējamība" ir iepakojuma saderība ar atkritumu apsaimniekošanu un apstrādi dizaina ziņā, pamatojoties uz dalītu savākšanu, šķirošanu atsevišķās plūsmās, plašu reciklēšanu un reciklēto materiālu izmantošanu, lai aizstātu pirmreizējās izejvielas;
- 39) "plaši reciklēti iepakojuma atkritumi" ir iepakojuma atkritumi, ko dalīti savāc, šķiro un reciklē ierīkotā infrastruktūrā, izmantojot ieviestus procesus, kuri ir pārbaudīti ekspluatācijas vidē, kas Savienības līmenī nodrošina, ka reciklēta materiāla daudzums gadā katrā II pielikuma 2. tabulā uzskaitītajā iepakojuma kategorijā ir vienāds ar vai lielāks par

30 % koksnei un 55 % visiem pārējiem materiāliem; tas ietver iepakojuma atkritumus, ko no Savienības eksportē atkritumu apsaimniekošanas nolūkā un ko var uzskatīt par atbilstošu 53. panta 11. punkta prasībām;

- 40) "materiālu reciklēšana" ir jebkāda atgūšanas operācija, kurā atkritumu materiālus pārstrādā materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam nolūkam, izņemot atkritumu bioloģisku apstrādi, organisko materiālu pārstrādi, enerģijas atgūšanu un pārstrādi materiālos, kas izmantojami par degvielu vai aizbēršanas operācijām;
- 41) "kvalitatīva reciklēšana" ir jebkāds reciklēšanas process, kurā, pamatojoties uz saglabātām tehniskām īpašībām, tiek ražoti reciklēti materiāli, kuru kvalitāte ir līdzvērtīga oriģinālo materiālu kvalitātei, un to izmanto kā pirmreizējo izejvielu aizstājēju iepakojumam vai citiem lietojumiem, kuros tiek saglabāta reciklēta materiāla kvalitāte;
- 42) "iepakojuma kategorija" ir materiāla un konkrēta iepakojuma dizaina kombinācija, kas nosaka reciklējamību, atsaucoties uz ieviestiem, modernākajiem savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesiem, kas pārbaudīti ekspluatācijas vidē, un attiecas uz reciklēšanai piemērota dizaina kritēriju noteikšanu;
- 43) "iestrādāts komponents" ir iepakojuma komponents, kurš var būt no tāda paša vai cita materiāla nekā iepakojuma vienības pamatkorpusss vai atšķirties no tā, bet kurš ir neatņemama iepakojuma vienības un tās funkcijas nodrošināšanas daļa, kurš no iepakojuma pamatvienības nav jāatdala, lai nodrošinātu iepakojuma vienības funkcionalitāti, un kuru parasti izmet vienlaikus ar iepakojuma pamatvienību, lai gan ne vienmēr tajā pašā veidā;
- 44) "atsevišķs komponents" ir iepakojuma komponents, kurš var būt no tāda paša vai cita materiāla nekā iepakojuma vienības pamatkorpusss, kurš atšķiras no iepakojuma pamatvienības, kurš pilnībā un pastāvīgi jāatdala no iepakojuma pamatvienības un kuru parasti izmet pirms iepakojuma pamatvienības izmešanas un atsevišķi no tās, tostarp iepakojuma komponenti, kas transportēšanas vai šķirošanas laikā var atdalīties viens no otra vienkārši mehāniska sprieguma rezultātā;
- 45) "iepakojuma vienība" ir vienība, tostarp visi iestrādātie vai atsevišķie komponenti, kas kopā pilda iepakojuma funkciju, piemēram, produktu saturēšanas, aizsardzības, pārkraušanas, piegādes, glabāšanas, transporta vai noformēšanas funkciju, un ietver atsevišķas grupas vai transporta iepakojuma vienības, ja no tām atbrīvojas pirms tirdzniecības vietas;
- 46) "inovatīvs iepakojums" ir tāds iepakojums, kas ražots, izmantojot jaunus materiālus, kā rezultātā būtiski uzlabojas iepakojuma funkcijas, piemēram, produktu saturēšana, aizsardzība, pārkraušana vai piegāde, kā arī rodas kopumā pierādāmi vidiski ieguvumi, izņemot iepakojumu, kas radies, pārveidojot esošo iepakojumu, kura galvenais mērķis ir uzlabot produktu noformējumu un pārdošanu;
- 47) "otrrreizējās izejvielas" ir materiāli, kam ir veikta visa nepieciešamā pārbaude un šķirošana un kas iegūti reciklēšanas procesos, un kas var aizstāt pirmreizējās izejvielas;
- 48) "pēcpatēriņa plastmasas atkritumi" ir atkritumi, kas ir plastmasa un kas radušies no plastmasas produktiem, kuri ir laisti tirgū vai piegādāti izplatīšanai, patēriņam vai izmantošanai trešā valstī komercdarbības ietvaros par samaksu vai bez maksas;
- 49) "sensitīvs kontaktiekpakojums" ir iepakojums, ko paredzēts izmantot produktiem, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1831/2003⁽⁵⁶⁾, (EK) Nr. 1935/2004, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009⁽⁵⁷⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009⁽⁵⁸⁾, (ES) 2017/745, (ES) 2017/746, Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/4⁽⁵⁹⁾ vai (ES) 2019/6 vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas

⁽⁵⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām (OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.).

⁽⁵⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 767/2009 (2009. gada 13. jūlijs) par barības laišanu tirgū un lietošanu un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 un atceļ Padomes Direktīvu 79/373/EEK, Komisijas Direktīvu 80/511/EEK, Padomes Direktīvas 82/471/EEK, 83/228/EEK, 93/74/EEK, 93/113/EK un 96/25/EK un Komisijas Lēmumu 2004/217/EK (OV L 229, 1.9.2009., 1. lpp.).

⁽⁵⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1223/2009 (2009. gada 30. novembris) par kosmētikas līdzekļiem (OV L 342, 22.12.2009., 59. lpp.).

⁽⁵⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/4 (2018. gada 11. decembris) par ārstnieciskās barības izgatavošanu, laišanu tirgū un lietošanu, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 183/2005 un atceļ Padomes Direktīvu 90/167/EEK (OV L 4, 7.1.2019., 1. lpp.).

2001/83/EK, 2002/46/EK⁽⁶⁰⁾ vai 2008/68/EK, vai produktiem, kā definēts Komisijas Lēmuma (ES) 2023/1809⁽⁶¹⁾ 1. un 2. pantā;

- 50) "kompostējams iepakojums" ir iepakojums, kas bioloģiski noārdās rūpnieciski kontrolētos apstākļos vai kas var bioloģiski sadalīties šādos apstākļos, tostarp ar anaerobisko noārdīšanos, bet ne katrā ziņā mājsaimnieciskas kompostēšanas vidē, apvienojumā, ja nepieciešams, ar fizisku apstrādi, kā rezultātā iepakojums galu galā pārvēršas oglekļa dioksīdā vai – bez skābekļa – metānā un minerālsāļos, biomasā un ūdenī, un kas netraucē vai negatīvi neietekmē dalītu savākšanu un kompostēšanas un anaerobiskās noārdīšanās procesu;
- 51) "mājsaimnieciski kompostējams iepakojums" ir iepakojums, kas var bioloģiski noārdīties nekontrolētos apstākļos, kas nav rūpnieciski kompostēšanas kompleksi un kura kompostēšanas procesu veic privātpersonas ar mērķi ražot kompostu savām vajadzībām;
- 52) "plastmasa" ir materiāls, kas sastāv no polimēra Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 5. punkta nozīmē, tostarp šāds polimērs, kuram var būt pievienotas piedevas vai citas vielas un kurš spēj funkcionēt kā iepakojuma galvenais strukturālais komponents, izņemot ķīmiski nemodificētus dabiskos polimērus;
- 53) "biobāzēta plastmasa" ir plastmasa, kas izgatavota no bioloģiskajiem resursiem, piemēram, biomasas ievadresursiem, organiskajiem atkritumiem vai blakusproduktiem; un neatkarīgi no tā, vai tā ir bionoārdāma vai bionenoārdāma plastmasa;
- 54) "vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles" ir dzērienu pudeles, kas uzskaitītas Direktīvas (ES) 2019/904 pielikuma F daļā;
- 55) "plastmasas iepirkumu maisiņi" ir iepirkumu maisiņi ar rokturi vai bez tā, kuri izgatavoti no plastmasas un patērētājiem tiek piedāvāti produktu tirdzniecības vietās;
- 56) "vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi" ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums nesasniedz 50 mikronus;
- 57) "ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi" ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums nesasniedz 15 mikronus;
- 58) "biezi plastmasas iepirkumu maisiņi" ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums ir no 50 līdz 99 mikroniem;
- 59) "ļoti biezi plastmasas iepirkumu maisiņi" ir plastmasas iepirkumu maisiņi, kuru materiāla biezums pārsniedz 99 mikronus;
- 60) "atkritumu tvertnes" ir tvertnes, ko izmanto atkritumu glabāšanai un savākšanai, piemēram, konteineri, kastes un maiši;
- 61) "depozīts" ir definēta naudas summa, kas neietilpst iepakota vai iepildīta produkta cenā un ko no tiešā lietotāja iekasē, kad tas šādu iepakotu vai iepildītu produktu iegādājas, un uz ko attiecīgajā dalībvalstī attiecas depozīta un nodošanas sistēma, un ko var saņemt atpakaļ, ja tiešais lietotājs vai jebkura cita persona depozīta iepakojumu nodod šim nolūkam izveidotā savākšanas punktā;
- 62) "depozīta un nodošanas sistēma" ir sistēma, kurā no tiešā lietotāja, kas iegādājas iepakotu vai iepildītu produktu, uz kuru attiecas minētā sistēma, iekasē depozītu, ko atmaksā, kad depozīta iepakojums tiek nodots, izmantojot kādu no savākšanas kanāliem, ko minētajam nolūkam ir atļāvušas valsts iestādes;
- 63) "tehniskā specifikācija" ir dokuments, kurā noteikts, kādas tehniskās prasības produktam, procesam vai pakalpojumam ir jāizpilda;
- 64) "saskaņotais standarts" ir standarts, kā definēts Regulas (ES) Nr. 1025/2012 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā;

⁽⁶⁰⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem (OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp.).

⁽⁶¹⁾ Komisijas Lēmums (ES) 2023/1809 (2023. gada 14. septembris), ar ko nosaka ES ekomarķējuma kritērijus absorbējošiem higiēnas produktiem un atkalizmantojamām menstruālajām piltuvēm (OV L 234, 22.9.2023., 142. lpp.).

- 65) "atbilstības novērtēšana" ir process, kurā pierāda, ka ir izpildītas šajā regulā attiecībā uz iepakojumu noteiktās ilgtspējas, drošuma, marķēšanas un informācijas prasības;
- 66) "ražotāju atbildības organizācija" ir juridiska persona, kas vairāku ražotāju vārdā vai nu finansiāli, vai finansiāli un operacionāli organizē paplašinātās ražotāja atbildības saistību izpildi;
- 67) "aprites cikls" ir secīgie un saistītie iepakojuma aprites posmi, kas ietver izejvielu iegādi vai ģenerēšanu no dabas resursiem, priekšapstrādi, izgatavošanu, uzglabāšanu, izplatīšanu, izmantošanu, remontu, atkalizmantošanu un aprites cikla beigas;
- 68) "iepakojums, kas rada risku" ir iepakojums, kas, neizpildīdams kādu šajā regulā vai saskaņā ar to noteiktu prasību, izņemot 62. panta 1. punktā uzskaitītās prasības, varētu nelabvēlīgi ietekmēt vidi, veselību vai citas sabiedrības intereses, kuras aizsargā minētā prasība;
- 69) "iepakojums, kas rada nopietnu risku" ir iepakojums, kas rada tādu risku, kura gadījumā, balstoties uz novērtējumu, attiecīgās neatbilstības pakāpe vai ar to saistītais kaitējums prasa ātru tirgus uzraudzības iestāžu iejaukšanos, arī gadījumos, kad neatbilstības ietekme nav tūlītēja;
- 70) "tiešsaistes platforma" ir tiešsaistes platforma, kā definēts Regulas (ES) 2022/2065 3. panta i) punktā;
- 71) "publiski līgumi" ir publiski līgumi, kā, attiecīgi, definēts Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 5) punktā vai minēts Direktīvā 2014/25/ES.

Piemēro terminu "atkritumu apsaimniekošana", "savākšana", "dalīta savākšana", "apstrāde", "sagatavošana atkalizmantošanai" (direktīvā – "sagatavošana atkārtotai izmantošanai"), "reciklēšana" (direktīvā – "pārstrāde") un "ražotāja paplašinātās atbildības shēma" definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Direktīvas 2008/98/EK 3. panta 9), 10), 11), 14), 16), 17) un 21) punktā.

Piemēro terminu "tirgus uzraudzība", "tirgus uzraudzības iestāde", "izpildes pakalpojumu sniedzējs", "korektīvs pasākums", "risks", "atsaukšana" un "izņemšana" definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 3), 4), 11), 16), 18), 22) un 23) punktā.

Piemēro terminu "viela, kas rada bažas" un "datu nesējs" definīcijas, kas sniegtas attiecīgi Regulas (ES) 2024/1781 2. panta 27) un 29) punktā.

2. Indikatīvs to priekšmetu saraksts, uz kuriem attiecas šā panta 1. punkta pirmās daļas l) apakšpunktā sniegtā jēdziena "iepakojums" definīcija, ir iekļauts I pielikumā.

4. pants

Brīva aprīte

1. Iepakojumu laiž tirgū tikai tad, ja tas atbilst šai regulai.
2. Dalībvalstis neaizliedz, neierobežo vai nekavē tāda iepakojuma laišanu tirgū, kas atbilst 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām ilgtspējas, marķēšanas un informācijas prasībām.
3. Ja dalībvalstis izvēlas saglabāt vai ieviest nacionālas ilgtspējas vai informācijas prasības papildus tām, kas noteiktas šajā regulā, šīs prasības nav pretrunā šajā regulā noteiktajām prasībām un dalībvalstis neaizliedz, neierobežo un nekavē tāda iepakojuma laišanu tirgū, kas atbilst šai regulai, tāpēc vien, ka nav izpildītas attiecīgās nacionālās prasības.
4. Dalībvalstis nekavē šai regulai neatbilstīga iepakojuma izstādīšanu gadatirgos, izstādēs vai līdzīgos pasākumos ar nosacījumu, ka labi redzama zīme skaidri norāda, ka šis iepakojums šīs regulas prasībām neatbilst un nav paredzēts pārdošanai līdz laikam, kad šāda atbilstība būs nodrošināta.

II NODAĻA
ILGTSPĒJAS PRASĪBAS

5. pants

Prasības attiecībā uz iepakojumā esošām vielām

1. Iepakojumu, ko laiž tirgū, izgatavo tā, lai iepakojuma materiālā un visos iepakojuma komponentos minimalizētu tādu sastāvā esošu vielu klātbūtni un koncentrāciju, kas rada bažas, tostarp attiecībā uz to klātbūtni emisijās un jebkādos atkritumu apsaimniekošanas izvadmateriālos, piemēram, otrreizējās izejvielās, pelnos vai citos materiālos, kas paredzēti galīgai apglabāšanai, un negatīvo ietekmi uz vidi, ko izraisa mikroplastmasa.

2. Komisija uzrauga tādu vielu klātbūtni iepakojumā un iepakojuma komponentos, kas rada bažas, un attiecīgā gadījumā veic attiecīgus turpmākus pasākumus.

Līdz 2026. gada 31. decembrim Komisija ar Eiropas Ķīmikāliju aģentūras palīdzību sagatavo ziņojumu par vielu, kas rada bažas, klātbūtni iepakojumā un iepakojuma komponentos, lai noteiktu, cik lielā mērā tās negatīvi ietekmē materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu vai ietekmē ķīmisko drošumu. Minētajā ziņojumā var uzskaitīt iepakojumā un iepakojuma komponentos esošās vielas, kas rada bažas, un norādīt, cik lielā mērā tās varētu radīt nepieņemamu risku cilvēka veselībai un videi.

Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un komitejai, kas minēta šīs regulas 65. pantā, izklāstot savus konstatējumus, un apsver atbilstīgus turpmākos pasākumus, tostarp:

- a) attiecībā uz vielām, kas rada bažas, iepakojuma materiālos, kuri galvenokārt ietekmē cilvēka veselību vai vidi, izmantot Regulas (EK) Nr. 1907/2006 68. panta 1. un 2. punktā minētās procedūras, lai pieņemtu jaunus ierobežojumus;
- b) attiecībā uz vielām, kas rada bažas un kas negatīvi ietekmē to iepakojuma materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu, kuros tās ir sastopamas, noteikt ierobežojumus kā daļu no reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem saskaņā ar šīs regulas 6. panta 4. punktu.

Ja dalībvalsts uzskata, ka viela negatīvi ietekmē to iepakojuma materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu, kuros tā ir sastopama, tā līdz 2025. gada 31. decembrim iesniedz šādu informāciju Komisijai un Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai un, ja iespējams, atsaucas uz attiecīgajiem riska novērtējumiem vai citu attiecīgu informāciju.

3. Dalībvalstis var pieprasīt Komisijai apsvērt ierobežojumu noteikšanu saskaņā ar 6. panta 4. punkta a) apakšpunktu tādu vielu izmantošanai, kas rada bažas un kas potenciāli negatīvi ietekmē to iepakojuma materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu, kuros tās ir sastopamas, tādu iemeslu dēļ, kas nav galvenokārt saistīti ar minēto vielu ķīmisko drošumu. Dalībvalstis šādiem pieprasījumiem pievieno ziņojumu, kurā dokumentēta vielu identitāte un lietojumi, un aprakstu par to, kā vielu izmantošana iepakojumā kavē reciklēšanu tādu iemeslu dēļ, kas nav galvenokārt saistīti ar ķīmisko drošumu. Komisija pieprasījumu izvērtē un minētā izvērtējuma rezultātus iesniedz 65. pantā minētajai komitejai.

4. Neskarot ķīmikāliju ierobežojumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā, vai attiecīgā gadījumā ierobežojumus un īpašos pasākumus attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, kuri noteikti Regulā (EK) Nr. 1935/2004, svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrāciju summa, ko rada iepakojumā vai iepakojuma komponentos esošās vielas, nepārsniedz 100 mg/kg.

5. No 2026. gada 12. augusta iepakojumu, kas nonāk saskarē ar pārtiku, nelaiž tirgū, ja tajā perfluoralkilvielas un polifluoralkilvielas (PFAS) ir koncentrācijā, kas ir vienāda ar šādām robežvērtībām vai tās pārsniedz, ciktāl tāda iepakojuma, kurā ir šāda PFAS koncentrācija, laišana tirgū nav aizliegta saskaņā ar citu Savienības tiesību aktu:

- a) 25 ppb jebkurai PFAS, ko mēra ar mērķorientētu PFAS analīzi (polimēru PFAS, kas izslēgtas no kvantitatīvās noteikšanas);
- b) 250 ppb PFAS summai, ko mēra kā mērķorientētas PFAS analīzes summu, attiecīgā gadījumā ar prekursoru iepriekšēju noārdīšanos (polimēru PFAS, kas izslēgtas no kvantitatīvās noteikšanas); un

- c) 50 ppm PFAS (ieskaitot polimēru PFAS); ja kopējais fluors pārsniedz 50 mg/kg, izgatavotājs, importētājs vai pakārtotais lietotājs, kā definēts attiecīgi Regulas (EK) Nr. 1907/2006 3. panta 9), 11) un 13) punktā, pēc pieprasījuma iesniedz izgatavotājam vai importētājam, kā definēts attiecīgi šīs regulas 3. panta 1. punkta 13) un 17) apakšpunktā, pierādījumu par fluora daudzumu, ko mēra vai nu kā PFAS, vai nePFAS saturu, lai tie varētu sagatavot tehnisko dokumentāciju, kas ir minēta šīs regulas VII pielikumā.

“PFAS” ir jebkura viela, kas satur vismaz vienu pilnīgi fluorēta metila (CF_3 -) vai metilēna ($-\text{CF}_2$ -) oglekļa atomu (bez tam pievienota H/Cl/Br/I), izņemot vielas, kas satur tikai šādus strukturālus elementus: CF_3 -X vai $\text{X}-\text{CF}_2$ -X', kur X = -OR vai -NRR' un X' = metils ($-\text{CH}_3$), metilēns ($-\text{CH}_2$ -), aromātiskā grupa, karbonilgrupa ($-\text{C}(\text{O})-$), -OR", -SR" vai -NR"R"; un kur R/R'/R"/R"' ir ūdeņradis (-H), metils ($-\text{CH}_3$), metilēns ($-\text{CH}_2$ -), aromātiskā grupa vai karbonilgrupa ($-\text{C}(\text{O})-$).

Līdz 2030. gada 12. augustam Komisija veic izvērtēšanu, lai novērtētu vajadzību grozīt vai atcelt šo punktu nolūkā izvairīties no pārklāšanās ar PFAS lietošanas ierobežojumiem vai aizliegumiem, kas noteikti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1935/2004, Regulu (EK) Nr. 1907/2006 vai Regulu (ES) 2019/1021.

6. Atbilstību šā panta 4. un 5. punktā noteiktajām prasībām pierāda tehniskajā dokumentācijā, kas sagatavota saskaņā ar VII pielikumu.

7. Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību, Komisija saskaņā ar 64. pantu var pieņemt deleģētos aktus, lai šo regulu grozītu nolūkā samazināt šā panta 4. punktā minēto iepakojumā vai iepakojuma komponentos esošā svina, kadmija, dzīvsudraba un sešvērtīgā hroma koncentrāciju summu.

8. Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību, Komisija saskaņā ar 64. pantu var pieņemt deleģētos aktus, lai šo regulu papildinātu nolūkā noteikt, ar kādiem nosacījumiem šā panta 4. punktā minēto koncentrāciju summu neattiecinā uz reciklētiem materiāliem vai produktu cikliem noslēgtā un kontrolētā ķēdē, kā arī noteikt, uz kādiem iepakojuma veidiem vai iepakojuma formātiem, pamatojoties uz šīs regulas II pielikuma 1. tabulā uzskaitītajām iepakojuma kategorijām, minētajā punktā noteiktās prasības neattiecinā. Šādu deleģēto aktu pamatā ir katra atsevišķa gadījuma analīze, tiem ir noteikts termiņš un tajos paredz atbilstošas marķēšanas un informācijas prasības, kā arī prasības par regulāru ziņošanu, lai nodrošinātu, ka izņēmums tiek regulāri pārskatīts. Deleģētos aktus, kas pieņemti saskaņā ar šo punktu, pieņem tikai, lai izdarītu grozījumus atkāpēs, kas noteiktas Lēmumos 2001/171/EK un 2009/292/EK.

9. Līdz 2033. gada 12. augustam Komisija veic izvērtēšanu, lai novērtētu, vai šis pants un reciklēšanai piemērota dizaina kritēriji, kas noteikti saskaņā ar 6. panta 4. punktu, ir pietiekami palīdzējuši minimalizēt tādu iepakojuma materiālu sastāvā esošu vielu klātbūtni un koncentrāciju, kas rada bažas.

6. pants

Reciklējams iepakojums

1. Viss iepakojums, ko laiž tirgū, ir reciklējams.
2. Iepakojumu uzskata par reciklējamu, ja tas atbilst šādiem nosacījumiem:
 - a) tam ir materiālu reciklēšanai piemērots dizains, kas ļauj izmantot iegūtās otrreizējās izejvielas, kas ir pietiekami kvalitatīvas salīdzinājumā ar sākotnējo materiālu, tā, lai tās var izmantot primāro izejvielu aizstāšanai, saskaņā ar 4. punktu; un
 - b) kad tas kļūst par atkritumiem, to var dalīti savākt saskaņā ar 48. panta 1. un 5. punktu, sašķirot specifiskās atkritumu plūsmās, neietekmējot citu atkritumu plūsmu reciklējamību, un plaši reciklēt, balstoties uz metodiku, kas noteikta saskaņā ar šā panta 5. punktu.

Iepakojumu, kas atbilst deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti, ievērojot 4. punktu, uzskata par atbilstošu šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā izklāstītajam nosacījumam.

Iepakojumu, kas atbilst deleģētajiem aktiem, kuri pieņemti, ievērojot 4. punktu, un īstenošanas aktus, kuri pieņemti, ievērojot 5. punktu, uzskata par atbilstošu abiem šā punkta pirmajā daļā izklāstītajiem nosacījumiem.

Šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktu piemēro no 2030. gada 1. janvāra vai no 24 mēnešiem no saskaņā ar 4. punkta pirmo daļu pieņemto deleģēto aktu spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

Šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktu piemēro no 2035. gada 1. janvāra vai, attiecībā uz plašas reciklēšanas prasību, no 2035. gada 1. janvāra vai no pieciem gadiem no dienas, kad stājas spēkā īstenošanas akti, kas pieņemti, ievērojot 5. punktu, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

3. Izgatavotājs novērtē iepakojuma reciklējamību, pamatojoties uz deleģētajiem aktiem, kas pieņemti, ievērojot šā panta 4. punktu, un īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot šā panta 5. punktu. Iepakojuma reciklējamību izsaka ar reciklēšanas snieguma atzīmēm A, B vai C, kas aprakstītas II pielikuma 3. tabulā.

Neskarot 10. punktu, no 2030. gada 1. janvāra vai 24 mēnešus pēc tam, kad ir stājušies spēkā deleģētie akti, kuri pieņemti, ievērojot šā panta 4. punktu, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, iepakojumu nelaiž tirgū, ja vien tas nav reciklējams atbilstīgi snieguma atzīmei A, B vai C, kas aprakstītas II pielikuma 3. tabulā.

Neskarot šā panta 10. punktu, no 2038. gada 1. janvāra iepakojumu nelaiž tirgū, ja vien tas nav reciklējams atbilstīgi snieguma atzīmei A vai B, kas aprakstītas II pielikuma 3. tabulā.

4. Līdz 2028. gada 1. janvārim Komisija, ņemusi vērā standartus, ko izstrādājušas Eiropas standartizācijas organizācijas, pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot:

a) reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus un reciklēšanas snieguma atzīmes, balstoties uz II pielikuma 3. tabulu, un parametriem, kas norādīti II pielikuma 4. tabulā, attiecībā uz II pielikuma 1. tabulā uzskaitītajām iepakojuma kategorijām; reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus un reciklējamības snieguma atzīmes izstrādā, pamatojoties uz dominējošo materiālu, un:

- i) ņem vērā iespēju iepakojuma atkritumus sadalīt dažādās materiālu plūsmās reciklēšanai, šķirot un reciklēt, lai iegūtās otrreizējās izejvielas būtu pietiekami kvalitatīvas salīdzinājumā ar sākotnējo materiālu un, ja iespējams, tās varētu izmantot iepakojuma primāro izejvielu aizstāšanai vai citiem lietojumiem, kuros tiek saglabāta reciklētā materiāla kvalitāte;
- ii) ņem vērā ieviestos savākšanas un šķirošanas procesus, kas ir pārbaudīti ekspluatācijas vidē, un aptver visus iepakojuma komponentus;
- iii) ņem vērā pieejamās reciklēšanas tehnoloģijas, to ekonomisko un vidisko sniegumu, tostarp produkcijas kvalitāti, atkritumu pieejamību, vajadzīgo enerģiju un siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- iv) attiecīgā gadījumā identificē vielas, kas rada bažas un kas negatīvi ietekmē to iepakojuma materiālu atkalizmantošanu un reciklēšanu, kuros tās ir sastopamas;
- v) attiecīgā gadījumā nosaka ierobežojumus vielu, kas rada bažas, vai šādu vielu grupu klātbūtnei iepakojumā vai iepakojuma komponentos tādu iemeslu dēļ, kas nav galvenokārt saistīti ar ķīmisko drošumu; šādi ierobežojumi var arī palīdzēt samazināt nepieņemamu risku cilvēka veselībai vai videi, neskarot ķīmisko vielu ierobežojumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 1907/2006 XVII pielikumā, vai attiecīgā gadījumā ierobežojumus un konkrētus pasākumus attiecībā uz materiāliem un izstrādājumiem, kas nonāk saskarē ar pārtiku, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 1935/2004;

b) to, kā veikt reciklējamības snieguma novērtējumu un kā izteikt tā rezultātu reciklējamības snieguma atzīmēs vienai iepakojuma vienībai svara izteiksmē, ietverot kritērijus konkrētiem materiāliem un šķirošanas efektivitāti, lai noteiktu, vai iepakojums ir uzskatāms par reciklējams saskaņā ar 2. punktu;

c) attiecībā uz katru II pielikuma 1. tabulā norādīto iepakojuma kategoriju – to nosacījumu aprakstu, kas jāizpilda, lai atbilstu attiecīgajām reciklējamības snieguma atzīmēm;

d) satvaru to finansiālo iemaksu modulācijai, kas ražotājiem jāmaksā, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kā minēts 45. panta 1. punktā, atkarībā no iepakojuma reciklējamības snieguma atzīmēm.

Komisija, pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos deleģētos aktus, ņem vērā novērtējuma, kas veikts ievērojot 5. panta 2. punktu, rezultātus, ja šāds novērtējums ir veikts.

Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 64. pantu pieņemt deleģētos aktus, lai grozītu II pielikuma 1. tabulu nolūkā to pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai materiālu un produktu dizaina un savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas infrastruktūras jomā. Minētajos deleģētajos aktos Komisija var noteikt reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus papildu iepakojuma kategorijām vai izveidot apakškategorijas II pielikuma 1. tabulā uzskaitītajās kategorijās.

Ekonomikas operatori nodrošina atbilstību jaunajiem vai atjauninātajiem reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem trīs gadu laikā pēc attiecīgā deleģētā akta stāšanās spēkā.

5. Līdz 2030. gada 1. janvārim Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko izveido:

a) metodiku plašas reciklējamības novērtējumam katrai II pielikuma 2. tabulā norādītajām iepakojuma kategorijai, papildina II pielikuma 3. tabulu ar plašas reciklējamības novērtējuma sliekšņiem un vajadzības gadījumā atjaunina II pielikuma 3. tabulā aprakstītās vispārējās reciklējamības snieguma atzīmes; minētās metodikas pamatā ir vismaz šādi elementi:

- i) iepakojuma, kas laists tirgū Savienībā kopumā un katrā dalībvalstī, daudzums katrai II pielikuma 2. tabulā uzskaitītajai iepakojuma kategorijai;
- ii) reciklēto iepakojuma atkritumu daudzums, kā aprēķināts aprēķinpunktā saskaņā īstenošanas aktu, kas pieņemts saskaņā ar 56. panta 7. punkta a) apakšpunktu, katrai II pielikuma 2. tabulā norādītajai iepakojuma kategorijai Savienībā kopumā un katrā dalībvalstī;

b) pārraudzības ķēdes mehānismu, kas nodrošina plašu iepakojuma reciklēšanu.

Šā punkta b) apakšpunktā minētā pārraudzības ķēdes mehānisma pamatā ir vismaz šādi elementi:

- i) tehniskā dokumentācija par savāktu iepakojuma atkritumu daudzumu, kas nosūtīts uz šķirošanas un reciklēšanas kompleksiem;
- ii) verifikācijas process, kas ļauj izgatavotājiem iegūt vajadzīgos datus no lejasposma operatoriem, nodrošinot, ka iepakojums tiek plaši reciklēts.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

Šā punkta pirmajā daļā minētie dati ir pieejami un viegli piekļūstami sabiedrībai.

6. Komisija novērtē to datu granularitāti, kuri jāziņo par plašas reciklēšanas metodiku. Attiecīgā gadījumā Komisija saskaņā ar šīs regulas 64. pantu pieņem deleģētos aktus, ar ko groza II pielikuma 2. tabulu un XII pielikuma 3. tabulu, lai tās pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai.

7. Līdz 2035. gadam Komisija, pamatojoties šķirošanas uz reciklēšanas tehnoloģiju attīstību, var pārskatīt minimālos sliekšņus iepakojumam, kas uzskatāms par plaši reciklētu, un vajadzības gadījumā iesniegt leģislatīvā akta priekšlikumu šo sliekšņu pārskatīšanai.

8. Lai palielinātu iepakojuma reciklējamības līmeni, 18 mēnešus no dienas, kad stājas spēkā deleģētie akti, kas pieņemti, ievērojot šā panta 4. punktu, un īstenošanas akti, kas pieņemti, ievērojot šā panta 5. punktu, finansālās iemaksas, ko ražotāji maksā, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kā noteikts 45. pantā, tiek modulētas atbilstoši reciklējamības snieguma atzīmēm, kā sīki izklāstīts deleģētajos aktos, kas pieņemti, ievērojot šā panta 4. punktu, un īstenošanas aktos, kas pieņemti, ievērojot šā panta 5. punktu.

Attiecībā uz finansiālajām iemaksām, ko ražotāji maksā, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kā noteikts 45. pantā attiecībā uz iepakojumu, kas minēts šā panta 11. punkta g) apakšpunktā, dalībvalstis ņem vērā minētā iepakojuma reciklēšanas tehnisko iespējamību un ekonomisko dzīvotspēju.

9. Atbilstību šā panta 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā noteiktajā tehniskajā dokumentācijā par iepakojumu.

Ja iepakojuma vienībā ir iekļauti iestrādāti komponenti, novērtējumā par atbilstību reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem un plašas reciklēšanas prasībām iekļauj visus iestrādātos komponentus. Atsevišķu novērtējumu veic attiecībā uz iestrādātiem komponentiem, kas transportēšanas vai šķirošanas laikā var atdalīties viens no otra mehāniska sprieguma rezultātā.

Ja iepakojuma vienībā ir iekļauti atsevišķi komponenti, novērtējumu par atbilstību reciklēšanai piemērota dizaina prasībām un plašas reciklējamības prasībām veic atsevišķi par katru atsevišķo komponentu.

Visi iepakojuma vienības komponenti ir saderīgi ar ieviestajiem savākšanas, šķirošanas un reciklēšanas procesiem, kuri pārbaudīti ekspluatācijas vidē, un tie nemazina iepakojuma vienības pamatkorpusa reciklējamību.

10. Atkāpjoties no 2. un 3. punkta, no 2030. gada 1. janvāra inovatīvu iepakojumu, kas neatbilst 2. punkta prasībām, var laist tirgū uz laikposmu, kas nepārsniedz piecus gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kad tas pirmo reizi ir laists tirgū.

Ja izmanto šo atkāpi, ekonomikas operators par to ziņo kompetentajai iestādei, pirms inovatīvais iepakojums tiek laists tirgū, un iekļauj visus tehniskos datus, kas apliecina, ka iepakojums ir inovatīvs iepakojums. Ziņojumā ietver grafiku plašas reciklējamības prasību izpildei attiecībā uz inovatīvā iepakojuma savākšanu un reciklēšanu. Minēto informāciju dara zināmu Komisijai un valsts iestādēm, kas veic tirgus uzraudzību.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka iepakojums nav inovatīvs iepakojums, ekonomikas operators izpilda esošos reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus.

Ja kompetentā iestāde uzskata, ka iepakojums ir inovatīvs iepakojums, tā attiecīgi informē Komisiju.

Komisija novērtē kompetento iestāžu pieprasījumus attiecībā uz iepakojuma inovatīvo raksturu un attiecīgā gadījumā atjaunina vai pieņem jaunus deleģētos aktus saskaņā ar šā panta 4. punktu.

Komisija pastāvīgi uzrauga pirmajā daļā minētās atkāpes ietekmi uz tirgū laistā iepakojuma daudzumu. Komisija vajadzības gadījumā pieņem leģislatīvā akta priekšlikumu, lai grozītu minēto daļu.

Dalībvalstis pastāvīgi cenšas uzlabot savākšanas un šķirošanas infrastruktūras inovatīvam iepakojumam ar sagaidāmiem vidiskiem ieguvumiem.

11. Šis pants neattiecas uz šādu iepakojumu:

- a) tiešais iepakojums, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 23. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 25. punktā;
- b) tādu medicīnisko ierīču sensitīvais kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745;
- c) tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču sensitīvais kontaktiekpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746;
- d) ārējais iepakojums, kā definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 24. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 26. punktā, gadījumos, kad šāds iepakojums ir nepieciešams, lai ievērotu īpašas prasības zāļu kvalitātes saglabāšanai;
- e) sensitīvais kontaktiekpakojums maisījumiem zīdaiņiem un papildu ēdināšanas maisījumiem zīdaiņiem, apstrādātai graudaugu pārtikai un bērnu pārtikai, kā arī īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 609/2013 1. panta a), b) un c) apakšpunktā;
- f) iepakojums, kas paredzēts bīstamo kravu pārvadājumiem saskaņā ar Direktīvu 2008/68/EK;
- g) tirdzniecības iepakojums, kas izgatavots no vieglas koksnes, korķa, tekstila, gumijas, keramikas, porcelāna vai vaska; tomēr uz šādu iepakojumu attiecas 8. punkts.

12. Līdz 2035. gada 1. janvārim Komisija pārskata 11. punktā minētos izņēmumus, ņemot vērā vismaz šķirošanas un reciklēšanas tehnoloģiju attīstību un ekonomikas operatoru un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi. Pamatojoties uz to, Komisija novērtē, vai ir lietderīgi turpināt piemērot minētos izņēmumus, un vajadzības gadījumā iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu.

7. pants

Minimālais reciklēta materiāla saturs plastmasas iepakojumā

1. Ar 2030. gada 1. janvāri vai dienu, kas ir trīs gadus no šā panta 8. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, jebkāda iepakojuma, kas tiek laists tirgū, plastmasas daļa vismaz šādā minimālajā procentuālajā apmērā sastāv no reciklēta materiāla satura, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, attiecībā uz katru II pielikuma 1. tabulā norādīto iepakojuma veidu un formātu, aprēķinot to kā vidējo rādītāju katrai ražotnei un gadam:

- a) 30 % – sensitīvam kontaktiekpojūmam, kura galvenais komponents ir polietilēntereftalāts (PET), izņemot vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles;
- b) ja tas ir sensitīvs kontaktiekpojūms no plastmasas materiāliem, kas nav PET, izņemot vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles – 10 %;
- c) ja tās ir vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles – 30 %;
- d) 35 % – plastmasas iepakojūmam, kas nav minēts šā punkta a), b) un c) apakšpunktā.

2. Ar 2040. gada 1. janvāri jebkāda iepakojuma, kas tiek laists tirgū, plastmasas daļa vismaz šādā minimālajā procentuālajā apmērā sastāv no reciklēta materiāla satura, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, attiecībā uz katru II pielikuma 1. tabulā norādīto iepakojuma veidu un formātu, aprēķinot to kā vidējo rādītāju katrai ražotnei un gadam:

- a) 50 % – sensitīvam plastmasas kontaktiekpojūmam, kura galvenais komponents ir PET, izņemot vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles;
- b) ja tas ir sensitīvs kontaktiekpojūms no plastmasas materiāliem, kas nav PET, izņemot vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles, – 25 %;
- c) ja tās ir vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles – 65 %;
- d) 65 % – plastmasas iepakojūmam, kas nav minēts šā punkta a), b) un c) apakšpunktā.

3. Šā panta nolūkos reciklēta materiāla saturu atgūst no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, kas:

- a) ir savākts Savienībā, ievērojot šo regulu vai attiecīgi valsts noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvas 2008/98/EK un (ES) 2019/904, vai ir savākts trešā valstī saskaņā ar dalītās savākšanas standartiem, lai veicinātu kvalitatīvu reciklēšanu, kas ir līdzvērtīgi attiecīgi šajā regulā un Direktīvās 2008/98/EK un (ES) 2019/904 minētajiem standartiem; un
- b) attiecīgā gadījumā ir reciklēts iekārtā, kura atrodas Savienībā un kurai ir piemērojama Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES⁽⁶²⁾, vai ir reciklēts iekārtā, kura atrodas trešā valstī un kurai ir piemērojami noteikumi par tādu emisiju novēršanu un samazināšanu gaisā, ūdenī un zemē, kas saistītas ar reciklēšanas operācijām, un minētie noteikumi ir līdzvērtīgi tiem, kas attiecas uz emisiju robežvērtībām un vidiskā snieguma līmeņiem, kuri noteikti saskaņā ar Direktīvu 2010/75/ES, un kas ir piemērojami iekārtai, kura atrodas Savienībā un veic tādu pašu darbību; minēto nosacījumu piemēro tikai gadījumā, kad minētās robežvērtības un līmeņi būtu piemērojami iekārtai, kas atrodas Savienībā un veic tādu pašu darbību kā analogiska iekārta, kas atrodas trešā valstī.

4. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz šādu iepakojumu:

- a) tiešais iepakojums, kas definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 23. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 25. punktā;
- b) tādu medicīnisko, tikai un vienīgi pētniecībā izmantojamu un pētāmo ierīču sensitīvais plastmasas kontaktiekpojūms, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/745;

⁽⁶²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

- c) tādu *in vitro* diagnostikas medicīnisko ierīču sensitīvais plastmasas kontaktpakojums, uz ko attiecas Regula (ES) 2017/746;
- d) ārējais iepakojums, kā definēts Direktīvas 2001/83/EK 1. panta 24. punktā un Regulas (ES) 2019/6 4. panta 26. punktā, gadījumos, kad šāds iepakojums ir nepieciešams, lai ievērotu īpašas prasības zāļu kvalitātes saglabāšanai;
- e) kompostējams plastmasas iepakojums;
- f) iepakojums, kas paredzēts bīstamo kravu pārvadājumiem saskaņā ar Direktīvu 2008/68/EK;
- g) kontaktsensitīvs plastmasas iepakojums tikai zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētai pārtikai, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai un iepakojums tādiem dzērieniem un pārtikai, ko parasti izmanto mazi bērni, kā minēts Regulas (ES) Nr. 609/2013 1. panta a), b) un c) apakšpunktā;
- h) preču, komponentu iepakojums un tiešā iepakojuma komponenti zāļu ražošanai, ko aptver Direktīva 2001/83/EK, un veterināro zāļu ražošanai, ko aptver Regula (ES) 2019/6, ja šādam iepakojumam jāatbilst zāļu kvalitātes standartiem.

5. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz:

- a) plastmasas iepakojumu, kas paredzēts saskarei ar pārtiku gadījumā, ja reciklētā materiāla saturs apdraud cilvēka veselību un rada iepakotu produktu neatbilstību Regulai (EK) Nr. 1935/2004;
- b) jebkādu plastmasas daļu, kas ir mazāka par 5 % no visas iepakojuma vienības kopējā svara.

6. Atbilstību šā panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām izgatavotāji vai importētāji pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā informācijā par iepakojumu.

7. Finansālās iemaksas, ko ražotāji maksā, lai izpildītu savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kā noteikts 45. pantā, var modulēt atkarībā no iepakojumā izmantotā reciklēta materiāla satura procentuālā apmēra. Jebkurā šādā modulācijā ņem vērā reciklēšanas tehnoloģiju ilgtspējas kritērijus un vidiskās izmaksas attiecībā uz reciklēta materiāla saturu.

8. Līdz 2026. gada 31. decembrim Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar kuriem nosaka metodiku no tādiem pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem atgūta reciklēta materiāla satura procentuālā apmēra aprēķināšanai un verifikācijai, kuri reciklēti un savākti Savienībā saskaņā ar šā panta 3. punktā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī VII pielikumā minētās tehniskās dokumentācijas formātu. Minētajā nolūkā Komisija ņem vērā iegūto otrreizējo izejvielu izmantošanu, kuras ir pietiekami kvalitatīvas salīdzinājumā ar sākotnējo materiālu, lai tās varētu izmantot primāro izejvielu aizstāšanai. Verifikācijas metodika var ietvert pienākumu veikt neatkarīgu trešo personu izpildītas revīzijas attiecībā uz reciklēta materiāla satura ražotājiem Savienībā un plastmasas iepakojumu, kas laists tirgū kā tirdzniecības vienība, atsevišķi no citiem produktiem, lai nodrošinātu, ka ir izpildīti šā panta 3. punktā un saskaņā ar šā panta 9. punktu pieņemtajā deleģētajā aktā izklāstītie nosacījumi.

Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, novērtē pieejamās reciklēšanas tehnoloģijas, ņemot vērā to ekonomisko un vidisko sniegumu, tostarp rezultāta kvalitāti, atkritumu pieejamību, vajadzīgo enerģiju, siltumnīcefekta gāzu emisijas un citu attiecīgo vidisko ietekmi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

9. Līdz 2026. gada 31. decembrim, pamatojoties uz 8. punkta otrajā daļā minēto novērtējumu, Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai šo regulu papildinātu ar plastmasas reciklēšanas tehnoloģiju ilgtspējas kritērijiem.

Šā panta nolūkos reciklēta materiāla saturu atgūst no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, kas ir reciklēti vai nu:

- a) iekārtās, kas atrodas Savienībā un izmanto reciklēšanas tehnoloģijas, kuras atbilst šādiem ilgtspējas kritērijiem, kas noteikti saskaņā ar šo punktu; vai arī
- b) iekārtās, kas atrodas trešās valsts iekārtā, kurā izmanto reciklēšanas tehnoloģijas saskaņā ar standartiem, kas ir līdzvērtīgi ilgtspējas kritērijiem, kuri izstrādāti saskaņā ar deleģētajiem aktiem.

10. Līdz 2026. gada 31. decembrim Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka metodiku, lai novērtētu, verificētu un sertificētu – tostarp izmantojot trešo personu veiktu revīziju – to noteikumu līdzvērtīgumu, kurus piemēro gadījumos, kad reciklētā materiāla saturs, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, tiek reciklēts vai savākts kādā trešā valstī. Novērtējumā ņem vērā vides un cilvēka veselības aizsardzības standartus, tostarp standartus, lai nodrošinātu, ka pārstrādi veic vidi saudzējošā veidā, un kvalitatīvas reciklēšanas standartus, piemēram, resursu efektivitātes un reciklēšanas nozaru kvalitātes standartus. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

11. Līdz 2029. gada 1. janvārim vai 24 mēnešiem no 8. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, saskaņā ar šā panta 1. punktu aprēķinot un verificējot reciklētā materiāla satura procentuālo apmēru iepakojumā, ievēro noteikumus, kas noteikti īstenošanas aktā, kurš pieņemts, ievērojot 8. punktu.

12. Līdz 2028. gada 1. janvārim Komisija novērtē, vai attiecībā uz konkrētu plastmasas iepakojumu ir vajadzīgas atkāpes no šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktā reciklētā satura minimālā procentuālā apmēra un vai ir jāpārskata izņēmumu saraksts šā panta 4. punktā konkrētam plastmasas iepakojumam.

Balstoties uz šā punkta pirmajā daļā minēto novērtējumu, ja plastmasas iepakojuma reciklēšanai piemērotas reciklēšanas tehnoloģijas nav atļautas saskaņā ar attiecīgajiem Savienības noteikumiem vai faktiski nav pieejamas pietiekamā apmērā, un ņemot vērā jebkādas ar drošumu saistītas prasības, jo īpaši attiecībā uz sensitīvo plastmasas kontaktpakojumu, tostarp pārtikas iepakojumu, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai grozītu šo regulu nolūkā:

a) paredzēt atkāpes no šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā attiecībā uz konkrētu plastmasas iepakojumu noteiktā minimālā procentuālā apmēra tvēruma, termiņa vai līmeņa; un

b) attiecīgā gadījumā grozīt šā panta 4. punktā noteikto izņēmumu sarakstu.

13. Ja konkrētas reciklētas plastmasas nepietiekama pieejamība vai pārmērīgi augstas cenas pārmērīgi apgrūtina iespējas nodrošināt atbilstību šā panta 1. un 2. punktā noteiktajam minimālajam reciklētā materiāla satura procentuālajam apmēram, Komisija ir pilnvarota saskaņā ar 64. pantu pieņemt deleģēto aktu, lai grozītu minētos punktus, attiecīgi pielāgojot minimālos procentuālos apmērus. Izvērtējot, vai šādas korekcija ir piemērota, Komisija novērtē fizisku vai juridisku personu pieprasījumus, kam pievienota būtiska informācija un dati par tirgus situāciju attiecībā uz pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, un labākos pieejamos pierādījumus par saistītajiem riskiem cilvēka vai dzīvnieku veselībai, nodrošinātībai ar pārtiku vai videi. Komisija šādu deleģēto aktu pieņem tikai izņēmuma kārtā, ja rastos būtiski negatīva ietekme uz cilvēka vai dzīvnieku veselību, pārtikas piegādes drošību vai vidi.

14. Līdz 2032. gada 12. februārim, ņemot vērā tehnikas attīstību un ekonomikas operatoru un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, Komisija iesniedz ziņojumu, kurā pārskata šā panta 1. punktā noteikto 2030. gada reciklētā materiāla satura procentuālā apmēra minimuma īstenošanu un izvērtē, cik lielā mērā minētais procentuālais apmērs palīdz rast risinājumus, kuri veicina ilgtspējīgu iepakojumu, kuri ir efektīvi un viegli īstenojami, iespējamību sasniegt 2040. gada minimālos procentuālos apmērus, pamatojoties uz pieredzi 2030. gada minimālo procentuālā apmēra sasniegšanā un mainīgajiem apstākļiem, cik svarīgi ir saglabāt šajā pantā noteiktos izņēmumus un atkāpes, kā arī nepieciešamību vai lietderību noteikt jaunu procentuālā apmēra minimumu reciklētā materiāla saturam. Minētajam ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu, ar ko groza šo pantu, jo īpaši 2040. gada procentuālā apmēra minimumu reciklētā materiāla saturam.

15. Līdz 2032. gada 12. februārim Komisija izskata situāciju attiecībā uz tādu reciklētu iepakojuma materiālu izmantošanu iepakojumā, kas nav plastmasa, un uz tā pamata novērtē, vai ir lietderīgi noteikt pasākumus vai mērķrādītājus, lai palielinātu reciklētā materiāla satura izmantošanu šādā citā iepakojumā, un vajadzības gadījumā nāk klajā ar leģislatīvā akta priekšlikumu.

8. pants

Biobāzēti ievadresursi plastmasas iepakojumā

1. Līdz 2028. gada 12. februārim Komisija pārskata biobāzēta plastmasas iepakojuma tehnoloģiskās attīstības stāvokli un vidisko sniegumu, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/2001⁽⁶³⁾ 29. pantā noteiktos ilgtspējas kritērijus.

⁽⁶³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/2001 (2018. gada 11. decembris) par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu (OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.).

2. Pamatojoties uz šā panta 1. punktā minēto ziņojumu, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu, lai:

- a) noteiktu ilgtspējas prasības biobāzētiem ievadresursiem plastmasas iepakojumā;
- b) noteiktu mērķrādītājus nolūkā palielināt biobāzētu ievadresursu izmantošanu plastmasas iepakojumā;
- c) ieviestu iespēju sasniegt šīs regulas 7. panta 1. un 2. punktā noteiktos mērķrādītājus, izmantojot biobāzētus plastmasas ievadresursus, nevis reciklēta materiāla saturu, kas atgūts no pēcpatēriņa plastmasas atkritumiem, ja nav pieejamas piemērotas reciklēšanas tehnoloģijas iepakojumam, kas nonāk saskarē ar pārtiku un atbilst Regulā (ES) 2022/1616 noteiktajām prasībām;
- d) attiecīgā gadījumā grozītu biobāzētas plastmasas definīciju, kas noteikta 3. panta 1. punkta 53) apakšpunktā.

9. pants

Kompostējams iepakojums

1. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta, līdz 2028. gada 12. februārim, ja tirgū laiž iepakojumu, kas minēts 3. panta 1. punkta 1) apakšpunkta f) punktā, un augļu un dārzeņu marķējuma uzlīmes, minētais iepakojums un uzlīmes atbilst standartam attiecībā uz kompostēšanu rūpnieciski kontrolētos apstākļos bioatkritumu apstrādes kompleksos un, ja to pieprasa dalībvalstis, atbilst šā panta 6. punktā minētajiem māsaimnieciskas kompostēšanas standartiem.

2. Atkāpjoties no 6. panta 1. punkta, ja dalībvalstis atļauj atkritumus ar līdzīgām bionoārdāmības un kompostējamības īpašībām kā bioatkritumiem saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 22. panta 1. punktu savākt kopā ar bioatkritumiem un ja ir pieejamas pienācīgas atkritumu savākšanas shēmas un atkritumu apstrādes infrastruktūra, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu, ka kompostējams iepakojums nonāk bioatkritumu apsaimniekošanas plūsmā, dalībvalstis var pieprasīt, ka turpmāk uzskaitītāis iepakojums pirmo reizi tiek darīts pieejams to teritorijā tikai tad, ja iepakojums ir kompostējams:

- a) iepakojums, kurš minēts 3. panta 1. punkta 1) apakšpunkta g) punktā un kurš sastāv no materiāla, kas nav metāls, ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi un vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi;
- b) iepakojums, kurš nav šā punkta a) apakšpunktā minētais iepakojums un attiecībā uz kuru dalībvalsts jau pirms šīs regulas piemērošanas dienas ir noteikusi prasību, ka tam ir jābūt kompostējamam.

3. Līdz 2028. gada 12. februārim iepakojumu, kas nav minēts šā panta 1. un 2. punktā, tostarp iepakojums no bionoārdāmiem plastmasas polimēriem un citiem bionoārdāmiem materiāliem, projektē materiālu reciklēšanai saskaņā ar 6. pantu, neietekmējot citu atkritumu plūsmu reciklējamību.

4. Atbilstību šā panta 1., 2. un 3. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā informācijā par iepakojumu.

5. Komisija var izvērtēt, vai cits iepakojums būtu jāiekļauj šā panta 1. punktā vai 2. punkta a) apakšpunktā, ja tas ir pamatoti lietderīgi tādas tehnoloģiju un regulējuma attīstības dēļ, kas ietekmē kompostējamā iepakojuma likvidēšanu, un saskaņā ar III pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem, un attiecīgā gadījumā iesniedz leģislatīvā akta priekšlikumu.

6. Līdz 2026. gada 12. februārim Komisija pieprasa Eiropas standartizācijas organizācijām sagatavot vai atjaunināt saskaņotus standartus, kuros noteiktas detalizētas kompostējamam iepakojumam piemērojamo prasību tehniskās specifikācijas. To darot, Komisija pieprasa, lai saskaņā ar jaunākajiem zinātnes un tehnoloģiju sasniegumiem tiktu ņemti vērā tādi parametri kā aizturība, temperatūra un maisīšana, kas atspoguļo faktiskos apstākļus māsaimniecību kompostā un bioatkritumu apstrādes kompleksos, arī anaerobiskās noārdīšanās procesos. Komisija pieprasa, lai minētie standarti ietvertu verificēšanu, ka kompostējamais iepakojums, bioloģiski sadaloties, ievērojot norādītos parametrus, galarezultātā pārveidojas par ogļekļa dioksīdu vai – apstākļos bez skābekļa – metānu un minerālsāļiem, biomasu un ūdeni.

Līdz 2026. gada 12. februārim Komisija pieprasa Eiropas standartizācijas organizācijām arī sagatavot saskaņotus standartus, kuros ir noteiktas detalizētas tehniskās specifikācijas prasībām par 1. punktā minētā iepakojuma māsaimniecisku kompostējamību.

10. pants

Iepakojuma minimalizēšana

1. Līdz 2030. gada 1. janvārim izgatavotājs vai importētājs nodrošina, ka iepakojumu, ko laiž tirgū, projektē tā, lai tā masa un tilpums būtu samazināts līdz minimumam, kas nepieciešams tā funkcionalitātes nodrošināšanai, ņemot vērā formu un to, no kāda materiāla iepakojums izgatavots.
2. Izgatavotājs vai importētājs nodrošina, ka iepakojumu, kas neatbilst šīs regulas IV pielikumā minētajiem snieguma kritērijiem, un iepakojumu, kurš domāts tikai produkta šķietamā daudzuma palielināšanai, ieskaitot dubultsienas, māņu dibenus un nevajadzīgus slāņus, tirgū nelaiž, izņemot gadījumus, kad:
 - a) iepakojuma dizains ir aizsargāts ar Kopienas dizainparaugu atbilstoši Padomes Regulai (EK) Nr. 6/2002⁽⁶⁴⁾ vai ar dizainparauga tiesībām, kas ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/71/EK⁽⁶⁵⁾, tostarp starptautisko nolīgumu, kuri ir spēkā kādā no dalībvalstīm, darbības jomā, vai tā forma ir preču zīme, kura ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001⁽⁶⁶⁾ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2436⁽⁶⁷⁾ darbības jomā, tostarp preču zīmes, kas reģistrētas saskaņā ar kādā dalībvalstī spēkā esošajiem starptautiskajiem nolīgumiem, dizainparauga tiesības un preču zīmes ir aizsargātas pirms 2025. gada 11. februāra, un šajā pantā paredzēto prasību piemērošana ietekmētu iepakojuma dizainu tā, ka tas mainītu tā novitāti vai individuālo raksturu, vai ietekmētu preču zīmi tā, ka preču zīme vairs nenodrošina iespēju atšķirt marķēto produktu no citu uzņēmumu produktiem; vai
 - b) iepakotajam produktam vai dzērienam ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kas tiek aizsargāta ar Savienības tiesību aktiem, piemēram, ar Regulu (ES) Nr. 1308/2013 attiecībā uz vīnu, Regulu (ES) 2019/787 attiecībā uz stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem vai Regulu (ES) 2023/2411 attiecībā uz amatniecības un rūpniecības ražojumiem, vai uz ko attiecas Regulā (ES) 2024/1143 minētās kvalitātes shēmas.
3. Līdz 2027. gada 12. februārim Komisija lūdz Eiropas standartizācijas organizācijas attiecīgi sagatavot vai atjaunināt saskaņotos standartus, kuros noteikta metodika, kā aprēķināt un izmērīt atbilstību šajā regulā noteiktajām iepakojuma minimalizēšanas prasībām. Attiecībā uz izplatītajiem iepakojuma veidiem un formātiem šādos standartos būtu jānorāda maksimālās atbilstīgās masas un tilpuma ierobežojumi un vajadzības gadījumā sienu biežums un maksimāli pieļaujamā tukšā vieta.
4. Atbilstību šā panta 1. un 2. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā dokumentācijā, kurā iekļauj šādus elementus:
 - a) paskaidrojumu par tehniskajām specifikācijām, standartiem un nosacījumiem, kas izmantoti, lai iepakojumu novērtētu saskaņā ar IV pielikumā noteiktajiem snieguma kritērijiem un metodiku;
 - b) norādi, kādas projektēšanas prasības liedz vēl vairāk samazināt iepakojuma masu vai apjomu, attiecībā uz katru no šiem snieguma kritērijiem;
 - c) visus testu rezultātus, pētījumus vai citus attiecīgus avotus, piemēram, modelēšanu un simulācijas, kas izmantoti, lai novērtētu iepakojuma minimālo nepieciešamo apjomu vai masu.

Atkalizmantojama iepakojuma gadījumā, novērtējot atbilstību šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām, ņem vērā atkalizmantojamā iepakojuma īpašības, un pirmkārt ņem vērā 11. pantā noteiktās prasības.

11. pants

Atkalizmantojams iepakojums

1. Iepakojumu, ko laiž tirgū no 2025. gada 11. februāra, uzskata par atkalizmantojamu, ja tas atbilst visiem šiem nosacījumiem:

⁽⁶⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV L 3, 5.1.2002., 1. lpp.).

⁽⁶⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 98/71/EK (1998. gada 13. oktobris) par dizainparaugu tiesisko aizsardzību (OV L 289, 28.10.1998., 28. lpp.).

⁽⁶⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV L 154, 16.6.2017., 1. lpp.).

⁽⁶⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2436 (2015. gada 16. decembris), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 336, 23.12.2015., 1. lpp.).

- a) tas ir iecerēts, projektēts un laists tirgū, lai tiktu vairākkārtīgi atkalizmantots;
- b) tas ir iecerēts un projektēts tā, lai normāli paredzamos lietošanas apstākļos veiktu pēc iespējas vairāk rotāciju;
- c) tas atbilst piemērojamajām prasībām attiecībā uz patērētāju veselību, drošību un higiēnu;
- d) to var iztukšot vai atbrīvot, neradot tādu bojājumu, kura dēļ tas vairs nepildītu savu funkciju un nebūtu atkalizmantojams;
- e) to var iztukšot, atbrīvot, uzpildīt vai atkalpiepildīt, vienlaikus saglabājot iepakotā produkta kvalitāti un drošumu un nodrošinot atbilstību piemērojamajām drošības un higiēnas prasībām, tostarp pārtikas drošuma prasībām;
- f) to var saskaņā ar VI pielikuma B daļu rekondicionēt, vienlaikus saglabājot tā spēju pildīt tam paredzēto funkciju;
- g) tam iespējams pievienot marķējumu un sniegt informāciju par šā produkta īpašībām un par pašu iepakojumu, arī visas attiecīgās instrukcijas un informāciju, lai nodrošinātu produkta drošumu, pienācīgu lietošanu, izsekojamību un glabāšanas laiku;
- h) to var iztukšot, atbrīvot, uzpildīt vai atkalpiepildīt, neapdraudot to personu veselību un drošību, kurām tas jādara; un
- i) tas atbilst reciklējamam iepakojumam piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 6. pantā, tā ka tad, kad tas kļūst par atkritumiem, to var reciklēt.

2. Līdz 2027. gada 12. februārim Komisija saskaņā ar 64. pantu pieņem deleģēto aktu, lai papildinātu šo regulu, nosakot rotāciju minimālo skaitu atkalizmantojamam iepakojumam šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nolūkā tiem formātiem, ko visbiežāk izmanto atkalizmantošanai, ņemot vērā higiēnas un citas prasības, piemēram, loģistiku.

3. Atbilstību šā panta 1. punktā noteiktajām prasībām pierāda VII pielikumā minētajā tehniskajā informācijā par iepakojumu.

III NODAĻA

MARĶĒŠANAS UN INFORMĀCIJAS PRASĪBAS

12. pants

Iepakojuma marķēšana

1. No 2028. gada 12. augusta vai no 24 mēnešiem no dienas, kad stājas spēkā īstenošanas akts, kas pieņemts, ievērojot šā panta 6. vai 7. punktu, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, iepakojumu, ko laiž tirgū, marķē ar saskaņotu marķējumu, kurā ir ietverta informācija par tā materiāla sastāvu, lai patērētājiem atvieglotu šķirošanu. Marķējums balstās uz piktogrammām, un tas ir viegli saprotams, tostarp personām ar invaliditāti. Attiecībā uz 9. panta 1. punktā un attiecīgā gadījumā 9. panta 2. punktā minētā iepakojuma marķējumā norāda, ka materiāls ir kompostējams, ka tas nav piemērots mājsaimnieciskai kompostēšanai un ka kompostējamo iepakojumu nedrīkst izmest dabā. Izņemot e-komercijai paredzēto iepakojumu, šo prasību nepiemēro transporta iepakojumam vai iepakojumam, uz ko attiecas depozīta un nodošanas sistēma.

Tirgū laistu iepakojumu, kas rada bažas, marķē, izmantojot standartizētas, atvērtas, digitālas marķēšanas tehnoloģijas saskaņā ar 7. punkta otrajā daļā minēto metodiku.

Papildus šajā punktā minētajam saskaņotajam marķējumam ekonomikas operatori uz iepakojuma var izvietot kvadrāt kodu vai cita veida standartizētu, atvērtu, digitālu datu nesēju, kas satur informāciju par katra atsevišķā iepakojuma komponenta galamērķi, lai patērētājiem atvieglotu šķirošanu.

Iepakojumu, uz ko attiecas 50. panta 1. punktā minētās depozīta un nodošanas sistēmas, marķē ar skaidru un nepārprotamu marķējumu. Papildus valsts marķējumam iepakojumu var marķēt ar saskaņotu krāsu marķējumu, kas noteikts attiecīgajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts, ievērojot šā panta 6. punktu. Dalībvalstis var pieprasīt, lai iepakojums, uz kuru attiecas depozīta un nodošanas sistēmas, būtu marķēts ar minēto saskaņoto krāsu marķējumu ar noteikumu, ka tas nerada iekšējā tirgus izkropļojumus vai tirdzniecības šķēršļus produktiem no citām dalībvalstīm.

2. Atkalizmantojamu iepakojumu, ko laiž tirgū no 2029. gada 12. februāra vai no 30 mēnešiem no dienas, kurā stājas spēkā īstenošanas akts, kas pieņemts, ievērojot 6. punktu, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, marķē ar marķējumu, kurā lietotājiem sniegta informācija, ka iepakojums ir atkalizmantojams. Cita informācija par atkalizmantojamību, tostarp par vietējas, valsts vai Savienības mēroga atkalizmantošanas sistēmas pieejamību un informācija par savākšanas punktiem tiek darīta pieejama, izmantojot kvadrātkodu vai cita veida standartizētu, atvērtu, digitālu datu nesēju, kas atvieglo iepakojuma izsekošanu un ritējumu un rotāciju aprēķināšanu, vai vidējo aplēsi, ja šāds aprēķins nav iespējams. Turklāt atkalizmantojams tirdzniecības iepakojums ir skaidri marķēts un nošķirts no vienreizlietojama iepakojuma tirdzniecības vietā.

3. Atkāpjoties no šā panta 2. punkta, prasību par to, ka jābūt marķējumam un kvadrātkodam vai cita veida standartizētam, atvērtam, digitālam datu nesējam, nepiemēro nenoslēgta cikla sistēmām, kas izveidotas pirms šīs regulas stāšanās spēkā un kurām nav sistēmas operatora saskaņā ar VI pielikumu.

4. Ja iepakojums, uz ko attiecas 7. pants, tiek laists tirgū no 2028. gada 12. augusta vai 24 mēnešus no saskaņā ar šā panta 6. punktu pieņemtā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, un ir marķēts ar marķējumu, kurā ir informācija par reciklēta materiāla satura īpatsvaru, minētais marķējums un attiecīgā gadījumā kvadrātkods vai cita veida standartizēts, atvērts, digitāls datu nesējs atbilst specifikācijām, kas noteiktas attiecīgajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts, ievērojot šā panta 6. punktu, un tās pamatā ir saskaņā ar 7. panta 8. punktu noteiktā metodika. Ja iepakojums ir marķēts ar marķējumu, kurā ir informācija par biobāzētas plastmasas īpatsvaru, šis marķējums atbilst specifikācijām, kas noteiktas attiecīgajā īstenošanas aktā, kurš pieņemts, ievērojot šā panta 6. punktu.

5. Šā panta 1., 2. un 4. punktā minēto marķējumu un kvadrātkodu vai cita veida standartizētu, atvērtu, digitālu datu nesēju, kas minēts šā panta 2. punktā, stingri novieto, iespiež vai iegravē uz iepakojuma redzami, salasāmi un tā, lai tos nevarētu viegli izdzēst. Tajos ietvertā informācija ir arī pieejama tiešajiem lietotājiem pirms produkta iegādes tālpārdošanā. Ja šādu novietošanu, iespiešanu vai iegravēšanu veikt nav iespējams vai nav racionāli iepakojuma veida un lieluma dēļ, tad marķējumu, kvadrātkodu vai citu standartizētu, atvērtu, digitālu datu nesēju piestiprina grupas iepakojumam. Ja arī tas nav iespējams vai nav racionāli iepakojuma veida un lieluma dēļ vai ja tas ir svarīgi, lai nodrošinātu nediskriminējošu piekļuvi informācijai arī patērētājiem no neaizsargātām grupām, jo īpaši personām ar redzes traucējumiem, tad informāciju sniedz, izmantojot vienotu elektroniski lasāmu kodu vai citu datu nesēju.

Informāciju, kas ietverta 1., 2. un 4. punktā minētajos marķējumos un kvadrātkodā vai cita veida standartizētā, atvērtā, digitālā datu nesējā, dara pieejamu vienā vai vairākās tiešajiem lietotājiem viegli saprotamās valodās, kā noteikusi dalībvalsts, kurā iepakojums tiks darīts pieejams tirgū.

Ja informācija tiek sniegta elektroniski saskaņā ar šā panta 1., 2. un 4. punktu, piemēro šādas prasības:

- a) atbilstošus un attiecīgus personas datus (ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 ⁽⁶⁸⁾ 5. panta 1. punktu) vāc tikai ierobežotam nolūkam sniegt lietotājam piekļuvi attiecīgajai atbilstības informācijai, kas minēta šā panta 1., 2. un 4. punktā;
- b) informāciju nenorāda kopā ar citu informāciju, kas paredzēta tirdzniecības vai mārketinga nolūkiem.

Ja Savienības tiesību aktos ir noteikts, ka informācija par iepakoto produktu ir jāsniedz, izmantojot datu nesēju, nepieciešamās informācijas sniegšanai par iepakoto produktu un par iepakojumu izmanto vienu datu nesēju, un informācijai par abiem jābūt viegli atšķiramai.

⁽⁶⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

6. Līdz 2026. gada 12. augustam Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai izstrādātu saskaņotu marķējumu un marķēšanas prasību specifikācijas un marķēšanas formātus, tostarp, ja to nodrošina ar digitāliem līdzekļiem, iepakojuma marķēšanai, kā noteikts šā panta 1., 2. un 4. punktā. Izstrādājot minētos īstenošanas aktus, Komisija ņem vērā kompozītā iepakojuma specifiku. Izstrādājot saskaņotu marķējumu iepakojumam, uz ko attiecas 50. panta 2. punktā minētās depoziņa un nodošanas sistēmas, Komisija ņem vērā jebkādas variācijas depoziņā, ko iekasē dalībvalstīs. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

7. Līdz 2026. gada 12. augustam Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu, ar kādu metodiku identificējams 1. punktā minētā iepakojuma materiāla sastāvs, izmantojot standartizētas, atvērtas, digitālas marķēšanas tehnoloģijas, tostarp attiecībā uz kompozīto iepakojumu un iepakojuma iestrādātajiem vai atsevišķiem komponentiem.

Līdz 2030. gada 1. janvārim Komisija arī pieņem īstenošanas aktus, lai izveidotu metodiku vielu, kas rada bažas, identificēšanai, izmantojot standartizētas, atvērtas, digitālas marķēšanas tehnoloģijas. Minētā metodika nodrošina, ka marķējums norāda vismaz nosaukumu un koncentrāciju vielai, kas rada bažas un kas sastopama katra iepakojuma vienības materiāla sastāvā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

8. Neskarot prasības attiecībā uz citu saskaņotu ES marķējumu, ekonomikas operatori nenodrošina un neizvieto marķējumu, zīmes, simbolus vai uzrakstus, kas patērētājus vai citus tiešos lietotājus var maldināt vai muldināt attiecībā uz iepakojuma ilgtspējas prasībām, citiem iepakojuma raksturlielumiem vai iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas iespējām, attiecībā uz ko šajā regulā ir paredzēta saskaņota marķēšana. Komisija attiecīgā gadījumā pieņem pamatnostādnes, lai precizētu aspektus, kas var maldināt vai muldināt patērētājus vai citus tiešos lietotājus.

9. Līdz 2027. gada 12. februārim iepakojumu, kas iekļauts paplašinātās ražotāja atbildības shēmā, var identificēt visā to dalībvalstu teritorijā, kurās piemēro minēto shēmu vai sistēmu. Šādu identifikāciju panāk tikai ar atbilstošu simbolu kvadrātkodā vai izmantojot citu standartizētu, atvērtu, digitālu marķēšanas tehnoloģiju, lai norādītu, ka ražotājs pilda savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus. Šis simbols ir skaidrs un nepārprotams un patērētājus vai citus tiešos lietotājus nemaldina par iepakojuma reciklējamību vai atkalizmantojamību.

10. Iepakojumu, uz ko attiecas depoziņa un nodošanas sistēma, kas nav minēta 50. panta 1. punktā, var identificēt ar atbilstošu simbolu visā teritorijā, kurā piemēro minēto shēmu vai sistēmu. Minētais simbols ir skaidrs un nepārprotams un patērētājus vai citus tiešos lietotājus nemaldina par iepakojuma reciklējamību vai atkalizmantojamību dalībvalstīs, kurās tas jānodod. Dalībvalstīs neaizliedz uzlikt marķējumus, kas saistīti ar depoziņa un nodošanas sistēmām, kas ir ieviestas citās dalībvalstīs.

11. Šo pantu nepiemēro tiešajam un ārējam iepakojumam, kā definēts Regulās (ES) 2017/745, (ES) 2017/746 un (ES) 2019/6 un Direktīvā 2001/83/EK, ja uz iepakojuma nav vietas citu marķēšanas prasību dēļ, kas noteiktas minētajos Savienības leģislatīvajos aktos, vai ja iepakojuma marķējums varētu apdraudēt cilvēkiem paredzēto zāļu vai veterināro zāļu drošu lietošanu.

12. Šā panta 1., 2. un 4. punktā minēto iepakojumu, kas Savienībā ražots vai importēts pirms minētajos punktos norādītajiem termiņiem un kas neatbilst minētajos punktos noteiktajiem kritērijiem, var darīt pieejamus tirgū līdz trim gadiem no dienas, kad stājas spēkā minētajos punktos noteiktās marķēšanas prasības.

13. pants

Iepakojuma atkritumu savākšanai paredzēto atkritumu tvertņu marķēšana

1. Līdz 2028. gada 12. augustam vai 30 mēnešiem no 2. punktā minēto īstenošanas aktu pieņemšanas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, dalībvalstīs nodrošina, ka visām iepakojuma atkritumu savākšanai paredzētajām atkritumu tvertnēm redzami, salasāmi un neizdzēšami piestiprina, uz tām iespiež vai iegravē saskaņotu marķējumu, kurš dod iespēju dalīti savākt katru iepakojuma atkritumu materiāla frakciju, ko paredzēts izmest atsevišķās tvertnēs. Uz iepakojuma atkritumu tvertnes var būt vairāk nekā viens marķējums. Šo prasību nepiemēro tvertnēm, uz ko attiecas depoziņa un nodošanas sistēmas.

2. Līdz 2026. gada 12. augustam Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai izstrādātu saskaņotu marķējumu un marķēšanas prasību specifikācijas un marķēšanas formātus šā panta 1. punktā minēto tvertņu marķēšanai. Komisija, izstrādājot minētos īstenošanas aktus, ņem vērā dalībvalstīs ieviesto savākšanas sistēmu specifiku, kā arī kompozītā iepakojuma specifiku. Tvertņu marķējums atbilst iepakojuma marķējumam, kā minēts 12. panta 6. punktā, izņemot marķējumu iepakojumam, uz ko attiecas depoziņa nodošanas sistēmas. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

14. pants

Vidiskuma norādes

Vidiskuma norādes, kas definētas Direktīvas 2005/29/EK 2. panta o) punktā un attiecas uz iepakojuma īpašībām, attiecībā uz kurām šajā regulā ir noteiktas juridiskas prasības, var izmantot attiecībā uz tirgū laisto iepakojumu, ja tās atbilst šādām prasībām:

- a) norādes attiecas tikai uz iepakojuma īpašībām, kas pārsniedz šajā regulā noteiktās piemērojamās minimālās prasības, saskaņā ar tajā izklāstītajiem kritērijiem, metodiku un aprēķina noteikumiem; un
- b) norādes precīzē, vai tās attiecas uz iepakojuma vienību, iepakojuma vienības daļu vai uz visu iepakojumu, ko ekonomikas operators laidis tirgū.

Atbilstību šajā pantā noteiktajām prasībām pierāda šīs regulas VII pielikumā noteiktajā tehniskajā dokumentācijā par iepakojumu.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGIE PIENĀKUMI

15. pants

Izgatavotāju pienākumi

1. Izgatavotāji laiž tirgū tikai tādu iepakojumu, kas atbilst 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.
2. Pirms iepakojuma laišanas tirgū izgatavotāji veic atbilstības novērtēšanas procedūru, kas minēta 38. pantā, vai uzdod to veikt savā vārdā, un sagatavo VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju.

Ja atbilstības novērtēšanas procedūrā, kas minēta 38. pantā, ir pierādīta iepakojuma atbilstība piemērojamajām prasībām, izgatavotāji sagatavo ES atbilstības deklarāciju saskaņā ar 39. pantu.

3. Izgatavotāji VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju un ES atbilstības deklarāciju glabā:

- a) vienreizlietojama iepakojuma gadījumā: 5 gadus no dienas, kad iepakojums tika laists tirgū;
- b) atkalizmantojama iepakojuma gadījumā: 10 gadus no dienas, kad iepakojums tika laists tirgū.

4. Izgatavotāji nodrošina, ka ir ieviestas procedūras, ar ko iepakojuma sērijveida ražošanā nodrošina pastāvīgu atbilstību šai regulai. Izgatavotāji pienācīgi ņem vērā izmaiņas iepakojuma dizainā vai raksturlielumos, kā arī izmaiņas saskaņotajos standartos, kopīgajās tehniskajās specifikācijās vai citās tehniskajās specifikācijās, ja iepakojuma atbilstība tiek deklarēta ar atsauci uz tiem vai verificēta, tos piemērojot. Ja izgatavotāji konstatē, ka iepakojuma atbilstība varētu būt ietekmēta, tie veic atkārtotu novērtēšanu saskaņā ar atbilstības novērtēšanas procedūru, kas minēta 38. pantā, vai uzdod to veikt savā vārdā.

5. Izgatavotāji nodrošina to, ka uz iepakojuma ir tipa, partijas vai sērijas numurs vai cits identifikācijas elements vai, ja iepakojuma lielums vai veids to neatļauj, ka vajadzīgā informācija ir sniegta iepakotajam produktam pievienotā dokumentā.

6. Izgatavotāji uz iepakojuma, kvadrātkoda vai cita datu nesēja norāda savu nosaukumu, reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, kā arī pasta adresi, kur un, ja iespējams, elektroniskos saziņas līdzekļus, kuros ar tiem var sazināties. Ja tas nav iespējams, vajadzīgo informāciju sniedz kā daļu no informācijas, ko sniedz, izmantojot 12. panta 1., 2., 4. vai 5. punktā minēto kvadrātkodu vai cita veida standartizētu, atvērtu, digitālu datu nesēju, vai dokumentā, kas pievienots iepakotajam produktam. Pasta adresē norāda vienu kontaktpunktu, kur var sazināties ar izgatavotāju.
7. Izgatavotāji nodrošina, ka informācija, kas sniegta saskaņā ar šā panta 5. un 6. punktu, ir skaidra, saprotama un salasāma un ka tā neaizstāj, neaizsedz vai nevar tikt sajaukta ar informāciju, kas prasīta citos Savienības tiesību aktos par iepakotā produkta marķēšanu.
8. Izgatavotāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums, ko tie no šīs regulas spēkā stāšanās dienas ir laiduši tirgū, neatbilst vienai vai vairākām piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai attiecīgi nodrošinātu iepakojuma atbilstību vai to izņemtu vai atsauktu. Izgatavotāji par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem nekavējoties informē tās dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādi, kurās tie iepakojumu darījuši pieejamu.
9. Atkāpjoties no šā panta 8. punkta, pienākums nodrošināt tāda iepakojuma, kuru uzskata par neatbilstīgu prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, atbilstību, to izņemt vai atsaukt neattiecas uz tādu atkalizmantojamu iepakojumu, kas laists tirgū pirms 2025. gada 11. februāra.
10. Izgatavotāji pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu iepakojuma, tostarp tehniskās dokumentācijas, atbilstību prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, vienā vai vairākās valodās, kuras minēta iestāde var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniski un – pēc pieprasījuma – papīrformā. Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no valsts iestādes. Izgatavotāji ar valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic, lai novērstu neatbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.
11. Panta 2. un 3. punkta noteikumus nepiemēro tādu konfigurējamu medicīnisko ierīču un sistēmu pēc pasūtījuma izgatavotam transporta iepakojumam, kas paredzētas izmantošanai rūpnieciskajā un veselības aprūpes vidē.
12. Ja fiziskā vai juridiskā persona, kura iepakojumu ir projektējusi vai ražojusi ar savu nosaukumu vai preču zīmi, atbilst mikrouzņēmuma definīcijai, kas noteikta Ieteikumā 2003/361/EK, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī, un tā fiziskā vai juridiskā persona, kas piegādā iepakojumu fiziskajai vai juridiskajai personai, kura iepakojumu ir projektējusi vai ražojusi ar savu nosaukumu vai preču zīmi, atrodas Savienībā, tad to fizisko vai juridisko personu, kura piegādā iepakojumu, uzskata par izgatavotāju šā panta nolūkos.

16. pants

Iepakojuma vai iepakojuma materiālu piegādātāju pienākumi attiecībā uz informācijas sniegšanu

1. Piegādātāji izgatavotājam sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tam nepieciešama, lai pierādītu iepakojuma un iepakojuma materiālu atbilstību šai regulai, arī tehnisko dokumentāciju, kas minēta VII pielikumā un prasīta saskaņā ar vai ievērojot 5. līdz 11. pantu, vienā vai vairākās valodās, ko izgatavotājs var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz papīrformā vai elektroniski.
2. Attiecīgā gadījumā dokumentācija un informācija, kas prasīta Savienības tiesību aktos, kuri piemērojami sensitīvam kontaktiekotajam, ir daļa no informācijas un dokumentācijas, kas sniedzama izgatavotājam saskaņā ar 1. punktu.

17. pants

Pilnvarotie pārstāvji

1. Izgatavotājs var ar rakstveida pilnvaru iecelt pilnvarotu pārstāvi.
2. Pilnvarotais pārstāvis veic uzdevumus, kas noteikti no izgatavotāja saņemtajā pilnvarā. Pilnvara pilnvarotajam pārstāvim dod tiesības veikt vismaz šādas darbības:
 - a) nodrošināt ES atbilstības deklarācijas un tehniskās dokumentācijas pastāvīgu pieejamību valsts tirgus uzraudzības iestādēm:

- i) attiecībā uz vienreizlietojamo iepakojumu: 5 gadus no dienas, kad iepakojums laists tirgū; un
- ii) attiecībā uz atkalizmantojamo iepakojumu: 10 gadus no dienas, kad iepakojums laists tirgū;
- b) pēc kompetento valsts iestāžu pieprasījuma sadarboties ar tām visos pasākumos, kas veikti attiecībā uz tā iepakojuma neatbilstības gadījumiem, uz kuru attiecas pilnvarotā pārstāvja pilnvaras;
- c) pēc pamatota kompetentās valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniegt visu informāciju un tehnisko dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu iepakojuma atbilstību piemērojamajām prasībām, vienā vai vairākās valodās, kuras minētā iestāde var viegli saprast;
- d) pēc kompetentās valsts iestādes pieprasījuma darīt pieejamus attiecīgos dokumentus 10 dienu laikā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas;
- e) pilnvaru izbeigt, ja izgatavotājs nepilda tam šajā regulā noteiktos pienākumus.

Pilnvarotā pārstāvja pilnvarās neietilpst 15. panta 1. punktā noteiktie pienākumi un pienākums sagatavot tehnisko dokumentāciju, kas minēta VII pielikumā un kas prasīta, ievērojot 5. līdz 11. pantu.

18. pants

Importētāju pienākumi

1. Importētāji laiž tirgū tikai tādu iepakojumu, kas atbilst 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.
2. Pirms importētāji laiž iepakojumu tirgū, tie pārlicinās, ka:
 - a) izgatavotājs ir veicis attiecīgo atbilstības novērtēšanas procedūru, kas minēta 38. pantā, un izgatavotājs ir sagatavojis tehnisko dokumentāciju, kas minēta VII pielikumā un prasīta saskaņā ar 5. līdz 11. pantu;
 - b) iepakojums ir marķēts saskaņā ar 12. pantu;
 - c) iepakojumam ir pievienoti vajadzīgie dokumenti; un
 - d) izgatavotājs ir izpildījis 15. panta 5. un 6. punktā noteiktās prasības.

Ja importētājs uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums neatbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, importētājs iepakojumu tirgū nelaiž, līdz ir panākta atbilstība.

3. Importētāji uz iepakojuma norāda savu nosaukumu un reģistrēto tirdzniecības nosaukumu vai reģistrēto preču zīmi, kā arī pasta adresi, kurā ar tiem var sazināties, un, ja iespējams, elektroniskos saziņas līdzekļus, kā ar tiem var sazināties. Ja minēto informāciju nav iespējams norādīt uz iepakojuma, to sniedz, izmantojot 12. pantā minēto standartizēto, atvērto, digitālo datu nesēju vai iepakotajam produktam pievienotā dokumentā.
4. Importētāji nodrošina, ka informācija, kas sniegta saskaņā ar šā panta 3. punktu, ir skaidra, saprotama un salasāma un neaizstāj vai neaizsedz, vai nevar tikt sajaukta ar informāciju, kas noteikta citos Savienības tiesību aktos par iepakotā produkta marķēšanu.
5. Importētāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par iepakojumu, tukšu vai ar produktu, tā glabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi neapdraud tā atbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām piemērojamajām prasībām.
6. Importētāji, kas uzskata vai kam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums, ko tie ir laiduši tirgū, neatbilst 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām piemērojamajām prasībām, nekavējoties veic korektīvos pasākumus, kas nepieciešami, lai attiecīgi nodrošinātu iepakojuma atbilstību, to izņemtu vai to atsauktu. Importētāji par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie iepakojumu darījuši pieejamu.

7. Importētāji glabā ES atbilstības deklarācijas kopiju, lai tā būtu pieejama tirgus uzraudzības iestādēm, un nodrošina, ka VII pielikumā minēto tehnisko dokumentāciju, kas pieprasīta 5. līdz 11. pantā, pēc pieprasījuma var darīt pieejamu šīm iestādēm:

a) attiecībā uz vienreizlietojamo iepakojumu: 5 gadus no dienas, kad iepakojums laists tirgū; un

b) attiecībā uz atkalizmantojamo iepakojumu: 10 gadus no dienas, kad iepakojums laists tirgū.

8. Importētāji pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma šai iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas vajadzīga, lai pierādītu, ka iepakojums, arī tehniskā dokumentācija, atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, vienā vai vairākās valodās, kuras minētā iestāde var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniski un – pēc pieprasījuma – papīrformā. Attiecīgos dokumentus dara pieejamus 10 dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas no valsts iestādes.

9. Importētāji ar kompetento valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic, lai novērstu neatbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.

19. pants

Izplatītāju pienākumi

1. Darot iepakojumu pieejamu tirgū, izplatītāji ar pienācīgu uzmanību ievēro šīs regulas prasības.

2. Pirms izplatītāji iepakojumu dara pieejamu tirgū, tie verificē, vai:

a) ražotājs, uz kuru attiecas paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi attiecībā uz iepakojumu, ir reģistrēts 44. pantā minētajā ražotāju reģistrā;

b) iepakojums ir marķēts saskaņā ar 12. pantu; un

c) izgatavotājs un importētājs ir izpildījuši attiecīgi 15. panta 5. un 6. punktā un 18. panta 3. punktā noteiktās prasības.

3. Ja izplatītājs, pirms tas iepakojumu dara pieejamu tirgū, uzskata vai tam ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums neatbilst 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām vai ka izgatavotājs vai importētājs nav izpildījis attiecīgi 15. panta 5. un 6. punktā un 18. panta 3. punktā minētās prasības, izplatītājs iepakojumu nedara pieejamu tirgū, kamēr tā atbilstība nav nodrošināta vai izgatavotājs vai importētājs nav izpildījis prasības.

Izplatītāji nodrošina, ka laikā, kad tie ir atbildīgi par iepakojumu, tukšu vai ar produktu, tā glabāšanas vai pārvadāšanas apstākļi neapdraud tā atbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.

4. Ražotāja sniegto informāciju izplatītājs neizmanto citiem mērķiem kā vienīgi tam, lai verificētu atbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām piemērojamajām prasībām. Jo īpaši, izplatītājiem ir aizliegts šādu informāciju ļaunprātīgi izmantot komerciāliem mērķiem.

5. Izplatītāji, kuri uzskata vai kuriem ir iemesls uzskatīt, ka iepakojums, ko tie ir darījuši pieejamu tirgū kopā ar iepakotu produktu, neatbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, nodrošina, ka tiek veikti korektīvie pasākumi, kas nepieciešami, lai attiecīgi nodrošinātu iepakojuma atbilstību, to izņemtu vai to atsauktu.

Izplatītāji par iespējamo neatbilstību un veiktajiem korektīvajiem pasākumiem nekavējoties informē to dalībvalstu tirgus uzraudzības iestādes, kurās tie iepakojumu darījuši pieejamu.

6. Izplatītāji pēc pamatota valsts iestādes pieprasījuma minētajai iestādei sniedz visu informāciju un dokumentāciju, kas tiem ir pieejama un kas ir būtiska, lai pierādītu iepakojuma atbilstību piemērojamajām prasībām, kuras noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, vienā vai vairākās valodās, ko minētā iestāde var viegli saprast. Minēto informāciju un dokumentāciju sniedz elektroniski un – pēc pieprasījuma – papīrformā.

Izplatītāji ar valsts iestādi sadarbojas visos pasākumos, ko veic, lai novērstu jebkādu neatbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.

20. pants

Izpildes pakalpojumu sniedzēju pienākumi

Izpildes pakalpojumu sniedzēji nodrošina, ka iepakojumam, tukšam vai ar produktu, apstākļi laikā, kad tas atrodas noliktavā, ar to notiek manipulācijas un iepakojšanas, adresēšanas vai nosūtīšanas darbības, neapdraud iepakojuma atbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām.

21. pants

Gadījums, kad uz importētājiem un izplatītājiem attiecas izgatavotāju pienākumi

Ja importētājs vai izplatītājs iepakojumu laiž tirgū ar savu nosaukumu vai preču zīmi vai pārveido iepakojumu, kurš jau ir laists tirgū, tādā veidā, kas varētu ietekmēt atbilstību šīs regulas attiecīgajām prasībām, minēto importētāju vai izplatītāju uzskata par izgatavotāju šīs regulas nolūkos un uz to attiecas izgatavotāja pienākumi saskaņā ar 15. pantu.

Ja pirmajā daļā minētais importētājs vai izplatītājs atbilst mikrouzņēmuma definīcijai, kas noteikta Ieteikumā 2003/361/EK, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī, un fiziskā vai juridiskā persona, kas piegādā iepakojumu importētājam vai izplatītājam, atrodas Savienībā, fizisko vai juridisko personu, kura piegādā iepakojumu, uzskata par izgatavotāju 15. panta nolūkos.

22. pants

Ekonomikas operatoru identifikācija

1. Ekonomikas operatori pēc pieprasījuma tirgus uzraudzības iestādēm sniedz šādu informāciju:
 - a) visu to ekonomikas operatoru identitāti, kuri tiem piegādājuši iepakojumu vai iepakotus produktus;
 - b) visu to ekonomikas operatoru identitāti, kuriem tie piegādājuši iepakojumu vai iepakotus produktus.
2. Ekonomikas operatori spēj šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto informāciju uzrādīt šādu laiku:
 - a) attiecībā uz vienreizlietojamo iepakojumu: 5 gadus no dienas, kad tie ir piegādājuši vai tiem ir ticis piegādāts iepakojums;
 - b) attiecībā uz atkalizmantojamo iepakojumu: 10 gadus no dienas, kad tie ir piegādājuši vai tiem ir ticis piegādāts iepakojums.

23. pants

Iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas operatoru pienākumi attiecībā uz informācijas sniegšanu

Iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas operatori katru gadu sniedz kompetentajām iestādēm informāciju par šīs regulas XII pielikuma 3. tabulā uzskaitītajiem iepakojuma atkritumiem, izņemot informāciju par iepakojumu, kas dalībvalsts teritorijā darīts pieejams pirmo reizi, izmantojot elektronisko reģistru vai reģistrus saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 1. punktu.

Iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas operatori paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu individuālas izpildes gadījumā katru gadu sniedz ražotājiem vai, paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu kolektīvas izpildes gadījumā, ražotāju atbildības organizācijai, kurai uzticēta minēto pienākumu izpilde, visu informāciju, kas vajadzīga, lai izpildītu 44. panta 10. punktā noteiktos informācijas sniegšanas pienākumus.

Dalībvalstis var saskaņā ar valsts tiesību aktiem paredzēt, ka tad, ja par iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas organizēšanu ir atbildīgas publiskās iestādes, iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas operatori katru gadu šādām publiskajām iestādēm sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai izpildītu 44. panta 10. punktā noteiktos informācijas sniegšanas pienākumus, vai izmantojot citus līdzekļus, lai papildinātu elektronisko reģistru vai reģistrus saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 1. punktu.

V NODAĻA

EKONOMIKAS OPERATORU PIENĀKUMI SAMAZINĀT IEPAKOJUMA UN IEPAKOJUMA ATKRITUMU APJOMU

24. pants

Pienākumi attiecībā uz pārmērīgu iepakojumu

1. Līdz 2030. gada 1. janvārim vai trim gadiem no dienas, kad stājušies spēkā īstenošanas akti, kas pieņemti, ievērojot 2. punktu, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk, ekonomikas operatori, kuri veic piepildīšanu grupas iepakojumā, transporta iepakojumā vai e-komercijas iepakojumā, nodrošina, ka tukšās vietas īpatsvars procentuālā izteiksmē nepārsniedz 50 %.

2. Līdz 2028. gada 12. februārim Komisija pieņem īstenošanas aktus, lai noteiktu metodiku 1. punktā minētā tukšās vietas īpatsvara aprēķināšanai. Minētajā metodikā ņem vērā tāda iepakojuma īpašos raksturlielumus, kas jānovieto pietiekami lielā tukšā vietā, lai tas atbilstu piemērojamajām juridiskajām prasībām vai lai aizsargātu produktu, piemēram, jo īpaši attiecībā uz iepakotiem neregulāras formas produktiem, iepakojumu, kas satur vairāk nekā vienu tirdzniecības iepakojumu vai produktu, iepakojumu, kas satur šķidrums produktus, iepakotiem produktiem, kuru saturu var viegli sabojāt, un iepakotiem produktiem, kurus to mazo izmēru dēļ var sabojāt lielāki produkti, un minimālo vietu uz transporta iepakojuma, lai varētu piestiprināt sūtījuma marķējumus.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

3. Lai veiktu 1. punktā minētos īpatsvara aprēķinus:

- a) tukšā vieta ir starpība starp grupas, transporta vai e-komercijas iepakojuma kopējo tilpumu un tajā esošā tirdzniecības iepakojuma apjomu;
- b) tukšās vietas īpatsvars ir šā punkta a) apakšpunktā definētās tukšās vietas attiecība pret grupas, transporta vai e-komercijas iepakojuma kopējo tilpumu.

Par tukšu vietu ir uzskatāma vieta, kuru aizpilda tādi pildmateriāli kā, piemēram, papīra strēmeles, gaisa spilveni, burbuļplēve, sūkļveida pildmateriāls, putu pildmateriāls, koka vate, polistirols vai putupolistirola granulas.

4. Līdz 2028. gada 12. februārim ekonomikas operatori, kas aizpilda tirdzniecības iepakojumu, nodrošina, ka tukšā vieta tiek samazināta līdz minimumam, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu iepakojuma funkcionalitāti, tostarp produkta aizsardzību. Tukšās vietas īpatsvars tirdzniecības iepakojumam ir starpība starp tirdzniecības iepakojuma kopējo iekšējo tilpumu un iepakotā produkta tilpumu.

Novērtējot atbilstību šim punktam, vietu, ko aizpilda pildmateriāls, piemēram, papīra strēmeles, gaisa spilveni, burbuļplēve, sūkļveida pildmateriāls, putu pildmateriāls, koka vate, polistirols, putupolistirola granulas, uzskata par tukšu vietu.

Attiecībā uz tādu pārtikas produktu tirdzniecības iepakojumu, kas pārvadāšanas laikā var nosēsties, vai kuriem ir vajadzīga brīva vieta, lai aizsargātu pārtikas produktu, vai citus produktus, kam piemīt šīs īpašības:

- a) atbilstību šim punktam novērtē kā iepakojuma aizpildes līmeni iepildīšanas laikā;
- b) gaisu starp iepakotajiem pārtikas produktiem vai to iekšienē vai aizsarggāzes neuzskata par tukšu vietu.

5. Ekonomikas operatori, kas tirdzniecības iepakojumu izmanto par e-komercijas iepakojumu vai kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu atkalizmantošanas sistēmā, no šā panta 1. punktā noteiktā pienākuma ir atbrīvoti. Tomēr tie nodrošina, ka šāds tirdzniecības iepakojums atbilst 10. pantā noteiktajām prasībām.

6. Līdz 2032. gada 12. februārim Komisija pārskata 1. punktā minēto tukšās vietas īpatsvaru, kā arī 5. punktā minētos atbrīvojumus un izvērtē iespēju noteikt tukšās vietas īpatsvaru tirdzniecības iepakojumam, jo īpaši tam, kas paredzēts rotaļlietām, kosmētikai, pašrocīgi saliekamiem komplektiem un elektroniskiem produktiem.

25. pants

Konkrētu iepakojuma formātu izmantošanas ierobežojumi

1. Ekonomikas operatori no 2030. gada 1. janvāra nelaiž tirgū iepakojumu, kam ir regulas V pielikumā norādītais formāts un paredzētais lietojums.
2. Atkāpjoties no 4. panta 2. punkta, dalībvalstis var paturēt spēkā ierobežojumus, kas pieņemti pirms 2025. gada 1. janvāra, attiecībā uz tāda iepakojuma laišanu tirgū, kam ir regulas V pielikumā norādītais formāts un paredzētais lietojums, bet kas ir izgatavots no materiāliem, kuri nav uzskaitīti V pielikumā.
3. Šā panta 1. punkts neierobežo 9. panta 2. punkta b) apakšpunktu.
4. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, dalībvalstis var atļaut mikrouzņēmumiem, kas definēti Ieteikumā 2003/361/EK, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī, laist tirgū iepakojumu šīs regulas V pielikuma 3. punktā uzskaitītajiem formātiem un lietojumam, ja ir apliecinājies, ka nav tehniski iespējams šādu iepakojumu neizmantot vai iegūt piekļuvi infrastruktūrai, kas nepieciešama atkalizmantošanas sistēmas darbībai.
5. Līdz 2032. gada 12. februārim Komisija novērtē ierobežojumu un atkāpju un atbrīvojumu no minētajiem ierobežojumiem pozitīvo ietekmi uz vidi un ņem vērā tādu alternatīvu iepakojuma risinājumu pieejamību, kas atbilst drošuma un higiēnas prasībām, kuras piemērojamas sensitīvam kontaktiekpakojumam. Pamatojoties uz šo novērtējumu, Komisija pārskata šo noteikumu un V pielikumu, lai to pielāgotu tehnikas un zinātnes attīstībai ar mērķi samazināt iepakojuma atkritumus. Pamatojoties uz šo pārskatīšanu, Komisija novērtē, cik lietderīgi ir noteikt jaunus ierobežojumus konkrētu iepakojuma formātu izmantošanai un cik svarīgi ir saglabāt šajā pantā noteiktās atkāpes un atbrīvojumus, un attiecīgā gadījumā iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu.
6. Līdz 2027. gada 12. februārim Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm un Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi, publicē pamatnostādnes, kurās sīkāk izskaidrots V pielikums, tostarp piemēri iepakojuma formātiem, kuri ietilpst darbības jomā, un jebkādi atbrīvojumi no ierobežojumiem, kā arī sniegts no V pielikuma 2. punkta izslēgto augļu un dārzeņu saraksts (kurš nav izsmēļošs).

26. pants

Pienākumi attiecībā uz atkalizmantojamu iepakojumu

1. Ekonomikas operatori, kas atkalizmantojamu iepakojumu pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā, nodrošina, ka minētajā dalībvalstī ir ieviesta šāda iepakojuma atkalizmantošanas sistēma, kas tostarp ietver stimulu nodrošināt minētā iepakojuma savākšanu un kas atbilst 27. pantā un VI pielikumā noteiktajām prasībām. Uzskata, ka minētie ekonomikas operatori ir izpildījuši šo punktu, ja tie izmanto esošās atkalizmantošanas sistēmas, kas jau ir ieviestas dalībvalstīs.
2. Kā daļu no atkalizmantojamā iepakojuma tehniskās dokumentācijas, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 3. punktu, sagatavo aprakstu par sistēmas atbilstību prasībām saskaņā ar šā panta 1. punktu. Šim nolūkam izgatavotājs no sistēmas dalībniekiem pieprasa attiecīgos rakstveida apstiprinājumus, kas noteikti VI pielikumā.

27. pants

Pienākumi saistībā ar atkalizmantošanas sistēmām

1. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, piedalās vienā vai vairākās atkalizmantošanas sistēmās un nodrošina, ka atkalizmantošanas sistēmas, kurās var atkalizmantot atkalizmantojamu iepakojumu, atbilst VI pielikuma A daļā noteiktajām prasībām.
2. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu, nodrošina, ka šāds iepakojums pirms tā atkārtotas piedāvāšanas tiešajiem lietotājiem ir rekondicionēts saskaņā ar VI pielikuma B daļu.

3. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojumu iepakojumu, var iecelt trešo personu, lai tā būtu atbildīga par vienu vai vairākām kopīgām atkalizmantošanas sistēmām.

Ja ekonomikas operatori ir iecēlušī trešo personu, kā minēts pirmajā daļā, tad šajā pantā noteiktos pienākumus ekonomikas operatoru vārdā pilda attiecīgā trešā persona.

4. Ekonomikas operatori, kas izmanto atkalizmantojamu iepakojumu noslēgta cikla sistēmās saskaņā ar VI pielikumā noteiktajām prasībām, iepakojums jānodod kādā vienā vai vairākos pieņemšanas punktos, ko identificējuši sistēmas dalībnieki un apstiprinājis sistēmas operators.

28. pants

Pienākumi, kas saistīti ar uzpildīšanu

1. Ekonomikas operatori, kas piedāvā iespēju iegādāties produktus, veicot uzpildīšanu, sniedz tiešajiem lietotājiem šādu informāciju ("uzpildīšanas noteikumi"):

- a) kāda veida traukus var izmantot, lai iegādātos piedāvātos uzpildes produktus;
- b) kādi ir uzpildes higiēnas standarti;
- c) kāda ir tiešā lietotāja atbildība attiecībā uz veselību un drošību šā punkta a) apakšpunktā minēto trauku lietošanas kontekstā.

Uzpildīšanas noteikumus regulāri atjaunina un vai nu skaidri redzamā vietā norāda objektā, vai kā citādi sniedz tiešajiem lietotājiem.

2. Ekonomikas operatori, kas piedāvā iespēju iegādāties produktus, veicot uzpildīšanu, nodrošina, ka uzpildes punkti atbilst VI pielikuma C daļā noteiktajām prasībām un visām prasībām, kas noteiktas citos Savienības tiesību aktos attiecībā uz produktu pārdošanu uzpildes ceļā.

3. Ekonomikas operatori, kas piedāvā iespēju iegādāties produktus, veicot uzpildīšanu, nodrošina, ka tad, ja tiešajiem lietotājiem uzpildes punktos tiek piedāvāts iepakojums vai trauki, minētais iepakojums un minētie trauki netiek nodrošināti bez maksas, ja tie neatbilst VI pielikumā noteiktajām prasībām, vai tiek nodrošināti depozīta un nodošanas sistēmas ietvaros.

4. Ekonomikas operatori var atteikties tiešā lietotāja trauku uzpildīt, ja tiešais lietotājs nav izpildījis prasības, ko ekonomikas operators ir paziņojis saskaņā ar šā panta 1. punktu, jo īpaši, ja ekonomikas operatori uzskata, ka trauks ir nehygiēnisks vai nepiemērots ēdiena vai dzēriena pārdošanai. Ekonomikas operatori nav atbildīgi par problēmām, kas higiēnas vai pārtikas nekaitīguma ziņā rodas tādēļ, ka tiek izmantoti tiešā lietotāja nodrošinātie trauki.

5. No 2030. gada 1. janvāra galaizplatītāji, kuru tirdzniecības platība ir lielāka par 400 m², cenšas 10 % no minētās tirdzniecības platības atvēlēt gan pārtikas, gan nepārtikas produktu uzpildes punktiem.

29. pants

Atkalizmantošanas mērķrādītāji

1. No 2030. gada 1. janvāra ekonomikas operatori, kuri izmanto transporta iepakojumu vai tirdzniecības iepakojumu, ko izmanto produktu pārvadāšanai Savienības teritorijā, tostarp izmantojot e-komerciju, tādā formā kā paletes, salokāmas plastmasas kastes, kastes, paplātes, plastmasas redeļkastes, IBC konteineri, visu izmēru un materiālu spaiņi, mucas un kannas, ieskaitot elastīgus formātus vai palešu aptinamo materiālu, vai siksnas, ar ko stabilizē un aizsargā produktus, kuri transportēšanas laikā novietoti uz paletēm, nodrošina, ka vismaz 40 % no šāda iepakojuma kopumā ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā.

No 2040. gada 1. janvāra minētie ekonomikas operatori cenšas izmantot vismaz 70 % no pirmajā daļā minētā iepakojuma atkalizmantojamā formātā atkalizmantošanas sistēmā.

2. No 2030. gada 1. janvāra, atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ekonomikas operatori, kuri izmanto transporta iepakojumu vai tirdzniecības iepakojumu, ko izmanto produktu pārvadāšanai šā panta 1. punktā norādītajā formā, Savienības teritorijā starp dažādiem objektiem, kuros operators veic savu darbību, vai starp jebkuru no objektiem, kuros

operators veic savu darbību, un jebkura cita saistītā uzņēmuma vai partneruzņēmuma objektiem, kā definēts Ieteikuma 2003/361/EK pielikuma 3. pantā, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī, nodrošina, ka šāds iepakojums ir atkalizmantojams atkalizmantošanas sistēmā.

3. No 2030. gada 1. janvāra, atkāpjoties no 1. punkta, ekonomikas operatori, kuri izmanto transporta iepakojumu vai tirdzniecības iepakojumu, ko izmanto produktu pārvadāšanai, tostarp produktiem, ko izplata ar e-komercijas starpniecību, 1. punktā minētajās formās, lai piegādātu produktus citam ekonomikas operatoram tajā pašā dalībvalstī, nodrošina, ka šāds iepakojums ir atkalizmantojams atkalizmantošanas sistēmā.

4. Šā panta 1., 2. un 3. punktā noteiktie pienākumi neattiecas uz transporta iepakojumu vai tirdzniecības iepakojumu:

a) ko izmanto bīstamu preču pārvadāšanai saskaņā ar Direktīvu 2008/68/EK;

b) ko izmanto tādu lielizmēra mašīnu, aprīkojuma un preču pārvadāšanai, kuru iepakojums tiek projektēts pēc pasūtījuma, lai atbilstu tā ekonomikas operatora individuālajām prasībām, kas veicis pasūtījumu;

c) elastīgā formātā, ko izmanto pārvadāšanai un kas ir tiešā saskarē ar pārtiku un barību, kā definēts Regulas (EK) Nr. 178/2002 2. pantā un 3. panta 4) punktā, vai ar pārtikas sastāvdaļām, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1169/2011 ⁽⁶⁹⁾ 2. panta 2. punkta f) apakšpunktā;

d) kas ir kartona kastes.

5. No 2030. gada 1. janvāra ekonomikas operatori, kuri izmanto tādu grupas iepakojumu kā kastes, izņemot kartona kastes, ārpus tirdzniecības iepakojuma, lai grupētu noteiktu skaitu produktu, veidojot noliktavas vai izplatīšanas vienību, nodrošina, ka vismaz 10 % no šāda iepakojuma ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā.

No 2040. gada 1. janvāra ekonomikas operatori cenšas izmantot vismaz 25 % no pirmajā daļā minētā iepakojuma atkalizmantojamā formātā atkalizmantošanas sistēmā.

6. No 2030. gada 1. janvāra galaizplatītāji, kas dalībvalsts teritorijā patērētājiem dara pieejamus alkoholiskos un bezalkoholiskos dzērienus tirdzniecības iepakojumā, nodrošina, ka vismaz 10 % no minētajiem produktiem tiek darīti pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā.

No 2040. gada 1. janvāra ekonomikas operatori cenšas nodrošināt, ka vismaz 40 % no pirmajā daļā minētajiem produktiem tiek darīti pieejami atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā.

Galaizplatītāji nodrošina, ka iepakoti produkti, kas izgatavoti ar to zīmolu, taisnīgi un proporcionāli sniedz ieguldījumu šajā punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanā.

7. Šā panta 6. punktā noteiktie mērķrādītāji neattiecas uz:

a) dzērieniem, kuri ir īpaši ātrbojīgi Regulas (ES) Nr. 1169/2011 24. panta nozīmē, un pienu un piena produktiem, kuri uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma XVI daļā, un to piena produktu analogiem, uz kuriem attiecas Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 ⁽⁷⁰⁾ I pielikumā ietvertās kombinētās nomenklatūras (KN) kodī 2202 99 11 un 2202 99 15;

b) vīnkopības produktu kategorijām, kuras uzskaitītas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 1., 3. līdz 9., 11., 12., 15., 16. un 17. punktā;

⁽⁶⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1169/2011 (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV L 304, 22.11.2011., 18. lpp.).

⁽⁷⁰⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.).

- c) aromatizētiem vīna produktiem, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 251/2014 ⁽⁷¹⁾;
- d) produktiem, kuri ir līdzīgi vīna produktiem un aromatizētiem vīna produktiem un kuri iegūti no augļiem, kas nav vīnogas, un dārzeņiem, un uz citiem raudzētiem dzērieniem, uz kuriem attiecas KN kods 2206 00;
- e) alkoholiskajiem dzērieniem uz spirta bāzes, kas atbilst KN pozīcijai 2208.
8. Līdz 2027. gada 12. februārim Komisija, apspriežoties ar dalībvalstīm, publicē pamatnostādnes par produktu veidiem, kas ietilpst 6. un 7. punkta darbības jomā.
9. Galaizplatītāji, kas minēti 6. punktā, bez maksas pieņem atpakaļ visu atkalizmantojamo iepakojumu, kas ir tāda paša veida, formas un izmēra kā iepakojums, ko tie darījuši pieejamu tirgū, izmantojot minēto konkrēto atkalizmantošanas sistēmu tirdzniecības vietā, nodrošinot šāda iepakojuma atgūšanu un nodošanu atpakaļ visā izplatīšanas ķēdē. Galaizplatītāji nodrošina, ka tiešajiem lietotājiem ir iespēja iepakojumu nodot vietā, kur notiek šāda iepakojuma faktiskā nodošana, vai tuvu līdzās tai. Galaizplatītājs pilnībā atmaksā saistītos depozītus vai attiecīgā gadījumā paziņo par iepakojuma nodošanu saskaņā ar konkrētās atkalizmantošanas sistēmas pārvaldības noteikumiem, lai tiktu atmaksāti jebkādi saistītie depozīti.
10. Ja kalendārājā gadā galaizplatītāja tirdzniecības platība nepārsniedz 100 m², minētais galaizplatītājs ir atbrīvots no pienākuma minētajā kalendārājā gadā sasniegt 6. punktā noteiktos mērķrādītājus. Pamatojoties uz īpašajiem nosacījumiem, kādi piemīt galaizplatīšanai un dažām izgatavošanas nozarēm, pat valsts līmenī, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai grozītu tirdzniecības platības sliekšņus.
11. Dalībvalstis var atbrīvot galaizplatītājus no pienākuma sasniegt 6. punktā noteiktos mērķrādītājus, ja to tirdzniecības platība atrodas uz salas, kurā ir mazāk nekā 2 000 iedzīvotāju.

Dalībvalstis var atbrīvot galaizplatītājus no pienākuma sasniegt 6. punktā noteiktos mērķrādītājus, ja to tirdzniecības platība atrodas pašvaldībā, kurā iedzīvotāju blīvums ir mazāks par 54 cilvēkiem/km², tomēr 6. punktā noteiktie mērķrādītāji attiecas uz galaizplatītājiem, kuru tirdzniecības platība atrodas apdzīvotajos centros, kuros ir vairāk nekā 5 000 iedzīvotāju.

Ja galaizplatītājs, kurš ir atbrīvots saskaņā ar pirmo vai otro daļu, 6. punktā norādītos produktus pārdod atkalizmantojamā iepakojumā, tas organizē šāda iepakojuma atpakaļpieņemšanu saskaņā ar 9. punktu. Ja galaizplatītājam, kurš ir atbrīvots saskaņā ar pirmo vai otro daļu, ir vairāk nekā viena tirdzniecības platība un tikai viena vai tikai dažas no minētajām platībām atrodas uz šādas salas vai šādā pašvaldībā, tad attiecīgos dzērienus, kas šādās tirdzniecības platībās ir darīti pieejami dalībvalsts teritorijā, neietver aprēķinā, ko veic saistībā ar 6. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu.

12. Dalībvalstis var atļaut galaizplatītājiem apvienoties grupās, lai tie varētu izpildīt savus 6. punktā noteiktos pienākumus, ar nosacījumu, ka:

- a) neviena no šīm grupām nepārsniedz 40 % no attiecīgās dzērienu kategorijas tirgus daļas;
- b) katra grupa sastāv ne vairāk kā no pieciem galaizplatītājiem; un
- c) katra grupa aptver tikai tās dzērienu kategorijas, kuras visi grupas dalībnieki dara pieejamas dalībvalsts teritorijā.

Šā punkta b) apakšpunktā minēto nosacījumu nepiemēro, ja galaizplatītāji darbojas ar vienu un to pašu zīmola nosaukumu.

Ja dalībvalsts atļauj galaizplatītājiem apvienoties grupās saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, katra grupa sniedz dalībvalsts kompetentajai iestādei vismaz šādu informāciju:

- a) grupā iekļautie galaizplatītāji; un
- b) galaizplatītājs, kas iecelts par grupas pārvaldītāju un ir kontaktpunkts.

Dalībvalstis var pieprasīt sniegt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu pienākumu izpildi atbilstoši 6. punktam saistībā ar šo punktu.

⁽⁷¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 251/2014 (2014. gada 26. februāris) par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1601/91 (OV L 84, 20.3.2014., 14. lpp.).

Galaizplatītāji nodrošina, ka to vienošanās par grupas izveidi atbilst LESD 101. un 102. pantam. Neskarot Savienības konkurences noteikumu vispārējo piemērojamību šādām grupām, visi grupas dalībnieki jo īpaši nodrošina, ka saistībā ar to vienošanos par grupas izveidi nevar notikt ne datu kopīgošana, ne informācijas apmaiņa, arī saistībā ar paredzamajiem pārdošanas datiem, izņemot attiecībā uz šīs regulas 30. panta 2. punktā minēto informāciju.

Līdz 2028. gada 1. janvārim Komisija pieņem deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot un precizējot sīki izstrādātus nosacījumus un ziņošanas prasības, kas attiecināmas uz šajā punktā minēto vienošanos par grupas izveidi, ņemot vērā iepakojuma veidu un daudzumu, kuru katrs galaizplatītājs laiž tirgū katrā kalendārajā gadā, un vietu, kur atrodas galaizplatītāji.

13. Ekonomikas operatori no pienākuma sasniegt šajā pantā noteiktos mērķrādītājus kalendārajam gadam ir atbrīvoti, ja kalendārajā gadā tie:

- a) darījuši pieejamu dalībvalsts teritorijā ne vairāk kā 1 000 kg iepakojuma; un
- b) atbilst mikrouzņēmuma definīcijai, kā noteikts Ieteikumā 2003/361/EK, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī.

Pamatojoties uz īpašajiem nosacījumiem, kādi piemīt galaizplatīšanai un dažām izgatavošanas nozarēm, tostarp valsts līmenī, Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai grozītu šā punkta a) apakšpunktā noteikto sliekšni.

14. Dalībvalstis var uz piecu gadu laikposmu atbrīvot ekonomikas operatorus no šajā pantā noteiktajiem pienākumiem, ievērojot šādus nosacījumus:

- a) dalībvalsts, kas piemēro atbrīvojumu, sasniedz piecus procentpunktus virs mērķrādītājiem, kuri noteikti iepakojuma atkritumu reciklēšanai sadalījumā pa materiāliem un kuri jāsasniedz līdz 2025. gadam, un ir sagaidāms, ka tā sasniegs piecus procentpunktus virs 2030. gada mērķrādītāja saskaņā ar ziņojumu, ko Komisija publicē trīs gadus pirms minētā datuma;
- b) dalībvalsts, kas piemēro atbrīvojumu, sekmīgi virzās uz to, lai sasniegtu attiecīgos atkritumu rašanās novēršanas mērķrādītājus, kas noteikti 43. pantā, un var pierādīt, ka tā līdz 2028. gadam būs samazinājusi iepakojuma atkritumu rašanos uz vienu iedzīvotāju par vismaz 3 % salīdzinājumā ar iepakojuma atkritumu rašanos uz vienu iedzīvotāju 2018. gadā; un
- c) ekonomikas operatori ir pieņēmuši korporatīvo atkritumu rašanās novēršanas un reciklēšanas plānu, kas palīdz sasniegt attiecīgi 43. un 52. pantā noteiktos atkritumu rašanās novēršanas un reciklēšanas mērķus.

Minēto piecu gadu laikposmu dalībvalsts var atjaunot, ja ir izpildīti visi nosacījumi.

15. Ievērojot 51. pantā paredzētos nosacījumus, dalībvalstis ekonomikas operatoriem var noteikt mērķrādītājus, kas pārsniedz šā panta 1., 2., 3., 5. un 6. punktā noteiktos minimālos mērķrādītājus, ciktāl šādi augstākie mērķrādītāji dalībvalstij ir nepieciešami, lai sasniegtu vienu vai vairākus no 43. pantā noteiktajiem mērķrādītājiem.

16. Ievērojot 51. pantā paredzētos nosacījumus, dalībvalstis ekonomikas operatoriem var noteikt mērķrādītājus attiecībā uz dzērieniem, kas darīti pieejami tirdzniecības iepakojumā, uz kuru neattiecas šā panta 6. punkts, ciktāl minētie papildu mērķrādītāji dalībvalstij ir nepieciešami, lai sasniegtu vienu vai vairākus no 43. pantā noteiktajiem mērķrādītājiem.

17. Mērķrādītājus, kas noteikti šajā pantā vai saskaņā ar to, aprēķina par kalendārā gada periodu.

18. Lai ņemtu vērā jaunākos zinātniskos un ekonomiskos datus un notikumu attīstību, Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 64. pantu, lai papildinātu šo regulu, nosakot:

- a) atbrīvojumus ekonomikas operatoriem papildus tiem, kas paredzēti šajā pantā, sakarā ar īpašiem ekonomiskiem ierobežojumiem, ar kuriem konkrētā nozarē saskaras saistībā ar atbilstību šā panta 1., 2., 3., 5. un 6. punktā noteiktajiem mērķrādītājiem;
- b) atbrīvojumus konkrētiem iepakojuma formātiem, uz kuriem attiecas šā panta 1., 2., 3., 5. un 6. punktā noteiktie mērķrādītāji, ja minētos mērķrādītājus sasniegt liedz higiēnas un pārtikas nekaitīgums apsvērumi;
- c) atbrīvojumus konkrētiem iepakojuma formātiem, uz kuriem attiecas šā panta 1., 2., 3., 5. un 6. punktā noteiktie mērķrādītāji, ja minētos mērķrādītājus sasniegt liedz vidiski apsvērumi.

19. Līdz 2034. gada 1. janvārim, ņemot vērā tehnikas attīstību un ekonomikas operatoru un dalībvalstu gūto praktisko pieredzi, Komisija iesniedz ziņojumu, kurā pārskata šajā pantā noteikto 2030. gada mērķrādītāju īstenošanu. Minētajā ziņojumā tā izvērtē, arī no vienreizlietojamā un atkalizmantojamā iepakojuma aprites cikla novērtējuma perspektīvas, sekojošo:

- a) to, cik lielā mērā 2030. gada mērķrādītāji ir palīdzējuši rast risinājumus, kuri veicina ilgtspējīgu iepakojumu, kuri ir efektīvi un viegli īstenojami;
- b) iespējamību sasniegt 2040. gada mērķrādītājus, pamatojoties uz pieredzi 2030. gada mērķrādītāju sasniegšanā un mainīgajiem apstākļiem;
- c) to, cik svarīgi ir saglabāt šajā pantā noteiktos atbrīvojumus un atkāpes; un
- d) nepieciešamību vai lietderību noteikt jaunus mērķrādītājus citu iepakojuma kategoriju atkalizmantošanai un uzpildei.

Komisijas ziņojumā iekļauj ietekmes uz nodarbinātību novērtējumu. Ziņojumam attiecīgā gadījumā pievieno leģislatīvā akta priekšlikumu, ar ko groza šo pantu, jo īpaši 2040. gada mērķrādītājus. Līdz 2032. gada decembrim dalībvalstis sniedz Komisijai datus par ietekmes uz nodarbinātību novērtējumu saistībā ar atkalizmantošanas mērķrādītāju īstenošanu to valsts teritorijā. Pirms datu iesniegšanas Komisijai dalībvalstis informē valsts sociālos partnerus, kas pārstāv darba ņēmējus un darba devējus nozarēs, uz kurām attiecas iepakojuma atkalizmantošanas mērķrādītāji, un apspriežas ar minētajiem partneriem.

30. pants

Noteikumi, kā aprēķināt, kādā mērā atkalizmantošanas mērķrādītāji ir sasniegti

1. Lai pierādītu 29. panta 1. un 5. punktā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu, ekonomikas operators, kas izmanto iepakojumu, katram mērķrādītājam atsevišķi aprēķina šādus parametrus:

- a) ekvivalento vienību skaits visiem attiecīgi 29. panta 1. vai 5. punktā uzskaitītajiem iepakojuma formātiem, kas ir atkalizmantojams iepakojums atkalizmantošanas sistēmā un ko tas izmantojis kalendārajā gadā;
- b) ekvivalento vienību skaits visiem attiecīgi 29. panta 1. vai 5. punktā uzskaitītajiem iepakojuma formātiem, kas nav šā punkta a) apakšpunktā minētie formāti un ko tas izmantojis kalendārajā gadā.

2. Lai pierādītu 29. panta 6. punktā un 33. pantā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu, galaizplatītājs, kas šādus produktus dara pieejamus patērētājiem dalībvalsts teritorijā, katram mērķrādītājam atsevišķi aprēķina šādus parametrus:

- a) pārdošanas vienību kopējais skaits vai dzērienu kopējais tilpums, kas kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir darīts pieejams atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā;
- b) pārdošanas vienību kopējais skaits vai dzērienu kopējais tilpums, kas kalendārajā gadā dalībvalsts teritorijā ir darīts pieejams iepakojumā, kurš nav šā punkta a) apakšpunktā minētais iepakojums.

3. Līdz 2027. gada 30. jūnijam Komisija pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka metodiku 29. pantā noteikto atkalizmantošanas mērķrādītāju aprēķināšanai.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

4. Pienākumu pierādīt 29. pantā noteikto atkalizmantošanas mērķrādītāju sasniegšanu piemēro no 2030. gada 1. janvāra vai 18 mēnešus pēc dienas, kad stājas spēkā šā panta 3. punktā minētie īstenošanas akti, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

31. pants

Ziņošana kompetentajām iestādēm par atkalizmantošanas mērķrādītājiem

1. Ekonomikas operatori, kas minēti 29. panta 1. līdz 8. punktā, šīs regulas 40. pantā minētajai kompetentajai iestādei par katru kalendāro gadu ziņo datus par 29. pantā noteikto mērķrādītāju sasniegšanu.
2. Šā panta 1. punktā minēto ziņojumu iesniedz elektroniski sešu mēnešu laikā no tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti.
3. Pirmais pārskata gads attiecas uz 2030. kalendāro gadu.
4. Kompetentās iestādes izveido elektroniskas sistēmas, kurās tām datus ziņot, un nosaka izmantojamās formātas.
5. Kompetentās iestādes var pieprasīt ekonomikas operatoriem sniegt jebkādu papildu informāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu ziņoto datu uzticamību.
6. Dalībvalstis publisko ziņojumu, kas minēts 1. punktā.
7. Līdz 2027. gada 12. februārim Komisija izveido Eiropas atkalizmantošanas novērošanas centru. Minētais novērošanas centrs atbild par šajā regulā noteikto pasākumu īstenošanas uzraudzību, datu vākšanu par atkalizmantošanas praksi un paraugprakses veidošanas sekmēšanu atkalizmantošanas jomā.

32. pants

Uzpildes pienākums līdzņemšanai paredzētās pārtikas un dzērienu nozarei

1. Līdz 2027. gada 12. februārim:
 - a) galaizplatītāji, kas veic uzņēmējdarbību HORECA nozarē un dalībvalsts teritorijā dara pieejamus aukstos vai karstos dzērienus līdzņemšanas iepakojumā, nodrošina sistēmu, lai patērētāji varētu uzpildei izmantot savu trauku;
 - b) galaizplatītāji, kas veic uzņēmējdarbību HORECA nozarē un dalībvalsts teritorijā dara pieejamu gatavo pārtiku līdzņemšanas iepakojumā, nodrošina sistēmu, lai patērētāji varētu uzpildei izmantot savu trauku.
2. Ja patērētāji atnes uzpildei savu trauku, 1. punktā minētie galaizplatītāji viņiem piedāvā produktus par cenu, kas nav augstāka un nav ar neizdevīgākiem nosacījumiem, nekā pārdojot tirdzniecības vienību, kura sastāv no tā paša produkta un vienreizlietojama iepakojuma.

Galaizplatītāji tirdzniecības vietā ar skaidri redzamu un salasāmu informācijas dēļu vai izkārtņu starpniecību informē patērētājus par iespēju iegādāties produktus atkārtoti uzpildāmā traukā, ko nodrošina patērētājs.

33. pants

Atkalizmantošanas piedāvājuma pienākums līdzņemšanai paredzētās pārtikas un dzērienu nozarei

1. Līdz 2028. gada 12. februārim galaizplatītāji, kas veic uzņēmējdarbību HORECA nozarē un dalībvalsts teritorijā dara pieejamus līdzņemšanas iepakojumā aukstos vai karstos dzērienus vai gatavo pārtiku, nodrošina patērētājiem iespēju saņemt produktus atkalizmantojamā iepakojumā atkalizmantošanas sistēmā.
2. Galaizplatītāji tirdzniecības vietā ar skaidri redzamu un salasāmu informācijas dēļu vai izkārtņu starpniecību informē patērētājus par iespēju iegādāties produktus atkalizmantojamā iepakojumā.
3. Galaizplatītāji atkalizmantojamā iepakojumā iepildītos produktus nepiedāvā par augstāku cenu un ar mazāk izdevīgiem nosacījumiem kā tirdzniecības vienību, kas sastāv no tiem pašiem produktiem un vienreizlietojama iepakojuma.

4. Galaizplatītājus atbrīvo no šā panta piemērošanas, ja tie atbilst mikrouzņēmuma definīcijai, kas noteikta Ieteikumā 2003/361/EK, kas piemērojams 2025. gada 11. februārī.
5. No 2030. gada galaizplatītāji cenšas 10 % produktu pārdošanai piedāvāt atkalizmantojama iepakojuma formātā.
6. Saskaņā ar 51. pantā paredzētajiem nosacījumiem dalībvalstis var ekonomikas operatoriem noteikt mērķrādītājus, kas pārsniedz šā panta 5. punktā noteikto minimālo mērķrādītāju, ciktāl dalībvalstij ir nepieciešami augstāki mērķrādītāji, lai sasniegtu vienu vai vairākus no 43. pantā noteiktajiem mērķrādītājiem.

VI NODAĻA

PLASTMASAS IEPIRKUMU MAISIŅI

34. pants

Plastmasas iepirkumu maisiņi

1. Dalībvalstis veic pasākumus, lai panāktu vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu savā teritorijā.

Tiek uzskatīts, ka noturīgs samazinājums ir panākts, ja līdz 2025. gada 31. decembrim un pēc tam līdz katra nākamā gada 31. decembrim gada patēriņš nepārsniedz 40 vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus uz cilvēku vai ekvivalentu masas mērķrādītāju.

2. Pasākumos, kas dalībvalstīm jāveic, lai sasniegtu šā panta 1. punktā noteikto mērķrādītāju, ņem vērā vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu ietekmi uz vidi to izgatavošanas, reciklēšanas vai apglabāšanas laikā, kā arī to kompostēšanas īpašības, ilgturību vai konkrēto paredzēto lietojumu. Atkāpjoties no 4. panta, šādi pasākumi var ietvert tirdzniecības ierobežojumus, ar noteikumu, ka tie ir samērīgi un nediskriminējoši.

3. Papildus šā panta 1. un 2. punktā minētajiem pasākumiem – atbilstoši saistībām, kas izriet no LESD, dalībvalstis var veikt pasākumus, piemēram, izmantot ekonomiskos instrumentus un nacionālos samazināšanas mērķrādītājus attiecībā uz jebkāda veida plastmasas iepirkumu maisiņiem neatkarīgi no to sienīņu biezuma.

4. Dalībvalstis no 1. punktā noteikto pienākumu izpildes var izslēgt ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus, kas ir nepieciešami higiēnas nolūkos vai tiek nodrošināti kā tirdzniecības iepakojums nefasētai pārtikai, lai novērstu pārtikas izšķērdēšanu.

5. Līdz 2032. gada 12. februārim Komisija sagatavo ziņojumu par iepakojuma materiāliem, kas nav 1. un 2. punktā minētie iepakojuma materiāli un kam varētu būt kaitīgāka ietekme uz vidi nekā vieglās plastmasas iepirkumu maisiņiem, un attiecīgā gadījumā iesniedz legīslatīvā akta priekšlikumu, kurā nosaka samazināšanas mērķrādītājus un pasākumus minēto mērķrādītāju sasniegšanai.

VII NODAĻA

IEPAKOJUMA ATBILSTĪBA

35. pants

Testēšanas, mērījumu un aprēķinu metodes

Lai nodrošinātu iepakojuma atbilstību un verificētu atbilstību šīs regulas 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām, testus, mērījumus un aprēķinus veic, izmantojot uzticamas, precīzas un reproducējamās metodes, kurās ņemtas vērā vispārārtzītas jaunākās metodes un ar kurām iegūto rezultātu nenoteiktību uzskata par zemu.

36. pants

Atbilstības prezumpcija

1. Šīs regulas 35. pantā minētās testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodes, kas atbilst tiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, prezumē par atbilstīgām attiecīgajā pantā norādītajām prasībām, ko minētie standarti vai to daļas aptver.
2. Ja šā panta 1. punktā minētās testēšanas, mērījumu vai aprēķinu metodes īsteno atbilstības novērtēšanas struktūras, uz kurām attiecas akreditācija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ⁽⁷²⁾, prezumē, ka tās atbilst šā panta 1. punkta prasībām.
3. Iepakojumu, kas atbilst tiem saskaņotajiem standartiem vai to daļām, uz kuriem ir publicētas atsauces *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, prezumē par atbilstīgu prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem un ko aptver minētie standarti vai to daļas.

37. pants

Kopīgās specifiskācijas

1. Iepakojumu, kas atbilst šā panta 2. punktā minētajām kopīgajām specifiskācijām vai to daļām, prezumē par atbilstīgu 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām, ciktāl minētās kopīgās specifiskācijas vai to daļas minētās prasības aptver.
2. Komisija, izmantojot īstenošanas aktus, var noteikt kopīgas specifiskācijas 5. līdz 12. pantā, 24. un 24. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) vai nu:
 - i) *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* nav publicēta neviena atsauce uz saskaņotajiem standartiem, kas aptver šīs regulas 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktās attiecīgās prasības, saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012, un nav sagaidāms, ka šāda atsauce tiks publicēta saprātīgā termiņā; vai
 - ii) esošais standarts neatbilst prasībām, kuras pieprasījumā paredzēts aptvert; un
 - b) Komisija, ievērojot Regulas (ES) Nr. 1025/2012 10. panta 1. punktu, ir vienai vai vairākām Eiropas standartizācijas organizācijām pieprasījusi izstrādāt vai pārskatīt saskaņotu standartu šīs regulas 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām, un ir izpildīts viens no šiem nosacījumiem:
 - i) neviena no Eiropas standartizācijas organizācijām, kurai minētais pieprasījums adresēts, to nav pieņēmusi; vai
 - ii) vismaz viena no Eiropas standartizācijas organizācijām, kurai minētais pieprasījums adresēts, to ir pieņēmusi, bet prasītie saskaņotie standarti:
 - nav pieņemti pieprasījumā noteiktajā termiņā,
 - pieprasījumam neatbilst, vai
 - prasībām, ko ar tiem iecerēts aptvert, atbilst nepilnīgi.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

3. Pirms šā panta 2. punktā minētā īstenošanas akta projekta sagatavošanas Komisija informē Regulas (ES) Nr. 1025/2012 22. pantā minēto komiteju, ka tā uzskata, ka šā panta 2. punktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti.

⁽⁷²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka prasības akreditācijai un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

4. Ja Eiropas standartizācijas organizācija pieņem saskaņotu standartu un ierosina Komisijai atsauci uz saskaņoto standartu publicēt *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija saskaņoto standartu novērtē saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1025/2012. Kad šāda atsauce uz saskaņotu standartu ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, Komisija atceļ šā panta 2. punktā minētos īstenošanas aktus vai to daļas, kas aptver tās pašas prasības, kuras noteiktas 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem.

5. Ja dalībvalsts vai Eiropas Parlaments uzskata, ka kopīgā specifikācija pilnībā neapmierina 5. līdz 12. pantā, 24. un 26. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktās prasības, tā par to informē Komisiju, iesniedzot detalizētu paskaidrojumu. Komisija novērtē minēto detalizēto paskaidrojumu un vajadzības gadījumā var grozīt īstenošanas aktu, ar ko nosaka attiecīgo kopējo specifikāciju.

38. pants

Atbilstības novērtēšanas procedūra

Iepakojuma atbilstību 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteiktajām prasībām novērtē saskaņā ar VII pielikumā noteikto procedūru.

39. pants

ES atbilstības deklarācija

1. ES atbilstības deklarācija apliecina, ka ir pierādīta 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem noteikto prasību izpilde.
2. ES atbilstības deklarācijai ir VIII pielikumā sniegtā parauga struktūra, tajā ir VII pielikuma modulī norādītie elementi, un to pastāvīgi atjaunina. To sagatavo vai iztulko tajā valodā vai valodās, ko nosaka dalībvalsts, kurā iepakojumu laiž vai dara pieejamu tirgū.
3. Ja uz iepakojumu vai iepakoto produktu attiecas vairāk nekā viens Savienības tiesību akts, kurš prasa ES atbilstības deklarāciju, vajadzības gadījumā attiecībā uz visiem šādiem Savienības tiesību aktiem sagatavo vienu ES atbilstības deklarāciju. Minētajā deklarācijā norāda attiecīgos Savienības aktus un atsaucies uz to publikācijām. Deklarācija var būt dosjē, kas sastāv no attiecīgajām atsevišķajām ES atbilstības deklarācijām.
4. Sagatavojot ES atbilstības deklarāciju, izgatavotājs uzņemas atbildību par iepakojuma atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām.
5. Kompetentās iestādes cenšas katru gadu veikt pareizības kontroli vismaz daļai atbilstības deklarāciju, ko novērtē, izmantojot uz risku balstītu pieeju, un veic nepieciešamos pasākumus, lai novērstu neatbilstību, piemēram, neatbilstošos produktus izņem no tirgus.

VIII NODAĻA

IEPAKOJUMA UN IEPAKOJUMA ATKRITUMU APSAIMNIEKOŠANA

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

40. pants

Kompetentā iestāde

1. Dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, kas ir atbildīgas par šajā nodaļā un 6. panta 10. punktā, 29. panta 1. līdz 7. un 9. punktā, 30. līdz 34. pantā noteikto pienākumu īstenošanu un izpildes panākšanu.

2. Dalībvalstis detalizēti nosaka, kādai jābūt kompetentās iestādes vai iestāžu organizācijai un darbībai, arī administratīvos un procedūras noteikumus, kas reglamentē:

- a) ražotāju reģistrāciju saskaņā ar 44. pantu;
- b) 44. panta 7. un 8. punktā noteikto ziņošanas prasību organizēšanu un uzraudzību;
- c) paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu izpildes pārraudzību saskaņā ar 45. pantu;
- d) pilnvarojumu pildīt paplašinātas ražotāja atbildības pienākumus saskaņā ar 47. pantu;
- e) informācijas pieejamības nodrošināšanu saskaņā ar 56. pantu.

3. Līdz 2025. gada 12. jūlijam dalībvalstis Komisijai paziņo saskaņā ar šā panta 1. punktu norīkoto kompetento iestāžu nosaukumus un adreses. Dalībvalstis par visām minēto kompetento iestāžu nosaukuma vai adreses izmaiņām bez liekas kavēšanās informē Komisiju.

41. pants

Agrīnās brīdināšanas ziņojums

1. Komisija sadarbībā ar Eiropas Vides aģentūru vēlākais trīs gadus pirms katra termiņa, kas noteikts 43. un 52. pantā, sagatavo ziņojumus par progresu virzībā uz minētajos pantos noteikto mērķrādītāju sasniegšanu.

2. Šā panta 1. punktā minētajos ziņojumos iekļauj:

- a) aplēsi, kādā mērā katrai dalībvalstij izdēvies mērķrādītājus sasniegt;
- b) to dalībvalstu sarakstu, kuras minētos mērķrādītājus varētu attiecīgajos termiņos nerasniegt, kopā ar attiecīgajām dalībvalstīm adresētiem attiecīgiem ieteikumiem;
- c) tādas paraugprakses piemērus, kuru izmanto visā Savienībā un kura var palīdzēt virzībā uz mērķrādītāju sasniegšanu.

42. pants

Atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas

1. Dalībvalstis Direktīvas 2008/98/EK 28. pantā prasītajos atkritumu apsaimniekošanas plānos iekļauj īpašu nodaļu par iepakojuma un iepakojuma atkritumu apsaimniekošanu, kurā norāda arī pasākumus, kas veikti, ievērojot šīs regulas 48., 50. un 52. pantu.

2. Dalībvalstis Direktīvas 2008/98/EK 29. pantā prasītajās atkritumu rašanās novēršanas programmās iekļauj īpašu nodaļu par to, kā novērst iepakojumu, iepakojuma atkritumus un iepakojuma izmešanu kā dražas, kurā norāda arī pasākumus, kas veikti, ievērojot šīs regulas 43. un 51. pantu.

2. iedaļa

Atkritumu rašanās novēršana

43. pants

Iepakojuma atkritumu rašanās novēršana

1. Katra dalībvalsts iepakojuma atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju salīdzinājumā ar iepakojuma atkritumu apjomu uz vienu iedzīvotāju 2018. gadā, par ko Komisijai ziņots saskaņā ar Lēmumu 2005/270/EK, samazina vismaz šādā apmērā:

- a) līdz 2030. gadam par 5 %;
- b) līdz 2035. gadam par 10 %;

c) līdz 2040. gadam par 15 %.

2. Lai dalībvalstīm palīdzētu sasniegt šā panta 1. punktā noteiktos iepakojuma atkritumu novēršanas mērķrādītājus, Komisija līdz 2027. gada 12. februārim ar īstenošanas aktiem, ko pieņem, ievērojot 56. panta 7. punkta c) apakšpunktu, nosaka korekcijas koeficientu, lai ņemtu vērā tūrisma pieaugumu vai samazināšanos salīdzinājumā ar 2018. bāzes gadu. Minēto korekcijas koeficientu nosaka, pamatojoties uz iepakojuma atkritumu apjomu uz vienu tūristu un tūristu skaita atšķirībām salīdzinājumā ar 2018. bāzes gadu, un ņem vērā iepakojuma atkritumu samazināšanas potenciālu tūrismā.

3. Neskarot 1. un 4. punktu, dalībvalstis, kuras jau ir izveidojušas atsevišķas iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas sistēmas, proti, vienu sistēmu mājāsaimniecību iepakojuma atkritumiem un otru – rūpnieciskajiem un komerciālajiem iepakojuma atkritumiem, var saglabāt šīs sistēmas.

4. Lai sasniegtu 1. punktā noteiktos mērķrādītājus, katra dalībvalsts cenšas samazināt radīto plastmasas iepakojuma atkritumu daudzumu.

5. Papildus tiem pasākumiem, kas paredzēti šajā regulā, dalībvalstis, atbilstoši Savienības atkritumu politikas vispārējiem mērķiem un lai sasniegtu šajā pantā noteiktos mērķrādītājus, īsteno pasākumus, kuru mērķis ir novērst iepakojuma atkritumu rašanos un minimalizēt iepakojuma ietekmi uz vidi. Šādi pasākumi var ietvert ekonomisku instrumentu izmantošanu un citus pasākumus, kas stimulē piemērot atkritumu hierarhiju, piemēram, pasākumi, kas minēti Direktīvas 2008/98/EK IV un IVa pielikumā, vai citi piemēroti instrumenti un pasākumi, arī stimuli, kas paredzēti paplašinātās ražotāju atbildības shēmās, un pienākumi ražotājiem vai ražotāju atbildības organizācijām pieņemt atkritumu rašanās novēršanas plānus. Pasākumi ir samērīgi un nediskriminējoši, un tiek izstrādāti tā, lai nepieļautu šķēršļus tirdzniecībai vai konkurences izkropļojumus. Šādi pasākumi neizraisa pāreju uz vieglāku iepakojuma materiālu, ko izmanto, lai izpildītu iepakojuma atkritumu samazināšanas mērķrādītāju.

6. Šā panta 4. punktā nolūkā un neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2020/2184⁽⁷³⁾ 16. panta 2. punktu, dalībvalstis paredz stimulus restorāniem, ēdnīcām, bāriem, kafējnīcām un ēdināšanas pakalpojumu sniedzējiem, lai tie saviem klientiem bez maksas vai par nelielu pakalpojuma maksu pasniegtu ūdensvada ūdeni, ja tas ir pieejams, atkalizmantojamā vai atkārtoti uzpildāmā formātā.

7. Šā panta 5. punkta nolūkā dalībvalstis var ieviest iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas pasākumus, kas pārsniedz 1. punktā noteiktos minimālos mērķrādītājus, rīkojoties saskaņā ar šo regulu.

8. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis var līdz 2025. gada 31. decembrim pieprasīt Komisijai 1. punktā noteikto mērķrādītāju aprēķināšanai izmantot citu bāzes gadu, nevis 2018. gadu. Ja dalībvalsts to prasa, Komisija, neskarot 5. un 7. punktu, var atļaut dalībvalstij, aprēķinot 1. punktā noteiktos mērķrādītājus, izmantot pieprasīto bāzes gadu ar nosacījumu, ka dalībvalsts iesniedz pamatotus pierādījumus:

a) par to, ka tā gada laikā, ko tā prasa izmantot kā bāzes gadu 1. punktā noteikto mērķrādītāju aprēķināšanai, ievērojami palielinās iepakojuma atkritumu daudzums;

b) ka ievērojama iepakojuma atkritumu palielinājums, kas parādīts a) apakšpunktā, ir saistīts tikai ar izmaiņām ziņošanas procedūrās;

c) ka ievērojama iepakojuma atkritumu palielinājums, kas parādīts a) apakšpunktā, nav saistīts ar patēriņa pieaugumu; un

d) ka ir labāka datu salīdzināmība starp dalībvalstīm.

9. Līdz 2032. gada 12. februārim Komisija izskata šā panta 1. punktā noteiktos mērķrādītājus un novērtē vajadzību iekļaut konkrētus mērķrādītājus attiecībā uz noteiktiem iepakojuma materiāliem. Minētajā nolūkā Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu, pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu, ja Komisija to uzskata par lietderīgu.

⁽⁷³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2020/2184 (2020. gada 16. decembris) par dzeramā ūdens kvalitāti (OV L 435, 23.12.2020., 1. lpp.).

3. iedaļa

Ražotāju reģistrs un paplašinātā ražotāja atbildība

44. pants

Ražotāju reģistrs

1. Katra dalībvalsts 18 mēnešu laikā no dienas, kad stājas spēkā pirmais īstenošanas akts, kas pieņemts, ievērojot 14. punktu, izveido valsts reģistru, ko izmanto, lai uzraudzītu ražotāju atbilstību šajā nodaļā noteiktajām prasībām.

Lai visās dalībvalstīs atvieglotu ražotāju vai pilnvaroto par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgo pārstāvju reģistrāciju, katrā valsts reģistrā ir saites uz citu ražotāju nacionālo reģistru tīmekļa vietnēm.

2. Ražotājiem ir pienākums reģistrēties šā panta 1. punktā minētajā reģistrā katrā dalībvalstī, kurā tie dalībvalsts teritorijā pirmo reizi dara pieejamu iepakojumu vai iepakotus produktus vai kurā tie izpako iepakotus produktus, nebūdami tiešie lietotāji, iesniedzot reģistrācijas pieteikumu katras šādas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura ir atbildīga par reģistru. Ja ražotājs ir uzticējies ražotāju atbildības organizācijai veikt tā vārdā paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, ievērojot 46. panta 1. punktu, šajā pantā noteiktos pienākumus pilda minētā organizācija, ja vien dalībvalsts, kurā reģistrs izveidots, nav noteikusi citādi.

3. Dalībvalstis var paredzēt, ka šajā pantā noteiktos pienākumus ražotāju vārdā uz rakstiskas pilnvaras pamata var pildīt pilnvarotais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis.

4. Ražotāji iepakojumu vai iepakotus produktus nedara pirmo reizi pieejamus dalībvalsts teritorijā pirmo reizi vai neizpako iepakotus produktus, nebūdami tiešie lietotāji, ja tie vai, attiecīgā gadījumā saskaņā ar 45. pantu, to pilnvarotie par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgie pārstāvji minētajā dalībvalstī nav reģistrēti.

5. Reģistrācijas pieteikumā iekļauj informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar IX pielikuma A daļu. Dalībvalsts var pieprasīt ražotājiem, lai tie sniedz papildu informāciju vai dokumentus, ja šāda informācija vai dokumenti ir vajadzīgi, lai uzraudzītu un nodrošinātu atbilstību šai regulai un noteikumiem, ko minētā dalībvalsts pieņēmusi, ievērojot 40. panta 2. punktu.

6. Ja pilnvarotais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis pārstāv vairāk nekā vienu ražotāju, tas papildus informācijai, kas jāsniedz, ievērojot šā panta 5. punktu, atsevišķi iesniedz katra tā pārstāvētā ražotāja nosaukumu un kontaktinformāciju.

7. Ražotājs vai attiecīgā gadījumā ražotāja pilnvarotais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis vai ražotāju atbildības organizācija, kā noteikts valsts tiesību aktos saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, līdz 1. jūnijam par katru pilnu iepriekšējo kalendāro gadu par reģistru atbildīgajai kompetentajai iestādei iesniedz informāciju, kas noteikta IX pielikuma B daļas 1. punktā.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai informāciju, kas sniegta saskaņā ar šo punktu, pārbaudītu un sertificētu neatkarīgi revidenti 40. panta 1. punktā minēto kompetento iestāžu uzraudzībā, pamatojoties uz valsts standartiem, ja tādi ir.

8. Ja ražotājs dalībvalsts teritorijā ir pirmo reizi darījis pieejamu iepakojuma daudzumu, tostarp iepakotu produktu iepakojumu, kas mazāks par 10 tonnām viena kalendārā gada laikā, vai tāda ražotāja gadījumā, kas definēts 3. panta 1. punkta 15) apakšpunkta e) punktā, izpako iepakojuma daudzumu, kas mazāks par 10 tonnām viena kalendārā gada laikā, nebūdam tiešais lietotājs, ražotājs vai attiecīgā gadījumā ražotāja pilnvarotais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis vai ražotāju atbildības organizācija, kā noteikts valsts tiesību aktos saskaņā ar šā panta 2. un 3. punktu, līdz 1. jūnijam par katru pilnu iepriekšējo kalendāro gadu iesniedz par reģistru atbildīgajai kompetentajai iestādei informāciju, kas noteikta IX pielikuma B daļas 2. punktā.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalsts var konkrētam kalendārajam gadam noteikt zemāku maksimālo sliekšni nekā pirmajā daļā minētais, ja dalībvalstij pretējā gadījumā nebūtu pietiekamu precīzu datu, lai:

- a) minētajā kalendārajā gadā izpildītu 56. panta 1. un 2. punktā noteiktos ziņošanas pienākumus; un
- b) nodrošinātu, ka 57. pantā minētā datubāze ir pilnīga un sniedz datus saskaņā ar 56. panta 2. punkta a) apakšpunktu.

9. Ja tas ir nepieciešams budžeta apsvērumu dēļ, dalībvalsts var prasīt, lai ražotājs reizi ceturksnī IX pielikuma B daļas 1. un 2. punktā noteikto informāciju iesniedz kompetentajai iestādei, kas ir atbildīga par reģistru.

10. Paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu individuālas izpildes gadījumā ražotāji vai ražotāju atbildības organizācija, kurai uzticēta minēto pienākumu izpilde, paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu kolektīvas izpildes gadījumā, vai atkalizmantošanas sistēmu operatori gadījumā, ja paplašinātas ražotāja atbildības pienākumus pilda atkalizmantošanas sistēmas, ik gadu par katru iepriekšējo kalendāro gadu iesniedz kompetentajai iestādei informāciju, kas noteikta IX pielikuma B daļas 3. punktā.

Ja saskaņā ar valsts tiesību aktiem valsts iestādes ir atbildīgas par iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas organizēšanu, tad dalībvalstis var paredzēt, ka minētās iestādes iesniedz IX pielikuma B daļas 3. punktā noteikto informāciju.

11. Par reģistru atbildīgā kompetentā iestāde:

- a) saņem 2. punktā minētos reģistrācijas pieteikumus, izmantojot elektronisku datu apstrādes sistēmu, par kuru ir sniegta informācija kompetentās iestādes tīmekļa vietnē;
- b) piešķir reģistrācijas un piešķir reģistrācijas numuru ne vēlāk kā divpadsmit nedēļu laikā no brīža, kad ir sniegta visa 5. un 6. punktā prasītā informācija;
- c) var noteikt reģistrācijas prasības un kārtību, tomēr bez ievērojamām prasībām papildus tām, kas minētas 5. un 6. punktā;
- d) var no ražotājiem iekasēt uz izmaksām balstītu un samērīgu maksu par šā panta 2. punktā minēto reģistrācijas pieteikumu apstrādi;
- e) saņem un uzrauga šā panta 7. un 8. punktā minēto informāciju.

12. Ražotājs vai attiecīgā gadījumā ražotāja pilnvarotais par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgais pārstāvis vai ražotāju atbildības organizācija bez liekas kavēšanās kompetento iestādi informē par jebkādam izmaiņām reģistrācijā iekļautajā informācijā un par to, ja reģistrācijā minētā iepakojuma vai iepakotā produkta darīšana par pieejamu pirmo reizi dalībvalsts teritorijā tiek galīgi izbeigta. Ražotāju izņem no reģistra trīs gadus pēc tā kalendārā gada beigām, kurā beidzas ražotāja reģistrācija, ja ražotājs ir beidzis pastāvēt kā ražotājs.

13. Dalībvalstis nodrošina, ka reģistrēto ražotāju sarakstam var viegli piekļūt un ka tas ir publiski pieejams bez maksas, neskarot to, ka tiek saglabāta komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāte saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem. Reģistrēto ražotāju saraksts ir mašīnlasāms, šķirojams un meklējams un atbilst atvērtajiem standartiem par izmantojamību trešām personām.

14. Komisija līdz 2026. gada 12. februārim pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka, kādā formātā notiek reģistrācija reģistrā un ziņojumu iesniegšana reģistrā un precīzē sniedzamo datu granularitāti un iepakojuma veidus un materiālu kategorijas, kas jāaptver iesniegtajai informācijai.

Formāts informācijas iesniegšanai, ievērojot šo pantu, ir sadarbspējīgs, balstīts uz atvērtiem standartiem un mašīnlasāmiem datiem, un to nosūta, izmantojot sadarbspējīgu datu apmaiņas tīklu bez atkarības no viena pārdevēja.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

45. pants

Paplašināta ražotāja atbildība

1. Ražotājiem ir paplašināta ražotāja atbildība atbilstīgi shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu un šo iedaļu attiecībā uz iepakojumu, tostarp iepakotu produktu iepakojumu, ko tie pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā vai ko tie izpako, nebūdami tiešie lietotāji.
2. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 4. punkta a) apakšpunktā minētajām izmaksām, ražotāja maksātās finansiālās iemaksas sedz šādas izmaksas:
 - a) izmaksas par atkritumu tvertņu marķēšanu iepakojuma atkritumu savākšanai, kā minēts šīs regulas 13. pantā; un
 - b) izmaksas par savāktu jaukto sadzīves atkritumu sastāva apsekojumu veikšanu saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2023/595⁽⁷⁴⁾ un īstenošanas aktiem, kas jāpieņem, ievērojot šīs regulas 56. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ja minētajos īstenošanas aktos ir paredzēts pienākums veikt šādus apsekojumus.

Sedzamās izmaksas nosaka pārredzamā proporcionālā, nediskriminējošā un efektīvā veidā.

3. Ražotājs, kas minēts 3. panta 1. punkta 15) apakšpunkta c) un d) punktā, katrā dalībvalstī, kurā ražotājs pirmo reizi dara pieejamu iepakojumu vai iepakotus produktus, izņemot dalībvalsti, kurā ražotājs ir iedibināts, ar rakstisku pilnvaru ieceļ pilnvaroto par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgo pārstāvi. Dalībvalstis var paredzēt, ka ražotāji, kas iedibināti trešās valstīs, pirmo reizi darot iepakojumu vai iepakotus produktus pieejamus to teritorijā, ar rakstisku pilnvaru ieceļ pilnvaroto par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgo pārstāvi.
4. Lai nodrošinātu atbilstību Regulas (ES) 2022/2065 30. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktam, tiešsaistes platformu nodrošinātāji, kuri ietilpst Regulas (ES) 2022/2065 III nodaļas 4. iedaļas darbības jomā un kuri ļauj patērētājiem noslēgt distances līgumus ar ražotājiem, no ražotājiem, kas piedāvā iepakojumu patērētājiem, kuri atrodas Savienībā, iegūst šādu informāciju, pirms atļaut minētajiem ražotājiem izmantot savus pakalpojumus:
 - a) informācija par šīs regulas 44. pantā minēto ražotāju reģistrāciju dalībvalstī, kurā atrodas patērētājs, un ražotāja reģistrācijas numurs vai numuri ražotāju reģistrā;
 - b) ražotāja pašsertifikācija, kas apstiprina, ka tas piedāvā tikai tādu iepakojumu, attiecībā uz kuru ir ievērotas šā panta 1., 2. un 3. punktā minētās paplašinātās ražotāja atbildības prasības dalībvalstī, kurā atrodas patērētājs.

Ja ražotājs pārdod savus produktus, izmantojot tiešsaistes tirdzniecības vietu, šā panta 2. punktā paredzētos pienākumus var ražotāju vārdā uz rakstiskas pilnvaras pamata pildīt tiešsaistes platformas nodrošinātājs.

5. Dalībvalstis var paredzēt, ka tad, ja attiecīgajā dalībvalstī ir paredzēta automatizēta datu salīdzināšana ar valsts reģistru, to piemēro 4. punkta a) un b) apakšpunktā minētās informācijas verificācijai.
6. Pēc 4. punktā minētās informācijas saņemšanas un pirms atļaut ražotājiem izmantot savus pakalpojumus, tiešsaistes platformu nodrošinātājs dara visu iespējamo, lai novērtētu, vai saņemtā informācija ir pilnīga un uzticama.
7. Ražotāji, kas piedāvā iepakojumu vai iepakotus produktus patērētājiem, kuri atrodas Savienībā, sniedz izpildes pakalpojumu sniedzējiem šā panta 4. punkta a) un b) apakšpunktā minēto informāciju brīdī, kad tiek noslēgts līgums starp izpildes pakalpojumu sniedzēju un ražotāju par jebkuru no Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 11. punktā minētajiem pakalpojumiem.

⁽⁷⁴⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2023/595 (2023. gada 16. marts), ar ko saskaņā ar Padomes Regulu (ES, Euratom) 2021/770 izveido veidlapu pašu resursa, kas pamatojas uz neregulēta izlietotā plastmasas iepakojuma daudzumu, pārskatam (OV L 79, 17.3.2023., 151. lpp.).

8. Pēc šā panta 7. punktā minētās informācijas saņemšanas un brīdī, kad tiek noslēgts līgums starp izpildes pakalpojumu sniedzēju un ražotāju par jebkuru no Regulas (ES) 2019/1020 3. panta 11. punktā minētajiem pakalpojumiem, izpildes pakalpojumu sniedzējs, izmantojot jebkuru tādu brīvi pieejamu oficiālu tiešsaistes datubāzi vai tiešsaistes saskarni, kuru darījusi pieejamu dalībvalsts vai Savienība, vai publiski pieejamu reģistrācijas sarakstu saskaņā ar šīs regulas 44. panta 13. punktu, vai pieprasot ražotājam iesniegt uzticamu avotu izsniegtus apliecinātos dokumentus, dara visu iespējamo, lai novērtētu, vai 7. punktā minētā informācija ir uzticama un pilnīga. Šīs regulas nolūkos ražotāji ir atbildīgi par sniegtās informācijas pareizību.

Ja izpildes pakalpojumu sniedzējs iegūst pietiekamas norādes vai tam ir pamats uzskatīt, ka kāds 7. punktā minētais informācijas elements, kas iegūts no attiecīgā ražotāja, ir neprecīzs, nepilnīgs vai nav atjaunināts, minētais izpildes pakalpojumu sniedzējs pieprasa ražotājam nekavējoties vai Savienības un valsts tiesību aktos noteiktajā termiņā attiecīgi labot minēto situāciju.

Ja ražotājs neizlabo vai nepapildina minēto informāciju, izpildes pakalpojumu sniedzējs ātri aptur sava pakalpojuma sniegšanu minētajam ražotājam attiecībā uz iepakojuma vai iepakotu produktu piedāvāšanu patērētājiem, kas atrodas Savienībā, līdz brīdim, kad pieprasījums tiek pilnībā izpildīts. Izpildes pakalpojumu sniedzējs informē ražotāju par šādas apturēšanas iemesliem.

9. Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1150⁽⁷⁵⁾ 4. pantu, gadījumā, ja izpildes pakalpojumu sniedzējs aptur sava pakalpojuma sniegšanu, ievērojot šā panta 8. punktu, attiecīgajam ražotājam ir tiesības apstrīdēt izpildes pakalpojumu sniedzēja lēmumu tās dalībvalsts tiesā, kurā izpildes pakalpojumu sniedzējs ir iedibināts.

46. pants

Ražotāju atbildības organizācija

1. Ražotāji var uzticēt to vārdā pildīt paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus ražotāju atbildības organizācijai, kuru pilnvaro saskaņā ar 47. pantu. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, kas paplašinātās ražotāja atbildības pienākumu uzticēšanu ražotāju atbildības organizācijai padara obligātu.

2. Ja dalībvalsts teritorijā paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus ražotāju vārdā pildīt atļauts kādai vienai vai vairākām ražotāju atbildības organizācijām, dalībvalsts nodrošina, ka ražotāju atbildības organizācija(-as) un tādi ražotāji, kas nav uzticējuši paplašinātās ražotāja atbildības pienākuma pildīšanu kādai ražotāju atbildības organizācijai, tos summējot kopā, kopskaitā aptver visu dalībvalsts teritoriju attiecībā uz darbībām, kas noteiktas 47. panta 3. punktā, 48. un 50. pantā. Dalībvalstis ieceļ neatkarīgu trešo personu, lai tā pārraudzītu, cik saskaņoti ražotāju atbildības organizācijas savus paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, vai uztic šādu pārraudzību kompetentajai iestādei.

3. Ražotāju atbildības organizācijas nodrošina to rīcībā esošo datu konfidencialitāti attiecībā uz īpašniekinformāciju vai informāciju, kas ir tieši attiecināma uz atsevišķiem ražotājiem vai to pilnvarotajiem pārstāvjiem.

4. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta e) apakšpunktā minētajai informācijai ražotāju atbildības organizācijas savās vietnēs vismaz reizi gadā publicē informāciju par iepakojuma daudzumu, tostarp iepakotu produktu iepakojuma daudzumu, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā vai ko ražotājs izpakojis, nebūdamis tiešais lietotājs, un atgūtā un reciklētā materiāla daudzumu attiecībā pret iepakojuma apjomu, attiecībā uz kuru tie ir pildījuši ražotāja atbildības pienākumus.

Dalībvalstis var paredzēt, ka tās publiskā sektora iestādes, kas ir atbildīgas par iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas organizēšanu, vismaz reizi gadā savās tīmekļa vietnēs publicē informāciju par atgūtā un reciklētā materiāla apjomu attiecībā pret to teritorijā radītā iepakojuma atkritumu daudzumu.

5. Ražotāju atbildības organizācijas nodrošina vienlīdzīgu attieksmi pret ražotājiem neatkarīgi no to izcelsmes vai lieluma, neuzliekot nesamērīgu slogu tiem ražotājiem, kas ražo nelielus iepakojuma, tostarp iepakotu produktu iepakojuma, daudzumus, tostarp mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

⁽⁷⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV L 186, 11.7.2019., 57. lpp.).

47. pants

Atļauja pildīt paplašinātas ražotāju atbildības pienākumus

1. Ražotājs, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti individuāli, vai ražotāju atbildības organizācija, kurai uzticēta minēto pienākumu izpilde, ja paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek pildīti kolektīvi, prasa kompetentajai iestādei atļauju pildīt paplašināto ražotāja atbildību.
2. Pieņemot pasākumus, ar ko nosaka 40. panta 2. punktā minētos administratīvos un procesuālos noteikumus, dalībvalstis nosaka atļauju piešķiršanas procedūras prasības un sīku informāciju par šo procedūru. Minētās prasības un sīka informācija var atšķirties atkarībā no tā, vai paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi tiek īstenoti individuāli vai kolektīvi. Dalībvalstis arī nosaka atbilstības verifikācijas kārtību, tostarp to, kāda informācija ražotājiem vai ražotāja atbildības organizācijām šajā nolūkā jāsniedz. Atļauju piešķiršanas procedūrā iekļauj prasības par to pasākumu verifikāciju, kas nepieciešama, lai nodrošinātu atbilstību šā panta 3. punktā noteiktajām prasībām, un minētās verifikācijas termiņus, kas nepārsniedz 18 nedēļas pēc pilnīgas pieteikuma dokumentācijas iesniegšanas dienas. Minēto verifikāciju veic kompetentā iestāde vai neatkarīgs eksperts, kas sagatavo verifikācijas ziņojumu par tās rezultātiem. Neatkarīgais eksperts ir neatkarīgs no kompetentās iestādes un ražotāju atbildības organizācijām vai ražotājiem, kam paplašināto ražotāja atbildību atļauts īstenot individuāli.
3. Pasākumi, kas dalībvalstīm jānosaka saskaņā ar šā panta 2. punktu, ietver pasākumus, kas nodrošina, ka:
 - a) ir izpildītas Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 3. punkta a) līdz d) apakšpunktā noteiktās prasības;
 - b) ražotāja vai ražotāju atbildības organizācijas ieviestie vai finansētie pasākumi ir pietiekami, lai patērētāji bez maksas un tik bieži, cik ir samērīgi ar teritoriju un apjomu, visus iepakojuma atkritumus varētu nodot un apsaimniekot atbilstoši 48. panta 1. un 5. punktam un 50. pantam, ņemot vērā iepakojuma, tostarp iepakotu produktu iepakojuma, daudzumu un veidus, ko ražotājs vai ražotāji, kuru vārdā darbojas ražotāju atbildības organizācija, pirmo reizi darījuši pieejamus dalībvalsts teritorijā, vai tāda iepakojuma daudzumu un veidus, ko šāds ražotājs vai ražotāji izpakojuši, nebūdami tieši lietotāji;
 - c) ir ieviesti nepieciešamie pasākumi, arī attiecīgas iepriekšējas vienošanās ar izplatītājiem, publiskā sektora iestādēm vai trešām personām, kas to vārdā veic atkritumu apsaimniekošanu;
 - d) ir pieejama nepieciešamā šķirošanas un reciklēšanas kapacitāte, lai nodrošinātu, ka pēc tam tiek veikta savākto iepakojuma atkritumu priekšapstrāde un augstas kvalitātes reciklēšana;
 - e) ir izpildīta šā panta 6. punktā noteiktā prasība.
4. Ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija bez liekas kavēšanās kompetentajai iestādei paziņo par visām izmaiņām atļaujas pieteikumā iekļautajā informācijā, par visām izmaiņām, kas skar atļaujas piešķiršanas noteikumus vai par galīgu darbības izbeigšanu. Pamatojoties uz dažām vai visām no paziņotajām izmaiņām, kompetentā iestāde var nolemt grozīt atļauju.
5. Kompetentā iestāde var nolemt atsaukt atļauju, jo īpaši, ja ražotājs vai ražotāju atbildības organizācija vairs neatbilst prasībām par iepakojuma atkritumu apstrādes organizēšanu, vai nepilda citus paplašinātas ražotāja atbildības pienākumus atbilstīgi shēmām, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 8. un 8.a pantu vai šo iedaļu, piemēram, pienākumus sniegt ziņojumus kompetentajai iestādei vai pienākumus paziņot par jebkādam izmaiņām atļaujas nosacījumos vai ja ražotājs ir galīgi izbeidzis darbību.
6. Ražotājs paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu individuālas izpildes gadījumā vai ražotāju atbildības organizācija, kurai uzticēta minēto pienākumu izpilde, paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu kolektīvas izpildes gadījumā, sniedz pienācīgu garantiju, kas paredzēta, lai segtu ar atkritumu apsaimniekošanas operācijām saistītās izmaksas, kuras ražotājam vai ražotāju atbildības organizācijai jāsedz gadījumā, ja netiek pildīti paplašinātās ražotāja atbildības pienākumi, tostarp darbības galīgas izbeigšanas vai maksātnespējas gadījumā. Dalībvalstis šai garantijai var noteikt papildu prasības. Garantija var būt publiska fonda veidā, kuru finansē no ražotāju maksām un par kuru dalībvalsts ir solidāri atbildīga.

4. iedaļa

Nodošanas, savākšanas, depoizīta un nodošanas sistēmas

48. pants

Nodošanas un savākšanas sistēmas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek izveidotas sistēmas un infrastruktūras, kas nodrošina visu iepakojuma atkritumu nodošanu un dalītu savākšanu no tiešajiem lietotājiem, lai nodrošinātu to apstrādi saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4., 10. un 13. pantu un atvieglotu to sagatavošanu atkalizmantošanai un kvalitatīvu reciklēšanu.

Iepakojumu, kas atbilst reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem, kuri noteikti saskaņā ar šīs regulas 6. panta 4. punktu pieņemtajos deleģētajos aktos, savāc reciklēšanai. Šāda iepakojuma incinerācija un apglabāšana poligonos ir aizliegta, izņemot atkritumus, kuri rodas dalīti savākto iepakojuma atkritumu turpmākās apstrādes darbībās un kuru reciklēšana nav iespējama vai nenodrošina vislabāko vidisko iznākumu.

2. Lai veicinātu kvalitatīvu reciklēšanu, dalībvalstis nodrošina, ka ir izveidotas sistēmas un infrastruktūras visaptverošai savākšanai un šķirošanai, lai atvieglotu reciklēšanu un nodrošinātu reciklēšanai paredzēto plastmasas materiālu pieejamību. Šādas sistēmas un infrastruktūras var nodrošināt prioritāru piekļuvi reciklējamiem materiāliem izmantošanai lietojumos, kur reciklēto materiālu īpašā kvalitāte tiek saglabāta vai atgūta tā, lai tos varētu tālāk reciklēt un izmantot tādā pašā veidā un līdzīgiem lietojumiem ar minimālu daudzuma, kvalitātes vai funkciju zudumu.

3. Dalībvalstis attiecībā uz konkrētiem atkritumu formātiem var pieļaut atkāpes no šā panta 1. punktā minētā atkritumu nodošanas un dalītas savākšanas pienākuma, ja iepakojuma atkritumu frakciju savākšana kopā vai iepakojuma atkritumu vai šāda iepakojuma atkritumu frakciju savākšana kopā ar citiem atkritumiem neietekmē spēju šādu iepakojumu vai iepakojuma atkritumu frakcijas sagatavot atkalizmantošanai, reciklēt vai ar tiem veikt citas resursu atgūšanas operācijas saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 4. un 13. pantu un ja šādu operāciju izlaides kvalitāte ir salīdzināma ar dalītās savākšanas izlaides kvalitāti.

4. Dalībvalstis var nodrošināt, ka iepakojuma atkritumi, kas netiek savākti dalīti, pirms apglabāšanas vai enerģijas atgūšanas operācijām tiek šķiroti, lai atdalītu reciklēšanai paredzēto iepakojumu.

5. Šā panta 1. punktā minētās sistēmas un infrastruktūras:

- a) ir atvērtas attiecīgo nozaru ekonomikas operatoru, kompetento valsts iestāžu un tādu trešo personu līdzdalībai, kas to vārdā veic atkritumu apsaimniekošanu;
- b) aptver visu dalībvalsts teritoriju un visus iepakojuma atkritumus no jebkāda iepakojuma un darbībām, un ņem vērā iedzīvotāju skaitu, paredzamo iepakojuma atkritumu apjomu un sastāvu, kā arī piekļūstamību un tuvumu tiešajiem lietotājiem; tās ietver dalītu savākšanu sabiedriskās vietās, uzņēmumu teritorijā un dzīvojamajos rajonos, un tām ir pietiekamas spējas;
- c) tās ar nediskriminējošiem nosacījumiem, jo īpaši attiecībā uz detalizēto kārtību un jebkādiem tarifiem par piekļuvi, ir atvērtas importētiem produktiem un ir izstrādātas tā, lai neradītu tirdzniecības šķēršļus vai konkurences izkropļojumus.

6. Dalībvalstis var paredzēt valsts atkritumu apsaimniekošanas sistēmu līdzdalību 1. punktā minēto sistēmu organizēšanā.

7. Dalībvalstis veic pasākumus, ar ko veicina iepakojuma atkritumu reciklēšanu, kas atbilst kvalitātes standartiem reciklēto materiālu izmantojamībai attiecīgajās nozarēs.

49. pants

Obligātā savākšana

Līdz 2029. gada 1. janvārim dalībvalstis nosaka obligātas savākšanas mērķus un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 52. pantā uzskaitīto materiālu savākšana atbilst minētajā pantā noteiktajiem reciklēšanas mērķrādītājiem un 7. pantā noteiktajiem obligātajiem mērķrādītājiem attiecībā uz reciklēta materiāla saturu.

50. pants

Depozīta un nodošanas sistēmas

1. Līdz 2029. gada 1. janvārim dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu dalītu savākšanu vismaz 90 % masas gadā no šādiem iepakojuma formātiem, kas attiecīgajā dalībvalstī attiecīgajā kalendārajā gadā pirmo reizi darīti pieejami tirgū:

- a) vienreizlietojamām plastmasas dzērienu pudelēm ar tilpumu līdz trim litriem; un
- b) vienreizlietojamiem metāla dzērienu traukiem ar tilpumu līdz trim litriem.

Dalībvalstis var izmantot iepakojuma atkritumu daudzumu, kas radies no tirgū laistā iepakojuma, lai saskaņā ar īstenošanas aktiem, kas pieņemti, ievērojot 56. panta 7. punkta a) apakšpunktu, aprēķinātu šā punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus.

2. Lai sasniegtu 1. punktā noteiktos mērķrādītājus, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus ar mērķi nodrošināt, ka tiek izveidotas depozīta un nodošanas sistēmas attiecīgajiem iepakojuma formātiem, kas minēti 1. punktā, un nodrošināt, ka depozītu iekasē tirdzniecības vietā.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var atbrīvot HORECA nozares ekonomikas operatorus no depozīta iekasēšanas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

- a) depozīta iepakojums tiek atvērts šajā pašā iestādījumā;
- b) produktu patērē šajā pašā iestādījumā; un
- c) tukšais depozīta iepakojums tiek nodots šajā pašā iestādījumā.

4. Šā panta 2. punktu nepiemēro iepakojumam:

- a) vīnkopības produktu kategorijām, kas uzskaitītas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 VII pielikuma II daļas 1., 3., 8., 9., 11., 12., 15., 16. un 17. punktā, vai aromatizētiem vīna produktiem, kā definēts Regulā (ES) Nr. 251/2014;
- b) produktiem, kuri ir līdzīgi vīna produktiem un aromatizētiem vīna produktiem un kuri iegūti no augļiem, kas nav vīnogas, un no dārzeņiem, un citiem raudzētiem dzērieniem, uz kuriem attiecas KN kods 2206 00;
- c) alkoholiskajiem dzērieniem uz spirta bāzes, kas atbilst KN pozīcijai 2208; un
- d) pienam un piena produktiem, kas uzskaitīti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 I pielikuma XVI daļā.

Atkāpjoties no 2. punkta, dalībvalstis var atbrīvot no dalības depozīta un nodošanas sistēmās vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles un vienreizlietojamus metāla dzērienu traukus, kuru ietilpība ir mazāka par 0,1 litru, ja šāda dalība nav tehniski iespējama.

5. Dalībvalstis var tikt atbrīvotas no 2. punktā paredzētā pienākuma ar šādiem nosacījumiem:

- a) dalītās savākšanas rādītājs, kā noteikts 48. pantā attiecīgajam iepakojuma formātam, kas Komisijai iesniegts saskaņā ar 56. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ir 80 % vai vairāk no šāda iepakojuma masas, kas minētās dalībvalsts tirgū pirmo reizi darīts pieejams 2026. kalendārajā gadā; un
- b) dalībvalsts līdz 2028. gada 1. janvārim Komisijai paziņo par atbrīvojuma pieprasījumu un iesniedz īstenošanas plānu, kurā izklāstīta stratēģija ar konkrētiem pasākumiem, arī to laika grafiks, kas nodrošina 1. punktā minētā dalītās savākšanas rādītāja – 90 masas % – sasniegšanu.

Šā punkta a) apakšpunkta nolūkos, ja informācija par attiecīgā iepakojuma formāta dalītās savākšanas rādītāju Komisijai vēl nav iesniegta, dalībvalsts sniedz pamatotu paskaidrojumu par to, kā šajā punktā paredzētie atbrīvojuma nosacījumi ir izpildīti citādā veidā. Pamatoto paskaidrojumu balsta uz validētiem valsts datiem un īstenoto pasākumu aprakstu.

6. Trijos mēnešos pēc tam, kad saņemts īstenošanas plāns, kas iesniegts saskaņā ar šā panta 5. punkta b) apakšpunktu, Komisija, ja tā uzskata, ka plāns neatbilst 5. punkta b) apakšpunkta prasībām, var dalībvalstij prasīt plānu pārskatīt. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārskatītu īstenošanas plānu.

7. Ja šā panta 1. punktā minētais iepakojuma dalītās savākšanas rādītājs kādā dalībvalstī samazinās un ir mazāks par 90 % no konkrēta tirgū laista formāta iepakojuma masas trīs kalendāros gadus pēc kārtas, Komisija attiecīgajai dalībvalstij paziņo, ka atbrīvojums vairs nav piemērojams. Depozīta un nodošanas sistēmu izveido līdz 1. janvārim otrajā kalendārajā gadā pēc gada, kurā Komisija attiecīgajai dalībvalstij paziņojusi, ka atbrīvojums vairs nav piemērojams.

8. Dalībvalstis cenšas izveidot un uzturēt depozīta un nodošanas sistēmas, jo īpaši vienreizlietojamām stikla dzērienu pudelēm un dzērienu pakām. Dalībvalstis cenšas nodrošināt, lai depozīta un nodošanas sistēmas vienreizlietojama iepakojuma formātiem, jo īpaši vienreizlietojamām stikla dzērienu pudelēm, ir vienlīdz pieejamas atkalizmantojamam iepakojumam, ja tas ir tehniski un ekonomiski iespējams.

9. Dalībvalsts, ievērojot LESD izklāstītos vispārīgos noteikumus un rīkojoties saskaņā ar šo regulu, var pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā pantā noteikto prasību minimumu, piemēram, iespēju iekļaut 4. punktā uzskaitīto iepakojumu un citu produktu iepakojumu vai iepakojumu no citiem materiāliem.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz iepakojumu, kam ir līdzīgs mērķis un formāts kā tie, kuri noteikti saskaņā ar šā panta 1. punktu, atkalizmantojama iepakojuma nodošanas punkti un iespējas tiešajiem lietotājiem ir tikpat ērti kā nodošanas punkti un iespējas vienreizlietojama iepakojuma nodošanai depozīta un nodošanas sistēmā.

11. Līdz 2029. gada 1. janvārim dalībvalstis nodrošina, ka vismaz depozīta un nodošanas sistēmas, kas izveidotas saskaņā ar šā panta 2. punktu, pēc šīs regulas stāšanās spēkā atbilst X pielikumā norādītajam prasību minimumam.

X pielikumā uzskaitīto prasību minimumu nepiemēro depozīta un nodošanas sistēmām, kas izveidotas pirms šīs regulas stāšanās spēkā un kas šā panta 1. punktā noteikto 90 % mērķi sasniedz līdz 2029. gada 1. janvārim. Dalībvalstis cenšas nodrošināt, lai esošās vienreizlietojama iepakojuma depozīta un nodošanas sistēmas, kad tās pirmo reizi tiek pārskatītas, atbilstu X pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām. Ja 90 % mērķis nav sasniegts līdz 2029. gada 1. janvārim, esošās vienreizlietojama iepakojuma depozīta un nodošanas sistēmas X pielikumā noteiktajām minimālajām prasībām atbilst vēlākais līdz 2035. gada 1. janvārim.

Līdz 2038. gada 1. janvārim Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm novērtē šā panta īstenošanu un nosaka, kā maksimāli palielināt depozīta un nodošanas sistēmu sadarbību.

12. X pielikumā uzskaitīto prasību minimumu nepiemēro tālākajiem reģioniem, kā atzīts LESD 349. panta trešajā daļā, ņemot vērā to vietējās īpatnības.

5. iedaļa

Atkalizmantošana un uzpilde

51. pants

Atkalizmantošana un uzpilde

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas veicina tādu iepakojuma atkalizmantošanas sistēmu izveidi, kas paredz pietiekamus stimulus tā nodošanai, un uzpildes sistēmu izveidi vidi saudzējošā veidā. Minētās sistēmas atbilst prasībām, kas noteiktas 27. un 28. pantā un VI pielikumā, un tās neapdraud pārtikas higiēnu vai patērētāju drošību.

2. Šā panta 1. punktā minētie pasākumi cita starpā var būt šādi:

- a) tādu depozīta un nodošanas sistēmu izmantošana, kas atbilst X pielikumā noteiktajam prasību minimumam atkalizmantojamam iepakojumam un citiem iepakojuma formātiem, kuri nav minēti 50. panta 1. punktā;
 - b) ekonomisku stimulu izmantošana, arī pienākumi galaizplatītājiem, nolūkā iekasēt maksu par vienreizlietojama iepakojuma izmantošanu un informēt patērētājus par šāda iepakojuma izmaksām tirdzniecības vietā;
 - c) prasības, lai izgatavotāji vai galaizplatītāji atkalizmantošanas vai uzpildes sistēmā atkalizmantojamā iepakojumā darītu pieejamu noteiktu procentuālo apmēru tādu produktu, kas nav produkti, uz kuriem attiecas 29. pantā noteiktie atkalizmantošanas mērķrādītāji, ar nosacījumu, ka tas nerada iekšējā tirgus izkropļojumus vai tirdzniecības šķēršļus produktiem no citām dalībvalstīm.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka paplašinātas ražotāja atbildības shēmas un depozīta un nodošanas sistēmas obligātu minimumu no sava budžeta daļas atvēl samazināšanas un novēršanas darbību finansēšanai.

6. iedaļa

Reciklēšanas mērķrādītāji un reciklēšanas veicināšana

52. pants

Reciklēšanas mērķrādītāji un reciklēšanas veicināšana

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai visā savā teritorijā sasniegtu šādus reciklēšanas mērķrādītājus:
 - a) līdz 2025. gada 31. decembrim – vismaz 65 % no visu radīto iepakojuma atkritumu masas;
 - b) līdz 2025. gada 31. decembrim – šāds minimālais masas procentuālais apmērs norādītajiem konkrētajiem materiāliem radītajos iepakojuma atkritumos:
 - i) 50 % plastmasas;
 - ii) 25 % koksnes;
 - iii) 70 % melno metālu;
 - iv) 50 % alumīnija;
 - v) 70 % stikla;
 - vi) 75 % papīra un kartona;
 - c) līdz 2030. gada 31. decembrim – vismaz 70 % no visu radīto iepakojuma atkritumu masas;
 - d) līdz 2030. gada 31. decembrim – šāds minimālais masas procentuālais apmērs norādītajiem konkrētajiem materiāliem radītajos iepakojuma atkritumos:
 - i) 55 % plastmasas;
 - ii) 30 % koksnes;
 - iii) 80 % melno metālu;
 - iv) 60 % alumīnija;
 - v) 75 % stikla;
 - vi) 85 % papīra un kartona.
2. Neskarot 1. punkta a) un c) apakšpunktu, dalībvalsts var šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktos termiņus atlikt uz laiku līdz pieciem gadiem, ja izpildīti šādi nosacījumi:

- a) atkāpe no mērķrādītājiem atlikšanas periodā nepārsniedz 15 procentpunktus no viena mērķrādītāja vai sadalījumā starp diviem mērķrādītājiem;
 - b) atlikšanas periodā viena mērķrādītāja reciklēšanas rādītājs sakarā ar atkāpi no mērķrādītājiem nenokrītas zem 30 %;
 - c) atlikšanas periodā 1. punkta b) apakšpunkta v) un vi) punktā noteiktais viena mērķrādītāja reciklēšanas rādītājs sakarā ar atkāpi no mērķrādītājiem nenokrītas zem 60 %, un 1. punkta d) apakšpunkta v) un vi) punktā noteiktais viena mērķrādītāja reciklēšanas rādītājs nenokrītas zem 70 %; un
 - d) ne vēlāk kā 24 mēnešus pirms attiecīgā termiņa, kas noteikts šā panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā, dalībvalsts Komisijai paziņo par nodomu termiņu atlikt un saskaņā ar šīs regulas XI pielikumu Komisijai iesniedz īstenošanas plānu, ko var apvienot ar īstenošanas plānu, kuru iesniedz saskaņā ar Direktīvas 2008/98/EK 11. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
3. Ja dalībvalsts prasa pagarināt šā panta 1. punkta d) apakšpunktā noteikto termiņu, Komisija trijos mēnešos pēc tam, kad ir saņemts saskaņā ar šā panta 2. punkta d) apakšpunktu iesniegtais īstenošanas plāns, var dalībvalstij prasīt plānu pārskatīt, ja Komisija uzskata, ka plāns neatbilst XI pielikumā noteiktajām prasībām. Attiecīgā dalībvalsts trijos mēnešos pēc Komisijas pieprasījuma saņemšanas iesniedz pārskatītu īstenošanas plānu. Ja Komisija uzskata, ka pārskatītais īstenošanas plāns neatbilst XI pielikumā noteiktajām prasībām un ka ir maz ticams, ka dalībvalsts spēs sasniegt mērķrādītājus laikposmā, kas pārcelts saskaņā ar šā panta 2. punktu, Komisija noraida īstenošanas plānu un dalībvalstīm ir pienākums sasniegt mērķrādītājus šā panta 1. punkta d) apakšpunktā noteiktajos termiņos.
4. Līdz 2032. gada 12. februārim Komisija šā panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus izskata, apsverot iespēju tos palielināt vai noteikt vēl citus mērķrādītājus. Šajā nolūkā Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu, pievienojot leģislatīvā akta priekšlikumu, ja Komisija to uzskata par lietderīgu.
5. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis mudina iepakojuma un citu produktu izgatavošanā izmantot materiālus, kas iegūti, iepakojuma atkritumus reciklējot, šādos veidos:
- a) uzlabojot tirgus nosacījumus šiem materiāliem;
 - b) izskatot pašreizējos noteikumus, kas šādus materiālus izmantot liedz.
6. Dalībvalsts, ievērojot LESD izklāstītos vispārīgos noteikumus un rīkojoties saskaņā ar šo regulu, var pieņemt noteikumus, kas pārsniedz šajā pantā noteikto minimālos mērķrādītājus.

53. pants

Noteikumi par reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu

1. Aprēķinu, lai noteiktu, vai ir sasniegti 52. panta 1. punktā noteiktie mērķrādītāji, veic saskaņā ar šajā pantā izklāstītajiem noteikumiem.
2. Dalībvalstis aprēķina konkrētā kalendārajā gadā radīto iepakojuma atkritumu masu. Dalībvalstī radīto iepakojuma atkritumu aprēķins ir izsmelošs.

Radītā iepakojuma atkritumu aprēķināšanas metodika balstās uz šādām pieejām:

- a) iepakojums, kas konkrētajā gadā darīts pieejams dalībvalsts teritorijā vai ko ražotājs izpakojis, nebūdam tiešais lietotājs; vai
- b) iepakojuma atkritumu daudzums, kas tajā pašā gadā radies minētajā dalībvalstī.

Aprēķinus, kas veikti, ievērojot šo punktu, korigē, lai nodrošinātu rezultātu salīdzināmību, ticamību un pilnīgumu saskaņā ar prasībām un verifikāciju, kas jānosaka ar īstenošanas aktu, kas pieņemts, ievērojot 56. panta 7. punkta a) apakšpunktu.

3. Dalībvalstis aprēķina attiecīgajā kalendārajā gadā reciklēto iepakojuma atkritumu masu. Reciklēto iepakojuma atkritumu masu aprēķina kā tā par atkritumiem kļuvušā iepakojuma masu, kas pēc tam, kad ar to veiktas visas nepieciešamās pārbaudes, šķirošanas un citas sagatavošanas operācijas, kurās atdala atkritummateriālus, kam nākamās

atkalpārstrādes operācijas neveic, un kuras veic, lai nodrošinātu kvalitatīvu reciklēšanu, nonāk reciklēšanas operācijā, kurā atkritummateriālus faktiski atkalpārstrādā produktos, materiālos vai vielās.

4. Par kompozīto iepakojumu un citu iepakojumu, kas sastāv no vairāk nekā viena materiāla, aprēķinus veic un par to ziņo sadalījumā pa materiāliem, ko tas satur. Ja konkrēta materiāla daudzums iepakojuma vienībā ir niecīgs un nepārsniedz 5 % no iepakojuma vienības kopējās masas, dalībvalstis no šīs prasības drīkst atkāpties.

5. Šā panta 3. punkta a) apakšpunkta vajadzībām reciklēto iepakojuma atkritumu masu izmēra, kad atkritumi nonāk reciklēšanas operācijā.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, reciklēto iepakojuma atkritumu masu var mērit šķirošanas operācijas izlaides punktā ar noteikumu, ka:

a) šādi izlaides atkritumi pēc tam tiek reciklēti;

b) to materiālu vai vielu masa, kurus atdala papildu operācijās pirms reciklēšanas operācijas un pēc tam nereciklē, netiek iekļauta atkritumu masā, par ko ziņo kā par reciklētu.

6. Dalībvalstis izveido efektīvu iepakojuma atkritumu kvalitātes kontroles un izsekojamības sistēmu, lai nodrošinātu šā panta 2. līdz 5. punktā noteikto nosacījumu izpildi. Šajā sistēmā var būt elektroniski reģistri, kas izveidoti, ievērojot Direktīvas 2008/98/EK 35. panta 4. punktu, vai šķiroto atkritumu kvalitātes prasību tehniskās specifikācijas. Tajā var būt ietverti arī šķiroto atkritumu vidējie zudumu rādītāji dažādiem atkritumu veidiem un attiecīgi atkritumu apsaimniekošanas prakse, ja uzticamus datus nav iespējams iegūt citādi. Vidējos zudumu rādītājus aprēķina saskaņā ar aprēķināšanas noteikumiem, kas noteikti deleģētajā aktā, kurš pieņemts, ievērojot Direktīvas 2008/98/EK 11.a panta 10. punktu.

7. Bioloģiski noārdāmo iepakojuma atkritumu daudzumu, kam tiek veikta aerobiskā vai anaerobiskā apstrāde, var ieskaitīt kā reciklētu, ja šāda apstrāde rada kompostu, digestātu vai citu izlaidi, kurā ir līdzīgs reciklētā materiāla saturs attiecībā pret ielaidi un kuru paredzēts izmantot par reciklētu produktu, materiālu vai vielu. Ja izlaidi izmanto augsnē, dalībvalstis to var ieskaitīt kā reciklētu, ar noteikumu, ka šī izmantošana nāk par labu lauksaimniecībai vai tiek panākts ekoloģisks uzlabojums.

8. Ja sagatavošanas operācijas rezultātā iepakojuma atkritumi pirms to atkalpārstrādes par atkritumiem vairs nav uzskatāmi, šādus materiālus var ieskaitīt reciklētājā daudzumā ar noteikumu, ka tie ir paredzēti tālākai atkalpārstrādei produktos, materiālos vai vielās vai nu sākotnējam, vai citam mērķim. Tomēr reciklētājā apjomā neieskaita materiālus, kuri vairs nav atkritumi un kurus paredzēts izmantot kā kurināmo vai citu enerģijas ražošanas līdzekli, vai kurus paredzēts incinerēt, izmantot aizbēršanai vai apglabāt poligonā.

9. Dalībvalstis var ņemt vērā pēc atkritumu incinerācijas atdalīto metālu reciklēšanu proporcionāli incinerēto iepakojuma atkritumu īpatsvaram, ja reciklētie metāli atbilst kvalitātes kritērijiem, kas izklāstīti Lēmumā (ES) 2019/1004.

10. Ja iepakojuma atkritumus nosūtīta uz citu dalībvalsti reciklēšanai minētajā citā dalībvalstī, tos par reciklētiem var ieskaitīt tikai tā dalībvalstī, kurā minētie iepakojuma atkritumi ir savākti.

11. Ārpus Savienības eksportētos iepakojuma atkritumus ieskaita kā reciklētos dalībvalstī, kurā tie savākti, tikai tad, ja ir izpildītas šā panta 3. punktā noteiktās prasības un ja, attiecīgi, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1013/2006 vai Regulu (ES) 2024/1157 eksportētājs sniedz dokumentārus pierādījumus, ka atkritumu sūtījums atbilst minētās regulas prasībām, arī prasībai, lai iepakojuma atkritumu reciklēšana trešā valstī notiktu apstākļos, kas ir līdzvērtīgi attiecīgajos Savienības vides tiesību aktos noteiktajiem.

54. pants

Noteikumi par reciklēšanas mērķrādītāju sasniegšanas aprēķināšanu, kurā iekļauta atkalizmantošana

1. Dalībvalsts var nolemt konkrētā gadā sasniegt pielāgotu 52. panta 1. punktā noteikto mērķrādītāju līmeni, ņemot vērā tā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma vidējo īpatsvaru iepriekšējos trijos gados, kas pirmo reizi laists tirgū un atkalizmantošas atkalizmantošanas sistēmā.

Pielāgoto līmeni aprēķina šādi:

- a) no 52. panta 1. punkta a) un c) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minētā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru attiecībā pret visu tirgū laisto tirdzniecības iepakojumu; un
- b) no 52. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktajiem mērķrādītājiem atskaita šā punkta pirmajā daļā minēto atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma īpatsvaru, kas sastāv no attiecīgā iepakojuma materiāla, attiecībā pret visu tirgū laisto tirdzniecības iepakojumu, kas sastāv no attiecīgā materiāla.

Lai aprēķinātu pielāgoto mērķrādītāja līmeni, ņem vērā ne vairāk kā piecus procentpunktus no atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma vidējā īpatsvara.

2. Dalībvalsts, aprēķinot 52. panta 1. punkta a) apakšpunktā, 52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, 52. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 52. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punktā noteiktos mērķrādītājus, var ņemt vērā koka iepakojuma daudzumu, kas ir salabots, lai to varētu atkalizmantot.

7. iedaļa

Informācija un ziņošana

55. pants

Informācija par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu

1. Papildus Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 2. punktā un šīs regulas 12. pantā minētajai informācijai ražotāji vai ražotāju atbildības organizācijas, ja tām uzticēts pildīt paplašinātas ražotāja atbildības pienākumus saskaņā ar šīs regulas 46. panta 1. punktu, vai dalībvalstu ieceltas publiskas iestādes, ja tiek piemērots Direktīvas 2008/98/EK 8.a panta 2. punkts, tiešajiem lietotājiem, jo īpaši patērētājiem, dara pieejamu šādu informāciju par iepakojuma atkritumu rašanās novēršanu un apsaimniekošanu attiecībā uz iepakojumu, ko ražotāji piegādā dalībvalsts teritorijā:

- a) tiešo lietotāju pienākumi atkritumu rašanās novēršanā, arī paraugprakses, ja tādas ir;
- b) pieejamie iepakojuma atkalizmantošanas pasākumi;
- c) tiešo lietotāju pienākumi iepakojuma atkritumu dalītajā savākšanā, arī tas, kā rīkoties ar iepakojumu, kas satur bīstamus produktus vai atkritumus;
- d) tā marķējuma un simbolu nozīme, kas iepakojumam piestiprināti, uz tā iespiesti vai iegravēti saskaņā ar šīs regulas 12. pantu vai ir atrodami iepakotajam produktam pievienotajos dokumentos;
- e) ietekme, ko uz vidi un cilvēka veselību vai personu drošību rada nepienācīga atbrīvošanās no iepakojuma atkritumiem, piemēram, izmešana kā druzas vai jauktajos sadzīves atkritumos, un nelabvēlīgā ietekme, ko uz vidi atstāj vienreizlietojams iepakojums, jo īpaši plastmasas iepakojumu maisiņi;
- f) kompostējamā iepakojuma kompostēšanas īpašības un piemērotās atkritumu apsaimniekošanas iespējas saskaņā ar šīs regulas 9. panta 2. punktu; patērētājus informē par to, ka kompostējamo iepakojumu nav piemērots māsaimnieciskai kompostēšanai un ka kompostējamo iepakojumu nedrīkst izmest dabā.

Šā punkta pirmās daļas d) apakšpunktā noteiktos pienākumus piemēro no 2028. gada 12. augusta vai no 12. panta attiecīgo noteikumu piemērošanas dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk.

2. Šā panta 1. punktā minēto informāciju atjaunina un sniedz, izmantojot:

- a) vietni vai citus elektroniskās saziņas līdzekļus;
- b) publisku informāciju;

- c) izglītības programmas un kampaņas;
 - d) norādes vienā vai vairākās valodās, ko tiešie lietotāji un patērētāji var viegli saprast.
3. Ja informāciju sniedz publiski, saglabā komerciāli sensitīvas informācijas konfidencialitāti saskaņā ar attiecīgajiem Savienības un valsts tiesību aktiem.

56. pants

Ziņošana Komisijai

1. Dalībvalstis iesniedz Komisijai šādus datus par katru kalendāro gadu:
- a) dati par 52. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkta īstenošanu un dati saskaņā ar XII pielikuma 2. tabulu par atkalizmantojamo iepakojumu;
 - b) ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu, vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu, biezo plastmasas iepakojumu maisiņu un ļoti biezo plastmasas iepakojumu maisiņu patēriņš gadā uz cilvēku katrā kategorijā atsevišķi, kā uzskaitīts XII pielikuma 4. tabulā;
 - c) dalītās savākšanas rādītājs XII pielikuma 5. tabulā uzskaitītajam iepakojumam, uz kuru attiecas pienākums izveidot depozieta un nodošanas sistēmas, kā noteikts 50. panta 2. punktā.

Dalībvalstis var arī sniegt datus par citu materiālu iepakojumu maisiņu gada patēriņu.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai šādus datus par katru kalendāro gadu:
- a) iepakojuma daudzums, kas minētās dalībvalsts teritorijā pirmo reizi darīts pieejams vai ko ražotājs izpakojis, nebūdamas tiešais lietotājs, par katru iepakojuma kategoriju, kā uzskaitīts XII pielikuma 3. tabulā;
 - b) savākto iepakojuma atkritumu daudzums attiecībā uz katru iepakojuma materiālu, kā minēts 52. pantā;
 - c) reciklēto iepakojuma atkritumu daudzums un reciklēšanas rādītāji par katru iepakojuma kategoriju, kā uzskaitīts XII pielikuma 3. tabulā.
3. Pirmais pārskata gads ir šāds:
- a) attiecībā uz pienākumiem, kas noteikti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 2. punktā, – otrs pilnais kalendārais gads pēc tā īstenošanas akta stāšanās spēkā, ar kuru saskaņā ar šā panta 7. punktu nosaka formātu, kādā jāiesniedz ziņojumi Komisijai;
 - b) attiecībā uz šā panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikto pienākumu – 2028. kalendārais gads.

4. Dalībvalstis iesniedz 1. un 2. punktā minētos datus elektroniski 19 mēnešu laikā pēc tā pārskata gada beigām, par kuru dati tiek vākti, formātā, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 7. punktu.

5. Kopā ar datiem, ko dalībvalstis iesniegušas saskaņā ar šo pantu, iesniedz kvalitātes pārbaudes ziņojumu. Šo kvalitātes pārbaudes ziņojumu iesniedz formātā, ko Komisija noteikusi saskaņā ar 7. punktu.

6. Datim, ko dalībvalstis iesniedz saskaņā ar šo pantu, pievieno ziņojumu par 53. panta 7. un 11. punkta piemērošanu, un attiecīgā gadījumā tajos iekļauj detalizētu informāciju par vidējiem zuduma rādītājiem.

7. Komisija līdz 2027. gada 12. februārim pieņem īstenošanas aktus, ar ko nosaka:

- a) noteikumus par datu aprēķināšanu, verifikāciju un iesniegšanu saskaņā ar 1. punkta a) un c) apakšpunktu un 2. punktu, tostarp metodiku radītā iepakojuma atkritumu daudzuma noteikšanai, un minēto datu iesniegšanas formātu;
- b) metodiku vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu gada patēriņa aprēķināšanai uz cilvēku, kā norādīts šā panta 1. punkta b) apakšpunktā, un minēto datu iesniegšanas formātu.

- c) korekcijas koeficientu, kas minēts 43. panta 2. punktā, lai ņemtu vērā tūrisma pieaugumu vai samazinājumu salīdzinājumā ar bāzes gadu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

8. Dalībvalstis pieprasa, lai atkalizmantošanas sistēmu ekonomikas operatori un visi ekonomikas operatori, kas iepakojumu dara pieejamu dalībvalstīs, kompetentajām iestādēm sniegtu precīzus un uzticamus datus, kas dalībvalstīm dotu iespēju izpildīt ziņošanas pienākumus, kas tām noteikti saskaņā ar šo pantu, vajadzības gadījumā ņemot vērā konkrētas problēmas, ar kurām detalizētu datu sniegšanas sakarā saskaras mazie un vidējie uzņēmumi.

57. pants

Iepakojuma datubāzes

1. Līdz 12 mēnešiem no dienas, kad tiek pieņemti 56. panta 7. punktā minētie īstenošanas akti, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek saskaņoti izveidotas iepakojuma un iepakojuma atkritumu datubāzes, lai izpildītu ziņošanas pienākumus, kas tām noteikti 56. pantā.

2. Šā panta 1. punktā minētajās datubāzēs iekļauj:

a) informāciju par iepakojuma un iepakojuma atkritumu plūsmu apjomu, īpašībām un dinamiku atsevišķu dalībvalstu līmenī;

b) XII pielikumā norādītos datus.

3. Iepakojuma datubāzes ir pieejamas plašākai sabiedrībai mašīnlasāmā formātā, kas nodrošina piekļuvi atjauninātiem datiem par ziņošanu un izlietotā iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas izmaksām un kas nodrošina datu savietojamību un atkalizmantošanu. Tās sniedz attiecīgās dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās, izmantojot:

a) tīmekļa vietni vai citus elektroniskās saziņas līdzekļus; vai

b) publiskus ziņojumus.

Pirmajā daļā minētās prasības neskar komerciāli sensitīvu informāciju vai datu aizsardzības tiesību aktus.

IX NODAĻA

DROŠĪBAS PROCEDŪRAS

58. pants

Valsts līmeņa procedūra rīcībai ar iepakojumu, kas rada risku

1. Neskarot Regulas (ES) 2019/1020 19. pantu, ja dalībvalsts tirgus uzraudzības iestādēm ir pietiekams iemesls uzskatīt, ka iepakojums, uz ko attiecas šī regula, rada risku videi vai cilvēka veselībai, tās bez liekas kavēšanās veic attiecīgā iepakojuma izvērtējumu, kas aptver visas šajā regulā noteiktās prasības, kuras attiecas uz minēto risku. Attiecīgie ekonomikas operatori pēc vajadzības sadarbojas ar tirgus uzraudzības iestādēm.

Pirmās daļas nolūkos par šīs regulas izpildi atbildīgās iestādes veic turpmākus pasākumus saistībā ar sūdzībām vai ziņojumiem, kas attiecas uz iepakojuma iespējamu neatbilstību šai regulai, un pārbauda, vai ir veikti atbilstoši korektīvie pasākumi.

Ja izvērtēšanā, ko veic saskaņā ar pirmo daļu, tirgus uzraudzības iestādes konstatē, ka iepakojums šajā regulā noteiktajām prasībām neatbilst, tās nekavējoties pieprasa, lai attiecīgais ekonomikas operators veiktu pienācīgus un samērīgus korektīvos pasākumus tirgus uzraudzības iestāžu noteiktā saprātīgā termiņā, kas ir samērojams ar neatbilstības veidu un attiecīgā gadījumā pakāpi, lai panāktu iepakojuma atbilstību šīm prasībām.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja sakarā ar sensitīvu kontaktiekājumu, uz ko attiecas konkrēti Savienības tiesību akti, kuru mērķis ir aizsargāt cilvēka veselību, pastāv risks cilvēka veselībai un šis risks no iepakojuma materiāla ir pārgājis uz iepakoto saturu, tirgus uzraudzības iestādes neveic izvērtējumu attiecībā uz risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai, kas cēlies no iepakojuma materiāla. Tā vietā tās brīdina tās iestādes, kuras ir kompetentas izvērtēt šādus riskus, proti, Regulās (ES) 2017/625, (ES) 2017/745, (ES) 2017/746 vai (ES) 2019/6 vai Direktīvā 2001/83/EK minētās kompetentās iestādes.
3. Ja tirgus uzraudzības iestādes uzskata, ka neatbilstība neaprobežojas tikai ar to teritoriju vien, tās par izvērtējuma rezultātiem un par ekonomikas operatoram noteiktajiem pasākumiem informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.
4. Ekonomikas operators nodrošina, ka visi atbilstošie korektīvie pasākumi tiek veikti attiecībā uz visu neatbilstošo iepakojumu, ko ekonomikas operators ir darījis pieejamu tirgū visā Savienībā.
5. Ja ekonomikas operators 1. punkta trešajā daļā noteiktajā termiņā pienācīgus korektīvos pasākumus neveic vai neatbilstība vēl aizvien pastāv, tirgus uzraudzības iestādes veic visus vajadzīgos pagaidu pasākumus, lai iepakojumu aizliegta darīt pieejamu to teritorijā, to no minētā tirgus izņemtu vai to atsauktu.

Par minētajiem pasākumiem tirgus uzraudzības iestādes nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis.

6. Informāciju, kas, ievērojot šā panta 5. punktu, jānosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm paziņo, dara zināmu, izmantojot Regulas (ES) 2019/1020 34. pantā minēto informācijas un saziņas sistēmu, un tajā ietver visas pieejamās ziņas, konkrētāk, neatbilstīgā iepakojuma identificēšanai nepieciešamos datus, datus par iepakojuma izcelsmi, iespējamās neatbilstības veidu un ar to saistīto risku, veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu, kā arī ekonomikas operatora iesniegtos argumentus un attiecīgā gadījumā šīs regulas 61. panta 1. punktā minēto informāciju. Tirgus uzraudzības iestādes norāda, vai neatbilstība ir saistīta ar vienu no šiem aspektiem:

- a) to, ka iepakojums neatbilst šajā regulā vai saskaņā ar to noteiktajām ilgtspējas prasībām;
- b) nepilnībām šīs regulas 36. un 37. pantā minētajos saskaņotajos standartos vai kopējās specifikācijās.

7. Citas dalībvalstis, izņemot to dalībvalsti, kura veic pasākumus, ievērojot 5. punktu, nekavējoties informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par visiem pieņemtajiem pasākumiem un sniedz visu savā rīcībā esošo papildu informāciju, kas saistīta ar attiecīgā iepakojuma neatbilstību, un gadījumā, ja dalībvalstis nepiekrīt saskaņā ar 5. punktu veiktajiem pasākumiem, informē par saviem iebildumiem.

8. Ja trīs mēnešu laikā no šā panta 5. vai 7. punktā minētās informācijas saņemšanas ne kāda no dalībvalstīm, ne Komisija nav cēlusi iebildumus pret kādas dalībvalsts veiktajiem pagaidu pasākumiem, minētos pasākumus uzskata par pamatotiem.

Dalībvalstis var paredzēt par trim mēnešiem garāku vai īsāku laikposmu pagaidu pasākumu piemērošanai, lai ņemtu vērā attiecīgo prasību specifiku.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka iepakojums tiek izņemts no to tirgus vai ka attiecībā uz iepakojumu vai attiecīgo izgatavotāju nekavējoties tiek veikti citi piemēroti ierobežojošie pasākumi.

59. pants

Savienības drošības procedūra

1. Ja 58. panta 5. un 6. punktā aprakstītās procedūras beigās pret kādas dalībvalsts veiktu pasākumu ir izteikti iebildumi, ievērojot 58. pantu, vai ja Komisija uzskata, ka kāds valsts pasākums ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru un izvērtē valsts pasākumu. Balstoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, nosakot, vai valsts pasākums ir pamatots.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

2. Komisija 1. punktā minēto īstenošanas aktu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram.

Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu, visas dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu neatbilstīgā iepakojuma izņemšanu no sava tirgus, un par to attiecīgi informē Komisiju.

Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par nepamatotu, attiecīgā dalībvalsts attiecīgo pasākumu atceļ.

3. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un iepakojuma neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem šīs regulas 36. pantā minētajos saskaņotajos standartos, Komisija piemēro Regulas (ES) Nr. 1025/2012 11. pantā paredzēto procedūru.

4. Ja valsts pasākums tiek uzskatīts par pamatotu un iepakojuma neatbilstība ir saistīta ar trūkumiem 37. pantā minētajās kopīgajās tehniskajās specifikācijās, Komisija nekavējoties pieņem īstenošanas aktus, ar ko attiecīgās kopīgās tehniskās specifikācijas groza vai atceļ.

60. pants

Atbilstīgs iepakojums, kas rada risku

1. Ja, veikusi izvērtējumu saskaņā ar 58. pantu, dalībvalsts konstatē, ka, lai gan iepakojums atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas 5. līdz 12. pantā vai saskaņā ar tiem, tas tomēr rada risku videi vai cilvēka veselībai, tā nekavējoties pieprasa, lai attiecīgais ekonomikas operators:

- a) saprātīgā termiņā, ko noteikušas tirgus uzraudzības iestādes un kas ir samērojams ar riska veidu un attiecīgā gadījumā pakāpi, veiku visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka attiecīgais iepakojums, kad tas tiek laists tirgū, šo risku vairs nerada;
- b) nodrošinātu minētā iepakojuma atbilstību;
- c) izņemtu iepakojumu no tirgus; vai
- d) atsauktu iepakojumu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja sakarā ar sensitīvu kontaktiekpakojumu, uz ko attiecas konkrēti Savienības tiesību akti, kuru mērķis ir aizsargāt cilvēka veselību, pastāv risks cilvēka veselībai un minētais risks no iepakojuma materiāla ir pārgājis uz iepakoto saturu, uzraudzības iestādes neveic izvērtējumu attiecībā uz risku cilvēka vai dzīvnieku veselībai, kas cēlies no iepakojuma materiāla. Tā vietā tās brīdina tās iestādes, kuras ir kompetentas izvērtēt šādus riskus, proti, Regulās (ES) 2017/625, (ES) 2017/745, (ES) 2017/746 vai (ES) 2019/6 vai Direktīvā 2001/83/EK minētās kompetentās iestādes.

3. Ekonomikas operators nodrošina, ka korektīvie pasākumi tiek veikti attiecībā uz visu neatbilstošo iepakojumu, ko tas darījis pieejamu tirgū visā Savienībā.

4. Dalībvalsts Komisiju un pārējās dalībvalstis nekavējoties informē par saviem konstatējumiem un tālākajām darbībām, ievērojot šā panta 1. punktu. Minētajā informācijā ietver visas pieejamās ziņas, jo īpaši neatbilstošā iepakojuma identificēšanai vajadzīgos datus, datus par iepakojuma izcelsmi un piegādes ķēdi, konkrētā riska veidu un veikto valsts pasākumu veidu un ilgumu.

5. Komisija nekavējoties sāk apspriešanos ar dalībvalstīm un attiecīgo ekonomikas operatoru un izvērtē veiktos valsts pasākumus. Balstoties uz minētā izvērtējuma rezultātiem, Komisija pieņem īstenošanas aktu, ar ko nosaka, vai valsts pasākums ir pamatots, un attiecīgā gadījumā ierosina pienācīgus pasākumus.

Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 65. panta 2. punktā.

Ja ir ar vides un cilvēka veselības aizsardzību saistīta pienācīgi pamatota neatliekama steidzamība, Komisija saskaņā ar procedūru, kura minēta 65. panta 3. punktā, pieņem nekavējoties piemērojamu īstenošanas aktu.

Komisija pirmajā daļā minēto īstenošanas aktu adresē visām dalībvalstīm un to nekavējoties paziņo gan tām, gan attiecīgajam ekonomikas operatoram.

61. pants

Savienības tirgū ievadamā iepakojuma kontrole

1. Tirgus uzraudzības iestādes, ja neatbilstība neaprobežojas tikai ar to teritoriju, par šīs regulas 58. panta 5. punktā minētajiem pasākumiem nekavējoties paziņo iestādēm, kas izraudzītas saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 25. panta 1. punktu. Minētajā paziņojumā iekļauj visu attiecīgo informāciju, jo īpaši informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu neatbilstīgo iepakojumu, uz kuru attiecas pasākumi, un, ja produkts ir iepakots, lai identificētu pašu produktu.
2. Iestādes, kas izraudzītas, ievērojot Regulas (ES) 2019/1020 25. panta 1. punktu, saskaņā ar šā panta 1. punktu paziņoto informāciju izmanto, lai veiktu savu riska analīzi saskaņā ar Regulas (ES) 2019/1020 25. panta 3. punktu.
3. Šā panta 1. punktā minēto informāciju paziņo, ievadot informāciju attiecīgajā muitas riska pārvaldības vidē.
4. Komisija izstrādā starpsavienojumu, lai šā panta 1. punktā minēto saziņu starp 58. panta 6. punktā minēto informācijas un saziņas sistēmu un šā panta 3. punktā minēto vidi automatizētu. Šis starpsavienojums sāk darboties ne vēlāk kā 24 mēnešus pēc šā panta 5. punktā minētā īstenošanas akta pieņemšanas dienas.
5. Komisija ir pilnvarota pieņemt īstenošanas aktus, kuros precizē procedūras noteikumus un sīkāku informāciju par šā panta 4. punkta īstenošanas kārtību, arī funkcijas, datu elementus un datu apstrādi, kā arī noteikumus par personas datu apstrādi, konfidencialitāti un 4. punktā minētā starpsavienojuma pārziņu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, ievērojot 65. panta 2. punktu.

62. pants

Formāla neatbilstība

1. Ja dalībvalsts uzzina par kādu no šādiem apstākļiem, tā prasa, lai attiecīgais ekonomikas operators attiecīgo neatbilstību novērstu:
 - a) nav sagatavota ES atbilstības deklarācija;
 - b) ES atbilstības deklarācija ir sagatavota nepareizi;
 - c) 12. pantā minētais kvadrātkods vai datu nesējs nenodrošina piekļuvi vajadzīgajai informācijai saskaņā ar minēto pantu;
 - d) VII pielikumā minētā tehniskā dokumentācija nav pieejama, nav pilnīga vai tajā ir kļūdas;
 - e) informācija, kas minēta 15. panta 6. punktā vai 18. panta 3. punktā, nav norādīta, ir nepatiesa vai nepilnīga;
 - f) nav izpildīta kāda cita administratīvā prasība, kas noteikta 15. vai 18. pantā;
 - g) nav izpildītas 24. un 25. pantā noteiktās prasības par pārmērīgu iepakojumu vai konkrētu iepakojuma formātu lietošanas ierobežojumiem;
 - h) attiecībā uz atkalizmantojamu iepakojumu nav izpildītas 27. pantā minētās prasības par atkalizmantošanas sistēmas izveidi, darbību vai dalību tajā;
 - i) attiecībā uz uzpildīšanu nav izpildītas 28. panta 1. un 2. punktā noteiktās informācijas prasības;
 - j) nav izpildītas 28. panta 3. punktā noteiktās prasības attiecībā uz uzpildes punktiem;
 - k) nav sasniegti 29. pantā noteiktie atkalizmantošanas mērķrādītāji;
 - l) nav izpildīti 32. pantā noteiktie uzpildes pienākumi un 33. pantā noteiktais atkalizmantošanas piedāvājuma pienākums;

m) nav izpildītas 6. pantā noteiktās prasības attiecībā uz reciklējamu iepakojumu;

n) nav izpildītas 7. pantā noteiktās prasības attiecībā uz minimālo reciklēta materiāla saturu plastmasas iepakojumā.

2. Ja 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā minētā neatbilstība saglabājas, attiecīgā dalībvalsts veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai aizliegtu iepakojumu darīt pieejamu tirgū vai nodrošinātu iepakojuma atsaukšanu vai izņemšanu no tirgus.

3. Ja šā panta 1. punkta g) līdz n) apakšpunktā minētā neatbilstība saglabājas, dalībvalstis piemēro noteikumus par sodiem, kurus piemēro par šīs regulas pārkāpumiem un kurus dalībvalstis ir noteikušas saskaņā ar 68. pantu.

X NODAĻA

ZAĻAIS PUBLISKAIS IEPIRKUMS

63. pants

Zaļais publiskais iepirkums

1. Lai stimulētu vidiski ilgtspējīga iepakojuma piedāvājumu un pieprasījumu, Komisija līdz 2030. gada 12. februārim pieņem īstenošanas aktus, ar ko precizē minimālās obligātās prasības Direktīvas 2014/24/ES darbības jomā esošiem publiskiem līgumiem par iepakojumu vai iepakotiem produktiem vai par pakalpojumiem, kuros izmanto iepakojumu vai iepakotus produktus, vai Direktīvas 2014/25/ES darbības jomā esošiem publiskiem līgumiem, kuru slēgšanas tiesības piešķir līgumslēdzēja iestādes, kā definēts Direktīvas 2014/24/ES 2. panta 1. punktā vai Direktīvas 2014/25/ES 3. panta 1. punktā, vai līgumslēdzēji, kā definēts Direktīvas 2014/25/ES 4. panta 1. punktā, un kuros iepakojums vai iepakoti produkti veido vairāk nekā 30 % no aplēstās līguma vērtības vai no to produktu vērtības, kurus izmanto pakalpojumos, kas ir līguma priekšmets. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta šīs regulas 65. panta 2. punktā.

2. Prasības, kas noteiktas īstenošanas aktos, kuri pieņemti, ievērojot 1. punktu, attiecas uz minētajā punktā norādīto publisko līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrām, kuras uzsāktas 12 mēnešus no attiecīgā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas vai vēlāk.

3. Zaļā publiskā iepirkuma minimālās obligātās prasības balsta uz prasībām, kas noteiktas, ievērojot 5. līdz 11. pantu, un uz šādiem elementiem:

a) to publisko līgumu vērtība un apmērs, kuru slēgšanas tiesības piešķir attiecībā uz iepakojumu vai iepakotiem produktiem, vai pakalpojumiem vai darbiem, kuros izmanto iepakojumu vai iepakotus produktus;

b) līgumslēdzēju iestāžu vai līgumslēdzēju ekonomiskās iespējas iepirkt vidiski ilgtspējīgāku iepakojumu vai iepakotus produktus bez nesamērīgi lielām izmaksām;

c) attiecīgā iepakojuma vai iepakoto produktu stāvoklis tirgū Savienības līmenī;

d) prasību ietekme uz konkurenci;

e) iepakojuma atkritumu apsaimniekošanas pienākumi.

4. Zaļā publiskā iepirkuma minimālās obligātās prasības var būt:

a) tehniskās specifikācijas Direktīvas 2014/24/ES 42. panta un Direktīvas 2014/25/ES 60. panta nozīmē;

b) atlases kritēriji Direktīvas 2014/24/ES 58. panta un Direktīvas 2014/25/ES 80. panta nozīmē; vai

c) līgumu izpildes nosacījumi Direktīvas 2014/24/ES 70. panta un Direktīvas 2014/25/ES 87. panta nozīmē.

Minētās zaļā publiskā iepirkuma minimālās obligātās prasības izstrādā saskaņā ar principiem, kas ietverti Direktīvās 2014/24/ES un 2014/25/ES, lai veicinātu šīs regulas mērķu sasniegšanu.

5. Šā panta 1. punktā minētās līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji pienācīgi pamatotos gadījumos var atkāpties prasībām, kas noteiktas īstenošanas aktos, kuri pieņemti, ievērojot 1. punktu, pamatojoties uz sabiedriskās drošības vai sabiedrības veselības apsvērumiem. Līgumslēdzējas iestādes un līgumslēdzēji pienācīgi pamatotos gadījumos var arī atkāpties no minētajām prasībām, ja tās radītu neatrisināmas tehniskas grūtības.

XI NODAĻA

DELEĢĒTĀS PILNVARAS UN KOMITEJU PROCEDŪRA

64. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 5. panta 7. un 8. punktā, 6. panta 4. punkta pirmajā un trešajā daļā, 6. panta 6. punktā, 7. panta 9. punktā, 7. panta 12. punkta otrajā daļā, 7. panta 13. punktā, 11. panta 2. punktā, 29. panta 10. punktā, 29. panta 12. punkta sestajā daļā, 29. panta 13. punkta otrajā daļā un 29. panta 18. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz desmit gadu laikposmu no 2025. gada 11. februāra. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms desmit gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais trīs mēnešus pirms katra laikposma beigām.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 5. panta 7. un 8. punktā, 6. panta 4. punkta pirmajā un trešajā daļā, 6. panta 6. punktā, 7. panta 9. punktā, 7. panta 12. punkta otrajā daļā, 7. panta 13. punktā, 11. panta 2. punktā, 29. panta 10. punktā, 29. panta 12. punkta sestajā daļā, 29. panta 13. punkta otrajā daļā un 29. panta 18. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.
4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar katras dalībvalsts ieceltajiem ekspertiem saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu.
5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģēto aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.
6. Saskaņā ar 5. panta 7. vai 8. punktu, 6. panta 4. punkta pirmo vai trešo daļu, 6. panta 6. punktu, 7. panta 9. punktu, 7. panta 12. punkta otro daļu, 7. panta 13. punktu, 11. panta 2. punktu, 29. panta 10. punktu, 29. panta 12. punkta sesto daļu, 29. panta 13. punkta otro daļu vai 29. panta 18. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

65. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Direktīvas 2008/98/EK 39. pantā minētā komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 8. pantu saistībā ar minētās regulas 5. pantu.

XII NODAĻA

GROZĪJUMI

66. pants

Grozījumi Regulā (ES) 2019/1020

Regulu (ES) 2019/1020 groza šādi:

1) regulas I pielikumā pievieno šādus punktus:

- “74. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/904 (2019. gada 5. jūnijs) par konkrētu plastmasas izstrādājumu ietekmes uz vidi samazināšanu (OV L 155, 12.6.2019., 1. lpp.).
75. Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2025/40 (2024. gada 19. decembris) par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK (OV L, 2025/40, 22.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>).”;

2) regulas II pielikuma 8. punktu svītro.

67. pants

Grozījumi Direktīvā (ES) 2019/904

Direktīvu (ES) 2019/904 groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Ja šī direktīva ir pretrunā Direktīvai 94/62/EK vai 2008/98/EK, noteicošā ir šī direktīva, ja vien nav noteikts citādi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2025/40 (*).

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2025/40 (2024. gada 19. decembris) par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem, ar kuru groza Regulu (ES) 2019/1020 un Direktīvu (ES) 2019/904 un atceļ Direktīvu 94/62/EK (OV L, 2025/40, 22.1.2025., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2025/40/oj>);

b) pantam pievieno šādu punktu:

“3. Ja šīs direktīvas 4. pants ir pretrunā Regulas (ES) 2025/40 25. panta 1. un 6. punktam attiecībā uz vienreizlietojamo plastmasas iepakojumu, kas uzskaitīts minētās regulas V pielikuma 3. punktā, noteicošais ir minētās regulas 25. panta 1. un 6. punkts.”;

2) direktīvas 6. panta 5. punkta a) un b) apakšpunktu svītro no 2030. gada 1. janvāra vai trīs gadus pēc Regulas (ES) 2025/40 7. panta 8. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

3) direktīvas 13. panta 1. punkta e) apakšpunktu svītro no 2030. gada 1. janvāra vai trīs gadus pēc Regulas (ES) 2025/40 7. panta 8. punktā minētā īstenošanas akta spēkā stāšanās dienas, atkarībā no tā, kurš datums ir vēlāk;

4) direktīvas 13. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Komisija pārskata datus un informāciju, kas paziņoti saskaņā ar šo pantu, un publicē ziņojumu par sava pārskata rezultātiem. Ziņojumā ietver datu un informācijas vākšanas organizatoriskā aspekta, datu avotu un dalībvalstu izmantotās metodikas, kā arī minēto datu un informācijas pilnīguma, uzticamības, savlaicīguma un konsekvences novērtējumu. Novērtējums var ietvert konkrētus ieteikumus par veicamajiem uzlabojumiem. Ziņojumu sagatavo pēc tam, kad dalībvalstis pirmoreiz paziņojušas datus, un pēc tam reizi četros gados.”;

5) direktīvas pielikuma B daļu groza šādi:

a) daļas 7., 8. un 9. punktu aizstāj ar šādiem:

“7. Pārtikas tara, kas izgatavota no putu polistirola (EPS) vai ekstrudēta polistirola (XPS), t. i., trauki, piemēram, kārbas, ar vāciņu vai bez tā, kur ievieto ēdienu, kas:

a) paredzēts tūlītējam patēriņam vai nu uz vietas, vai līdzņemšanai;

b) parasti tiek patērēts no iepakojuma trauka; un

c) gatavs patērēšanai bez tālākas sagatavošanas, piemēram, cepšanas, vārīšanas vai sildīšanas,

tostarp pārtikas tara, ko izmanto ātrajām uzkodām vai citam ēdienam, kas gatavs tūlītējam patēriņam, izņemot dzērienu taru, šķīvjus un pārtiku saturošas paciņas un iesaiņojumus.

8. No putu polistirola (EPS) vai ekstrudēta polistirola (XPS) izgatavota dzērienu tara, tostarp to korķīši un vāciņi.

9. No putu polistirola (EPS) vai ekstrudēta polistirola (XPS) izgatavotas dzērienu glāzes, tostarp to korķīši un vāciņi.”;

b) daļā iekļauj šādus punktus:

“10. Sarūkošā termoplēve, ko izmanto lidostās vai dzelzceļa stacijās bagāžas aizsardzībai transportēšanas laikā.

11. Polistirola granulas un citi plastmasas materiāli, ko izmanto iepakotu preču aizsardzībai transportēšanas un apstrādes laikā.

12. Vairāku iepakojumu plastmasas gredzeni, ko izmanto kā grupas iepakojumu, kā definēts Regulas (ES) 2025/40 3. panta 1. punkta 6) apakšpunktā.”

XIII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

68. pants

Sodi

1. Dalībvalstis līdz 2027. gada 12. februārim paredz noteikumus par sodiem, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to piemērošanu. Paredzētie sodi ir efektīvi, samērīgi un atturoši.

2. Par 24. līdz 29. panta prasību neievērošanu paredzētie sodi ietver administratīvus naudas sodus. Ja dalībvalsts tiesību sistēmā administratīvi naudas sodi nav paredzēti, šo punktu var piemērot tā, ka naudas soda piemērošanas procedūru ierosina attiecīgā iestāde, bet naudas sodu nosaka kompetentās valsts tiesas, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesību aizsardzības līdzekļi ir iedarbīgi un tiem ir šajā punktā minētajiem administratīvajiem naudas sodiem līdzvērtīga iedarbība. Uzliktie naudas sodi katrā ziņā arī ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

3. Dalībvalstis līdz 2027. gada 12. februārim 1. un 2. punktā minētos noteikumus un pasākumus dara zināmus Komisijai un nekavējoties paziņo tai par jebkādiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

69. pants

Izvērtēšana

Līdz 2034. gada 12. augustam Komisija izvērtē šo regulu un tās devumu iekšējā tirgus darbībā un iepakojuma vidiskās ilgtspējas uzlabošanā. Minētajā izvērtējumā ir iekļauta daļa, kas cita starpā velūta šīs regulas ietekmei uz agropārtikas sistēmu un pārtikas izšķērdēšanu. Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai iesniedz ziņojumu par galvenajiem minētā izvērtējuma konstatējumiem. Dalībvalstis Komisijai dara zināmu visu informāciju, kas vajadzīga šā ziņojuma sagatavošanai.

70. pants

Atcelšana un pārejas noteikumi

1. Direktīvu 94/62/EK atceļ no 2026. gada 12. augusta, izņemot:
 - a) Direktīvas 94/62/EK 8. panta 2. punktu turpina piemērot līdz 30 mēnešiem no dienas, kad stājas spēkā īstenošanas akts, kas pieņemts, ievērojot šīs regulas 12. panta 6. punktu;
 - b) attiecībā uz pamatprasībām saskaņā ar Direktīvas 94/62/EK II pielikuma 1. punkta pirmo ievilkumu minētās direktīvas 9. panta 1. un 2. punktu turpina piemērot līdz 2029. gada 31. decembrim;
 - c) Direktīvas 94/62/EK 5. panta 2. un 3. punktu, 6. panta 1. punkta d) un e) apakšpunktu, kā arī 6.a pantu turpina piemērot līdz 2028. gada 31. decembrim;
 - d) Direktīvas 94/62/EK 12. panta 3.a, 3.b, 3.c un 4. punktu turpina piemērot līdz 2028. gada 31. decembrim, izņemot datu nosūtīšanu Komisijai, attiecībā uz ko to turpina piemērot līdz 2029. gada 31. decembrim.
2. Lēmumu 97/129/EK atceļ no 2028. gada 12. augusta.
3. Lēmumi 2001/171/EK un 2009/292/EK paliek spēkā, un tos turpina piemērot līdz brīdim, kad tos atceļ ar deleģētajiem aktiem, kurus Komisija pieņēmusi, ievērojot šīs regulas 5. panta 8. punktu.
4. Dalībvalstis līdz 2030. gada 1. janvārim var saglabāt valsts noteikumus, kas ierobežo tāda iepakojuma laišanu tirgū, kura formāts un lietojumi uzskaitīti V pielikuma 2. un 3. punktā. Regulas 4. panta 3. punktu attiecībā uz minētajiem valsts pasākumiem nepiemēro līdz 2030. gada 1. janvārim.
5. Atsauces uz atcelto Direktīvu 94/62/EK uzskata par atsaucēm uz šo regulu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu šīs regulas XIII pielikumā.

71. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2026. gada 12. augusta.

Tomēr 67. panta 5. punktu piemēro no 2029. gada 12. februāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2024. gada 19. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētāja
R. METSOLA

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
BÓKA J.

I PIELIKUMS

Indikatīvs tādu priekšmetu saraksts, kas ietilpst 3. panta 1. punktā sniegtās iepakojuma definīcijas darbības jomā

A. 3. panta 1. punkta 1) apakšpunkta a) punkts

1. Priekšmeti, kas ir iepakojums:

Saldumu kārbas

CD kārbiņu iesaiņojuma plēve

Pasta sūtījumu maisiņi katalogiem un žurnāliem (kopā ar žurnālu)

Kūku formiņas, kas tiek pārdotas kopā ar kūku

Ar lokanu materiālu (piemēram, plastikāta plēvi, alumīniju vai papīru) aptīti rullīši, caurulītes un cilindri, izņemot rullīšus, caurulītes un cilindrus, kas veidoti kā daļa no ražošanas iekārtas un kurus neizmanto, lai ražojumu iepakotu kā tirdzniecības vienību

Puķu un augu podi, tostarp paplātes diedzēšanai, ko paredzēts izmantot tikai pārdošanai un transportēšanai.

Stikla pudelītes injekciju šķīdumiem

CD statņi (kas tiek pārdoti kopā ar CD un nav paredzēti CD glabāšanai)

Drēbju pakaramie (kas tiek pārdoti kopā ar apģērbu)

Sērkokociņu kastītes

Sterilās barjersistēmas (produkta sterilitātes saglabāšanai vajadzīgie maisiņi, paliktņi un materiāli)

Uzpildāmi tērauda baloni dažādu veidu gāzei, izņemot ugunsdzēsšanas aparātus

Tējas un kafijas folijas paciņas

Kastītes, ko izmanto zobu pastas tūbiņām

2. Priekšmeti, kas nav iepakojums:

Puķu un augu podi, tostarp paplātes diedzēšanai, ko dažādos ražošanas posmos izmanto starpuzņēmumu darījumos vai ko paredzēts pārdot kopā ar augu.

Darbarīku kastes

Siera vaska apvalki

Desu apvalki

Drēbju pakaramie (kas tiek pārdoti atsevišķi)

Printeru kasetnes

CD, DVD un video kārbiņas (kas tiek pārdotas kopā ar CD, DVD vai video)

CD statņi (kas tiek pārdoti tukši un ir paredzēti CD glabāšanai)

Šķīstoši maisi mazgāšanas līdzekļiem

Kapu gaismekļi (sveču trauciņi)

Mehāniskās dzirnaviņas (kombinācijā ar uzpildāmu trauku, piemēram, uzpildāmas piparu dzirnaviņas)

B. 3. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) un c) apakšpunkts

1. Priekšmeti, kas ir iepakojums:

Etiķetes, ko piekar vai piestiprina tieši produktam, tostarp pašlīmējošās etiķetes, kas piestiprinātas augļiem un dārzeņiem

Skropstu tušas birstīte, kas ir daļa no iepakojuma vāciņa

Lipīgās etiķetes, kas piestiprinātas citam iepakojumam

Skaviņas

Plastmasas uznavas

Dozators, kas ir daļa no mazgāšanas līdzekļu iepakojuma vāciņa

Mehāniskās dzirnaviņas (kombinācijā ar atkārtoti neuzpildāmu trauku, kas piepildīts ar produktu, piemēram, ar pipariem piepildītas piparu dzirnaviņas)

2. Priekšmeti, kas nav iepakojums:

Radiofrekvenču identifikācijas (RFID) birkas

Riepu marķējums uzlīmju veidā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2020/740 ⁽¹⁾

C. 3. panta 1. punkta 1) apakšpunkta d) un e) punkts

1. Priekšmeti, kas ir iepakojums, kas izstrādāts un paredzēts piepildīšanai tirdzniecības vietā:

Papīra vai plastmasas iepirkumu maisiņi

Vienreizlietojamie šķīvji un tases

Iesaiņojamā plēve

Sviestmaižu maisiņi

Alumīnija folija

Plastmasas folija tīrajām drēbēm, kas paredzēta izmantošanai veļas mazgātavās

2. Priekšmeti, kas nav iepakojums:

Maisāmkociņi

Vienreizlietojamie galda piederumi

Iesaiņojamais papīrs (ko patērētājiem un uzņēmējiem pārdod atsevišķi)

Papīra formiņas cepšanai (kas tiek pārdotas tukšas)

Kūku formiņas, kas tiek pārdotas atsevišķi

Vienreizlietojamie šķīvji un tases, kas nav paredzēti piepildīšanai tirdzniecības vietā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/740 (2020. gada 25. maijs) par riepu marķēšanu attiecībā uz degvielas patēriņa efektivitāti un citiem parametriem, ar ko groza Regulu (ES) 2017/1369 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1222/2009 (OV L 177, 5.6.2020., 1. lpp.).

II PIELIKUMS

Iepakojuma reciklējamības novērtējuma kategorijas un parametri

1. tabula

6. pantā minēto iepakojuma materiālu, veidu un kategoriju indikatīvs saraksts

Kategorija Nr.	Galvenais iepakojuma materiāls	Iepakojuma veids	Formāts (ilustratīvs un neizsmeļošs)	Krāsa / Optiskā caurlaidība
1	Stikls	Stikls un kompozītais iepakojums, kurā lielākā daļa ir stikls	Stikla (nātrija-kalcija silikāstikla) pudeles, burkas, flakoni, kosmētikas trauciņi, toveri, ampulas, pudelītes, aerosola flakoni	—
2	Papīrs/kartons	Papīra/kartona iepakojums	Kastes, paliktņi, grupas iepakojums, elastīgs papīra iepakojums (piemēram, plēves, loksnes, maisiņi, vāciņi, konusi, ietinamais iesaiņojums)	—
3	Papīrs/kartons	Kompozītais iepakojums, no kura lielākā daļa ir papīrs/kartons	Šķidrums paredzēts kartona iepakojums un papīra glāzes (t. i., laminētas ar poliolefinu un ar alumīniju vai bez tā), paliktņi, šķīvji un glāzes, metalizēts vai plastmasā laminēts papīrs/kartons, papīrs/kartons ar plastmasas oderējumu/lodziņiem	—
4	Metāls	Tērauds un kompozītais iepakojums, kurā lielākā daļa ir tērauds	No tērauda, tostarp skārda un nerūsējošā tērauda, izgatavoti stingie formāti (aerosola flakoni, skārdenes, krāsas kārbas, kastes, paliktņi, mucas, tūbas)	—
5	Metāls	Alumīnijs un kompozītais iepakojums, kurā lielākā daļa ir alumīnijs – stingš	No alumīnija izgatavoti stingi formāti (ēdiena un dzērienu skārdenes, pudeles, aerosoli, mucas, tūbas, skārdenes, kastes, paliktņi)	—
6	Metāls	Alumīnijs un kompozītais iepakojums, kurā lielākā daļa ir alumīnijs – daļēji stingš un elastīgs	No alumīnija izgatavoti daļēji stingi un elastīgi formāti (trauki un paliktņi, tūbas, folijas, elastīga folija)	—
7	Plastmasa	PET – stinga	Pudeles un flakoni	Bezkrāsaina / krāsaina, necaurspīdīga
8	Plastmasa	PET – stinga	Stingi formāti, izņemot pudeles un flakonus (tostarp podi, toveri, burkas, glāzes, vienslāņa un vairākslāņu paliktņi un trauki, aerosola flakoni)	Bezkrāsaina / krāsaina, necaurspīdīga
9	Plastmasa	PET – elastīga	Plēves	Dabiska / krāsaina
10	Plastmasa	PE – stinga	Trauki, pudeles, paliktņi, podi un toveri	Dabiska / krāsaina
11	Plastmasa	PE – elastīga	Plēves, tostarp vairākslāņu un vairākmateriālu iepakojums	Dabiska / krāsaina
12	Plastmasa	PP – stinga	Trauki, pudeles, paliktņi, podi un toveri	Dabiska / krāsaina
13	Plastmasa	PP – elastīga	Plēves, tostarp vairākslāņu un vairākmateriālu iepakojums	Dabiska / krāsaina

Kategorija Nr.	Galvenais iepakojuma materiāls	Iepakojuma veids	Formāts (ilustratīvs un neizsmeļošs)	Krāsa / Optiskā caurlaidība
14	Plastmasa	HDPE un PP – stinga	Redeļkastes un paletes, gofrēta plastmasa	Dabiska / krāsaina
15	Plastmasa	PS un XPS – stinga	Stingi formāti (tostarp piena produktu iepakojums, paliktņi, glāzes un cita pārtikas tara)	Dabiska / krāsaina
16	Plastmasa	EPS – stinga	Stingi formāti (tostarp zivju kastes / sadzīves tehnika un paliktņi)	Dabiska / krāsaina
17	Plastmasa	Cita stinga plastmasa (piemēram, PVC, PC), tostarp vairākmateriālu materiāli – stinga	Stingi formāti, tostarp IBC konteineri, mucas	—
18	Plastmasa	Cita elastīga plastmasa, tostarp vairākmateriālu materiāli – elastīga	Paciņas, blisteri, termoformēts iepakojums, vakuumpakojums, modificētas atmosfēras/modificēta mitruma iepakojums, tostarp elastīgi IBC konteineri, maisi, stāipīgas plēves	—
19	Plastmasa	Bionoārdāma plastmasa ⁽¹⁾ – stinga (piemēram, PLA, PHB) un elastīga (piemēram, PLA)	Stingi un elastīgi formāti	—
20	Koksne, korķis	Koksnes, tostarp korķa, iepakojums	Paletes, kastes, redeļkastes	—
21	Tekstilizstrādājumi	Dabiskas un sintētiskas auduma šķiedras	Maisi	—
22	Keramika vai porcelāna keramika	Māls, akmens	Podi, trauki, pudeles, burkas	—

(¹) Lūgums ņemt vērā, ka šajā kategorijā ietilpst plastmasa, kas ir viegli bionoārdāma (tas nozīmē, ka ir pierādīta spēja 6 mēnešu laikā > 90 % no sākotnējā materiāla pārveidot CO₂, ūdeni un minerālos, izmantojot bioloģiskus procesus), neatkarīgi no tās ražošanā izmantotajām izejvielām. Biobāzēti polimēri, kas nav viegli bionoārdāmi, ietilpst citās attiecīgajās plastmasas kategorijās.

2. tabula

6. pantā minēto iepakojuma materiālu, veidu un kategoriju indikatīvs saraksts

Materiāli	Kategorijas	Saikne ar II pielikuma 1. tabulu
Plastmasa	PET – stinga	7., 8. kategorija
	PE – stinga, PP – stinga, HDPE un PP – stinga	10., 12. 14. kategorija
	Plēves/elastīgas	9., 11., 13., 18. kategorija
	PS, XPS, EPS	15., 16. kategorija
	Cita stinga plastmasa	17. kategorija
	Bionoārdāma (stinga un elastīga)	19. kategorija

Materiāli	Kategorijas	Saikne ar II pielikuma 1. tabulu
Papīrs/kartons	Papīrs/kartons (izņemot šķidrumiem paredzēts kartona iepakojums)	2., 3. kategorija
	Šķidrumiem paredzēts kartona iepakojums	3. kategorija
Metāls	Alumīnijs	5., 6. kategorija
	Tērauds	4. kategorija
Stikls	Stikls	1. kategorija
Koksne	Koksne, korķis	20. kategorija
Citi	Tekstilizstrādājumi, keramika/porcelāns un citi	21., 22. kategorija

3. tabula

Reciklējamības snieguma atzīmes

Iepakojuma reciklējamību izsaka ar snieguma atzīmēm A, B vai C.

No 2030. gada reciklējamības snieguma pamatā ir reciklēšanai piemērota dizaina kritēriji. Reciklēšanai piemērota dizaina kritēriji nodrošina tādu iegūto otrreizējo izejvielu izmantošanas apritīgumu, kuras ir pietiekami kvalitatīvas, lai aizstātu primārās izejvielas.

Novērtēšanu, pamatojoties uz reciklēšanai piemērota dizaina kritērijiem, veic par katru 1. tabulā norādīto iepakojuma kategoriju, ņemot vērā saskaņā ar 6. panta 4. punktu izveidoto metodiku un saistītos deleģētos aktus, kā arī 4. tabulā noteiktos parametrus. Pēc kritēriju izsvēršanas attiecībā uz katru iepakojuma vienību to klasificēs A, B vai C kategorijā. Ja iepakojuma vienības reciklējamības snieguma atzīme ir zemāka par 70 %, to uzskata par neatbilstošu reciklējamības snieguma atzīmei, un tāpēc iepakojums tiks uzskatīts par tehniski nerekiclējamu, un tā laišanu tirgū ierobežo.

No 2035. gada iepakojuma reciklējamības novērtējumam pievieno jaunu faktoru – “plašas reciklēšanas” novērtējums. Attiecīgi tiek veikts jauns novērtējums, balstoties uz tā materiāla daudzumu (svaru), kas faktiski reciklēts no katras iepakojumu kategorijas saskaņā ar metodiku, kas noteikta īstenošanas aktos, kuri pieņemti saskaņā ar 6. panta 5. punktu. Slietkšņus, kas attiecas uz ik gadu reciklētiem iepakojuma materiāliem nolūkā ievērot atbilstību plašas reciklēšanas novērtējumam, nosaka, ņemot vērā 3. panta 1. punkta 39) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus.

2030		2035			2038		
Reciklējamības snieguma atzīme	Reciklēšanai piemērots dizains (RPD) Reciklējamības novērtējums uz vienu vienību pēc svēruma	Reciklējamības snieguma atzīme (attiecībā uz RPD)	Reciklēšanai piemērots dizains (RPD) Reciklējamības novērtējums uz vienu vienību pēc svēruma	Reciklējamības snieguma atzīme (plašas reciklēšanas novērtējumam)	Reciklējamības snieguma atzīme	Reciklēšanai piemērots dizains (RPD) Reciklējamības novērtējums uz vienu vienību pēc svēruma	Reciklējamības snieguma atzīme (plašas reciklēšanas novērtējumam)
A atzīme	vismaz 95 %	A atzīme	vismaz 95 %	A atzīme (plaša reciklēšana)	A atzīme	vismaz 95 %	A atzīme (plaša reciklēšana)
B atzīme	vismaz 80 %	B atzīme	vismaz 80 %	B atzīme (plaša reciklēšana)	B atzīme	vismaz 80 %	B atzīme (plaša reciklēšana)
C atzīme	vismaz 70 %	C atzīme	vismaz 70 %	C atzīme (plaša reciklēšana)	C atzīme NEVAR LAIST TIRGŪ	vismaz 70 %	C atzīme (plaša reciklēšana)
TEHNISKI NEREKLIKLĒJAMS	mazāk par 70 %	TEHNISKI NEREKLIKLĒJAMS	mazāk par 70 %	NAV PLAŠI REKLIKLĒTS zem 3. panta 1. punkta 39) apakšpunktā noteiktajām robežvērtībām).	TEHNISKI NEREKLIKLĒJAMS	mazāk par 70 %	NAV PLAŠI REKLIKLĒTS zem 3. panta 1. punkta 39) apakšpunktā noteiktajām robežvērtībām).

4. tabula

Neizsmeļošs parametru saraksts reciklēšanai piemērota dizaina kritēriju noteikšanai saskaņā ar 6. pantu

Šajā tabulā iekļauto sarakstu izmanto par pamatu, nosakot reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus, kā noteikts 6. panta 4. punktā. Pēc tam reciklēšanai piemērota dizaina kritēriji tiek izmantoti, lai noteiktu aprēķinus, pēc kuriem iegūst 3. tabulā uzskaitītās snieguma atzīmes. Papildus minētajā uzskaitījumā noteikto parametru novērtējumā ņem vērā:

- jebkura iepakojuma komponenta nošķiramību vai nu manuāli no tiešo lietotāju puses, vai pārstrādes rūpnīcās,
- šķirošanas un reciklēšanas procesu efektivitāti, piemēram, ražīgumu,
- šķirošanas un reciklēšanas tehnoloģiju attīstību (lai risinātu situāciju, ja iepakojumu šodien nevar šķirot, bet tas varētu būt šķirojams divu gadu laikā), un
- otrreizējo izejvielu funkcionalitātes saglabāšanu, kas ļauj aizstāt pirmreizējās izejvielas.

Nosakot reciklēšanai piemērota dizaina kritērijus, ņem vērā iepakojuma funkcionalitāti, ko iepakojumam nodrošina šādi parametri.

Reciklēšanai piemērota dizaina kritēriju parametri	Parametra nozīme
Piedevas	Piedevas bieži attiecas uz vielām, ko pievieno materiāliem, lai piešķirtu konkrētas īpašības. Piedevu klātbūtne iepakojumā var izraisīt to, ka iepakojuma materiāli šķirošanas procesā tiek nepareizi sašķiroti, un var kontaminēt iegūtās otrreizējās izejvielas.
Etiķetes	Etiķetes virsmas apmērs var ietekmēt šķirošanas procesa efektivitāti. Materiāls, no kura ir izgatavota etiķete, un līmes/līmvielas veids ietekmē arī otrreizējo izejvielu kvalitāti.
Uzmavas	Uzmavas virsmas apmērs uz iepakojuma pamatkorpusa ietekmē šķirošanas iespējas. Turklāt uznavu izmantošana var ietekmēt spēju tās atdalīt no iepakojuma pamatkorpusa. Materiāls, no kura izgatavota uznavas, var ietekmēt gan iepakojuma šķirojamību, gan reciklējamību.
Aizdares un citi maza izmēra iepakojuma komponenti	Aizdares ir komponenti, ar ko aiztaisa vai aizzīmogo iepakojumu. Var būt dažādu veidu aizdares, stingas vai elastīgas, piemēram, aizzīmogotas sarūkošās termoplēves, odeses, korķiši, vāciņi, blīvslēgi, vārsti u. c. Materiāls, no kura izgatavota aizdare, var ietekmēt gan iepakojuma šķirojamību, gan reciklējamību. Aizdares, kas nav stingri piestiprinātas pie iepakojuma, var palielināt piedrošānu. Mazi iepakojuma komponenti, kas piestiprināti pie iepakojuma pamatkorpusa, var ietekmēt atdalāmību un iepakojuma reciklējamību. Turklāt šķirošanas un reciklēšanas procesā komponenti var tikt pazaudēti.
Līmvielas	Līmvielas var izmantot tā, lai tos varētu viegli atdalīt reciklēšanas procesā vai lai tos varētu viegli atdalīt tiešie lietotāji, vai tā, lai tie neietekmētu šķirošanas un reciklēšanas procesu efektivitāti). Līmvielu atlieku klātbūtne uz iepakojuma var pazemināt otrreizējo izejvielu kvalitāti (tīrību). Mazgājamas līmvielas var nodrošināt atdalīšanu no iepakojuma pamatkorpusa un to, ka otrreizējā izejvielā nepaliek lipīgas atliekas.

Reciklēšanai piemērota dizaina kritēriju parametri	Parametra nozīme
Krāsas	<p>Krāsas ir vielas, kas iepakojuma materiālam piešķir krāsu.</p> <p>Spēcīgi krāsoti papīra vai plastmasas materiāli var radīt problēmas saistībā ar šķirošanu un var pasliktināt otrreizējo izejvielu kvalitāti.</p>
Materiālu sastāvs	<p>Vēlams izmantot tādus viena veida materiālus vai materiālu kombinācijas, kas nodrošina vieglu atdalīšanu un lielu otrreizējo izejvielu apjomu.</p>
Aizsargslāņi / pārklājumi	<p>Materiāls vai viela, kas pievienota, lai piešķirtu aizsargīpašības (aizsargslānis), vai dažādi materiāli, kas uzklāti uz virsmas, lai piešķirtu citas īpašības (pārklājums).</p> <p>Aizsargslāņi vai pārklājumi iepakojumā var apgrūtināt reciklēšanu. Priekšroka dodama kombinācijām, kas nodrošina lielu otrreizējo izejvielu apjomu.</p>
Tintes un lakas / druka / kodēšana	<p>Tintes un lakas ir krāsvielu maisījumi ar citām vielām, ko uzklāj uz materiāla iespiešanas vai pārklāšanas procesā (tinte) vai aizsargpārklājums, kas izgatavots no sveķiem un/vai celulozes esteriem, kuri izšķīdināti gaistošā šķīdinātājā (laka). Kodēšana ir drukāšana tieši uz tirdzniecības iepakojuma partijas kodēšanas un citas informācijas un zīmola veidošanas nolūkā.</p> <p>Tādas tintes izmantošana, kuras sastāvā ir vielas, kas rada bažas, apgrūtinā reciklēšanu, jo šīs iepakojuma vienības nevar reciklēt. Turklāt drukas tintes, kas izdalās, var kontaminēt reciklēšanas plūsmu ar mazgāšanas ūdeni. Tāpat drukas tintes, kas neizdalās, var ierobežot reciklēšanas plūsmas pārredzamību.</p>
Produktu atliekas / viegla iztukšošana	<p>Iepakojuma satura atliekas var ietekmēt šķirošanu un reciklējāmību. Iepakojumam jābūt veidotam tā, lai tā saturu varētu viegli iztukšot, un, izmetot iepakojumu, tam jābūt pilnībā iztukšotam.</p>
Viegla sadalīšana	<p>Komponenti, kas ir cieši piestiprināti viens otram, var ietekmēt iepakojuma šķirojamību un reciklējāmību. Iepakojuma dizains var atvieglot iespēju sadalīt dažādus komponentus dažādās materiālu plūsmās.</p>

III PIELIKUMS

Kompostējams iepakojums

Nosakot, ka jāizmanto kompostējams iepakojuma formāts, vai to ieviešot, jāņem vērā šādi nosacījumi:

- a) iepakojumu nav bijis iespējams izstrādāt kā atkalizmantojamu iepakojumu vai produktus nav bijis atļauts laist tirgū bez iepakojuma;
- b) tas ir izstrādāts tā, lai aprites cikla beigās tas nonāktu organisko atkritumu plūsmā;
- c) tas ir tā bionoārdāms, ka iepakojums var fizikāli vai bioloģiski sadalīties, tostarp anaerobiski noārdīties, līdz galu galā tas pārvēršas oglekļa dioksīdā un ūdenī, jaunā mikrobiālā biomasā, minerālsāļos un – bez skābekļa – metānā;
- d) tā izmantošana būtiski palielina savākto organisko atkritumu apjomu salīdzinājumā ar situāciju, kad tiek izmantoti nekompostējami iepakojuma materiāli;
- e) tā izmantošana būtiski samazina komposta kontamināciju ar nekompostējamu iepakojumu un nerada problēmas bioatkritumu apstrādē;
- f) tā izmantošana nepalielina nekompostējamo iepakojuma atkritumu plūsmu kontamināciju.

IV PIELIKUMS

Iepakojuma minimalizēšanas novērtējuma metodika

A daļa

Snieguma kritēriji

1. Produkta aizsardzība. Iepakojuma dizains nodrošina, ka no iepakojuma vai uzpildīšanas vietas līdz tieši patēriņa vietai produkts ir aizsargāts nolūkā nepieļaut tā būtisku bojājumu, zudumu, nolietošanos vai izšķiešanu. Prasības var paredzēt aizsardzību pret mehāniskiem vai ķīmiskiem bojājumiem, vibrāciju, saspiešanu, mitrumu, mitruma zudumu, oksidāciju, gaisu, skābekli, mikrobioloģiskām infekcijām, kaitēkļiem, organoleptisko īpašību pasliktināšanos utt., un tās var ietvert atsaucē uz konkrētiem Savienības tiesību aktiem, kuros noteiktas prasības produkta kvalitātei.
2. Iepakojuma izgatavošanas procesi: iepakojuma dizains ir saderīgs ar iepakojuma izgatavošanas un uzpildīšanas procesiem. Iepakojuma izgatavošanas procesos var noteikt iepakojuma dizaina elementus, piemēram, trauka formu, biežuma pielāgšanu, izmēru, instrumentu izmantošanas iespējamību, vai specifikācijas atkritumu minimalizēšanai ražošanā. Produkta izgatavotāja izmantotajos procesos var būt vajadzīgi arī daži iepakojuma dizaina elementi, piemēram, triecienu un sprieguma izturība, mehāniskā stiprība, iepakojuma līnijas ātrums un efektivitāte, stabilitāte pārvadē, karstuma izturība, efektīva aizvēršana, minimāls brīvais tilpums vai higiēna.
3. Loģistika: iepakojuma dizains nodrošina iepakotā produkta pienācīgu un drošu izplatīšanu, transportēšanu, pārkraušanu un uzglabāšanu noliktavā. Prasības var ietvert izmēru koordināciju optimālai telpas izmantošanai, saderību ar paletizācijas un depaletizācijas sistēmām, pārkraušanas un uzglabāšanas sistēmu, iepakojuma sistēmas viengabalainību transportēšanas un pārkraušanas laikā.
4. Iepakojuma funkcionalitāte: iepakojuma dizains nodrošina tā funkcionalitāti, ņemot vērā produkta nolūku un īpatnības, kas saistītas ar tā pārdošanu, piemēram, pārdošanu dāvanas nolūkā vai sezonālu notikumu gadījumā.
5. Prasības par informāciju: iepakojuma dizains nodrošina, ka tiešajiem lietotājiem var sniegt visu nepieciešamo informāciju par pašu iepakoto produktu, tā izmantošanu, uzglabāšanu un kopšanu, tostarp drošuma instrukcijas. Prasības var ietvert informācijas sniegšanu par produktu, uzglabāšanas, izmantošanas un lietošanas instrukcijas, svītkodus un derīguma termiņu.
6. Higiēna un drošums. Iepakojuma dizains nodrošina lietotāju un patērētāju drošumu, kā arī produkta drošumu un higiēnu gan izplatīšanas un tieši patēriņa laikā, gan brīdī, kad iepakoto produktu izmet. Prasības cita starpā var būt šādas: drošas apiešanās dizains, nepieejamība bērniem, aizsardzība pret manipulācijām, zādzību un viltošanu, brīdinājumi par bīstamību, skaidri identificēts saturs, drošas atvēršanas ierīce vai spiediena atbrīvošanas aizdare.
7. Juridiskās prasības. Iepakojuma dizains nodrošina, ka iepakojums un iepakotais produkts atbilst piemērojamiem tiesību aktiem.
8. Reciklēta materiāla saturs, reciklējamība un atkalizmantošana: iepakojuma dizains nodrošina, ka iepakojums ir atkalizmantojams, reciklējams un satur reciklētos materiālus, kā noteikts šajā regulā. Ja iepakojums ir paredzēts atkalizmantošanai, tas atbilst 11. panta 1. punktā noteiktajām prasībām. Tas nozīmē, ka iepakojuma svars vai tilpums var būt jāpalielina, pārsniedzot to, kas citādi būtu iespējams saskaņā ar citiem snieguma faktoriem, lai varētu, piemēram, palielināt braucienu vai rotāciju skaitu, veicināt reciklēta materiāla satura iekļaušanu vai uzlabot reciklējamību (piemēram, pārejot uz monomateriālu vai pēcpatēriņa reciklēta materiāla saturu).

B daļa

Novērtēšanas metodika un iepakojuma minimālā tilpuma un masas noteikšana

Novērtējums par to, kāds ir iepakojuma minimālais tilpums un masa, kas nepieciešams, lai nodrošinātu iepakojuma funkcionalitāti, kā izklāstīts 3. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, ir izskaidrots tehniskajā dokumentācijā un ietver vismaz šādus elementus:

-
- a) novērtējuma rezultāta apraksts, tostarp sīkāka informācija par iepakojuma minimālās nepieciešamās masas un tilpuma aprēķinu; ņem vērā un dokumentē iespējamās atšķirības starp viena un tā paša iepakojuma ražošanas partijām;
 - b) par katru A daļā uzskaitīto snieguma kritēriju – apraksts, kurā izskaidrota tā dizaina prasība, kuras dēļ nav iespējams vēl vairāk samazināt iepakojuma masu vai tilpumu, jo tas apdraudētu iepakojuma funkcionalitāti, tostarp iepakotā produkta, iepakojuma un lietotāja drošumu un higiēnu; apraksta šo dizaina prasību apzināšanai izmantoto metodi un paskaidro iemeslus, kuru dēļ nav iespējams vēl vairāk samazināt iepakojuma masu vai tilpumu; izpēta visas iespējas, kā samazināt attiecīgā iepakojuma materiāla masu vai tilpumu, piemēram, jebkura tāda liekā slāņa samazināšanu, kas neveic iepakojuma funkciju; viena iepakojuma materiāla aizstāšanu ar citu neuzskata par pietiekamu;
 - c) visi testu rezultāti, tirgus izpēte vai pētījumi, kas izmantoti saskaņā ar a) un b) apakšpunktu veiktajā novērtējumā.
-

V PIELIKUMS

Iepakojuma formātu izmantošanas ierobežojumi

	Iepakojuma formāts	Izmantošanas ierobežojumi	Ilustratīvs piemērs
1.	Vienreizlietojams plastmasas grupas iepakojums	Vienreizlietojams plastmasas iepakojums, ko izmanto tirdzniecības vietā, lai sagrupētu preces, ko pārdod pudelēs, skārdenēs, bundžās, podos, toveros un paciņās, un kas paredzēts kā parocīgs iepakojums, kas patērētājiem dod iespēju vai tos pamudina iegādāties vairākus produktus kopā. Te neietilpst grupas iepakojums, kas nepieciešams, lai atvieglotu apiešanos ar produktiem.	Apvalkojošās plēves, sarūkošās termoplēves
2.	Vienreizlietojams plastmasas nepārstrādātu svaigu augļu un dārzeņu iepakojums	Vienreizlietojams plastmasas iepakojums, kas paredzēts fasētiem svaigiem augļiem un dārzeņiem, kuru svars nepārsniedz 1,5 kg. Dalībvalstis var noteikt izņēmumus no šā ierobežojuma, ja ir pierādīta nepieciešamība nepieļaut ūdens zudumu, tvirtuma zudumu, mikrobioloģiskus apdraudējumus vai fiziskus satricinājumus, oksidāciju vai ja nav citas iespējas izvairīties no bioloģisko augļu un dārzeņu sajaukšanas ar nebioloģiskiem augļiem un dārzeņiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/848 ⁽¹⁾ sertifikācijas vai marķēšanas prasībām, neradot nesamērīgas ekonomiskās un administratīvās izmaksas.	Tīkli, maiši, paliktņi, trauki
3.	Vienreizlietojams plastmasas iepakojums	Pārtikas un dzērienu vienreizlietojams plastmasas iepakojums, ko piepilda un patērē HORECA nozarē uz vietas; te ietilpst visas ēdamzonas uzņēma iekšienē un ārpusē, kurā ir galdi un krēslī, stāvzonas un arī ēdamzonas, ko tiešajiem lietotājiem ēdiena un dzērienu baudīšanai kopīgi piedāvā vairāki ekonomikas operatori vai trešā persona. Atbrīvojums attiecas uz HORECA nozares uzņēmumiem, kuriem nav piekļuves dzeramajam ūdenim.	Paliktņi, vienreizlietojamie šķīvji un glāzes, maiši, kastes
4.	HORECA nozarē izmantots vienreizlietojams plastmasas garšas piedevu, ievārījumu, mērču, kafijas krējuma, cukura un garšvielu iepakojums	HORECA nozarē izmantots vienreizlietojams plastmasas iepakojums, kas satur garšas piedevu, ievārījumu, mērču, kafijas krējuma, cukura un garšvielu atsevišķas porcijas vai devas, izņemot šādus gadījumus: a) iepakojums tiek nodrošināts kopā ar gatavu pārtiku līdzņemšanai, kura paredzēta tūlītējai lietošanai un neprasa nekādu tālāku gatavošanu; b) šāds iepakojums ir vajadzīgs, lai nodrošinātu drošumu un higiēnu iestādēs, kurās ir medicīniska prasība pēc individualizētas aprūpes, piemēram, slimnīcās, klīnikās, aprūpes iestādēs.	Paciņas, toveri, paliktņi, kastes

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/848 (2018. gada 30. maijs) par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 834/2007 (OV L 150, 14.6.2018., 1. lpp.).

	Iepakojuma formāts	Izmantošanas ierobežojumi	Ilustratīvs piemērs
5.	Vienreizlietojams iepakojums, kas paredzēts individuālai rezervācijai izmitināšanas pakalpojumu nozarē	Vienreizlietojams kosmētikas, higiēnas un tualetes līdzekļu iepakojums izmantošanai izmitināšanas pakalpojumu nozarē, kā aprakstīts NACE 2. red – Saimniecisko darbību statistiskā klasifikācija, kas paredzēts tikai individuālai rezervācijai un ko paredzēts izmest pirms nākamā viesā ierašanās.	Šampūna pudelītes, roku un ķermeņa losjona pudelītes, ziepju gabaliņu paciņas
6.	Ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi	Ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņi, izņemot ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus, kas ir nepieciešami higiēnas nolūkos vai tiek nodrošināti kā tirdzniecības iepakojums nefasētai pārtikai, ja tas palīdz novērst pārtikas izšķērdēšanu.	Ļoti plāni maisiņi, kas paredzēti nefasētiem produktiem

VI PIELIKUMS

Īpašas prasības atkalizmantošanas sistēmām un uzpildes punktiem

Šajā pielikumā piemēro šādas definīcijas:

- a) "pārvaldības pamatnostādnes" ir atkalizmantošanas sistēmas pārvaldības struktūra, kurā definēta sistēmas dalībnieku loma, īpašumtiesības un jebkāda paredzētā iepakojuma īpašumtiesību nodošana, kā arī citi attiecīgie atkalizmantošanas sistēmas pārvaldības elementi, kā noteikts šajā pielikumā;
- b) "noslēgtā cikla sistēma" ir atkalizmantošanas sistēma, kurā atkalizmantojamu iepakojumu izplata sistēmas operators vai sadarbīga sistēmas dalībnieku grupa un īpašumtiesības uz iepakojumu nemainās;
- c) "nenoslēgta cikla sistēma" ir atkalizmantošanas sistēma, kurā atkalizmantojamu iepakojumu izplata nenoteikts skaits sistēmas dalībnieku un īpašumtiesības uz iepakojumu mainās vienā vai vairākos atkalizmantošanas procesa punktos;
- d) "sistēmas operators" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir sistēmas dalībnieks un pārvalda atkalizmantošanas sistēmu;
- e) "sistēmas dalībnieki" ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kura piedalās atkalizmantošanas sistēmā un veic vismaz vienu no šādām darbībām: savāc iepakojumu no tiešajiem lietotājiem vai citiem sistēmas dalībniekiem, to rekondicionē, izplata sistēmas dalībniekiem, to transportē, piepilda ar produktiem, iepako vai piedāvā tiešajiem lietotājiem; atkalizmantošanas sistēmā var būt viens vai vairāki sistēmas dalībnieki.

A daļa

Prasības atkalizmantošanas sistēmām

1. Vispārīgas prasības atkalizmantošanas sistēmām

Visām atkalizmantošanas sistēmām:

- a) ir skaidri definēta pārvaldības struktūra, kā aprakstīts pārvaldības pamatnostādnēs;
- b) ir tāda pārvaldības struktūra, kas:
 - i) nodrošina, ka pārvaldības pamatnostādnēs ietvertie sistēmas mērķi un attiecīgā gadījumā atkalizmantošanas mērķrādītāji un jebkādi citi sistēmas mērķi ir sasniedzami;
 - ii) nodrošina vienlīdzīgu piekļuvi un godīgus nosacījumus visiem ekonomikas operatoriem, kuri vēlas piedalīties sistēmā;
 - iii) nodrošina vienlīdzīgu piekļuvi un godīgus nosacījumus visiem tiešajiem lietotājiem;
- c) tās ir izstrādātas tā, lai nodrošinātu, ka atkalizmantojamais iepakojums, kas tajās rotē, sasniedz vismaz minimālo paredzēto rotāciju skaitu, kā noteikts deleģētajā aktā, kas pieņemts, ievērojot 11. panta 2. punktu;
- d) ir noteikumi, kuri reglamentē to darbību, tostarp prasības par iepakojuma izmantošanu, un kuriem ir piekrituši visi sistēmas dalībnieki, un kuri:
 - i) nosaka iepakojuma veidi un dizainu, kas drīkst būt aprītē sistēmā;
 - ii) apraksta produktus, kurus paredzēts izmantot, uzpildīt vai transportēt sistēmā;
 - iii) nosaka noteikumi un nosacījumi, kā pareizi apieties ar iepakojumu un to izmantot;
 - iv) nosaka sīki izstrādātas iepakojuma rekondicionēšanas prasības;
 - v) nosaka iepakojuma savākšanas prasības;
 - vi) nosaka iepakojuma uzglabāšanas prasības;

- vii) nosaka iepakojuma piepildīšanas vai piekraušanas prasības;
 - viii) nosaka noteikumus, kas nodrošina efektīvu un rezultatīvu atkalizmantojama iepakojuma savākšanu, tostarp paredzot stimulus tiešajiem lietotājiem iepakojumu nodot atpakaļ savākšanas punktos vai grupētajā savākšanas sistēmā;
 - ix) nosaka noteikumus, kas visiem, tostarp mazaizsargātiem patērētājiem, nodrošina vienlīdzīgu un taisnīgu piekļuvi atkalizmantošanas sistēmai;
- e) ir sistēmas operators, kas kontrolē sistēmas pareizu darbību un pārliecinās, vai tā pienācīgi nodrošina atkalizmantošanu;
 - f) ir noteikumi par ziņošanu, kas dod iespēju piekļūt datiem par uzpildīšanas vai atkalizmantošanas gadījumu skaitu (piemēram, rotāciju skaitu par katru kategoriju), kā arī brāķētā iepakojuma skaitu, savākšanas rādītāju (piemēram, nodošanas rādītājiem), pārdodamām vienībām vai ekvivalentām vienībām, tostarp par materiālu un katru kategoriju, vai vidējo aplēsi, ja šāds aprēķins nav iespējams, sistēmai pievienoto atkalizmantojamā vai atkārtoti uzpildāmā iepakojuma vienību skaitu un to iepakojuma vienību skaitu, uz kurām attiecas aprites cikla beigu plāns;
 - g) tās nodrošina, ka saskaņā ar savstarpēji saskaņotām specifikācijām vai standartiem ir noteikts iepakojuma dizains;
 - h) tās nodrošina taisnīgu izmaksu un ieguvumu sadali starp visiem sistēmas dalībniekiem;
 - i) tās nodrošina paplašinātas ražotāja atbildības pienākumu īstenošanu attiecībā uz sistēmā izmantoto atkalizmantojamo iepakojumu, kas kļuvis par atkritumiem.

Nenoslēgtā cikla sistēmas, kurām nav sistēmas operatora, ir atbrīvotas no b), e), f) un h) apakšpunkta prasībām.

Nenoslēgtā cikla sistēmas, kas izveidotas pirms šīs regulas stāšanās spēkā, ir atbrīvotas no a) apakšpunkta, b) apakšpunkta i) un ii) punkta, e), f) un h) apakšpunkta prasībām.

2. Prasības noslēgtā cikla sistēmām

Papildus 1. punktā uzskaitītajām vispārīgajām prasībām noslēgtā cikla sistēmām ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) sistēmā ir ieviesta reversā loģistika, kas atvieglo iepakojuma nodošanu no tiešajiem lietotājiem atpakaļ sistēmas dalībniekiem;
- b) sistēma nodrošina iepakojuma savākšanu, rekondicionēšanu un atkalizplatīšanu;
- c) sistēmas dalībniekiem ir pienākums pieņemt atpakaļ iepakojumu no savākšanas punkta, ja tas ir izlietots, savākts un uzglabāts atbilstoši sistēmas noteikumiem.

3. Prasības nenoslēgtā cikla sistēmām

Papildus 1. punktā uzskaitītajām vispārīgajām prasībām nenoslēgtā cikla sistēmām ir jāatbilst šādām prasībām:

- a) kad iepakojums izlietots, sistēmas dalībnieks izlemj, vai iepakojumu izmantot atkal vai nodot citam sistēmas dalībniekam atkalizmantošanai;
- b) sistēma nodrošina, ka ir ieviesta iepakojuma savākšana, rekondicionēšana un atkalizplatīšana un ka tā ir vispārpieejama;
- c) B daļas prasībām atbilstoša rekondicionēšana ir sistēmas daļa.

B daļa

Rekondicionēšana

1. Rekondicionēšanas process nerada risku par iepakojuma rekondicionēšanu atbildīgo personu veselībai un drošumam un samazina šā procesa ietekmi uz vidi. To īsteno saskaņā ar piemērojamiem tiesību aktiem par sensitīviem kontaktmateriāliem, atkritumiem un rūpnieciskajām emisijām.
2. Rekondicionēšana aptver šādas operācijas, kas pielāgotas atkalizmantojama iepakojuma formātam un paredzētajam lietojumam:

- a) iepakojuma stāvokļa novērtēšana;
 - b) bojātu vai atkalneizmantojamu iepakojuma komponentu izņemšana;
 - c) izņemto iepakojuma komponentu nogādāšana uz piemērotu atgūšanas procesu;
 - d) iepakojuma tīrīšana un mazgāšana atbilstoši nepieciešamajiem higiēnas nosacījumiem;
 - e) iepakojuma labošana;
 - f) inspicēšana un iepakojuma mērķderīguma novērtēšana.
3. Vajadzības gadījumā tīrīšanas un mazgāšanas procesi jāveic dažādos rekondicionēšanas posmos un jāatkārto.
4. Rekondicionētais produkts atbilst tam piemērojamām veselības un drošības prasībām.

C daļa

Prasības uzpildīšanai

Uzpildes punkti atbilst šādām prasībām:

- a) uzpildes punkts parāda skaidru un precīzu informāciju par:
 - i) higiēnas standartiem, kam jāatbilst tiešā lietotāja traukam, lai to izmantotu produktu iegādei uzpildes punktā;
 - ii) to, kāda veida traukus var izmantot, lai, traukus uzpildot, iegādātos produktus un kādām jābūt šo trauku īpašībām;
 - iii) galaizplatītāja kontaktinformāciju, lai nodrošinātu atbilstību higiēnas standartiem, kas noteikti piemērojamajos tiesību aktos;
- b) uzpildes punkts ietver svēršanas ierīci vai nodrošina alternatīvus līdzekļus, lai tiešais lietotājs varētu iegādei izvēlēties noteiktu produkta daudzumu;
- c) tiešo lietotāju maksātajā cenā netiek iekļauta trauka masa.

VII PIELIKUMS

Atbilstības novērtēšanas procedūra

A modulis

Iekšējā ražošanas kontrole

1. Iekšējā ražošanas kontrole ir atbilstības novērtēšanas procedūra, ar kuru izgatavotājs izpilda 2., 3. un 4. punktā noteiktos pienākumus un nodrošina un ar pilnu atbildību deklarē, ka attiecīgais iepakojums atbilst šīs regulas 5. līdz 12. panta prasībām, kas tam ir piemērojamas.

2. Tehniskā dokumentācija

Tehnisko dokumentāciju sagatavo izgatavotājs. Dokumentācija nodrošina iespēju novērtēt iepakojuma atbilstību piemērojamajām prasībām, un tajā ietver pienācīgu neatbilstības risku analīzi un novērtējumu.

Tehniskajā dokumentācijā norāda piemērojamās prasības, un, ciktāl tas ir būtiski novērtēšanai, tā aptver iepakojuma dizainu, izgatavošanu un izmantošanu. Tehniskajā dokumentācijā attiecīgā gadījumā iekļauj vismaz šādus elementus:

- a) vispārīgu iepakojuma un tā paredzētā lietojuma aprakstu;
- b) skiču projekts, izgatavošanas rasējumi un sastāvdaļu materiāli;
- c) apraksti un skaidrojumi, kas vajadzīgi b) apakšpunktā sniegto rasējumu un shēmu, kā arī iepakojuma darbības izprašanai;
- d) sarakstu, kurā norāda:
 - i) 36. pantā minētos saskaņotos standartus, ko piemēro pilnībā vai daļēji;
 - ii) 37. pantā minētās kopīgās specifikācijas, ko piemēro pilnībā vai daļēji;
 - iii) citas attiecīgas tehniskās specifikācijas, ko izmanto mērījumu vai aprēķinu vajadzībām;
 - iv) ja saskaņotie standarti vai kopīgās specifikācijas tiek piemērotas daļēji, norādi par to, kuras daļas tikušas piemērotas;
 - v) ja saskaņotie standarti vai kopīgās specifikācijas netiek piemērotas, to risinājumu aprakstu, kuri izmantoti, lai izpildītu 1. punktā minētās prasības;
- e) kvalitatīvu aprakstu par to, kā ir veikti 6., 10. un 11. pantā norādītie novērtējumi; un
- f) testēšanas pārskatus.

3. Izgatavošana

Izgatavotājs veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka izgatavošanas process un tā monitorings ir tāds, ka izgatavotais iepakojums atbilst 2. punktā minētajai tehniskajai dokumentācijai un 1. punktā noteiktajām prasībām.

4. Atbilstības deklarācija

Izgatavotājs katram iepakojuma veidam sagatavo rakstveida atbilstības deklarāciju un to glabā kopā ar tehnisko dokumentāciju, lai tā būtu valsts iestāžu rīcībā piecus gadus pēc vienreizlietojama iepakojuma laišanas tirgū un desmit gadus pēc atkalizmantojama iepakojuma laišanas tirgū. Atbilstības deklarācijā norāda iepakojumu, kuram tā ir sagatavota.

Atbilstības deklarācijas kopiju attiecīgajām dalībvalstu iestādēm dara pieejamu pēc pieprasījuma.

5. Pilnvarotais pārstāvis

4. punktā noteiktos izgatavotāja pienākumus attiecībā uz tehniskās dokumentācijas glabāšanu tā uzdevumā un uz tā atbildību var pildīt tā pilnvarotais pārstāvis ar nosacījumu, ka pilnvarojumā ir norādītas minētās prasības.

VIII PIELIKUMS

ES atbilstības deklarācija Nr. (*) ...

1. Nr. ... (unikāls iepakojuma identifikācijas numurs):
2. Izgatavotāja un attiecīgā gadījumā izgatavotāja pilnvarotā pārstāvja vārds vai nosaukums un adrese:
3. Par šīs atbilstības deklarācijas izdošanu ir atbildīgs tikai un vienīgi izgatavotājs.
4. Deklarācijas priekšmets (iepakojuma identifikācija, kas nodrošina tās izsekojamību): iepakojuma apraksts:
5. 4. punktā aprakstītais deklarācijas priekšmets atbilst attiecīgajiem Savienības saskaņošanas tiesību aktiem: ... (atsauce uz pārējiem piemērotajiem Savienības tiesību aktiem).
6. Atsauces uz attiecīgajiem izmantotajiem saskaņotajiem standartiem vai uz kopīgajām specifikācijām vai atsauces uz citām tehniskajām specifikācijām, attiecībā uz ko tiek deklarēta atbilstība:
7. Attiecīgā gadījumā, paziņotā struktūra ... (nosaukums, adrese, numurs) ... ir veikusi ... (darbības apraksts)... un izdevusi sertifikātu(-us): ... (sīkāka informācija, tostarp sertifikāta(-u) datums, un vajadzības gadījumā informācija par derīguma termiņu un nosacījumiem).
8. Papildu informācija:
Parakstīts šādas personas vārdā:
izdošanas vieta un datums):
vārds un uzvārds, amats) (paraksts):

(*) (deklarācijas identifikācijas numurs)

IX PIELIKUMS

Informācija saistībā ar reģistrāciju un ziņojumiem, kas sniedzama 44. pantā minētajam reģistram

A daļa

Informācija, ko sniedz reģistrācijas laikā

1. Informācija, kas ražotājam vai tā pilnvarotajam pārstāvim ir jāiesniedz saistībā ar paplašināto ražotāja atbildību, ir šāda:
 - a) nosaukums un zīmolu nosaukumi (ja pieejami), ar kādiem ražotājs savu iepakojumu, tostarp iepakotu produktu iepakojumu, dara pieejamu dalībvalsts teritorijā, un ražotāja adrese, tostarp pasta indekss un vieta, ielas nosaukums un mājas numurs, valsts, tālruņa numurs, ja tāds ir, tīmekļvietnes adrese un e-pasta adrese, norādot vienu kontaktpunktu;
 - b) ja ražotājs ir pilnvarojis pilnvaroto pārstāvi veikt tā vārdā paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, tad papildus a) punktā minētajai informācijai: pilnvarotā pārstāvja vārds un kontaktinformācija, tostarp pasta indekss un vieta, ielas nosaukums un mājas numurs, valsts, tālruņa numurs un e-pasta adrese;
 - c) ražotāja valsts identifikācijas kods, tostarp tā tirdzniecības reģistra numurs vai ekvivalents oficiāls reģistrācijas numurs un Eiropas vai valsts nodokļu identifikācijas numurs;
 - d) paziņojums par to, kā ražotājs pilda savus pienākumus saskaņā ar 45. pantu, tostarp sertifikāts, ko izdevusi ražotāju atbildības organizācija, ja piemēro 46. panta 1. punktu.
2. Ja ar paplašināto ražotāja atbildību saistīto pienākumu izpilde ir uzticēta ražotāju atbildības organizācijai, informācija, kas ražotājam jāiesniedz, ir nosaukums un kontaktinformācija, tostarp pasta indekss un vieta, ielas nosaukums un mājas numurs, valsts, tālruņa numurs, tīmekļvietnes adrese un e-pasta adrese, kā arī ražotāju atbildības organizācijas valsts identifikācijas kods, tostarp tirdzniecības reģistra numurs vai ekvivalents oficiāls reģistrācijas numurs un ražotāju atbildības organizācijas Eiropas vai valsts nodokļu identifikācijas numurs, pārstāvētā ražotāja pilnvarojums un ražotāja vai attiecīgā gadījumā ražotāja pilnvarotā par paplašināto ražotāja atbildību atbildīgā pārstāvja vai ražotāju atbildības organizācijas paziņojums par to, ka sniegtā informācija ir patiesa.
3. Ja ražotāju atbildības organizācija, kuru ražotājs ir pilnvarojis pildīt paplašinātās ražotāja atbildības pienākumus, kā minēts 46. panta 1. punktā, veic 44. pantā noteikto reģistrācijas pienākumu, tā papildus informācijai, kas prasīta saskaņā ar šīs daļas 1. punktu, norāda:
 - a) pārstāvēto ražotāju nosaukumus un kontaktinformāciju, tostarp pasta indeksu un vietu, ielas nosaukumu un mājas numuru, valsti, tālruņa numuru, tīmekļvietnes adresi un e-pasta adresi;
 - b) attiecīgā gadījumā katra pārstāvētā ražotāja pilnvarojumu;
 - c) ja ražotāju atbildības organizācija pārstāv vairāk nekā vienu ražotāju, atsevišķu norādi par to, kā katrs pārstāvētais ražotājs izpilda 45. pantā noteiktos pienākumus.

B daļa

Informācija, kas jāiesniedz ziņošanas vajadzībām

1. Informācija, kas jāiesniedz ziņošanas vajadzībām saskaņā ar 44. panta 7. punktu:
 - a) ražotāja valsts identifikācijas kods;
 - b) pārskata periods;
 - c) to II pielikuma 1. tabulā norādīto kategoriju iepakojuma daudzumi masas izteiksmē, ko ražotājs pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā vai ko ražotājs izpako, nebūdamas tiešais lietotājs;

- d) pasākumi, ar ko nodrošina ražotāja atbildību par iepakojumu, ko pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā vai no kā ražotājs, kas nav tiešais lietotājs, izpako iepakotus produktus.
2. Informācija, kas jāiesniedz ziņošanas vajadzībām saskaņā ar 44. panta 8. punktu:
- ražotāja valsts identifikācijas kods;
 - pārskata periods;
 - informācija par iepakojuma veidiem, kā norādīts šā punkta 1. tabulā;
 - pasākumi, ar ko nodrošina ražotāja atbildību par iepakojumu, ko pirmo reizi dara pieejamu dalībvalsts teritorijā vai no kā ražotājs, kas nav tiešais lietotājs, izpako iepakotus produktus.

1. tabula

	Daudzumi masas izteiksmē, kas darīti pieejami dalībvalsts teritorijā vai izpakoti
Stikls	
Plastmasa	
Papīrs/kartons	
Melnais metāls	
Alumīnijs	
Koksne	
Cits	
Kopā	

3. Informācija, kas jāiesniedz ziņošanas vajadzībām saskaņā ar 44. panta 10. punktu:
- dalībvalstī savākto un šķirošanai nosūtīto iepakojuma atkritumu daudzumi masas izteiksmē pa kategorijām, kā noteikts II pielikuma 2. tabulā;
 - iepakojuma atkritumu daudzumi masas izteiksmē pa kategorijām, kas reciklēti, atgūti un apglabāti dalībvalstī vai nosūtīti Savienības iekšienē vai trešā valstī, kā noteikts XII pielikuma 3. tabulā;
 - dalīti savākto vienreizlietojamo plastmasas dzērienu pudeļu (ar tilpumu līdz trim litriem) un vienreizlietojamo metāla dzērienu trauku (ar tilpumu līdz trim litriem) daudzumi masas izteiksmē, kā noteikts XII pielikuma 5. tabulā.

X PIELIKUMS

Prasību minimums depozīta un nodošanas sistēmām

Šajā pielikumā piemēro šādu definīciju:

“sistēmas operators” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kurai uzticēts pienākums dalībvalstī izveidot depozīta un nodošanas sistēmu vai nodrošināt tās darbību.

Obligātās vispārīgās prasības depozīta un nodošanas sistēmām

Dalībvalstis nodrošina, ka to teritorijā izveidotās depozīta un nodošanas sistēmas atbilst šādām minimālajām prasībām:

- a) ir iedibināts vai licencēts viens sistēmas operators vai gadījumā, ja ir vairāk nekā viens sistēmas operators, dalībvalsts pieņem pasākumus, lai nodrošinātu koordināciju starp dažādajiem sistēmas operatoriem;
- b) sistēmas pārvaldība un saistītie darbības noteikumi ļauj nodrošināt vienlīdzīgu piekļuvi un taisnīgus nosacījumus visiem ekonomikas operatoriem, kuri vēlas piedalīties sistēmā, ar noteikumu, ka tie dara pieejamu tirgū iepakojumu, kas atbilst kādam sistēmas aptvertam iepakojuma veidam vai kategorijai;
- c) ir izveidotas kontroles procedūras un ziņošanas sistēmas, kas ļauj sistēmas operatoram iegūt datus par depozīta un nodošanas sistēmas aptvertā iepakojuma savākšanu;
- d) ir noteikts minimālais depozīta līmenis, kas ir pietiekams, lai sasniegtu nepieciešamos savākšanas rādītājus;
- e) ir noteikts prasību minimums tam, kādām jābūt sistēmas operatora finansiālajām spējām, lai sistēmas operators spētu veikt savas funkcijas;
- f) sistēmas operators ir bezpeļņas un neatkarīga juridiska persona;
- g) sistēmas operators veic tikai tās funkcijas, kas izriet no šīs regulas noteikumiem, un jebkādas papildu funkcijas, kas saistītas ar depozīta un nodošanas sistēmas koordināciju un ekspluatāciju, ko noteikušas dalībvalstis;
- h) sistēmas operators koordinē depozīta un nodošanas sistēmas darbību;
- i) sistēmas operators rakstveidā glabā:
 - i) statūtus, ar ko nosaka sistēmas iekšējo organizāciju;
 - ii) pierādījumus par sistēmas finansēšanas sistēmu;
 - iii) apliecinājumu, kas pierāda sistēmas atbilstību šajā regulā noteiktajām prasībām, kā arī visām papildu prasībām, kas noteiktas dalībvalstī, kurā tas darbojas;
- j) pietiekams sistēmas operatora gada apgrozījuma apjoms tiek izmantots sabiedrības informēšanas kampaņām par iepakojuma atkritumu apsaimniekošanu;
- k) sistēmas operatori sniedz visu informāciju, ko pieprasa tās dalībvalsts kompetentās iestādes, kurā sistēma darbojas, lai tās varētu uzraudzīt atbilstību šajā pielikumā noteiktajām prasībām;
- l) dalībvalstis nodrošina, ka galaizplatītājiem ir pienākums pieņemt tāda iepakojuma materiāla un formāta depozīta iepakojumu, ko tie izplata, un nodrošināt tiešajiem lietotājiem atmaksājamo depozītu, kad depozīta iepakojums tiek nodots, ja vien tiešajiem lietotājiem pēc depozīta iepakojuma izmantošanas nav līdzvērtīgi pieejamu līdzekļu depozīta atmaksāšanai, izmantojot kādu no savākšanas kanāliem, kas attiecībā uz pārtikas iepakojumu nodrošina pārtikas klases reciklēšanu un ko minētajam nolūkam ir atļāvušas valsts iestādes.

Šis pienākums neattiecas uz gadījumiem, kad tirdzniecības vietas platība nedod iespēju tiešajiem lietotājiem nodot depozīta iepakojumu. Tomēr galaizplatītājiem vienmēr būs jāpieņem nodotais tādu produktu, kurus tie pārdod, tukšais iepakojums;

- m) tiešajam lietotājam ir iespēja depozīta iepakojumu nodot atpakaļ bez nepieciešamības iegādāties preces; depozīts tiek atmaksāts tiešajam lietotājam;
- n) viss depozīta iepakojums, kas jāsavāc depozīta un nodošanas sistēmai, ir skaidri marķēts, lai tiešie lietotāji varētu viegli pamanīt, ka šāds iepakojums ir nododams atpakaļ;
- o) maksas ir pārredzamas.

Papildus obligātajām prasībām dalībvalstis attiecīgā gadījumā var noteikt papildu prasības, lai nodrošinātu šīs regulas mērķu sasniegšanu, jo īpaši, lai palielinātu savākto iepakojuma atkritumu tīrību, samazinātu atkritumu daudzumu vai veicinātu citu aprites ekonomikas mērķu sasniegšanu.

Dalībvalstis, kurās ir reģioni ar lielu pārrobežu uzņēmējdarbību, nodrošina, ka depozīta un nodošanas sistēmas ļauj īpašos savākšanas punktos savākt iepakojumu no citu dalībvalstu depozīta un nodošanas sistēmām, un cenšas nodrošināt iespēju atmaksāt depozītu, kas no tiešā lietotāja ir iekasēts iepakojuma iegādes brīdī.

XI PIELIKUMS

Īstenošanas plāns, kas jāiesniedz, ievērojot 52. panta 2. punkta d) apakšpunktu

Īstenošanas plānā, kas jāiesniedz, ievērojot 52. panta 2. punkta d) apakšpunktu, ietver šādu informāciju:

- a) novērtējums par iepriekšējiem, pašreizējiem un plānotajiem iepakojuma atkritumu reciklēšanas, apglabāšanas poligonos un citas apstrādes rādītājiem, un plūsmām, no kurām šie atkritumi sastāv;
- b) novērtējums par to, kā tiek īstenoti atkritumu apsaimniekošanas plāni un atkritumu rašanās novēršanas programmas, kas ieviesti, ievērojot Direktīvas 2008/98/EK 28. un 29. pantu;
- c) iemesli, kuru dēļ dalībvalsts uzskata, ka tā, iespējams, nespēs noteiktajā termiņā sasniegt attiecīgo mērķrādītāju, kas paredzēts 52. panta 1. punkta b) vai d) apakšpunktā, un novērtējums par termiņa pagarinājumu, kas vajadzīgs, lai minēto mērķrādītāju sasniegtu;
- d) pasākumi, kas nepieciešami, lai sasniegtu šīs regulas 52. panta 1. punkta b) vai d) apakšpunktā noteiktos mērķrādītājus, kuri ir piemērojami dalībvalstij termiņa pagarinājuma laikā, tostarp pienācīgi ekonomiskie instrumenti un citi pasākumi, ar ko stimulē atkritumu apsaimniekošanas hierarhijas piemērošanu, kā noteikts Direktīvas 2008/98/EK 4. pantā;
- e) šā pielikuma d) punktā minēto pasākumu īstenošanas grafiks, šo pasākumu īstenošanā kompetentās struktūras noteikšana un novērtējums par katra šā pasākuma atsevišķo devumu to mērķrādītāju sasniegšanā, kas piemērojami, ja ir noteikts termiņa pagarinājums;
- f) informācija par atkritumu apsaimniekošanas finansēšanu saskaņā ar principu "piesārņotājs maksā";
- g) pasākumi datu kvalitātes uzlabošanai, kas nepieciešami, lai pilnveidotu atkritumu apsaimniekošanas plānošanu un uzraudzītu tās rezultātus.

XII PIELIKUMS

Dati, kas dalībvalstīm jāiekļauj iepakojuma un iepakojuma atkritumu datubāzēs (saskaņā ar 1. līdz 4. tabulu)

1. Tirdzniecības, grupas un transporta iepakojums:
 - a) dalībvalstī radītā iepakojuma daudzums katrā iepakojuma kategorijā (saražotais, importētais un uzglabātais daudzums, minuss eksportētais daudzums tonnās) (1. tabula);
 - b) atkalizmantojamā iepakojuma daudzums (2. tabula).
2. Tirdzniecības, grupas un transporta iepakojuma atkritumi:
 - a) katrai iepakojuma kategorijai (3. tabula):
 - i) iepakojuma daudzumi, kas pirmo reizi darīti pieejami dalībvalsts teritorijā, vai iepakojuma daudzumi, no kā ražotājs, kas nav tiešais lietotājs, izpakojis produktus;
 - ii) radīto iepakojuma atkritumu daudzums;
 - iii) iepakojuma daudzumi, kas apglabāti, atgūti un reciklēti;
 - b) ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu, vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu un biezo plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņš gadā uz vienu cilvēku, norādot atsevišķi katru kategoriju, kā noteikts 56. panta 1. punkta b) apakšpunktā (4. tabula);
 - c) dalītas savākšanas rādītājs sadalījumā pa iepakojuma formātiem, kurus aptver depozīta un nodošanas sistēmas, kā noteikts 50. panta 1. punktā (5. tabula).

1. tabula

Dalībvalsts teritorijā radītā iepakojuma daudzums (tirdzniecības, grupas, transporta)

	Saražots, tonnas	– Eksportēts, tonnas	+ Importēts, tonnas	+ Uzglabāts, tonnas	= Kopā
Stikls					
Plastmasa					
Papīrs/kartons					
Melnais metāls					
Alumīnijs					
Koksne					
Cits					
Kopā					

2. tabula

Kopējā atkalizmantojamā iepakojuma (tirdzniecības, grupas un transporta) daudzums, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā

	Iepakojuma daudzums tonnās, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā	Atkalizmantojams iepakojums		Atkalizmantojams tirdzniecības iepakojums	
		Tonnas	Kopējā atkalizmantojamā iepakojuma procentuālā daļa	Tonnas	Kopējā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma procentuālā daļa
Stikls					

	iepakojuma daudzums tonnās, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā	Atkalizmantojams iepakojums		Atkalizmantojams tirdzniecības iepakojums	
		Tonnas	Kopējā atkalizmantojamā iepakojuma procentuālā daļa	Tonnas	Kopējā atkalizmantojamā tirdzniecības iepakojuma procentuālā daļa
Plastmasa					
Papīrs/kartons					
Melnais metāls (to-starp skārds)					
Alumīnijs					
Koksne					
Cits					
Kopā					

3. tabula

Šāda iepakojuma daudzums pa iepakojuma kategorijām, kā definēts II pielikuma 2. tabulā: iepakojums, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā; iepakojums, no kā ražotājs, kas nav tiešais lietotājs, izpakojis produktus; radītie iepakojuma atkritumi; un dalībvalsts teritorijā apglabātie, atgūtie un reciklētie iepakojuma atkritumi un tie, kas eksportēti

Materiāls	Kategorija	Iepakojums, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā vai izpakots (t)	Iepakojuma atkritumu rašanās (t)	Iepakojuma kopējais apjoms apglabātie atkritumi (t)	Iepakojuma atkritumu kopējais apjoms atgūts (t)	Iepakojuma kopējais apjoms reciklētie atkritumi (t)	Iepakojuma kopējais apjoms apglabātie atkritumi (t)	Iepakojuma atkritumu kopējais apjoms atgūts (t)	Iepakojuma kopējais apjoms reciklētie atkritumi (t)
				Dalībvalsts teritorijā			Ārpus dalībvalsts teritorijas		
Plastmasa	PET – stinga								
	PE – stinga, PP – stinga, HDPE un PP – stinga								
	Plēves/elastīgas								
	PS, XPS, EPS								
	Cita stinga plastmasa								
	Bionoārdāma (stinga un elastīga)								
Papīrs / kartons	Papīrs/kartons (izņemot šķidrumiem paredzētu kartona iepakojumu)								
	Šķidrumiem paredzēts kartona iepakojums								
Metāls	Alumīnijs								
	Tērauds								
Stikls	Stikls								

Materiāls	Kategorija	Iepakojums, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā vai izpakots (t)	Iepakojuma atkritumu rašanās (t)	Iepakojuma kopējais apjoms apglabātie atkritumi (t)	Iepakojuma atkritumu kopējais apjoms atgūts (t)	Iepakojuma kopējais apjoms reciklētie atkritumi (t)	Iepakojuma kopējais apjoms apglabātie atkritumi (t)	Iepakojuma atkritumu kopējais apjoms atgūts (t)	Iepakojuma kopējais apjoms reciklētie atkritumi (t)
				Dalībvalsts teritorijā			Ārpus dalībvalsts teritorijas		
Koksne	Koksne, korķis								
Citi	Tekstilizstrādājumi, keramika/porcelāns un citi								

4. tabula

Ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu, vieglās plastmasas iepakojumu maisiņu, biezo plastmasas iepakojumu maisiņu un ļoti biezo plastmasas iepakojumu maisiņu, kas patērēti dalībvalsts teritorijā, daudzums uz vienu cilvēku

	Plastmasas iepakojumu maisiņi kas patērēti dalībvalsts teritorijā	
	Skaits uz vienu cilvēku	Tonnas uz vienu cilvēku
Ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņi plastmasas iepakojumu maisiņi, kuru sienīņu biezums nepārsniedz 15 mikronus		
vieglās plastmasas iepakojumu maisiņi plastmasas iepakojumu maisiņi, kuru sienīņu biezums nepārsniedz 50 mikronus		
biezie plastmasas iepakojumu maisiņi plastmasas iepakojumu maisiņi, kuru sienīņu biezums ir no 50 līdz 99 mikroniem		

5. tabula

Dalītas savākšanas rādītājs pa iepakojuma formātiem, kurus aptver depozīta un nodošanas sistēmas, kā noteikts 50. panta 1. punktā

	Iepakojums, kas pirmo reizi darīts pieejams dalībvalsts teritorijā (t)	Dalībvalsts teritorijā depozīta un nodošanas sistēmā dalīti savākti (t)
Vienreizlietojamas plastmasas dzērienu pudeles, kuru tilpums nepārsniedz 3 litrus		
Vienreizlietojami metāla dzērienu trauki, kuru tilpums nepārsniedz 3 litrus		

XIII PIELIKUMS

Atbilstības tabula

Direktīva 94/62/EK	Šī regula
1. panta 1. punkts	1. panta 1 un 2. punkts
1. panta 2. punkts	1. panta 3. punkts
2. panta 1. punkts	2. panta 1. punkts
2. panta 2. punkts	2. panta 2. punkts
3. panta 1. punkta pirmā daļa	3. panta pirmās daļas 1) punkts
3. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts	3. panta pirmās daļas 5) punkts
3. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts	3. panta pirmās daļas 6) punkts
3. panta 1. punkta otrās daļas c) apakšpunkts	3. panta pirmās daļas 7) punkts
3. panta 1. punkta trešās daļas i) apakšpunkts	3. panta pirmās daļas 1) punkta a) apakšpunkts
3. panta 1. punkta trešās daļas ii) apakšpunkts	3. panta pirmās daļas 1) punkta d) un e) apakšpunkts
3. panta 1. punkta trešās daļas iii) apakšpunkts	3. panta pirmās daļas 1) punkta b) un c) apakšpunkts
3. panta 1.a punkts	3. panta pirmās daļas 52) punkts
3. panta 1.b punkts	3. panta pirmās daļas 55) punkts
3. panta 1.c punkts	3. panta pirmās daļas 56) punkts
3. panta 1.d punkts	3. panta pirmās daļas 57) punkts
3. panta 1.e punkts	—
3. panta 2. punkts	3. panta pirmās daļas 25) punkts
3. panta 2.a punkts	11. panta 1. punkts
3. panta 2.b punkts	3. panta pirmās daļas 24) punkts
3. panta 2.c punkts	3. panta pirmās daļas 2. punkts un 3. panta otrā daļa
3. panta 11. punkts	3. panta pirmās daļas 12) punkts
3. panta 12. punkts	—
4. panta 1. punkta pirmā daļa	43. panta 5. punkts
4. panta 1. punkta otrā daļa	43. panta 5. punkts
4. panta 1. punkta trešā daļa	43. panta 5. punkts
4. panta 1.a punkta pirmā daļa	34. panta 1. punkta pirmā daļa
4. panta 1.a punkta otrā daļa	34. panta 2. punkta otrais teikums
4. panta 1.a punkta trešā daļa	34. panta 2. punkta pirmais teikums
4. panta 1.a punkta ceturtais daļas a) apakšpunkts	34. panta 1. punkta otrā daļa

4. panta 1.a punkta ceturtās daļas b) apakšpunkta pirmais teikums	—
4. panta 1.a punkta ceturtās daļas b) apakšpunkta otrais teikums	34. panta 4. punkts
4. panta 1.a punkta piektā daļa	56. panta 1. punkta b) apakšpunkts
4. panta 1.a punkta sestā daļa	56. panta 7. punkta b) apakšpunkts
4. panta 1.b punkts	34. panta 3. punkts
4. panta 1.c punkts	55. panta 1. punkta e) apakšpunkts
4. panta 2. punkts	10. panta 3. punkts
5. panta 1. punkta pirmais teikums	51. panta 1. punkts
5. panta 1. punkta a) apakšpunkts	51. panta 2. punkta a) apakšpunkts
5. panta 1. punkta b) apakšpunkts	29. panta 15. un 16. punkts
5. panta 1. punkta c) apakšpunkts	51. panta 2. punkta b) apakšpunkts
5. panta 1. punkta d) apakšpunkts	51. panta 2. punkta c) apakšpunkts
5. panta 2. punkta pirmā daļa	54. panta 1. punkta pirmā daļa
5. panta 2. punkta otrā daļas a) apakšpunkts	54. panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts
5. panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunkts	54. panta 1. punkta otrās daļas b) apakšpunkts
5. panta 2. punkta trešā daļa	54. panta 1. punkta trešā daļa
5. panta 3. punkts	54. panta 2. punkts
5. panta 4. punkts	56. panta 7. punkta a) apakšpunkts
5. panta 5. punkts	—
6. panta 1. punkta ievaddaļa	52. panta 1. punkts
6. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
6. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
6. panta 1. punkta c) apakšpunkts	—
6. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—
6. panta 1. punkta e) apakšpunkta i) punkts	—
6. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkts	—
6. panta 1. punkta e) apakšpunkta iii) punkts	—
6. panta 1. punkta e) apakšpunkta iv) punkts	—
6. panta 1. punkta e) apakšpunkta v) punkts	—
6. panta 1. punkta f) apakšpunkts	52. panta 1. punkta a) apakšpunkts
6. panta 1. punkta g) apakšpunkta i) punkts	52. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts

6. panta 1. punkta g) apakšpunkta ii) punkts	52. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts
6. panta 1. punkta g) apakšpunkta iii) punkts	52. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts
6. panta 1. punkta g) apakšpunkta iv) punkts	52. panta 1. punkta b) apakšpunkta iv) punkts
6. panta 1. punkta g) apakšpunkta v) punkts	52. panta 1. punkta b) apakšpunkta v) punkts
6. panta 1. punkta g) apakšpunkta vi) punkts	52. panta 1. punkta b) apakšpunkta vi) punkts
6. panta 1. punkta h) apakšpunkts	52. panta 1. punkta c) apakšpunkts
6. panta 1. punkta i) apakšpunkta i) punkts	52. panta 1. punkta d) apakšpunkta i) punkts
6. panta 1. punkta i) apakšpunkta ii) punkts	52. panta 1. punkta d) apakšpunkta ii) punkts
6. panta 1. punkta i) apakšpunkta iii) punkts	52. panta 1. punkta d) apakšpunkta iii) punkts
6. panta 1. punkta i) apakšpunkta iv) punkts	52. panta 1. punkta d) apakšpunkta iv) punkts
6. panta 1. punkta i) apakšpunkta v) punkts	52. panta 1. punkta d) apakšpunkta v) punkts
6. panta 1. punkta i) apakšpunkta vi) punkts	52. panta 1. punkta d) apakšpunkta vi) punkts
6. panta 1.a punkta ievaddaļa	52. panta 2. punkta ievaddaļa
6. panta 1.a punkta a) apakšpunkts	52. panta 2. punkta a) apakšpunkts
6. panta 1.a punkta b) apakšpunkts	52. panta 2. punkta b) apakšpunkts
6. panta 1.a punkta c) apakšpunkts	52. panta 2. punkta c) apakšpunkts
6. panta 1.a punkta d) apakšpunkts	52. panta 2. punkta d) apakšpunkts
6. panta 1.b punkts	52. panta 3. punkts
6. panta 1.c punkts	52. panta 4. punkts
6. panta 4. punkta ievaddaļa	52. panta 5. punkta ievaddaļa
6. panta 4. punkta a) apakšpunkts	52. panta 5. punkta a) apakšpunkts
6. panta 4. punkta b) apakšpunkts	52. panta 5. punkta b) apakšpunkts
6. panta 6. punkts	46. panta 4. punkts
6. panta 7. punkts	—
6. panta 10. punkts	52. panta 6. punkts
6. panta 11. punkts	—
6.a panta 1. punkta ievaddaļa	53. panta 1. punkts
6.a panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums	53. panta 2. punkta pirmā daļa
6.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums	53. panta 2. punkta otrās daļas a) un b) apakšpunkts
6.a panta 1. punkta b) apakšpunkts	53. panta 3. punkts
6.a panta 2. punkta pirmā daļa	53. panta 5. punkta pirmā daļa
6.a panta 2. punkta otrā daļa	53. panta 5. punkta otrā daļa
6.a panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunkts	53. panta 5. punkta otrā daļas a) apakšpunkts
6.a panta 2. punkta b) apakšpunkts	53. panta 5. punkta otrās daļas b) apakšpunkts
6.a panta 3. punkts	53. panta 6. punkts
6.a panta 4. punkts	53. panta 7. punkts

6.a. panta 5. punkts	53. panta 8. punkts
6.a. panta 6. punkts	53. panta 9. punkts
6.a. panta 7. punkts	53. panta 10. punkts
6.a. panta 8. punkts	53. panta 11. punkts
6.a. panta 9. punkts	56. panta 7. punkta a) apakšpunkts
6.b pants	41. pants
7. panta 1. punkta pirmā daļa	48. panta 1. un 4. punkts
7. panta 1. punkta otrā daļa	48. panta 5. punkta a), b) un c) apakšpunkts un 48. panta 6. punkts
7. panta 2. punkts	44. līdz 47. pants
7. panta 3. punkts	48. panta 5. punkta b) apakšpunkts un 48. panta 1. punkts
7. panta 4. punkts	48. panta 7. punkts
8. panta 1. punkts	—
8. panta 2. punkts	12. panta 1. punkts
8. panta 3. punkts	12. panta 5. punkts
8.a pants	12. panta 1. un 6. punkts un 55. panta 1. punkta f) apakšpunkts
9. panta 1. punkts	4. panta 1. punkts un 5., 6., 7., 9., 10. un 11. pants
9. panta 2. punkta a) apakšpunkts	36. panta 3. punkts
9. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
9. panta 3. punkts	—
9. panta 4. punkts	37. panta 2. punkts
9. panta 5. punkts	—
10. pants	6. panta 4. punkta pirmā daļa, 9. panta 6. punkts, 10. panta 3. punkts un 11. panta 2. punkts
11. panta 1. punkts	5. panta 4. punkts
11. panta 2. punkts	—
11. panta 3. punkts	5. panta 7. punkts
12. panta 1. punkts	57. panta 1. punkts
12. panta 2. punkts	51. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
12. panta 3.a punkta pirmā daļa	56. panta 1. punkta a) apakšpunkts
12. panta 3.a punkta otrā daļa	56. panta 4. punkts
12. panta 3.a punkta trešā daļa	56. panta 3. punkta a) apakšpunkts
12. panta 3.b punkts	56. panta 5. un 6. punkts
12. panta 3.c punkts	—
12. panta 3.d punkts	56. panta 7. punkts
12. panta 4. punkts	56. panta 8. punkts
12. panta 6. punkts	56. panta 8. punkts

13. panta pirmā daļa	55. panta 1. punkts
13. panta otrā daļa	—
14. pants	42. panta 1. punkts
15. pants	—
16. panta 1. punkts	—
16. panta 2. punkts	—
18. pants	4. panta 2., 3., un 4. punkts
19. panta 1. punkts	—
19. panta 2. punkts	—
20. pants	—
20.a panta 1. punkts	—
20.a panta 2. punkts	—
20.a panta 3. punkts	—
21. panta 1. punkts	65. panta 1. punkts
21. panta 2. punkta pirmā daļa	65. panta 2. punkts
21. panta 2. punkta otrā daļa	—
21.a panta 1. punkts	64. panta 1. punkts
21.a panta 2. punkts	64. panta 2. punkts
21.a panta 3. punkts	64. panta 3. punkts
21.a panta 4. punkts	64. panta 4. punkts
21.a panta 5. punkts	64. panta 5. punkts
21.a panta 6. punkts	64. panta 6. punkts
22. panta 1. punkts	—
22. panta 2. punkts	—
22. panta 3. punkts	—
22. panta 3.a punkta pirmā daļa	—
22. panta 3.a punkta otrās daļas a) apakšpunkts	—
22. panta 3.a punkta otrās daļas b) apakšpunkts	—
22. panta 3.a punkta otrās daļas c) apakšpunkts	—
22. panta 3.a punkta otrās daļas d) apakšpunkts	—
22. panta 3.a punkta otrās daļas e) apakšpunkts	—
22. panta 3.a punkta otrās daļas f) apakšpunkts	—
22. panta 4. punkts	—
22. panta 5. punkts	—
23. pants	—
24. pants	71. panta pirmā daļa
25. pants	71. panta ceturtā daļa

I pielikums	I pielikums
II pielikuma 1. punkta pirmais ievilkums	10. pants un IV pielikums
II pielikuma 1. punkta otrais ievilkums	5. un 6. pants, 11. panta 1. punkta h) apakšpunkts un 48. panta 1. punkts
II pielikuma 1. punkta trešais ievilkums	5. panta 1. punkts
II pielikuma 2. punkts	11. pants un IV pielikums
II pielikuma 3. punkta a) apakšpunkts	6. pants un II pielikums
II pielikuma 3. punkta b) apakšpunkts	—
II pielikuma 3. punkta c) apakšpunkts	3. panta 47. punkts, 9. pants un III pielikums
II pielikuma 3. punkta d) apakšpunkts	3. panta 41. punkts, 9. pants un II pielikums
III pielikums	XII pielikums
IV pielikums	XI pielikums
